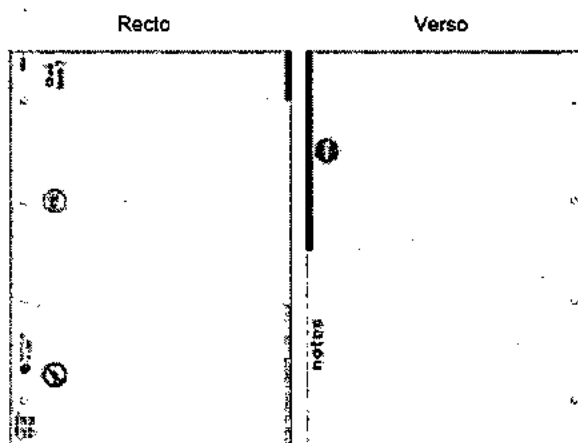

2.7.2. PRESENTACIÓ

La presentació de la fitxa és la següent:

El document és disponible en format .doc dins del CD Rom lliurat a la Fundació Jaume Bofill sota el nom de
PO CAS FRU FXA 0410 nnn

Aquesta versió no protegida deu permetre a la FJB de realitzar el treball d'impressió amb l'empresa que contractarà.

2.7.3. CARTA DE COLOR

Els colors utilitzats per la realització de la fitxa són:

R 185 G 221 B 227	R 63 G 145 B 158
R 248 G 244 B 218	R 234 G 221 B 142
R 245 G 226 B 207	R 221 G 155 B 89
R 253 G 221 B 221	R 152 G 8 B 8

2.7.4. IMATGES

Els noms de les imatges utilitzades són:

Nom	Talla	Format	Imatge
BONES PRACTIQUES	11 kb	.gif	
MALES PRACTIQUES	11 kb	.gif	

Nom	Talla	Format	Imatge
INFORMACIONS	7 KB	.gif	
LOGO FJB	59 KB	.gif	
LOGO CRID	51 KB	.gif	

CULTURA POLÍTICA: Informe longitudinal

ONADA	PERIODICITAT	TEXT PREGUNTA	CODIS RESPOSTA	MANUAL ENQUESTADOR	TIPUS CANVI/S	EXPLICACIÓ CANVI/S
C001001E	CÍCLICA 4	Eliminar	Observacions: No funcionen a l'enquestació.			
A						
		EN RELACIÓ A AQUESTA ALTRA FRASE7 (Llegir)				
		Si volem tenir més i millors serveis públics i prestacions socials (sanitat, educació, pensions, etc.) és necessari que augmentin els impostos.				
		MÉS AVIAT D'ACORD=1 ☐ MÉS AVIAT EN DESACORD=2 ☐ No sap=99 ☐ No pertinent=98				
C002001E	CÍCLICA 4	Eliminar	Observacions: No funcionen a l'enquestació.			

Annex 1

Informació extreta de la pàgina web de la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa
(<http://www.somuhatesa.com/>)

Les bases per l'adjudicació d'habitatges de lloguer estableixen uns criteris i permeten crear una base de dades de persones que necessiten immobles en règim d'habitatge de lloguer. Els requisits i la documentació a aportar que es regulen en aquestes bases són, en general, els que s'enumeren a continuació però podran variar, prèvia aprovació, depenent de la destinació de la promoció (gent jove, gent gran, etc....).

REQUISITS PER ACCEDIR A UN HABITATGE MUNICIPAL EN REGIM DE LLOGUER

Per poder accedir a un habitatge de propietat de la Societat Municipal d'Habitatge, la persona que presenti la sol·licitud i els membres de la seva unitat familiar hauran d'acreditar els requisits sobre ingressos econòmics, patrimoni i residència:

- A) Que la persona sol·licitant o qualsevol altre membre de la unitat familiar, resideixi o treballi a Terrassa amb una antiguitat mínima de 2 anys.
- B) Acreditar uns ingressos familiars ponderats, en còmput anual, no superior als ingressos màxims establerts segons el tipus d'habitatge.
- C) No ser propietari o titular d'un dret real d'ús o gaudi sobre cap habitatge a excepció de:
 - Que l'habitatge no compleixi els requisits legals per a l'obtenció de la cèdula d'habitabilitat (nivell B)
 - Que l'habitatge tingui una superfície inadequada amb relació al nombre de membres de la unitat familiar. S'entén per superfície inadequada la inferior a 10 m² per membre de la unitat familiar i, en tot cas, la inferior a 40 m².
 - Que l'habitatge estigui subjecte a expedient d'expropiació forçosa.
- D) No ser propietari de cap altre bé immoble, llevat que es tracti d'un garatge o local de negoci dedicat a ús propi, o d'un terreny no urbanitzable.
- E) No haver estat titular d'un habitatge qualificat de promoció pública o protecció oficial dins els 10 anys anteriors a la data d'inici de presentació de sol·licituds, llevat de renúncia de l'habitatge anterior davant de l'Administració o permís de venda donat per aquesta.
- F) Tenir uns ingressos mínims equivalents al preu de lloguer de l'habitatge a adjudicar multiplicat per 3,3.

EXCLUSIONS

Serà motiu d'exclusió de l'accés a un habitatge municipal de lloguer:

- A) Que ni el sol·licitant ni cap membre de la unitat familiar estiguin empadronats o treballin a Terrassa.
- B) Que no compleixin els requisits d'accés (ja exposats).
- C) Els canvis en les composicions familiars manifestades a la sol·licitud inicial, llevat dels casos en què el canvi sigui conseqüència de naixement de fills, adopcions, tuteles legals o defuncions, degudament acreditats.
Si els canvis de composició familiar, llevat de les excepcions anteriors, s'al·leguen un cop adjudicat l'habitatge i abans de la contractació, serà causa suficient per deixar sense efecte l'adjudicació.
- D) Que el sol·licitant no porti la documentació per acreditar els requisits d'accés a l'habitatge.
- E) Haver estat desnonat a instància de la Societat Municipal d'Habitatge, Servei d'intermediaris d'habitatges o altres entitats promotores d'habitatge públic.

RELACIÓ DE DOCUMENTS A APORTAR PER TOTS ELS MEMBRES DE LA UNITAT FAMILIAR MAJORS DE 16 ANYS

En tots els casos:

- 1. Fotocòpia del DNI del sol licitant i de les persones que conviuran amb ell/ella.
- 2. Fotocòpia del Llibre de família de la unitat familiar.
- 3. Fotocòpia de l'última Declaració del Impost sobre la Renda del sol licitant i de les persones que conviuran amb ell/ella. Cas de no fer-la certificat negatiu emès per l'agència tributària.
- 4. Certificat negatiu de Béns Immobles (es podrà sol licitar a les oficines de l'Ajuntament de la Plaça Didó)
- 5. Certificat Municipal d'empadronament històric i de convivència de totes les persones que conviuen amb el sol licitant.
- 6. Declaració jurada de no tenir habitatge en propietat (s'adjunta document)
- 7. Certificat d'altres i baixes a la Seguretat Social de tots els membres de la família que estiguin en edat laboral (es podrà sol licitar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social de la Ctra. Castellar).

Depenent de la situació, cada sol.licitant haurà de presentar la documentació que correspongui a la seva situació familiar i personal, econòmica, i d'habitatge.

Circumstàncies familiars i personals:

- 8. Fotocòpia de la sentència i/o conveni regulador de la separació matrimonial i certificat de l'entitat de cobrament de la pensió alimentària i/o compensatòria dels fills. Cas de no cobrar-la fotocòpia de la demanda al Juliat.
- 9. Fotocopia del certificat de reconeixement de disminució o incapacitat i/o necessitat d'habitatge adaptat emès per l'ICASS o l'INSS.

Situació laboral- econòmica:

- 10. Certificat acreditatiu de la pensió anual, emès per l'organisme oficial corresponent.
- 11. Certificat d'atur, amb indicació de la prestació o subsidi econòmic, emès per l'Oficina de Treball de la Generalitat.
- 12. Fotocopia del contracte de treball i les tres últimes nòmines
- 13. Certificat de la prestació PIRMI, i altres possibles prestacions periòdiques.
- 14. Certificat de bases de cotització a la Seguretat Social i fotocòpia del darrer certificat d'ingressos i retencions a compte de l'IRPF (per als treballadors autònoms).

Situació Habitatge:

- 15. Justificant de trobar-se allotjat en habitatges cedits a precari per institucions públiques o privades o a l'empara d'aquelles.
- 16. Justificant d'estar afectat per expropiacions, obres públiques o actuacions urbanístiques.
- 17. Justificant de tenir pendent l'execució un expedient judicial de Resolució contractual o la denegació de pròrroga legal d'arrendament o estar acollits a la Disposició Addicional 4a. De la L.A.U.
- 18. Fotocopia contracte de lloguer i del darrer rebut de l'habitatge actual.
- 19. Fotocopia de l'escriptura del pis on viu actualment (en cas de viure amb familiars o a precari).

Ajuts adquisició habitatges

http://mediambient.gencat.net/cat/ciutadans/habitatge/ajuts_adquisicio_2004-2007.jsp?ComponentID=50064&SourcePageID=50038#1

Annex 2

Tenen privilegis els immigrants?

per Joan Salicrú
fotos Sergio Ruiz

Algunes converses de carrer, des de fa temps, apunten que l'Administració municipal practica una dis-criminació positiva envers els immigrants que arriben a casa nostra. És a dir, que els dóna privilegis només pel fet de procedir d'un altre lloc. Mataró Report exposa cinc casos pràctics per demostrar que, en la gran majoria de les vegades, això no és cert.

"Hi ha pares que no han pogut accedir a una escola i han hagut de canviar els seus fills de centre perquè hi ha places reservades per als immigrants". Aquesta afirmació de la jove de 19 anys, Cati Izquierdo, no reflecteix una opinió aïllada. Els comentaris que s'escolten sovint al carrer, en especial als barris amb més població immigrada, donen a entendre que molta gent està convençuda que els immigrants gaudeixen de privilegis com el d'accedir instantàniament a una plaça escolar.

David Cordero, de 25 anys, va més enllà: "Als Salesians es veu que no hi ha lloc per a la gent d'aquí i que, en canvi, els magrebins hi van sense pagar i a més els donen els llibres gratuïtament". Tant Izquierdo com Cordero són veïns de Cerdanyola, on es concentra el 18,9% dels magrebins censats a Mataró (en total en són 9.974, segons dades del 2003). Rocafonda, amb 1.127, i el Palau-Escorxador, amb 823, són el segon i tercer barri que més magrebins acullen.

L'educació és precisament un dels àmbits on les sospites sobre la suposada discriminació positiva cap als immigrants més es repeteixen. Concretament, s'assumeix que no paguen els menjadors ni el material escolar, que tenen places reservades a les escoles públiques i que no paguen a les escoles privades concertades. Tres d'aquests rumors són falsos. Tan sols el darrer té una certa base, ja que la majoria dels alumnes immigrants dels centres privats concertats paguen només una part de la seva escolarització. El motiu, però, és la insuficiència econòmica i no el lloc de procedència.

Als Salesians, per exemple, 57 dels 824 escolars de l'Ensenyament reglat obligatori (el 7%) són immigrants que no abonen la totalitat de la matrícula: «Òbviament són gent que no pot pagar aquestes matrícules, cosa que també passa amb altres famílies autòctones», afirma el director del centre, Miquel Armengol. Aquests 57 alumnes formen part d'un contingent anomenat de Necessitats Educatives Especials –socials, físiques i psíquiques, 67 en total– que el Departament d'Ensenyament assigna a cada centre. «Ara, com que alguns escolars han de pagar més, hi ha qui se sent discriminat. Si no hagués de pagar ningú, no hi hauria discriminació positiva», diu Armengol, que reclama a la Generalitat el concert total d'aquests centres. "3.587,43 euros és la despesa alumne/curs en una escola pública, mentre que la concertada rep només 1.892,26 euros pel mateix concepte, comptant a més que les amortitzacions, obres i inversions corren pel seu compte", assegura. El president de l'Institut Municipal d'Educació, Pep Comas, ho contraresta. "El fonamental és tenir més places de centres públics", afirma.

Respecte a la suposada prioritat que tenen per accedir a una escola pública, cal saber que la concessió depèn, per a tothom, d'uns punts. Així, es té en compte l'existència de germans matriculats al centre (4 punts), si la família és nombrosa (3 punts), la proximitat del domicili (1-2 punts), la renda mínima d'inserció (1 punt) i 3 punts complementaris que, com cap dels anteriors, no premien la procedència geogràfica.

Cada classe, entre P3 i 4t d'ESO, dels centres públics té una reserva de tres places per a Necessitats Educatives Especials (NEE) –socials, físiques i psíquiques, com en el cas dels concertats. Els beneficiaris són els escolars que arriben fora del període de preinscripció i que poden o no provenir d'un altre país, tot i que la majoria acostumen a ser immigrants.

Menús especials

Els menús que se serveixen als menjadors escolars són també blanc d'acusacions. Alguns pares diuen que als nens musulmans se'ls fan àpats especials, sense porc, mentre que els que tenen al·lèrgia al gluten mengen el que hi ha. El president de l'Institut Municipal d'Educació, Pep Comas, assegura que als centres públics aquesta necessitat sempre es té en compte.

Comas nega qualsevol discriminació positiva en l'àmbit escolar: «Només hi ha una prioritització de les necessitats dels més desfavorits que, en part, són immigrants». El regidor apunta que no té coneixement de cap denúncia en aquest sentit.

A Mataró hi ha 15.447 infants escolaritzats de P3 a 4t d'ESO, dels quals 880 estan classificats com a estrangers i 963, dins el grup amb situacions socials o culturals desfavorides (SCCD), dels quals la majoria són immigrants sense recursos. Pep Comas ressalta que quan algú ve de fora té unes necessitats diferents. "L'atenció a la diversitat és intrínseca al servei educatiu i els immigrants sovint tenen uns dèficits econòmics i socials transitoris més greus que altres persones", assegura. Segons ell, cal mirar que qui fins ara tenia ajuts no se senti discriminat, i millorar els serveis públics per a tothom. "El que passa és que els que se senten en risc tenen la sensació que els treuen el que els pertoca".

El regidor d'Educació creu que la millor manera de combatre la xenofòbia és impulsar la creació de noves places d'escola pública. Els partits de l'oposició de Mataró (PP i CiU), en canvi, es mostren partidaris de concertar més escoles privades.

Privilegis amb els impostos

Izquierdo ha sentit en algun lloc que els marroquins no paguen impostos fins al cap d'uns quants anys. Però no en coneix cap cas.

A un altre ciutadà, Pedro Sánchez, de 26 anys, li han dit que els immigrants marroquins i xinesos tenen facilitats per obrir botigues i no paguen impostos, però no creu que sigui així. Paco Martínez, de 65 anys, afirma que els immigrants no han de pagar l'impost de la brossa. "Nosaltres a pagar, a pagar. I ells res de res".

Els comerciants de tota la vida se senten amenaçats pels nous botiguers i la presència d'alguns immigrants il·legals fa pagar justos per pecadors. La regidora de Relacions Econòmiques i Institucionals, Pilar González-Agàpito, amb competències en matèria d'immigració, posa com a exemple el col·lectiu dels xinesos. "Alguns han enfonsat un sector econòmic amb el qual moltes famílies tenien un sobresou".

Sorteig amb mà innocent

L'obtenció d'un pis de lloguer o de protecció oficial també és motiu de sospita. Els criteris de Prohabitatge, l'empresa municipal que gestiona el parc d'habitatges, són clars: els sol·licitants han d'estar empadronats a Mataró des de fa dos anys, no tenir un habitatge en propietat i no tenir ingressos superiors a tres vegades i mitja el salari mínim interprofessional. El preu del lloguer no ha de superar, a més, el 30% dels ingressos, de manera que es beneficia les rendes baixes. Segons Montse Rodríguez, de Prohabitatge, els immigrants no tenen cap mena de privilegi: "El sorteig es fa davant de notari i és una mà innocent del públic qui decideix. Mai s'ha fet cap distinció".

Pilar González diu que l'Ajuntament no té coneixement que hi hagi cap tracte diferencial cap als immigrants: "No hi ha discriminació positiva. No és que se'ls tracti diferent per ser immigrants, és que en general tenen més necessitats". I afegeix: "De cada quatre persones que s'atenen a Serveis Socials una és immigrada. Jo no crec que aquest sigui un tracte de favor", apunta. "Si algú creu això, que ho demostrí, i a partir d'això hauré de veure si és veritat o no", afirma la regidora.

González critica el fet que des del grup municipal del PP es digui que l'Ajuntament fa discriminació positiva: "El partit que a Madrid té tota la responsabilitat amb la Llei d'estrangeria ens passa el mort a nosaltres. És molt fàcil fer demagògia quan no es volen assumir responsabilitats". En aquest sentit, el cap del grup popular, Joan López, manté que el Govern de l'Ajuntament (PSC, ERC, ICV) fa discriminació positiva, però de forma general: "El PSC i els partits d'esquerres han seguit una política paternalista. La percepció que té la

gent és que hi ha un tracte preferent envers els immigrants. I a vegades, el que es diu són exageracions, però altres cops no", apunta. López posa com a exemple la manera com es va resoldre el cas de la mesquita de Rocafonda: "Molta gent d'associacions d'aquí se'm queixa que als magrebins els hagin buscat un local i que, en canvi, amb la resta d'entitats no es faci el mateix". El líder dels populars mataronins creu que el que cal és més inversió: "No pot ser que cada any tinguem tres mil habitants més i en canvi haguem perdut places d'escola bressol". I es vanagloria, això sí, que els immigrants obrin comerços: "Cada nova botiga genera nova riquesa".

CASOS PRÀCTICS

Menjadors escolars

La Carla Puerta, de set anys i pares catalans, i la Maria Kante, de la mateixa edat i de pares senegalesos, són dues alumnes de l'escola Camí del Mig. En aquest centre cada dia es queden a dinar entre 80 i 110 nens. D'aquests només tenen beca 21, dels quals únicament sis són de procedència immigrant. La Carla i la Maria són beneficiàries d'una d'aquestes beques de menjadors que atorga el Consell Comarcal del Maresme.

Aquestes ajudes són sempre del cinquanta per cent del que val el servei, mai del cent per cent. Les famílies que les sol·liciten han de tenir una renda disponible per membre de la unitat familiar igual o inferior a 2.942 euros/any, s'han de trobar en una situació social desfavorable acreditada i han de tenir dificultats geogràfiques per accedir al centre escolar. Des d'un centre veí, el Camí del Cros, la professora Maite Gutiérrez desmenteix que hi hagi cap tipus de discriminació positiva envers els immigrants: "Paguen exactament igual que els altres. Si tenen problemes econòmics ho fan a terminis i si demanen una beca se'ls concedeix igual que a les altres famílies". Gutiérrez admet que potser sí que se'ls atén amb més miraments perquè tenen problemes a l'hora de comunicar-se però en cap cas això diu que es tradueixi en més ajudes.

Impostos del comerç

Mohamed Benslaïman, de 33 anys i natural de Tànger (Marroc), en fa tretze que viu a Mataró i deu que regenta una carnisseria al carrer Sant Joan Bosco al barri de Cerdanyola. Assegura que les sospites sobre els suposats privilegis que els immigrants reben per part de l'Administració les ha començades a sentir els darrers dos anys, quan ha augmentat el nombre de mataronins que provenen de fora de l'Estat. Fins i tot algun dels seus propis clients -autòctons, s'entén- li ho han insinuat. "Nosaltres ho paguem tot: els autònoms, l'impost per tenir la botiga, abans l'IAE..., tot", assegura.

Entén que és normal que la gent pensi el contrari perquè no paren d'obrir comerços: "S'estan obrint moltes botigues d'immigrants perquè és molt fàcil; amb un dia llogues un local i obres el negoci. I la gent només veu això, no sap si pagues impostos o no". Tot i així aquests comentaris li saben greu: "Vam treballar molt dur els primers anys per poder obrir el negoci i a poc a poc engrandir-lo. Estalviant i estalviant. Un sacrifici que la gent no sap". El rumor que fa córrer la gent s'explica perquè fins el 2002 la llei permetia que, a l'hora de pagar l'Impost d'Activitats Econòmiques, durant els cinc primers anys d'obertura del negoci, hi hagués unes reduccions. Però per a tots els negocis, no pas només per als dels immigrants. De totes maneres, l'IAE, des de l'any passat, el paguen només les persones jurídiques que facturin més d'un milió d'euros l'any. I aquest, en general, no és el cas de cap botiga. Els altres tributs, municipals o no, no tenen bonificacions per inici d'activitats.

Pisos de l'Ajuntament

Jo vaig tenir sort a l'hora de treure la bola i per això em va tocar el pis", explica Rachid Mimouni, de 32 anys. Des del juny del 2003 viu en un pis del carrer Teià, un dels vials més septentrionals del barri de la Llàntia, des d'on es pot contemplar una preciosa vista de la ciutat. L'habitatge el va construir l'empresa municipal PUMSA i resulta que la tasca de moblar-lo li va tocar a ell, que és fuster. I un cop va estar acabat, el seu cap el va informar que l'immoble formava part d'un paquet d'habitatges públics que l'Ajuntament sortejava entre els que ho demanessin. El novembre de 2002 es va acostar a l'Edifici de Vidre de l'Ajuntament, on han d'acudir a omplir la inscripció aquells que volen optar a un pis de promoció pública, i a partir de llavors va seguir tots els passos necessaris.

Mimouni creu que és el desconeixement de com funciona el procés d'atorgar els pisos el que fa malpensar a alguns dels seus nous compatriotes: "Si tota aquesta gent veiés com funciona estic segur que no ho pensarien. A uns els toca i a altres no. És la sort, com la loteria, així de simple", respon. Per aclarir la qüestió Mimouni posa el seu cas com a exemple: ell és l'únic dels 23 veïns de l'immoble que és d'origen magrebí. "Jo no els pregunto pas a la resta de gent que viu aquí si els han donat el pis gratis", afirma somrient, alhora que assegura no haver tingut cap mena de problema amb ells.

Mimouni fa quatre anys que és a l'Estat espanyol. Primer va passar per Lleida i al cap d'un any ja va venir a Mataró. Li agrada aquesta ciutat perquè la platja de la capital del Maresme, tot i estar a vint minuts de casa seva, queda molt més a prop que a la seva localitat natal, Nador: allà havia de fer ni més ni menys que 24 quilòmetres per arribar-hi.

Impostos familiars

"Sí que ho he sentit, sí... Diuen que no paguem impostos, que l'Estat ens dona ajudes extres... Què responc? Doncs prefereixo no contestar-los, però si ho fes els diria que Hisenda és una calculadora on un i un sempre fan dos. M'entens? I que no distingeix entre Mohamed, Juan o Jordi". Així respon Abdelmajid Samadi, un mataroní nascut a Tànger fa 27 anys que viu al carrer de Mata. Quan parla del tema el front se li arruga: "És que jo també tinc problemes, com tothom. He de pagar el lloguer del pis, el rebut de l'aigua, les assegurances de diferents coses, la taxa de la brossa, el que cal pagar del col·legi de la nena... I quan arriba final de mes..., doncs se m'acaben els diners, com a tots!", exclama. Samadi explica que, com qualsevol ciutadà, ell també fa la declaració de la renda, però en el cas que li tornin diners prefereix no dir-ho a ningú: "És que si ho dic la gent encara malpensaria de mi. M'entens?", comenta.

Aquest mataroní d'adopció emmarca aquests rumors en un context en què l'Estat espanyol encara no ha rebut tots els immigrants que ell creu que vindran en el futur, com sí que ha passat als països europeus: "Deu ser que no tenen prou feina amb ells. Espanya encara no té tants immigrants com altres països europeus. La gent encara està molt obsessionada, però ja passarà, amb el temps".

Assegut en el sofà de casa seva, sota una fotografia de les mesquites de Medina i la Meca i amb la seva filla Romaise de tres anys als braços, Samadi recorda perquè va marxar del Marroc, el 1997. El seu cas és una mica atípic, perquè no va venir cap a Europa per problemes econòmics: "Jo no he sofert gaire, tinc sort. Però allà al Marroc no hi ha llibertat, i tenia ganes de canviar de vida. No tots els que venim ho fem per la gana". Actualment treballa de pastisser en una forneria del centre de la ciutat, que és el que ja feia al Marroc. Per sort, assegura que el tracten molt bé i que mai hi ha tingut problemes.

Escoles bressol

Un dels comentaris més estesos entre els ciutadans és que els immigrants tenen prioritat per accedir a una plaça d'escola bressol. El fet és que en aquest cas la lògica és abassegadora: hi ha 468 places d'escola bressol a la ciutat i a hores d'ara, segons les darreres xifres, hi ha 400 infants a la llista d'espera. És en aquestes situacions de xoc quan broten amb força els rumors que les tres places que es reserven de cada aula són sempre per a immigrants.

"Sí que els he sentit els rumors, sí", afirma Badia Bouia, 39 anys, natural de Rabat però que viu a Mataró en fa nou. "Fa un mes, precisament, estava anant amb bus i jo era l'única magrebina. Hi havia tot de gent dient això, que ens donen privilegis. I per mi va ser molt dolorós. Els volia explicar el meu cas però hi havia massa gent i vaig preferir callar", recorda. La seva història demostra que en realitat, l'assignació de places d'escola bressol no té res a veure amb l'origen geogràfic de les persones: la seva filla Laila va néixer el 2000 i al cap de tres mesos va fer la preinscripció per poder tenir plaça a l'escola bressol del Tabalet el curs següent. Estava en el número 16 de la llista d'espera i no va entrar. Llavors la Badia i el seu marit van haver de prendre una difícil decisió: tornar al Marroc i deixar la seva filla amb una germana, a Tànger: "Com a mare va ser molt dolorós no poder gaudir d'una filla quan és tan petita", recorda. El fet és que amb el seu marit era molt difícil compaginar els horaris i pagar un cangur els era impossible. L'any següent va passar el mateix. Finalment, el 2001 la va apuntar al Camí del Cros i finalment aquest curs ha sigut admesa al Camí del Mig, on està fent P3.

Bouia creu que el problema de la guarderia és comú entre autòctons i immigrants: "El problema és que falten places i això només ho pot resoldre l'Administració, fent-ne de noves. Ara no n'hi ha per a tothom, tampoc per als immigrants". Respecte a la gent, Bouia creu que s'hauria d'informar millor.

MATARÓ REPORT

Febrer de 2004 – versió digital

Annex 3

Dades que trenquen tòpics*

* **TÒPIC:** *Expressió trivial emprada sistemàticament en el mateix sentit* (Diccionari de la llengua catalana. Institut d'Estudis Catalans, Barcelona, Edicions 62. 1995)

- "No paguen la seguretat social"
- "No es volen integrar"
- "Són ignorants, tenen un nivell cultural baix"
- "S'emporten tots els ajuts"
- "Els donen pisos de protecció oficial"
- " **No paguen la seguretat social** " És un dels tòpics més extesos. A final del mes de novembre de 2004, a Catalunya el nombre de treballadors estrangers afiliats a la Seguretat Social era de 250.383. Del total de treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social i de treballadors autònoms (2.998.279 treballadors), el 8% són estrangers.

Segons dades del Departament de Treball i Indústria de la Generalitat, Catalunya aplega el 23% dels afiliats estrangers a tot l'Estat. Per nacionalitats, el col·lectiu amb més presència dins el mercat de treball català és el dels marroquins, amb el 20,5% del total d'afiliats estrangers.

- " **No es volen integrar** " Un altre tòpic freqüent és que els immigrants "no es volen integrar", i que "no aprenen la llengua".

○ Cursos de Català

Si observem l'evolució d'inscrits als cursos de català que organitza el Consorci per a la Normalització Lingüística, comprovem que el nombre d'alumnes inscrits en aquests cursos ha anat en augment des del curs 2000-2001, fins al punt que el curs 2003-2004 gairebé un 41% dels inscrits va ésser d'origen estranger. Les dades també desmunten un altre tòpic: que d'entre tots els estrangers, els d'origen llatinoamericà són els que menys s'interessen per aprendre la llengua. A la taula queda demostrat que representen un percentatge molt alt del total d'alumnes estrangers: el curs 2003-2004, per exemple, pràcticament la meitat dels alumnes d'origen estranger eren llatinoamericans.

Evolució del nombre d'alumnes inscrits als cursos de català del Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL)

Cursos	Total matriculats	Matriculats estrangers	= % d'estrangers	matriculats llatinoamericans
2000-2001*	41.944	6.904	16,46	3.137
2001-2002*	46.652	10.408	22,31	6.047

2002-2003*	53.771	18.292	34,02	12.025
2003-2004**	64.344	26.282	40,85	13.061

* Dades extretes de les memòries del CPNL ** Dades provisionals

o **Participació en entitats esportives**

L'esport és una via de participació i d'integració important. Segons dades de l'Agrupació Barcelonina Esportiva d'Entitats i Clubs, aquest any 2005 hi ha 3500 participants, i 250 dels quals són de nacionalitat estrangera. En la modalitat de futbol, dels 1.400 jugadors, uns 200 són persones d'origen estranger.

- Altres tòpics estesos és que " **són ignorants** ", i que " **tenen un nivell cultural baix** ". Dades relatives al nivell d'estudis de les persones estrangeres a les comarques de Barcelona mostren un bon nivell cultural. Així, un 20'3% d'elles han finalitzat els estudis universitaris i un 44% els secundaris. Gran part de la població d'origen estranger resident a Barcelona (el 64,3%) tenen un bon nivell cultural. Només el 2% es declara analfabet. (Font: *Estudi sobre el grau d'integració dels immigrants a la Demarcació de Barcelona*, Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya, Universitat de Barcelona, 2003)
- " **S'emporten tots els ajuts** " Un dels tòpics més arrelats entre la població autòctona és que les persones d'origen estranger " *s'emporten tots els ajuts* ". Les polítiques d'ajuts del govern es fonamenten en un criteri d'accés igualitari, és a dir, en la igualtat de condicions i d'oportunitats d'accés.

Centres de Serveis Socials d'Atenció Primària. El total de persones ateses als Serveis Socials d'Atenció Primària (CAP) l'any 2003 va ésser de 620.078, de les quals 60.715 van ésser d'origen estranger -el 9'8%-. (Font: Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya)

Programa interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció. L'any 2004, d'un total de 12.781 beneficiaris d'aquestes prestacions, 1.501 van ésser persones d'origen estranger, és a dir, l' 11'7% . (Font: Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya)

Ajuts per a famílies amb fills de 0 a 3 anys. El total de persones que han rebut ajuts d'aquest tipus és de 229.739, dels quals 34.596 són d'origen estranger (el 15%). (Font: Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya)

- " **Els donen pisos de protecció oficial** " Es té la percepció que els pisos de protecció oficial són majoritàriament per als immigrants. En canvi, segons dades d'Octubre de 2004, el total de **pisos de protecció oficial** lliurats a Catalunya entre abril i octubre de 2004 varen ser 463; d'aquests, 49 varen ésser adjudicats a persones d'origen estranger, és a dir, un 10'58 % (Font: Adigsa, Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya).

Extret de la web de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya

<http://www.gencat.net/benestar/societat/convivencia/immigracio/topics/index.htm>

4t CONGRÉS SOBRE LA
IMMIGRACIÓ A ESPANYA
Ciutadania i Participació

4º CONGRESO SOBRE LA
INMIGRACIÓN EN ESPAÑA
Ciudadanía y Participación

Girona, del 10 al 13 de novembre de 2004

MESA 7: TRANSFORMACIONES CULTURALES E IDENTIDADES

«Predicar en tierra ajena: los roles asumidos por los imames en contexto migratorio»

Jordi Moreras (Grup de Recerca sobre Antropologia Fonamental i Orientada (GRAFO-UAB))

1. INTRODUCCIÓN: DE SUJETOS INVISIBLES A SUJETOS INTERROGADOS

La más notable e inmediata consecuencia de los atentados del 11 de marzo en Madrid es que la presencia musulmana en España ha pasado a ser vista como una posible amenaza, de la que –se argumenta– hay que protegerse preventivamente. El discurso securitario ha reemplazado los argumentos que planteaban la integración de estos colectivos, y han proliferado las afirmaciones que proclamaban la necesidad de establecer un estrecho control de las actividades que mezquitas e imames llevaran a cabo. Según el barómetro de opinión elaborado por el *Real Instituto Elcano de Estudios Internacionales y Estratégicos* (junio de 2004), ante la pregunta sobre cuáles deberían de ser las medidas a tomar para combatir el terrorismo internacional, un 34,1% de los entrevistados afirmó que hay que desarrollar un mayor “control de inmigrantes (musulmanes) y de mezquitas”. El debate sobre el control se ha desatado rápidamente, y de nuevo, como ya acostumbra a ser habitual respecto la presencia del islam en España, las discusiones se han construido en torno a opiniones que no análisis de esta presencia. Unas opiniones que frecuentemente recurren a referencias de otras realidades europeas, sin saber que difícilmente tales experiencias pueden ser aplicables al caso español.

Ante una realidad de la que tan sólo se siguen intuyendo las formas más externas, las voces presuntamente autorizadas de diferentes entidades inmigrantes que han alertado a la opinión pública del peligro de la radicalización religiosa de las comunidades musulmanas, han sacado a la palestra de nuevo viejas sospechas, reclamando del nuevo gobierno socialista una respuesta proactiva. Tanto en la vida cotidiana como en la política, las urgencias acaban pasando malas jugadas. Las respuestas aceleradas, no siempre bien medidas, ante realidades complejas, pueden dificultar su posterior resolución. La cuestión de la organización del islam en España, edificada a partir del Acuerdo de Cooperación de 1992 firmado con la Comisión Islámica de España –por iniciativa del gobierno socialista y, considerado hasta hoy en día, el marco legal de reconocimiento del islam más amplio de la Unión Europea–, no puede redefinirse en clave de control. Una interpretación legalista del contenido del Acuerdo vería que estos elementos de control que ahora se citan con urgencia, ya se encuentran presentes en su articulado, otorgando su responsabilidad a la entidad que ha sido institucionalizada como representante del islam, la citada Comisión Islámica. Una interpretación política debería de tener presente que después de doce años de vigencia del Acuerdo, el principal problema radica en su pobre aplicación y ejecución.

Sea cual sea la perspectiva de análisis que se adopte, las preguntas básicas con las que definir la presencia del islam en España siguen sin tener una respuesta concreta y precisa: ¿cuántas mezquitas y oratorios musulmanes hay en el país?, ¿cuántos imames se encuentran al frente de estos centros?, ¿qué tipo de implicación mantienen los imames en el proceso de integración social de los colectivos musulmanes?, ¿cuál es la formación profesional que han recibido, y si esta es la más adecuada para realizar su tarea en contexto de inmigración?, ¿cuál es el contenido de sus prédicas?, ¿incorporan en las mismas contenidos radicales?, ¿cuál es su capacidad de liderazgo y/o representación del colectivo musulmán?... En definitiva, demasiadas cuestiones fundamentales a resolver, como para empezar a hablar de controlar una realidad que todavía se nos presenta de una manera muy difusa.

Ahora parece ser tiempo de hablar de las autoridades religiosas en el islam español. Pero antes que nada, es preciso reconocer que la construcción social de la figura de los imames es fruto de un proceso acumulativo de imágenes por parte de nuestra opinión pública, respecto a unas figuras y unos colectivos que prácticamente se les había mantenido en un nivel de invisibilidad social, pero que en los últimos años despiertan una mayor atención, hasta el punto de haberles convertido en sujetos de interrogación (por no decir abiertamente, de sospecha). El debate generado en torno al islam, a los musulmanes, a los imams o a su integración es un debate que tiene un fuerte componente endógeno en la sociedad española, que propone unos interrogantes y unos argumentos formulados únicamente desde su propia perspectiva. Un debate monocorde (con dimensiones políticas y sociales) en el que no se propone que se incorporen las opiniones generadas desde los colectivos musulmanes, sino es para ratificar la pertinencia de los interrogantes propuestos por los no musulmanes.

2. SOCIOGRAFIA DE LOS IMAMES EN ESPAÑA Y CATALUÑA

La inexistencia de un estudio sociográfico sobre la presencia islámica en el Estado español tan sólo permite establecer cálculos estimativos sobre el número y perfil de los imames que trabajan en nuestro país. Algunos de los trabajos disponibles (Morera, 1999; Garreta, 2000; Lacomba, 2001) hacen referencia a los imames en contexto de inmigración. Otras aproximaciones más cuantitativas (ISOR-UAB, 2002) pretenden definir el perfil general de este personal religioso, si bien la metodología adoptada –entrevistas telefónicas indirectas, no con los propios imames sino con los responsables de los oratorios– no es la más adecuada para determinar el rol y la posición que ocupan, o el estatus de dependencia de estos especialistas respecto a tales responsables comunitarios.

En base a todas estas aproximaciones incompletas, hay que elaborar un esbozo de este perfil sociográfico de los imames en España y Cataluña. Lo primero, y más complicado, es establecer una estimación del número de oratorios y mezquitas en España: podría avanzarse una cifra que oscilaría entre 350 y 500, dependiendo de las fuentes consultadas. En Cataluña, el número es más preciso: a mayo de 2004 se contabilizaban un total de 137 oratorios musulmanes (lo que representaría aproximadamente, entre el 30-40% del total del Estado). Para determinar el número de imames, hay que tener presente que, en primer lugar, no todos los oratorios musulmanes tienen un imam a su frente (en Cataluña, sólo el 54,4% de los centros tienen un imam con dedicación exclusiva), y segundo, que hay personas que, a pesar de que podrían desarrollar las diferentes tareas propias de los imames, no se

encuentran asignadas a un centro específico: es decir, compatibilizan algunas actividades voluntarias de carácter religioso con otras de carácter laboral o formativo diverso, o bien hacen de complemento del imam de la mezquita local, o bien desarrollan una actividad itinerante. Con estas consideraciones, y teniendo bien presente las singularidades que adquiere la configuración asociativa del islam en las cuatro principales regiones de asentamiento de estas comunidades (Madrid, Andalucía, Ceuta-Melilla, y Cataluña), probablemente el número de imames fijos sea inferior al número de centros, si bien esta cifra puede verse compensada con el número de personas que desarrollan ocasionalmente y con carácter voluntario determinadas funciones de imam.

Respecto a Cataluña, y de acuerdo con la revisión y actualización de los datos del informe ISOR-UAB (2002), se pueden comparar el número de imames de acuerdo con su dedicación (en exclusividad o como voluntarios y/o temporales), en los treinta años que van desde 1974 a marzo de 2004:

Tabla 1. Perfil de permanencia de los imames en los oratorios musulmanes de Cataluña (1974-marzo 2004).

Fecha apertura oratorios	Imam fijo	Imam voluntario o temporal
1974-1984	3	1
1985-1990	16	4
1991-1995	19	12
1996-2000	29	37
2001-2004*	7	8
Total	74	62
%	54,4	45,6

(*) Dato a marzo de 2004

Fuente: Elaboración propia

Podemos observar el equilibrio existente entre los oratorios que tienen un imam fijo y los que lo tienen ocasionalmente, así como la modificación del perfil de permanencia de este personal, principalmente fijo hasta la mitad de los años 90 y mucho más eventual entre los oratorios abiertos posteriormente. Se podría pensar que esto podría deberse a que la permanencia estable de los imames en estos centros fuera fruto de la progresión cualitativa del proceso de configuración comunitaria de estos colectivos (es decir, que los centros más antiguos, también tengan más medios y posibilidades de mantener un imam en exclusividad). Pero tal como se muestra en la tabla 2, este perfil de permanencia no depende tanto de los años que lleve abierto el centro, sino de la trayectoria llevada por el mismo a lo largo de esos años. La siguiente tabla muestra comparativamente los datos de dos investigaciones (de 1996 y de 2002) respecto a los oratorios musulmanes de quince municipios de la provincia de Barcelona. Durante esos años, estos centros han sido testigos del paso de diferentes imames que han ofrecido sus servicios por periodos más o menos largos. Lo que destaca de la tabla es el régimen laboral que habitualmente han ofrecido a este personal:

Tabla 2. Règim de permanència de los imames en los oratorios musulmanes de quince municipios de la provincia de Barcelona. Comparación entre 1996 y 2002.

Localidad	Nombre de la mezquita	Fecha apertura	Marzo 1996 (1)	Marzo 2002 (2)
Barcelona	Centre Islàmic de Barcelona	1974	Fijo	Fijo
Barcelona	<i>Rahma</i>	1977	Voluntario	Fijo
Barcelona	<i>Amical</i>	1978	Voluntario	Voluntario
Barcelona	<i>Tarik ben Zyad</i>	1981	Fijo	Fijo
Hospitalet Ll.	<i>Al-Fath</i>	1984	Fijo	Fijo
Mataró	<i>Youness</i>	1984	Voluntario	Voluntario
St.Vicenç H.	<i>Al-Bilal</i>	1988	Fijo	Fijo
Premià M.	<i>At-Tauba</i>	1989	Fijo	Fijo
Barcelona	<i>Ali</i>	1989	Voluntario	Voluntario
Manresa	<i>Msab bnou Omair</i>	1990	Fijo	Fijo
Berga	<i>Omar bnou al-Khatab</i>	1991	Sin datos	Voluntario
Canovelles	<i>Al-Muhajirin</i>	1991	Fijo	Fijo
Vilafranca P.	<i>Al-Fath</i>	1991	Sin datos	Fijo
Terrassa	<i>Com.Musulmana de Terrassa</i>	1992	Fijo	Fijo
Manlleu	<i>As-Sunna</i>	1992	Fijo	Fijo
Mataró	<i>Annour</i>	1992	Fijo	Fijo
Sta.Coloma	<i>As-Sunna</i>	1994	Fijo	Fijo
Mataró	<i>Al-Ansar</i>	1994	Fijo	Fijo
Vilanova Camí	<i>As-Salam</i>	1994	Sin datos	Fijo
Manresa	<i>Al-Fath</i>	1995	Fijo	Fijo
Barcelona	<i>Minhaj ul Quran</i>	1996	--	Fijo
Barcelona	<i>Abi Ayoub Ansari</i>	1996	--	Fijo
Barcelona	<i>Madani</i>	1997	--	Fijo
Vilanova i la G.	<i>Assoc. Cult. Islàmica de Vilanova i la G.</i>	1997	--	Fijo
Barcelona	<i>As-Salam</i>	1998	--	Fijo
Hospitalet Ll.	<i>Asoc. Cult. Àrabe Islàmica</i>	1999	--	Fijo
Terrassa	<i>Com. Islàmica de Catalunya</i>	1999	--	Sin datos
Barcelona	<i>Imam Mahdi Muntabar</i>	2000	--	Fijo
Barcelona	<i>Consell Islàmic i Cultural de Catalunya</i>	2000	--	Fijo
Barcelona	<i>Hamza</i>	2000	--	Fijo
Barcelona	<i>Asociación Cultural al-Qaim</i>	2001	--	Fijo

Datos extraídos del informe J. Moreras, *Dinàmiques associatives i configuració comunitària dels musulmans residents a l'àrea metropolitana de Barcelona*. Barcelona: Fundació CIDOB por encargo del Ayuntamiento de Barcelona, 1996.

Datos extraídos del informe J. Moreras, *Aportacions a la gestió de la diversitat. El cas de la presència musulmana a la província de Barcelona*, Barcelona: CRID-Diputació de Barcelona, febrero de 2003.

Más allá de considerar el régimen de permanencia de los imames en los oratorios locales, se dibujan tres perfiles diferenciados de las personas que desarrollan las funciones de imam en España, de acuerdo con un criterio que relaciona el origen con los roles que juega este personal respecto a estos centros:

Imames-doctores. En primer lugar, encontramos aquellos imames que están adscritos a los grandes centros islámicos abiertos en España. Se pueden citar los ejemplos de Madrid (con el Centro Islámico de la M-30 o la mezquita Abu Bakr), de Valencia (Centro Islámico de Valencia), de Fuengirola (Centro Cultural Islámico Sohail), de Marbella (Mezquita al-Andalus), de Las Palmas (Centro Cultural Islámico) o las sedes del Centro Islámico de Formación Religiosa en Madrid, Barcelona o Granada. En la mayoría de los casos citados, los imames son originarios de países de Oriente Medio (preferentemente, Siria y Egipto), con una estancia prolongada en el Estado español (algunos forman parte de la migración de estudiantes árabes de los años 70, y algunos de ellos han llegado incluso a nacionalizarse como españoles), y que muestran un perfil formativo elevado (adquirido en universidades como la de al-Azhar en El Cairo, o en las de Arabia Saudí, y frecuentemente combinado con estudios realizados en universidades occidentales).

Imames-inmigrantes. El segundo perfil se puede considerar como propiamente vinculado con la actual inmigración, y estaría formado por aquellos imames de origen marroquí (éste es el origen mayoritario entre los imames en Cataluña), senegambiano, pakistaní y argelino, que desarrollan su tarea en los oratorios musulmanes comunitarios abiertos por estos colectivos. Muestran un perfil formativo muy diverso, si bien el acceso a la referencia islámica muestra un talante tradicional (en el que prima la memorización del Corán, por encima de cursar estudios religiosos reglados), y se encuentra fuertemente imbuido por el factor cultural de origen. Algunas de las personas que se incluyen en este perfil, se han hecho imames en contexto migratorio, habiendo sido designados por la propia comunidad para desarrollar esa tarea, en virtud de disponer de un mayor conocimiento del contenido de las ritualidades que acompañan la oración comunitaria. También muestran aspectos de una cierta precariedad profesional respecto a su contratación por parte de los responsables comunitarios (el hecho de que un imam tenga una dedicación exclusiva en un oratorio, no es garantía de que posea un contrato laboral como imam), lo que tiene también consecuencias desde el punto de vista legal (hay un porcentaje significativo de los imames que se incluyen en este perfil, que se encuentran en situación irregular, o bien con permisos de residencia y trabajo en donde figuran otras ocupaciones que no son propiamente las de imam).

Imames-itinerantes. El tercer, y último perfil, todavía emergente y apenas reconocido, es el de los imames que podríamos denominar genéricamente como itinerantes. Se trata de aquellos imames que, a pesar de no estar vinculados o adscritos a una mezquita local, realizan tareas complementarias a las del imam residente. Esta complementariedad adquiere

perfiles diferentes: desde la sustitución directa del imam en caso de enfermedad o viaje, a encargarse de la educación coránica para niños, o a elaborar y pronunciar la *jutba* (sermón) de la oración comunitaria de los viernes al mediodía. Se trata de imames más jóvenes que los anteriores, y que también disponen de un mayor bagaje formativo, al haberse formado dentro de los sistemas académicos de sus respectivos países (una formación que frecuentemente complementan con estudios académicos en universidades españolas y catalanas). Algunos de estos imames desarrollan una intensa actividad en diferentes oratorios y centros, a los que son invitados como conferenciantes o predicadores. En periodos señalados como es el ramadán, por ejemplo, el incremento de la asistencia en las oraciones diarias supone que estos profesionales sean mucho más requeridos por parte de la comunidad. Una demanda que suele ser cubierta con la iniciativa de gobiernos musulmanes de origen, que acostumbran a enviar imames de refuerzo para acompañar temporalmente las tareas de los imames residentes ⁽¹⁾. Así, dentro de esta categoría de imames itinerantes, también habría que incorporar a los llamados *imames de paso* que, por iniciativa promovida por estos Estados o bien por movimientos de interpretación doctrinal islámica, desarrollan ciclos de seminarios o conferencias en todo el país.

Los tres perfiles que acabo de describir ⁽²⁾ se enmarcan dentro de un contexto comunitario marcado por el factor migratorio, a pesar de que es pertinente hacer dos puntualizaciones importantes: por un lado, respecto a los imames que ejercen su tarea en Ceuta y Melilla, muchos de ellos, como ciudadanos españoles, no pueden ser equiparados a los imames inmigrantes, a pesar de que mantienen un evidente vínculo con la tradición cultural del norte marroquí (ya sea jebalí o rifeña). Por otro, la poca significativa relevancia numérica (que no cualitativa) de los imames conversos españoles, algunos de ellos estrechamente vinculados con corrientes del islam sufí, y con notables casos de profunda formación teológica y doctrinal después de haber realizado largas estancias en países musulmanes.

Por regla general, se produce una correspondencia entre el origen nacional o étnico de la comunidad y el propio imam. Existen algunas excepciones notables, que acostumbran a mostrarse en los oratorios históricos (en Barcelona encontramos dos ejemplos en donde la asistencia es multicultural: el Centro Islámico de Formación Religiosa, en donde el imam es español de origen sirio, el consejo directivo está compuesto por marroquíes, pakistaníes, sirios y españoles; y la mezquita Tariq ibn Ziyad, en donde el consejo los forman pakistaníes y cuenta con dos imames, uno de origen marroquí nacionalizado español y otro pakistaní), y que confirman que en la apertura de un oratorio musulmán se acostumbra a seguir un

¹ Durante el ramadán de 2003, el gobierno de Marruecos, a través de la Fundación Hassan II, envió a España un total de nueve imames de apoyo para las comunidades marroquíes. En Cataluña, fueron destinados cuatro.

² Diferentes estudios han elaborado tipologías sobre las funciones y roles de los imames en contexto migratorio. La que propone Mohamed Chaabaoui (1994) se centra sobre el hecho de que la tarea del imam es compartida con otras actividades (así, identifica los siguientes perfiles: imam-presidente, imam-estudiante, imam-obrero, imam temporal e imam de paso). En cambio, la que elabora Frégosi (en prensa) refleja los componentes de contexto que se encuentran presentes en tales perfiles, tanto respecto a la formación, como al tipo de contratación o el vínculo con las propias comunidades musulmanas.

modelo monocultural, ya sea en la composición del consejo de representantes, en la elección del imam, como en el perfil del colectivo.

La media de edad también es un criterio significativo que acompaña el talante tradicional con que se define este perfil de imames. De hecho, el factor edad juega un papel muy significativo en la determinación y reconocimiento de la autoridad religiosa. La veteranía es un grado, y es que con una media de edad amplia, que va desde los 30 a los 50 años, los imames aparecen como personas adultas y responsables, de las que se espera que aporten madurez y experiencia en su tarea comunitaria. El aspecto físico también juega un importante papel: vestir con hábitos tradicionales, o llevar barba, a pesar de no ser condiciones imprescindibles para ser imames, sí que contribuyen a aportar una imagen de corrección religiosa y de vinculación con la tradición de origen. De la misma manera, el apartado de comportamientos (el trato diferenciado respecto a las mujeres, la evitación de espacios o ambientes –bares en donde se sirven bebidas alcohólicas-, o de prácticas –como fumar-, o de mantener relaciones con ámbitos no-musulmanes, prácticas que pueden ser consideradas por el colectivo como moralmente reprobables) también acaban siendo incorporados en su perfil que, junto a su conocimiento y autoridad doctrinal, pueden otorgarle un trato de deferencia y respeto por parte de la comunidad.

Muchos de los imames que trabajan en Cataluña están casados, a pesar de que no todos pueden reagruparse con sus familias, ya sea por falta de ingresos suficientes, por no disponer de una vivienda propia (ya que frecuentemente tienen como lugar de residencia una pequeña estancia reservada para ellos en el mismo oratorio), o por no tener en regla la documentación de residencia. Los imames contratados laboralmente como tales siguen siendo la excepción. La precariedad económica que muestran estos profesionales se vincula directamente con la de la comunidad que los contrata, en donde a veces las soluciones provisionales (por ejemplo, tener un imam voluntario o temporal) se tornan crónicas y continuadas. Es por ello frecuente que los imames abandonen sus lugares de trabajo al cabo de un cierto tiempo, para ir a trabajar a otro oratorio, en donde sus promotores le ofrecen una retribución o unas condiciones de trabajo más favorables. Otros deciden marchar a Europa, en donde las posibilidades que tiene un imam de encontrar un mayor reconocimiento profesional son más elevadas que en España. La movilidad de este personal religioso constituye una de las principales constantes del proceso de configuración comunitaria del islam en Cataluña, una movilidad que a veces adquiere una dimensión transnacional, y que poder trabajar en Francia, Holanda, Bélgica o Alemania se encuentre en la mente de muchos de los imames que ahora están aquí.

De cara a la comunidad, y en especial respecto a aquellos que le han contratado para cubrir las demandas de tipo cultural que pueda expresar el colectivo, se espera que el imam mantenga una cierta distancia respecto a la sociedad de acogida, y que su vida transcurra en el interior de los diferentes espacios comunitarios. Una excesiva apertura o receptividad hacia la sociedad exterior, puede ser interpretada como algo no del todo adecuado para su tarea. Todo lo contrario de lo que piensa la propia sociedad receptora, que espera de los imames –considerados como líderes indiscutibles en el seno del colectivo- una firme voluntad para participar en ella y facilitar de esta manera la integración de su colectivo de referencia. La contradicción entre ambas proyecciones de lo que se espera que ha de hacer

el imam, se resuelve, de cara a la sociedad española, con la consideración crítica del grado de deficiencia en la integración social de estos especialistas religiosos, que se demuestra a través del pobre conocimiento de la lengua del país y de las costumbres, hábitos y realidades propias de esta sociedad. Según estimaciones del propio Consejo Islámico y Cultural de Cataluña, tan sólo el 10% de los imames en Cataluña pueden expresarse fluidamente en castellano o catalán ⁽³⁾.

3. TAREAS Y FUNCIONES DE UN IMAM EN CONTEXTO MIGRATORIO

Frente a la especialización que se muestra en las sociedades musulmanas, la figura del imam en contexto migratorio, lejos de tener un estatuto plenamente definido, se encuentra en plena reelaboración. Situados en el centro del debate por el control del campo religioso musulmán en Europa, los imames son frecuentemente cuestionados por su formación religiosa y por su influencia en el seno de la comunidad musulmana. De la misma manera que los propios espacios de culto adquieren nuevas funciones, los imames en Europa –que frecuentemente son las únicas figuras religiosas presentes en este contexto– también muestran nuevos perfiles diferentes a los de origen. El rol de estos profesionales en Europa ejemplifica con claridad algunos de los retos que se le formulan al islam en contexto de diáspora, comenzando por las tres tareas fundamentales de este personal religioso: por un lado, velar sobre el contenido espiritual y normativo de la tradición islámica; por otro, garantizar la reproducción de este vínculo con la tradición de origen (que no sólo es religiosa, sino también cultural); y, por último, contextualizarla en función de los nuevos interrogantes suscitados por los propios fieles musulmanes ante su nueva realidad social en donde se asientan. Los dos principales problemas con que se encuentran estos especialistas religiosos (el cuestionamiento de su legitimidad y de su verdadera capacidad para poder responder a las necesidades de carácter espiritual de esta comunidad en diáspora), están teniendo una doble consecuencia: por un lado, el mantenimiento de una situación de dependencia doctrinal externa, respecto a otras interpretaciones y referencias que son definidas en contextos sociales propiamente islámicos, con difícil encaje en realidades no-musulmanas. Por otro, y en la ausencia de autoridades doctrinales islámicas en Europa (perfiles más propios de lo que sería un *'alim* o un *mufti*), la tentación de estos imames para convertirse en interpretadores de la referencia islámica, sin tener la capacidad formativa suficiente.

De acuerdo con una interpretación ortodoxa de la tradición islámica, la figura del imam se define propiamente en base a una serie de funciones, antes que en un cargo. Las expresiones de organización e institucionalización del culto musulmán (tanto en las sociedades musulmanas como en contexto migratorio) comportan, no obstante, la burocratización de

³ La iniciativa formativa promovida desde octubre de 2002 por el Consorcio de Normalización Lingüística del Departamento de Cultura y la Dirección General (anteriormente Secretaría) de Asuntos Religiosos de la Generalitat de Cataluña, para iniciar clases de catalán y del contexto social e institucional de Cataluña a una quincena de imames, representa un primer paso para superar esta situación de desconocimiento por parte de este personal de la realidad propia del país. Desde entonces, ya se han celebrado tres ediciones más de este curso de 45 horas, iniciadas en marzo y octubre de 2003 y en marzo de 2004, en donde se han inscrito veinte, veintitres y quince imames, respectivamente.

esta función y, por tanto, la configuración de los perfiles profesionales formales y retribuidos. De la misma manera, hay que considerar que con respecto a las funciones también existen diferentes especializaciones, marcadas por criterios y trayectos formativos específicos, en las que unas personas se hayan más capacitadas que otras para cumplir.

En contexto migratorio, las tareas del imam se definen en función de las necesidades religiosas comunitarias, lo que le convierte en una figura polivalente, que asume tareas que no le eran propias en su sociedad de origen. En el cuadro 1 se exponen las funciones principales y complementarias que adopta el imam en inmigración:

Cuadro 1. Funciones principales y complementarias de los imames en contexto migratorio

principales	Dirección de la oración (<i>salawat al-jams</i>) Predicación canónica (<i>jutba al-minbariya</i>) y complementaria (<i>dars</i>) Atención religiosa (consultas, actas de matrimonio, atención difuntos y tanatopraxis, servicios comunitarios) Formación religiosa (para niños y niñas, adultos, jóvenes y mujeres)
complementarias	Tareas de atención social Mediación en conflictos comunitarios Recogida y gestión de la <i>zakat</i> Organización del <i>hayy</i> Acogida de otros imames itinerantes Mantenimiento y guarda del oratorio.

Fuente: Elaboración propia

Las funciones principales corresponden básicamente a funciones religiosas básicas, de atención al culto, de asistencia comunitaria y formación religiosa. Las complementarias, en cambio, a pesar de que también pueden tener una dimensión religiosa, incorporan otros elementos de tipo social o comunitario. Tanto unas como otras responden a las expectativas que se formulan desde la comunidad respecto a lo que se espera que cumpla el imam, ya sea en el ámbito de demandas de atención religiosa como comunitaria. Sobre él se proyecta y deposita la confianza de la comunidad, para que protagonice un rol de perpetuación y enculturación religiosa (no exclusivamente de las nuevas generaciones), manteniendo activa la referencia tradicional que la vincula con la sociedad de origen, como forma de generar un contrabalance a la acción aculturadora de las sociedades europeas.

La forma en que se mantiene activa esta referencia tradicional depende de la heterogénea configuración de un campo religioso (*) islámico en España, en donde el contraste que se perfila entre la existencia de grandes centros islámicos (aproximadamente una decena) con reconocidos imames a su frente, y la presencia de oratorios semi-ocultos en barrios con fuerte concentración inmigrante y con imames con una formación tradicional básica, juega un

* En el sentido dado por Pierre Bourdieu, de un campo de fuerzas en disputa entre los diferentes actores que quieren apropiarse de su capital simbólico específico.

papel muy destacado en la reconstrucción de la referencia islámica en un contexto no musulmán.

En este proceso de configuración comunitaria ⁽⁵⁾, el rol que vayan a jugar los imames es fundamental, tanto si sus funciones se mantienen dentro del ámbito religioso, como si también incorporan otras con carácter socio-comunitario. La adopción de roles más propios del ámbito que he definido como complementario, en especial aquellos que se desarrollan dentro de tareas de actuación social y mediación comunitaria, incorpora nuevas dimensiones para la expresión de un principio de liderazgo en torno a esta figura. La inestimable tarea de atención social que desarrollan algunos oratorios musulmanes, acompañada de la prevalencia de la figura del imam comunitario (en donde al reconocimiento de su autoridad religiosa, se le añaden también componentes de tipo carismático) amplía la percepción del imam, no sólo como especialista religioso, sino también como líder comunitario. En Francia, estudios como los de Dounia Bouzar (2001) analizan el perfil de mediadores sociales que comienzan a adoptar algunos imames que trabajan en barrios con una fuerte concentración musulmana. La confianza depositada sobre ellos por la comunidad se transforma en prestigio y reconocimiento social, de acuerdo con la implicación que éstos adopten en los asuntos que afectan al colectivo. De cara al futuro habrá que ver si en el caso español se progresa en esta dirección de participación activa en la vida comunitaria más allá de los aspectos de culto, o si bien la figura del imam sigue recluida dentro del ámbito estrictamente religioso.

4. DE LA FUNCIÓN AL CARGO: LA VIA DE LA INSTITUCIONALIZACIÓN DE LOS IMAMES

Sociológicamente hablando, hay dos criterios objetivos para determinar el rango de la autoridad religiosa en el islam: estar adscrito a una mezquita o centro religioso, o acreditar la formación religiosa recibida. Si bien se podría imaginar que ambos elementos se encuentran estrechamente ligados entre sí, en contexto migratorio se pueden presentar desvinculados, y cumplir el primer criterio parece ser más sencillo que demostrar el segundo. O lo que es lo mismo, dado que en inmigración no existe ni el mismo grado de organización ni de institucionalización del campo religioso que en la sociedad de origen, la única institución de culto que se reconstituye –la mezquita– se convierte en la instancia certificadora de las expresiones de esta autoridad. Paradójicamente, en un marco de débil organización propia del contexto migratorio, el rol del imam tiende a burocratizarse, pasando de ser una función a un cargo. La explícita vinculación que se establece entre ser imam y estar adscrito a una determinada mezquita (lo que frecuentemente supone de una determinada población, adquiriendo entonces una significativa dimensión territorial), y que en el país de origen es fruto de la organización burocrática del culto, en contexto migratorio se convierte en una muy efectiva forma de asentar y legitimar la autoridad religiosa de esta figura.

⁵ En este texto, hago referencia al concepto de comunidad, más que como una unidad social delimitada y precisa, a una referencia o discurso que puede dotarse de significado respecto a determinadas prácticas sociales y construcciones identitarias. La comunidad se entiende, antes como un referente, siempre en construcción, que no como una realidad firmemente constituida. En torno a la noción de *proceso de configuración comunitaria* y su relación con la idea de integración social, ver Moreras (1999 y 2002a).

Las mezquitas en inmigración son los receptáculos en donde se expresa y propaga esta autoridad religiosa. Para Joan Lacomba (2000, 159), los imames son "los representantes del Islam institucionalizado, es decir el Islam legitimado y producido en el marco de la institución religiosa que es la mezquita". Estoy de acuerdo con este autor cuando incorpora el elemento institucional en el reconocimiento de este personal religioso, pero la implícita separación que hace entre un islam formal y otro de informal no permite distinguir entre los principios de organización primaria y de representación que hoy en día se configuran respecto a la presentación pública del islam en España. Creo necesario formular una clara distinción entre organización e institucionalización. Entiendo por organización, las dinámicas creadas *hacia el interior de los colectivos musulmanes* vinculados a un oratorio local creado para responder a un conjunto de necesidades religiosas y comunitarias básicas. Condicionados por una perspectiva eminentemente local, estos colectivos se concentran fundamentalmente a resolver problemáticas inmediatas (la educación religiosa de sus hijos, la administración mes a mes del oratorio local y el pago del sueldo del imam, las relaciones con el ayuntamiento de su localidad, etc), manteniendo una relación más o menos directa y continua con otras comunidades que se encuentran en su misma situación. En cambio, hablaría de institucionalización para referirme a una dinámica que tiende hacia el conjunto de la comunidad musulmana en Cataluña, desarrollada por aquellos centros y colectivos que, con una vocación más asociativa y con una voluntad representativa, quieren aparecer como puntos de referencia para otras comunidades. Su ámbito de actuación ya no es exclusivamente el local, sino básicamente el supracomunitario, adoptando un carácter de interlocución, lo que implica una doble relación: con el resto de los colectivos musulmanes, y con las diferentes administraciones políticas de ese ámbito territorial correspondiente (Moreras, 2003).

Creo fundamental distinguir entre la organización del culto musulmán y la institucionalización de su representación comunitaria, ya que en el actual debate en torno a la regularización de mezquitas y de control de los imames se plantea en un contexto, en donde la supuesta institucionalización del islam en España a través del Acuerdo de Cooperación de 1992, ha quedado en entredicho después de más de doce años de casi nulo desarrollo y aplicación⁶). Respecto estas dos cuestiones, quedan en evidencia que a pesar de que el contenido y el espíritu del Acuerdo querían primar el aspecto organizativo del culto musulmán, lo cierto es que ésta no ha podido imponerse ante una serie de dinámicas de autoregulación del culto que ya estaban presentes en la emergencia de las diferentes comunidades musulmanas en España. Siempre he afirmado que el Acuerdo de 1992, a pesar de ser un marco legal provechoso e interesante, sólo consideraba a una parte muy concreta de los musulmanes en España (aquellos que desde los años 70 se habían implicado en la creación de un denso tejido asociativo, y que desde entonces habían estado pugnando entre sí para conseguir la representación del islam ante el Estado), y sólo en los aspectos más inmediatos de institucionalización de una representación unitaria del islam en España, con la constitución de la Comisión Islámica de España.

⁶ Respecto a las causas de la no aplicación, así como un balance en conjunto del Acuerdo de 1992, véase Moreras (2002b).

Si en la práctica definida por este Acuerdo, la institucionalización de la figura de los imames apenas ha progresado, ello se debe a que las dos principales instancias federativas que configuran la Comisión Islámica no les ha sido preciso legitimarse desde un punto de vista doctrinal y de autoridad religiosa. De hecho, el debate interno que han mantenido las dos federaciones no se ha expresado casi nunca en términos de autoridad doctrinal, y sí en cambio de representatividad ante el Estado. Los puntos de vista de ambas federaciones hacia los imames también divergen: mientras que el principal responsable de la UCIDE (Unión de Comunidades Islámicas de España), Riay Tatary, hace una valoración positiva de la autoridad y liderazgo comunitario que juegan los imames, si bien reconociendo la baja formación que poseen algunos de ellos (él mismo acostumbra a presentarse como el imam principal de la mezquita Abu Bakr, en el madrileño barrio de Tetuan), miembros destacados de la FEERI (Federación Española de Entidades Religiosas Islámicas) defienden una visión de los imames más ortodoxa y menos institucionalizada (Cabrera, 2003)(⁷).

Dos hechos importantes se producen en este panorama de institucionalización de la figura de los imames: en primer lugar la creación, en junio de 2000, del Consejo Islámico y Cultural de Cataluña, que a pesar de adquirir un estatus legal como asociación cultural, se define como la reunión de una serie de imames marroquíes que pertenecen a una treintena de comunidades locales. Se trata de la primera iniciativa formal desarrollada para poner en primera fila a estos líderes religiosos, habitualmente relegados a un segundo término y que, en la mayoría de los casos, ni tan sólo forman parte del consejo directivo de los oratorios en donde ejercen su tarea. El hecho de que se reivindique el liderazgo de las personas que representan la autoridad religiosa en contextos comunitarios locales, constituye el principal activo del Consejo.

El segundo hecho se encuentra relacionado con el relevo en la cúpula de dirección de la FEERI, y el enfrentamiento directo que se vivió durante la reelección (enero de 2001) entre los partidarios de la línea continuista (que finalmente consiguieron mantener en el cargo de secretario general a Abdelkarim Carrasco, en sustitución de Mansur Escudero, que presentó su dimisión en octubre de 2001), y los sectores que estaban apoyados por saudíes. Desde hacía tiempo, entidades vinculadas con estos intereses saudíes, promovían la creación de un consejo superior de imames, que había de tener un papel fundamental en la definición doctrinal del islam español. En un primer momento, la FEERI se mostró receptiva ante este proyecto, del que paulatinamente fue distanciándose, sobre todo por la orientación que se quería dar a este consejo superior. En él, una figura destacada tenía que ser el imam de Fuengirola, Mohamed Kamal Mustafa, que constaba como asesor en doctrina islámica por la FEERI. Las crecientes discrepancias provocaron definitivamente la ruptura, y una de las

⁷ En un artículo escrito en el marco de la polémica en torno al imam de Fuengirola y su obra, en donde supuestamente se legitimaban los malos tratos hacia las mujeres, Hachim Cabrera afirma explícitamente que "de hecho, todos los musulmanes somos imames, pero parece ser que entre las estrategias de judeocristianización del islam, el reforzamiento de la figura de los imames es un capítulo importante. Si llegamos a aceptar la existencia de estos 'imames autorizados' como los únicos capaces de tener una opinión islámicamente válida estamos contradiciendo una de las premisas básicas de la condición del musulmán, que es la de ser depositario de la *amana* [confianza depositada por Dios a cada hombre] de Allah. ¿Cómo puede un musulmán entregar su *amana* a otro ser humano? Eso es lo que ocurre normalmente entre católicos cristianos, que entregan su *amana* al sacerdote a cambio de la salvación" (Cabrera, 2003).

derivaciones de este proceso de enfrentamiento interno pudo verse en la activa participación de miembros de la FEERI, como parte acusadora, en el juicio contra Kamal Mustafa. Para la FEERI, que veía en este proyecto un intento de control del islam español por parte saudí, la constitución de este consejo hoy en día no es posible, ya que no refleja la pluralidad doctrinal existente en el islam español, ni se puede dotar de una autoridad doctrinal consistente, y sólo podría existir cuando existiesen instituciones educativas islámicas en el país que pudieran acreditar la formación adecuada de estas personas ⁽⁸⁾.

No lo ven así, en cambio, los promotores de este proyecto que siguen argumentando la necesidad de contar con este órgano doctrinal superior. El imam egipcio de la mezquita madrileña de la M-30, el cheikh Moneir Mahmoud El Messery se ha pronunciado públicamente a favor de este proyecto, con motivo de la polémica en torno al papel y la formación de los imames en España. Según él, el consejo debería de evitar la emergencia de imames autoproclamados, y serviría para unificar criterios de cara a cuestiones doctrinales ⁽⁹⁾.

Sea cual sea la resolución de esta polémica, lo cierto es que por primera vez las discrepancias en torno a cuestiones doctrinales también se incorporan plenamente en el debate de la institucionalización del islam español, en el que discusión sobre los imames se plantea abiertamente con formulaciones de regulación y de burocratización de esta figura.

5. CONCLUSIONES: TIEMPO DE SOSPECHAS, TIEMPO DE CONTROL

A todo el mundo le queda claro que el panorama islámico en la España del 1992, fecha del Acuerdo de Cooperación, no es el mismo que el de 2004. Que las circunstancias sociales y políticas, así como el clima de opinión respecto a esta presencia, han cambiado sustancialmente, es harto evidente. Como también que se han generado nuevos interrogantes, algunos de ellos no contemplados inicialmente, ni tan sólo previstos (como por ejemplo, la cuestión de la formación de los imames). Ahora bien, buena parte de estas nuevas cuestiones provienen de dinámicas derivadas del asentamiento de las comunidades musulmanas de origen inmigrante, que hoy en día constituyen la abrumadora mayoría de la presencia musulmana en nuestro país. Unas dinámicas que no tan sólo fueron contempladas en los contenidos del Acuerdo, que obvian toda referencia al factor exógeno en estos colectivos. Considero que uno de los aspectos más loables del Acuerdo es el explícito reconocimiento del islam como confesión religiosa enraizada social e históricamente en el país, pero la configuración de un islam español no depende sólo de una declaración de buenas intenciones, sino también de claros compromisos políticos, tanto por parte de las representaciones instituidas de estos colectivos (que ya hace tiempo que dan muestras de esta voluntad), como por las administraciones del Estado en sus diferentes niveles, que no

⁸ Entrevista con Yusuf Fernández, portavoz de la FEERI (Madrid, 5 de mayo de 2004).

⁹ Según El Messery, en España no hay más de cinco o seis personas que puedan demostrar su formación como doctores del islam. Entre ellas, cita a Mohamed Kamal Mustafa y a Abdulrahim Tawil, imam del Centro Islámico de Valencia, que es el único miembro español que forma parte del Consejo Europeo de Fatwas i Estudios, presidido por el cheikh Yusuf al-Qaradawi. Entrevista con Moneir Mahmoud El Messery (Madrid, 5 de mayo de 2004).

dejan de ser los garantes de los principios de libertad religiosa que proclama la Constitución española.

En un debate que apenas empieza a plantearse en nuestro país, existe una tendencia exagerada a culpabilizar las expresiones de una autorganización informal de los colectivos musulmanes. Así, los pequeños oratorios situados en locales, bajos o garajes, muchos de ellos en una situación de invisibilidad social y de irregularidad legal, se han convertido en el blanco de los ataques y sospechas de extremismo. Después de las críticas expresadas por el presidente de la Asociación de Trabajadores Inmigrantes Marroquíes en España (ATIME), Mustafá El Mirabet, para acabar con "la tolerancia con los iluminados que lanzan sermones en los garajes" (*El País*, 7 de abril de 2004), y la réplica favorable del Ministro del Interior, José Antonio Alonso, que según su opinión "hay que ir a un escenario legal en el que se pueda controlar a los imames de las pequeñas mezquitas, que es donde se produce esa articulación del fundamentalismo islámico" (*El País*, 2 de mayo de 2004), toda expresión informal o no regulada del culto islámico ha pasado a ser considerada como sospechosa.

No deja de haber una profunda contradicción en todos estos argumentos: quizás no se quiere recordar que la gran mayoría de los oratorios musulmanes que hay en el Estado español son resultado de la modesta iniciativa de grupos de trabajadores inmigrantes que, con limitados recursos, habilitan espacios en condiciones deficientes para su práctica comunitaria, y que es gracias a estos espacios en que estos colectivos pueden reconstruir la referencia islámica. Quizás también se olvida que la forzada invisibilidad que muestran estos espacios de culto, es fruto de una decidida voluntad de pasar desapercibidos en un contexto social que rechaza cada vez con más fuerza su presencia pública: sólo hay que recordar las recientes polémicas existentes en Cataluña respecto a la apertura de centros de estas características. Probablemente tampoco se conoce que la movilidad es uno de los factores que condiciona la presencia de imames en inmigración, y que muchos de ellos se encuentran temporalmente en España, ya que desean ir a trabajar a Europa, en donde encontrarán mejores condiciones de trabajo que las comunidades musulmanas españolas no los pueden garantizar.

La penetración de discursos de radicalidad política o ortodoxa entre las comunidades musulmanas no depende de su mayor o menor grado de regularidad administrativa: las dos grandes mezquitas de Madrid han sido consideradas sospechosas de haber acogido a personas implicadas en tramas terroristas y, en cambio, se encuentran inscritas en el Ministerio de Justicia desde el primer día. Creo que hemos de tener claro que estas ideas rigoristas no penetran en un campo sin roturar, sino en un terreno en donde previamente existen cultivos propios. Todo dependerá de la fuerza de sus raíces, que permitirán o no que germinen otras ideas y doctrinas. Por otro lado, frecuentemente se desconoce completamente que las pequeñas comunidades locales han desarrollado sus propias estrategias para poder controlar el acceso de estas ideas en su interior. Una capacidad de respuesta que hoy en día se encuentra en cierta crisis, provocada desde el interior por una cierta desmotivación de los responsables asociativos, como desde el exterior, por la presión cada vez más fuerte por parte de estos grupos –principalmente de aquellos de inspiración salafista– para hacerse con el control de los oratorios.

Creo que es necesario recordar todos estos aspectos, porque socialmente se está generando un discurso que acaba sugiriendo que la emergencia de un islam en España se está haciendo, no sólo de una manera subrepticia e irregular, sino también en contra de los principios y ordenamientos legales en vigencia en nuestro país. Planteo como hipótesis el hecho de que los factores de informalidad y de autorregulación a los que me he referido anteriormente (tanto respecto a la apertura anárquica de oratorios musulmanes por el país – una dinámica que, ciertamente, ha disminuido considerablemente en los últimos años, quizás por la presión que ayuntamientos y entes locales han hecho para que estos locales se abrieran correctamente-, como en el tema de la contratación y ejercicio de las funciones de los imanes), no se generan como una oposición frontal a los principios de control y organización que proponían el texto del Acuerdo de Cooperación de 1992. En primer lugar, porque se trata de polémicas ya existentes y previas a su firma, y más propias de una realidad migratoria que no de la configuración de una minoría religiosa. En segundo, porque como se ha podido ver en la inscripción registral de las mezquitas, hasta hace pocos años ésta era considerada como un trámite secundario y complementario, al que ha contribuido el hecho de que no tuviera un carácter obligatorio. Y, en tercero, porque si bien es cierto que algunas comunidades musulmanas –ya sea por desconocimiento o por desinterés- no han hecho suya la voluntad organizativa i institucionalizadora del texto del Acuerdo, tampoco se han enfrentado directamente con sus promotores. La supuesta oposición que podría existir entre las dos federaciones islámicas, por un lado, y las comunidades musulmanas locales, por otra, es una interpretación excesivamente forzada.

Esta autoregulación no puede, en cambio, evitar la situación de dependencia externa continuada que se configura como una de las principales dinámicas en la constitución de un islam español o europeo. Se hace difícil pensar en la configuración de un islam europeo como realidad aislada y sin conexiones transnacionales (Allievi-Nielsen, 2003), especialmente cuando sigue existiendo una dependencia tan fuerte respecto a las sociedades de origen desde el punto de vista doctrinal, emotivo, simbólico, de ideas y –también- financiero. El tránsito de predicadores musulmanes a lo largo de Europa es práctica constitutiva del islam que es está configurando: lo podemos ver durante el periodo de ajuno comunitario del ramadán, a veces promocionado por gobiernos de los países de origen, y otras veces gestionado por las propias entidades islámicas.

Desde Europa esta dependencia se interpreta como una intromisión por parte de los Estados de origen, no sólo respecto a los asuntos propios de sus súbditos, sino también en relación a la institucionalización del islam en territorio europeo ⁽⁹⁾. Pero no deja de ser significativo señalar que diferentes Estados europeos, en clave puramente diplomática, no han dudado en colaborar activamente con estos gobiernos de origen para considerar esta institucionalización. Lo hemos ido viendo desde los años 70, en los diferentes proyectos de creación de grandes centros culturales islámicos que han sido sufragados total o parcialmente con aportaciones de estos países, y se ha hecho aún más evidente durante el proceso de constitución del Consejo Francés del Culto Musulmán. En la actualidad, la

⁹ La interpretación de esta intromisión como amenaza es planteada por Valenzuela (2002) y Canales-Montánchez (2002), y recordada periódicamente por el diario *La Razón*: "El Ministerio de la Religión marroquí controla los sermones de los imanes en Ceuta y Melilla" [titular de portada], 2 de junio de 2004.

tentación de colaborar estrechamente con determinados gobiernos musulmanes en la organización y regulación del islam en Europa es especialmente fuerte, sobre todo si la lógica que guía los intereses compartidos de unos y otros es la lucha contra el terrorismo internacional ⁽¹⁾.

A pesar de ello, y sin minusvalorar la importancia de la cooperación internacional en este tema, la cuestión de la organización del culto y la institucionalización de la representación del islam en España ha de encontrar sus claves en el interior de estos colectivos. Y es por ello necesario revisar a fondo las herramientas e instrumentos de que disponemos. Comenzando por el contenido del Acuerdo que habría que ajustar a las nuevas dinámicas que han concurrido con el asentamiento de comunidades de origen inmigrante, siguiendo con la composición de la misma Comisión Islámica de España, que si ha de convertirse en entidad representativa del islam español, ha de ser capaz de dotarse de mecanismos de regulación interna (en donde se sienta representada la heterogeneidad del islam en España) y externa (para erigirse en la instancia que ha de promover la ejecución del marco legal que define el Acuerdo). Hay que hacer frente a la cuestión de la formación de los imames y educadores de educación religiosa islámica, a partir de propuestas ya avanzadas en reuniones mantenidas por representantes musulmanes y la anterior administración del Estado, para aceptar la creación de escuelas superiores religiosas. Y por último, se de abrir el debate en torno a la cuestión de la financiación económica de la organización de este culto, para garantizar su igualdad de condiciones ante la ley, y no convertir en crónica la precariedad material y la dependencia externa de este culto. Todas éstas son medidas que implican a los diferentes agentes que participan en la configuración del islam español como minoría religiosa, y que le encaminan a hacerlo salir de su impás organizativo. Nada cambiará, no obstante, si nos mantenemos aferrados a una lógica de acción en la que prime la sospecha y el control, sobre el reconocimiento de las aportaciones en materia cívica de este nuevo islam español a construir entre todos.

¹¹ Así lo manifestó el Ministro de Justicia, Juan Fernando López Aguilar, durante su visita a Marruecos el pasado 19 de mayo de 2004. Acompañado de la directora general d'Asuntos Religiosos, Mercedes Rico, se reunió con responsables de asuntos islámicos del reino alauí. La reestructuración del campo religioso islámico en Marruecos que promueve el Ministro d'Asuntos Religiosos, Ahmed Taoufik, para combatir la emergencia de movimientos radicales (véase *Maroc-Hebdo* nº 604, 7-13 de mayo de 2004), parece coincidir con los intereses del Estado español, que ya ha expresado la voluntad de establecer una cooperación más estrecha en este terreno.

BIBLIOGRAFIA

- ALLIEVI, Stefano-NIELSEN, Jorgen S. (eds.)(2003). *Muslim networks and transnational communities in and across Europe*. Leiden: Brill.
- BOUZAR, Dounia (2001), *L'islam des banlieues. Les prédicateurs musulmans: nouveaux travailleurs sociaux?* Paris: La Découverte-Syros.
- CABRERA, Hashim Ibrahim (2003), "El conflicto de los imanes: reflexiones sobre la dawa" *Webislam*, nº 218 (21 de julio de 2003) (www.webislam.com).
- CANALES, Pedro-MONTÁNCHEZ, Enrique (2002), *En el nombre de Alá. La red secreta del terrorismo islámico*. Barcelona: Planeta.
- CHAABAOUI, Mohamed (1994) "Rôle et statut de l'imam en France", en CIEMI "Intermédiaires culturels: le champ religieux", *Migrations-Société*, vol. 6, 33-34.
- FRÉGOSI, Franck (en prensa), "Reconnaissance et formation des cadres religieux musulmans: le cas de la France". *Seminario sobre el estatuto de las autoridades religiosas musulmanas en Europa* (Barcelona, 28 de enero de 2003. Instituto Europeo del Mediterráneo)
- GARRETA, Jordi (2000), *Els musulmans de Catalunya*. Lleida: Pagès Editors.
- ISOR - UAB (2002), *Fitxes i mapa dels centres de culte islàmics a Catalunya*. Bellaterra: Investigació en Sociologia de la Religió-Dept. de Sociologia-Universitat Autònoma de Barcelona (Documento elaborado por encargo de la Secretaría d'Asuntos Religiosos-Dept. de la Presidencia)(31 de mayo de 2002).
- LACOMBA, Joan (2000), "La inmigración musulmana y el islam institucionalizado: la figura de los imanes inmigrados", *Migraciones*, nº 7, pp. 155-193.
- LACOMBA, Joan (2001), *El islam inmigrado. Transformaciones y adaptaciones de las prácticas culturales y religiosas*. Madrid: Ministerio de Educación, Cultura y Deporte.
- MORERAS, Jordi (1999), *Musulmanes en Barcelona. Espacios y dinámicas comunitarias*. Barcelona: Cidob Edicions.
- MORERAS, Jordi (2002a), "Lógicas divergentes. Configuración comunitaria e integración social de los colectivos musulmanes en Cataluña", en J. de Lucas-Francisco Torres (eds.), *Inmigrantes: ¿cómo los tenemos? Algunos desafíos y (malas) respuestas*. Madrid: Talasa.
- MORERAS, Jordi (2002b), "Limits and contradictions in the legal recognition of Muslims in Spain", en W. Shadid-P.S. Von Koningsveld (eds.), *Religious Freedom and the Neutrality of the State: The Position of Islam in the European Union*. Leiden: Peeters.
- MORERAS, Jordi (2003), *Aportacions a la gestió de la diversitat. El cas de la presència musulmana a la província de Barcelona*. Barcelona: Centre de Recursos per a la Integració de la Diversitat-Diputació de Barcelona.
- VALENZUELA, Javier (2002), *España en el punto de mira. La amenaza del integrismo islámico*. Madrid: Temas de Hoy.

Musulmanes en Europa occidental.

Jordi Moreras

Los procesos de unificación y convergencia económica y política que definen el futuro europeo no pueden obviar el hecho de que Europa es una realidad tanto multicultural como plurirreligiosa. Y esto no es una novedad sino el resultado de una larga evolución histórica, marcada por guerras y conflictos en los que el factor religioso jugó un papel fundamental. Hoy en día las sociedades europeas son testigos directos de las transformaciones de lo religioso. El paradigma de la secularización, entendido como pilar de la construcción de estas sociedades modernas, se encuentra cuestionado ante la emergencia de nuevas religiosidades y la renovación de tradiciones religiosas ya existentes, que buscan activamente su lugar social y de expresión dentro de la esfera pública. Los modelos de relación entre Estado y confesiones religiosas que cada país europeo ha ido elaborando a partir de su propia evolución histórica, se hayan continuamente interrogados ante estas nuevas manifestaciones. La cuestión religiosa, sin ocupar un lugar central en la agenda política de los diferentes gobiernos europeos, adquiere una renovada presencia pública.

Una doble pluralidad está presente en el espacio religioso europeo. Por un lado, la que se deriva del propio contexto de modernidad y secularización que, contrariamente a lo pensado y deseado originariamente, no sólo ha supuesto la fragmentación del panorama religioso y la emergencia de nuevas expresiones de religiosidad, sino también el despertar de movimientos de renovación de los cultos oficiales, y cuyas manifestaciones no siempre mantenían una frontera muy definida entre lo político y lo religioso. Por otro, la que se muestra en la elaboración y aplicación de diferentes modelos de relación entre los diferentes Estados europeos con respecto a las confesiones religiosas reconocidas, y que las nuevas realidades de lo religioso ponen a prueba. Ante ello, la presencia de comunidades musulmanas en Europa se presenta como caso de referencia para abordar esta creciente pluralidad religiosa ante el proceso de construcción europea.

En primer lugar hay que considerar que las expresiones de este pluralismo religioso se enmarcan dentro de los debates en torno al concepto de multiculturalismo. No nos detendremos a analizar la abundante bibliografía que se ha generado hasta la actualidad; simplemente retomaremos los argumentos de Jørgen Nielsen cuando critica el desarrollo en Europa de una noción de multiculturalismo que no tiene en cuenta las dinámicas que se incorporan en su seno. Para Nielsen, el propio desarrollo del concepto de una Europa multicultural parte de la preexistencia de una situación monocultural, lo que no se corresponde con la pluralidad de aportaciones culturales que desde siempre ha recibido Europa. El olvido de esta historia responde a la acción efectiva de los propios Estados-nación europeos, de (re)construcción de su propia identidad nacional bajo el modelo de una cultura única y compacta. Se acepta un cierto discurso en torno a la diversidad que

plantea una situación de pluralidad, siempre y cuando éste no suponga un ataque frontal al edificio estatal-nacional. Así, la incorporación del elemento religioso como determinante de la identidad colectiva de una determinada minoría, como es la musulmana, pone en alerta no sólo a los Estados sino también a parte de las sociedades civiles europeas, lo que provoca que -a pesar de las evidencias- determinadas cuestiones que tienen que ver con estos colectivos se aborden desde una perspectiva esencialmente secular.

La visibilidad de lo religioso

Frente al desarrollo de procesos paralelos de secularización y de privatización de lo religioso, elemento reivindicado como común por parte de las sociedades europeas, la creciente incorporación de expresiones religiosas musulmanas en el ámbito público levanta todo tipo de recelos y reacciones críticas. En el subconsciente inmediato europeo se hayan presentes las polémicas en torno a los "Versos Satánicos" de Salman Rushdie y al uso del "hidjab" por parte de escolares francesas, como principales expresiones de esta presencia pública del Islam. Ambos casos son testimonio de la superación del carácter invisible que se desea para lo religioso en las sociedades modernas. El principio de la "neutralité de la rue" (elemento fundamental no sólo del sistema laico francés, sino por extensión del europeo), o lo que es lo mismo, la idea de que la esfera pública en las sociedades seculares no es el terreno natural para la expresión religiosa, se rompe. Las evidencias de esta creciente visibilidad de lo religioso en el espacio público no están, sino, indicando la renovada importancia que éste está adquiriendo en la configuración de estos colectivos. El propio Consejo de Europa, en un informe sobre las relaciones interétnicas e intercomunitarias en Europa, reconocía que determinados problemas en este ámbito podrían entenderse mejor y ser superados si se abordaban teniendo presente la dimensión religiosa. De ahí que destacase la importancia de "asegurar que, en los límites que marca el respeto hacia los derechos humanos, todos los grupos religiosos sean libres para practicar sus creencias".

Por su parte, Steven Vertovec argumenta que la situación multicultural favorece nuevas formas de incorporación pública por parte de los diferentes colectivos que esencialmente provocan la "renegociación de la cultura política en el ámbito público". De hecho, Vertovec retoma las tesis de John Rex que revisan la justificación que desarrolla un determinado modelo ideal de multiculturalismo (propio de sociedades como la británica) en el que no cabe incorporar el elemento religioso. Rex considera que este modelo establece una clara diferencia entre dos dominios culturales separados, el propio del dominio público de la sociedad y el que pertenece al ámbito cultural privado de cada comunidad. Mientras que en el primero tiene sentido establecer un debate social (e incluso político) sobre la participación de las minorías y comunidades dentro de una determinada política cultural, el segundo se haya limitado por las propias fronteras que delimitan al propio grupo y tiene que ver con las diferentes estrategias de mantenimiento y preservación cultural que éstos puedan desarrollar. Como que desde la perspectiva secular, se entiende que el ámbito de expresión de la religión es el ámbito privado, ésta sólo puede estar presente en el dominio personal y comunitario, pero no en el público, por lo que no se le considera como un elemento a tener presente dentro de cualquier proyecto de multiculturalidad. Rex reacciona ante esta formulación reclamando la necesidad de incorporar la dimensión religiosa en el debate multicultural,

especialmente en el caso de las comunidades musulmanas, para responder a las dudas que parecen formularse ante su efectiva integración social en Europa.

Desde Francia, Rémy Leveau justifica el hecho de que ahora, una vez que la práctica religiosa baja en Europa, se tenga que reflexionar en torno a una religión como el Islam en la perspectiva de la construcción europea. Y ello se debe fundamentalmente al hecho de que los musulmanes son actores inconscientes de la recomposición de un sistema que les sobrepasa, al reintroducir el debate sobre los principios que fundamentan su identidad colectiva. Que ésta se constituya sobre una base religiosa parece entrar en contradicción con el sistema secularizado en el que se integran, pero de hecho está replanteando los diferentes modelos de representación política presentes en las sociedades europeas, entre la participación del individuo o la admisión de nuevas formas colectivas de adscripción identitaria. El papel del Islam en Europa está marcado por el hecho de que se trata de una religión minoritaria vinculada a una inmigración instalada, cuya reacción y desarrollo comunitario puede depender de las modalidades de respuesta por parte del sistema europeo. Por lo que el hecho de que sus demandas y necesidades religiosas no sean percibidas como legítimas, puede favorecer el desarrollo de reivindicaciones colectivas en clave religiosa, que pueden ser interpretadas como expresiones de rechazo al marco laico en el que se incorporan.

Los principios de la laicidad

De hecho, el principal recelo con respecto a este colectivo es la capacidad del Islam para compaginar su carácter como doctrina religiosa que condiciona todas las esferas del individuo y de lo social, con la condición secular de las sociedades europeas. En el fondo de esta duda se sitúa la preocupación por el "passage au politique" por parte de estas comunidades, lo que contribuye a romper con una de las tres ilusiones que acompañaban la instalación de estos colectivos de origen inmigrante, tal como formuló Abdelmalek Sayad: la ilusión de una presencia provisional, la ilusión de que se trata de una presencia debida a motivos fundamentalmente laborales y la ilusión de la neutralidad política y social del inmigrante. Para algunos autores como Dominique Schnapper, ello no ha de suponer la formulación de un estatus diferenciado para el Islam, creando un precedente que llevaría al resto de confesiones a exigir un trato similar, sino que el camino que ha de seguir éste se ha de incorporar plenamente al marco de relaciones entre Estado y confesiones religiosas, definido según los principios de la laicidad. También para Jean Baubérot sería contrario al espíritu laico establecer una relación específica con el Islam, diferente de la del resto de confesiones religiosas, pero es necesario establecer un "nuevo pacto laico", fundamentado en la base de una negociación continua entre los diferentes actores de la sociedad civil, con la que redefinir las relaciones entre religión y Estado.

Ahora bien, independientemente de plantear la necesidad de reformulación del paradigma secular de las sociedades europeas tal como sugiere Baubérot, no consideramos que la estrategia más adecuada para iniciar esta reflexión sea utilizar la crítica al Islam en Europa como forma para mantener vivos los principios de la laicidad. Porque dudar de la capacidad de integración del Islam en Europa es cuestionar lo que ha sido una de sus características esenciales a lo largo de la historia; es dudar de su propio carácter universal. Como nos recuerda Rex, el Islam precisamente por su propia

diversidad interna, es totalmente capaz de hacer frente a los condicionantes que impone su presencia minoritaria en el contexto cultural y social europeo. Como el resto de religiones en Europa, el Islam ha de abordar problemas similares, pudiendo desarrollar diferentes estrategias de adaptación. De hecho los diferentes estudios sobre el terreno comienzan a demostrar cómo en el seno de las comunidades musulmanas en Europa se producen importantes transformaciones en aspectos relacionados con la práctica y la adscripción religiosa, muchas de ellas vinculadas con la reformulación de lo religioso en este contexto religioso. Sin querer discutir la tesis que proponen ciertos autores (como Etienne, 1989) de que el Islam en Europa constituye una oportunidad de renovación para el conjunto del Islam, lo que nos interesa destacar ante todo es la pluralidad de formas de ser musulmán en Europa, las diferentes estrategias que están en juego y los debates que se generan. Una heterogeneidad que negocia su inserción en Europa.

Del Islam trasplantado a la diáspora musulmana

La fase de sedentarización del ciclo migratorio que protagonizan poblaciones de origen musulmán en Europa occidental ha despertado un creciente interés por parte de las ciencias sociales, que al menos desde principios de la década de los setenta han prestado cada vez mayor atención al estudio de las manifestaciones culturales y religiosas de estos colectivos y su desarrollo comunitario. El evidente cambio cualitativo que se produce con la llegada de los familiares de aquellos inmigrantes asentados, su creciente visibilidad en buena parte de las principales ciudades europeas, pero también el desarrollo de todo un proceso de conversiones al Islam por parte de europeos, supone plantear la presencia musulmana en Europa a partir de un pasado definido por sucesivos trayectos migratorios, cuyo futuro se plantea en forma de nuevo componente cultural y religioso a añadir a la ya diversa configuración de las sociedades europeas.

La utilización del concepto de trasplante en los primeros estudios sobre las comunidades musulmanas en Europa (recordemos el trabajo pionero de Dassetto y Bastenier, 1984) requiere ser revisado, a pesar de que éstos autores siguen utilizándolo en sus últimos trabajos. El concepto de trasplantación aplicado al estudio de los procesos migratorios proviene del campo de la psicología y el psicoanálisis. León y Rebeca Grinberg lo definen de la siguiente manera: "el término trasplante ha sido utilizado también como sinónimo de migración, pero con un matiz diferencial, ya que se suele aplicar a individuos que tienen que emigrar pero que han estado muy "arraigados" en su medio original, lo cual determinará una mayor intensidad en el sentimiento de "desarraigo" que sufre todo inmigrante, en mayor o menor grado". Si Dassetto y Bastenier parten de esta definición para referirse al proceso de sedentarización de los colectivos musulmanes en Europa dentro de una perspectiva traumática y en negativo, de esta manera no tienen presente la multiplicidad de orientaciones y sentidos que cobra este proceso en unas y otras sociedades europeas. Babès critica que Dassetto, en sus intentos por reconstruir este proceso, se encuentra prisionero de este esquema de trasplantación. Según ella, Dassetto convierte a los musulmanes en seres trasplantados, que con un origen rural y tradicional, han dado el paso hacia la modernidad dejando tras de sí su universo de sentidos y prácticas, para incorporarse en un universo diferente, no habitual y psicológica y culturalmente desestabilizador.

Comprendiendo de esta manera la noción de trasplante, para Chantal Saint-Blancat ésta enuncia la idea de un desarraigo irreversible, de ruptura radical de los lazos físicos y simbólicos con la cultura y la sociedad de origen y que, por otro lado, se enuncia cargado de emotividad. Como forma de superar, por un lado, la negatividad de este concepto y, por otro, apreciar los procesos dinámicos que se incorporan en el seno de este fenómeno, Saint-Blancat propone la utilización del concepto de diáspora. Frecuentemente utilizado para referirse a la experiencia judía, el término diáspora permite elaborar un marco de análisis de los procesos y estrategias que desarrollan las diferentes comunidades musulmanas en Europa para mantener y salvaguardar su identidad colectiva, así como para conseguir una inserción satisfactoria y poco conflictiva en la sociedad europea.

El exilio, que en este caso -en teoría- se trata de un exilio voluntario, se convierte en un espacio de reconstrucción del orden social de la sociedad de origen, con la que nunca se acaba de perder el contacto, y en el que a través de la continuidad de relaciones de solidaridad y ayuda entre los diferentes grupos familiares presentes en la diáspora, es posible mantener y defender una memoria colectiva. En el proceso de reconstrucción de esta "umma" musulmana, la utilización del concepto de diáspora permite determinar ese marco de referencia y ese espacio, que es a la vez de conflicto y de mediación, en torno al cual se elaboran múltiples recomposiciones que permiten dar sentido a este trayecto migratorio.

Respuestas musulmanas a interrogantes planteados desde Occidente

¿Hasta qué punto los propios musulmanes que viven en Europa participan de las problemáticas que han sido definidas en esta abundante bibliografía? En ésta, pocas veces se tiene presente la manera en que éstos colectivos las interpretan, o cómo valoran el hecho de convertirse en objeto de atención política y sociológica. Se considera que el interés por la presencia musulmana en Europa surge del interior de la sociedad no musulmana, y que entre los musulmanes ello "no ha supuesto (hasta ahora) problemas" (Dassetto y Bastenier). Por contra, un mayor interés por esta presencia se ha generado en el interior de las propias sociedades musulmanas, ante el hecho de que muchos de sus compatriotas hayan emigrado a otros países, no siempre musulmanes, en busca de trabajo.

Esta situación está empezando a cambiar, y son los propios musulmanes los que están empezando a desarrollar sus propios órganos de opinión, en donde se genera un debate interno sobre lo que supone vivir en Europa. Surgen las primeras voces que intentan responder a los interrogantes que plantean los no musulmanes, y avanzar hacia nuevas cuestiones que éstos todavía no habían contemplado. Mientras que para los no musulmanes, éstos giran en torno a la cuestión de si los musulmanes podrán o no integrarse en las sociedades europeas, algunas voces musulmanas plantean que hay que ir más allá de la misma, considerando que los musulmanes en la actualidad, ya forman parte de las sociedades europeas. En una alocución pública de Didier-Ali Bourg (musulmán francés fundador del CERISI, Centro Europeo de Investigación e Información sobre el Islam, y que en 1993 creó la Universidad Islámica de Francia), en la Comisión de cultura, juventud, educación y medios de comunicación del Parlamento Europeo (28 de enero de 1997) éste dijo: "¿se debe, se puede integrar a los

musulmanes?. Repito, esta cuestión es caduca. Los musulmanes ya están aquí. No hay que integrarlos, ya lo están. Es demasiado tarde para preguntarse si ellos son bienvenidos, y permanecerán en Europa durante largo tiempo".

No obstante, la aparición de estas nuevas voces se haya condicionada por dos factores: en primer lugar, por la falta de órganos de representación en el interior de las comunidades musulmanas y la pugna que se desarrolla en su interior para aparecer como interlocutor entre éstas y los Estados y las sociedades europeas. La aparición de estas nuevas voces que generen opinión en el interior de la comunidad, queda en más de una ocasión ahogada por las disputas fraticidas. En segundo lugar, y tal como destaca Mohammed Arkoun, los Estados europeos no ven con buenos ojos la creación de espacios en los cuales pudieran formarse estos nuevos intelectuales musulmanes. Ello se debe, según Arkoun, a que la sociedad europea formula una aproximación dogmática, esencialista y substancialista del Islam, en la cual no se entiende que éste muestre algún tipo de reflexión interna, de desarrollo o de evolución. Las manifestaciones liberales, modernas o críticas del Islam son, simplemente, ignoradas, ante el empuje de las imágenes que configuran el Islam como un todo homogéneo, profundamente tradicionalista, e inmutable. De ahí que los Estados europeos prefieran (y favorezcan, a veces) la creación de grandes mezquitas, y no de centros de educación e investigación teológica musulmana comparables al de otras confesiones religiosas.

El respeto a la ciudadanía

En la continua búsqueda de interlocutores entre la comunidad musulmana, los Estados y las sociedades europeas identifican una serie de representantes de la misma, a los que en más de una ocasión se les otorga una legitimidad que posiblemente no ha sido contrastada entre su comunidad. Relativamente ajena a esta dinámica, una de las opiniones más interesantes que surgen de entre las comunidades musulmanas en Europa, es la de Tariq Ramadan, profesor de filosofía en la Universidad de Friburg (Suiza). De cara a reflexionar en torno al futuro de la convivencia entre europeos, musulmanes o no, de tradiciones culturales occidentales o no, será preciso comenzar a tener presente aquellas voces, que en su heterogeneidad, elaboren una reflexión propia y en primera persona sobre lo que representa ser musulmán en Europa. Establecer un debate crítico no siempre es fácil, puesto que para ello hay que superar el recelo inmediato que las preguntas de nuestro interlocutor puedan provocar sobre nosotros. Un recelo que, para Ramadan, comparten tanto el Islam ("[algunos musulmanes] perciben y entienden la legítima interrogación de sus interlocutores como la manifestación de una oposición al Islam. Parece como si aquel que no participa de nuestro razonamiento sea nuestro enemigo") como Occidente ("[Será necesario] ir más allá en la reflexión y comprender lo que dicen los musulmanes cuando dicen querer una sociedad que responda a su fe y a sus aspiraciones. No contra Occidente, puesto que todo lo que no se hace como Occidente (o según sus intereses) no se hace necesariamente en contra suyo". Romper con las imágenes que insisten desde Europa en la nula capacidad de las comunidades musulmanas para integrarse, supone para Ramadan reflexionar sobre el propio concepto de integración que pasa por el reconocimiento de los principios identitarios de cada ciudadano: "podría ocurrir que el musulmán más 'integrado' no sea aquel que menos practica su religión o que se viste como todo el mundo, lo que no indica las tensiones identitarias internas. Bien al contrario, aquel a quien se le han dado

los medios para construirse una personalidad 'en el interior' podrá adaptarse mejor a su entorno específico".

Otra voz cada vez más presente en el panorama musulmán es el de Soheib Bencheikh, joven mufti de la Gran Mezquita de Marsella, e hijo del que había sido rector de la mezquita de París, Cheikh Abbas. Éste formula la necesidad de que la laicidad sea entendida de una manera abierta y no como una forma de excluir lo religioso del espacio público. La presencia musulmana en Europa representa, para Bencheikh, una oportunidad de renovación para el Islam. El desarrollo de una llamada "teología de la minoría", "no sólo es interesante y saludable para los musulmanes de Francia, asegurando su coexistencia pacífica y fraternal con otras comunidades. Lo verdaderamente interesante es que ésta es aplicable al mismo mundo musulmán".

Se trata de opiniones que formulan importantes interrogantes a las sociedades europeas, planteando cuestiones que afectan directamente a las capacidades de las mismas para aceptar y reconocer la existencia de una diversidad cultural y religiosa, visiblemente presente en sus calles y ciudades. Son voces que, emergiendo del debate general que atraviesa al conjunto de las comunidades musulmanas, de cara a encontrar una representación que actúe de interlocutora con las instituciones políticas y sociales europeas, generan un creciente predicamento especialmente entre las jóvenes generaciones musulmanas. Éstas, dispuestas a reclamar el reconocimiento social y político de su estatuto como ciudadanos y como musulmanes, sin duda contribuyen a formular nuevas respuestas musulmanas a interrogantes planteados -frecuentemente con recelo- por las sociedades occidentales.

núm. classificació	PO CAS FME ECDP 0409 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	22 de setembre 2004	de les:	17 h. 30		lloc	Barcelona	
		a les:	18 h. 30				
persona entrevistada	nom	Mohammed Iqbal				funció	Secretari
	entitat	CICDP Centro Islámico Camino de la Paz					
tema(s) de l'entrevista	Oratoris i mesquites a Catalunya				comentaris L'entrevista s'ha fet en castellà. La seva transposició es farà en castellà també. La posició i la dialèctica de Mohammed és molt conforme a la tradicional posició anglesa de multiculturalitat. Es presenta com home de pau i de consens però no pot impedir-se de criticar implícitament la força i la representativitat que té el CICC		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO		presentació del CD de la Casoteca	SI	NO
	pregunta número 01	Què és, per vostè, la millor definició del que és la vostra entitat?				La asociación Camino de Paz, como lo dice su nombre, es una búsqueda de un camino para la paz, lo que realmente es el camino del Islam, y para toda la humanidad. Es un centro cultural de culto donde hay todo tipo de actividades, no es una mezquita porque una mezquita es un edificio singular con minarete, visto desde muy lejos, sin propiedad de nadie (cuando aquí es de alquiler), encima no debe tener ninguna construcción y nunca (repetido dos veces) debe estar utilizado para otros usos. Sus socios no son solamente pakistaníes: hay árabes, indios, etc. El pensamiento no es de Pakistán, son de aquí y responden a las necesidades de aquí.	
	pregunta número 02	Quin paper té la vostra entitat al nivell de la representativitat de cara a la Generalitat o de les altres administracions locals o estatals?				El CICC es una buena iniciativa que, en lugar de hablar con 30 personas, permite hablar con una o dos. Es un centro cultural y no tiene poder al nivel de la religión. El Centro Camino de Paz (CICDP) esta constituido desde 1996 en Madrid como centro cultural. Tiene poder de certificar cualquier cosa y gozar de poder religioso. Son los delegados en Catalunya (Barcelona) desde hace 3 años de la entidad madrileña. Cuando se han presentado al ex consejero religioso de la Generalitat, lo hicieron como una de la primera entidad religiosa representante de la FEERI (Federación Española de Entidades Religiosas Islámicas). El permiso que tienen no es a nivel de Catalunya sino de España.	
	pregunta número 03	Panorama de la vostra influència: nombre d'entitats i associacions musulmanes que depenen de la vostra entitat				Tienen un centro en Madrid, uno aquí y otro en la Rioja. Piensen que dentro de un futuro, cercano o lejano, podrán dar el servicio a cualquier persona que lo pida.	
	pregunta número 04	Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grup polítics d'oposició, amb la PxC, etc.				En el centro de la calle Arc de Teatre, desde que ha sido creado, no han tenido ningún problema. Al principio, l'Ayuntamiento no daba el permiso, pero cuando han cumplido los requisitos, han tenido la licencia. Fue el primer centro que ha tenido todos los permisos. En el centro nuevo que van a abrir, esta vez de propiedad, no hay problemas con los vecinos pero hay un problema con un señor que no vive o trabaja en el Raval, que es presidente de una comunidad de vecinos y que manipula de cualquiera manera desde meses, años... décadas. No quiere perder este poder que tiene sobre sus viejos socios.	

		El CICDP ha querido ser socio de la asociación, pero por estar en contra de los inmigrantes, este señor lo ha rechazado. La gente de la asociación, por eso, no conoce al CICDP. No hay conflicto frontal porque nunca han hablado con ellos pero ellos lo hacen a través de los medios de comunicación. Cuando tendrán la licencia del Ayuntamiento, abrirán este centro. Han hecho los trámites con tiempo. El técnico del Ayuntamiento ha hecho informes certificando que todo estaba dentro del marco legal. Están esperando la apertura.
pregunta número 05	<i>Per a vostè, quins han estat els errors més grans comesos al voltant del tema.</i>	Como cualquier lugar de asociación (cultura, música, arte,...), básicamente, los lugares de culto deberían ser del Ayuntamiento. Por cualquiera actividad, el Ayuntamiento pide unos requisitos y cumplimientos que hay que respetar para poder ejercerla. ¿Por qué no es lo mismo para nosotros?
pregunta número 06	<i>Per ajudar els ajuntaments, què els diria per a evitar problemes.</i>	Mañana las cosas cambiarán. ¿Por qué? Porque son votos. Si los políticos en función no anticipan esto - hoy mismo, mañana, los inmigrantes se lo recordarán y nunca los votarán. Tendrán memoria. En Ciutat Vella, hay 40 oratorios dentro de los cuales 27 son católicos, después hay evangélicos, budistas, hindús,... al nivel de población, hay musulmanes que no tienen la representación que merecen. Todo el mundo tiene los espacios de servicios cerca (escuelas, farmacias, etc.), pero los musulmanes que van a la mezquita dos o tres veces al día, no tienen nada. El CICDP esta empeñado con varias asociaciones del barrio, de la zona, del distrito, de la ciudad, dentro de las cuales hay asociaciones católicas, judías y musulmanas. Dentro de estas asociaciones hay filipinos, marroquis, ecuatorianos, bolivianos, colombianos, peruanos, subsaharianos, pakistaníes, indios... y con ellos se monta una fiesta intercultural con debates, bailes, teatros, cantos. La última que han hecho fue el 19 de junio y ha agrupado más de 500 personas. Por primera vez, esta fiesta ha estado muy visible y a la luz del día.
pregunta número 07	<i>Una problemàtica que m'han indicat més d'un ajuntament o entitat, és la dificultat que tenen els responsables de centres islàmics (o imams) a considerar com interlocutor vàlid dones que són directores d'entitats, regidores o tècniques d'ajuntament, o presidents d'associació de veïns. Quina és la vostra posició i el que es podria fer per solucionar aquesta situació.</i>	No es el caso del CICDP. Dejar de hablar es marginarse. Hablar con quien sea, pero hablar y con toda normalidad. No tienen inconvenientes para hablar, comunicar o trabajar con mujeres. Son un parte de la humanidad y hablamos con toda la humanidad. Otra cosa es que la persona en frente este dispuesta a escuchar. Después es la mentalidad de cada persona y hay gente que tienen atrasos culturales y morales.

núm. classificació	PO CAS FME ECIC 0409 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	23 de setembre 2004	de les:	12 h. 00		lloc	Barcelona	
		a les:	13 h. 00				
persona entrevistada	nom	Ahmed Benallal			funció	Director	
	entitat	CICC - Consell Islàmic Cultural de Catalunya					
temes de l'entrevista	Oratoris i mesquites a Catalunya				comentaris L'entrevista s'ha fet en castellà. La seva transposició es farà en castellà també. L'acollida i la transparència que ha donat Ahmed Benallal són a l'altura de la imatge que vol donar el CICC.		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO	presentació del CD de la Casoteca	SI	NO	
pregunta número 01	Què és, per vostè, la millor definició del que és la vostra entitat?			El CICC es una entidad que intenta dar respuestas e iniciativas para acercar la cultura catalana y la cultura musulmana. Todavía no formalizada, el CCIC pretende ser una federación de las asociaciones musulmanas de Catalunya. Al nivel práctico, el CCIC agrupa unos 73 oratorios de todo el territorio catalán.			
pregunta número 02	Quin paper té la vostra entitat al nivell de la representativitat de cara a la Generalitat o de les altres administracions locals o estatals?			La Generalitat como cualquier otra administración quiere una integración de un colectivo que vive en el suelo catalán. La integración en el sentido que no habrá ningún conflicto, malentendidos y que el día a día sigue en toda normalidad. El CICC tiene el papel de representativitat pero no es el único en este campo. No quiere decir que hay otros grupos que estén en contra de la política del CICC, pero hay otras entidades que tienen sus prioridades, su forma de trabajo y sus objetivos. Las prioridades, la forma de trabajo y los objetivos del CICC van directamente a las preocupaciones de la población sencilla, de cualquier ciudadano normal, de las mezquitas, de los imams. El CICC tiene contactos directos con las personas. Hablan de lo que hacen y de los problemas y preocupaciones de manera personalizada.			
pregunta número 03	Panorama de la vostra influència: nombre d'entitats i associacions musulmanes que depenen de la vostra entitat			Las últimas estimaciones dan 172 oratorios en Catalunya. El CICC tiene ya 54 entidades con contactos formalizados con compromisos de cooperación y de adhesión, pero también, hay 19 más con contactos todavía no formalizados (no tienen el documento de adhesión). Estas entidades no son todas marroquinas o de la escuela malikita. Al nivel de los imams, tienen la representatividad de imams de otras obediencias u otros países (resto de África). Los pakistaníes, ellos, están organizados con otras entidades como "Camino de Paz".			
pregunta número 04	Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grups polítics d'oposició, amb la PxC, etc.			Como CICC, no han tenido, hasta ahora ningún problema, ya sea en el edificio de la sede o en los otros edificios del Raval. Hay algunos oratorios que dependen del CICC que han tenido, más que problemas, malentendidos. Sobre todo, porque han decidido un día de abrir un centro de culto o de actividades culturales musulmanas, y han encontrado una situación de malentendidos con los vecinos.			

		Es de nuestra culpa, porque no hemos hecho campañas de sensibilización antes, que no hemos contactado con las asociaciones de vecinos. El CICC es una entidad de naturaleza religiosa que no se mete en el campo de la política. Al nivel personal, cada persona es libre de sus opiniones, pero el color del CICC es un color neutro.
pregunta número 05	<i>Per a vostè, quins han estat els errors més grans comesos al voltant del tema.</i>	La aproximación de Ahmed Benallal sobre los conflictos y en particular sobre el último caso (implantación de una mezquita en el Raval de parte de la comunidad pakistani), es que no hay problema, solamente hay una persona con una posición privilegiada (que tiene su comercio) que hace entrar temas de intereses económicos. Esta conclusión es la que se ha hecho después de la última reunión con todas las asociaciones del barrio (vecinos y musulmanas) en la sede de SOS Racismo. Son problemas de personas y de liderato de barrio.
pregunta número 07	<i>Per ajudar els ajuntaments, que els diria per a evitar problemes.</i>	Ahmed ha contestado más desde el punto de vista de lo que deben hacer los inmigrantes y el CICC. Antes de todo, comportarse como ciudadanos normales, sin llevar la imagen del pobre inmigrante – nada de victimismo. Todos estamos bajo la misma normativa y la misma ley. No solamente ser un ciudadano pero también participar (ser un ciudadano activo). Para un inmigrante (a Ahmed no le gusta la palabra), aquí es el país donde vive y gana su vida. Tienen la obligación, para luchar contra los estereotipos, de dar la imagen de ciudadano completo que quieren ser. Cuando se habla de persona (comportamiento dentro del barrio), las respuestas de los vecinos son siempre buenas, pero cuando se pregunta sobre el Islam, la respuesta es siempre más evasiva o realmente negativa. El papel del CICC es entonces de siempre explicar: • organizar actos, • hacer sensibilización del como viven los musulmanes, ▪ explicar el como intentan de encontrar un equilibrio entre su contexto sociocultural anterior y el actual, ▪ el como aportan su cultura y la modifican para aproximarse a la cultura autóctona.
pregunta número 08	<i>Una problemàtica que m'han indicat més d'un ajuntament o entitat, és la dificultat que tenen els responsables de centres islàmics (o imams) a considerar com interlocutor vàlid doncs que són directores d'entitats, regidors o tècnics d'ajuntament, o presidents d'associació de veïns. Quina és la vostra posició i el que es podria fer per solucionar aquesta situació.</i>	El Corán deja muy claro la igualdad entre el hombre y la mujer. En la práctica es otra cosa y no tiene nada que ver con la religión sino con los costumbres. Lo mismo que ha pasado en Europa esta pasando en el mundo árabe. Una cosa clara es que recurrir al imam local (como se ha visto en algunos casos) no tiene sentido. ¿Tiene una duda religiosa? - el imam es la persona perfecta, si no, no es un interlocutor válido. Hay un bagaje de prejuicios que dicen que en el mundo arabo-musulmán, la mujer esta reprimida y no es verdad. Es fundamental que los técnicos d'Ajuntament perciban o sepan los códigos culturales que existen. Aunque los inmigrantes hacen todo lo necesario para identificarse a la cultura catalana, nunca estarán tan perfectos como un catalán. Hay cosas que son innatas y que se quedarán siempre en el comportamiento de la gente. Por ejemplo, la persona que se pone a 90° de su interlocutor (ya sea un imam o una persona normal), es una persona que viene de una zona precisa de Marruecos donde los hombres siempre tienen esta posición. Al igual, un imam pasa de 15 a 18 horas del día con la comunidad árabe con gente que viven los códigos árabes, tiene muchas dificultades a acostumbrarse en seguida cuando recibe un no árabe. Estos comportamientos, para nada, son de naturaleza ofensiva. Todo se resuelve en hablar y explicar, particularmente de cara al personal administrativo (y mujeres quizás) que no conocen los códigos y los usos de sus interlocutores.

núm. classificació	PO CAS FME ECOL 0409 / 02				autor	Dominique Potié,	
data entrevista	29 de setembre 2004	de les:	10 h.00		lloc	Santa Coloma de Gramenet	
		a les:	12 h.00				
persona entrevistada	nom	Rafael CRESPO			funció	Responsable de la Xarxa de Transmissió de Valors	
	entitat	Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet					
tema(es) de l'entrevista	Santa Coloma de Gramenet i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.				comentaris Els temes de naturalesa estadística es faran amb Nico Villena. La present entrevista analitza les raons més subjectives i la presentació de les solucions. Molt bona entrevista amb, a més, la presentació d'un projecte que em sembla molt prometedora: la Xarxa de Transmissió de Valors . (cf. annex al fi del document PO CAS FRU ECOL 0409 / 02)		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO		presentació del CD de la Casoteca	SI	NO
pregunta número 01	Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.				Hi ha dues entitats: • Associació cultural (carrer Sant Andreu) al voltant de marroquis vinent de Tanger. Bàsicament ús d'oratori + classe d'àrab i religió musulmana utilitzant les aules del centre cívic + per a les manifestacions més importants (fi de Ramadà: aïd al-fitr, festa del Xai: aïd al-kabir), ús de pavellons municipals. • Associació de cultura islàmica Qtawa (molt recent) que és un projecte impulsat per l'imam de l'altra mesquita. Centralitza un grup de marroquis del barri de Singuerlin que tenien un projecte d'obrir un oratori dins d'un garatge, però amb la protesta veïnal han canviat d'indret. S'ha canviat per un local de l'Ajuntament que ha fet una cessió d'ús. Cap de les dues són del Consell Islàmic de Catalunya. Les dues són d'obediència malikita, però la segona rep pakistanesos i altres ètnies.		
pregunta número 02	Quin tipus de relació té l'Ajuntament amb les dues entitats musulmanes.				Al principi la relació s'ha fet cada vegada que s'havia de tractar un tema precís o un problema. Després han participat a diferents dinàmiques com el Pla de Convivència i altres projectes de la ciutat.		
pregunta número 03	Panorama de les mesquites i oratoris en la seva ciutat: existents, en curs de creació, en fase de discussió prèvia.				Hi ha la voluntat en l'associació de Singuerlin de modificar i condicionar l'espai després del Ramadà. Com aquest espai pertany a l'Ajuntament, va ser la primera experiència d'una participació pública amb una associació cultural islàmica. De fet, una normalització del que és la per a qualsevol associació. Es treballa amb les associacions de veïns per pal·liar les eventuais queixes, i més que tot, una participació activa de tots els col·lectius per "acollir" la mesquita reformada. S'ha de prevenir els conflictes per no deure posteriorment resoldre'ls.		

pregunta número 04	<i>El finançament dels projectes de les comunitats musulmanes de Santa Coloma té orígens estrangers.</i>	Clarament, no volen cap finançament provenint dels països habituals (Àrabia Saudita, emirats). En altres èpoques, hi havia membres de la comunitat que s'ho havien plantejat, però els d'ara volen, més que tot, la independència.
pregunta número 05	<i>Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grups polítics d'oposició, amb la PxC, etc.</i>	De fet, no. En el consistori, tots els partits polítics en aquest tema, mai han tingut una posició opositora sistemàtica. Tampoc, n'hi ha tingut grups de fora. No hagué problemes relatius al tema de les mesquites, a part del projecte avortat del tercer oratori previst en un garatge.
pregunta número 06	<i>Si no han tingut problemes, quins foren els elements que han permès que tot es desenvolupi bé.</i>	Les relacions permanents entre associacions musulmanes i l'Ajuntament sobre temes de recursos, d'apropament, en una paraula: relacions tècniques, han permès que s'ha pogut anticipar els problemes i evitar que es posin al carrer. Els petits errors o mancaments que han pogut passar provenen de la falta de transversalitat dels diversos serveis de l'Ajuntament (policia, urbanisme, ensenyament, serveis socials, etc.) i de les seves faltes de reflexió prèvia, d'informacions i de formació en el tema específic del fet immigratori.
pregunta número 07	<i>Parlar d'immigració, no és tabú de cap manera en el Pla de l'Ajuntament.</i>	Dir que es parla tranquil·lament del fet immigratori és potser fort, però el tema està sempre sobre la taula. Els polítics municipals no deixen de ser veïns. Cal "treballar" els polítics per donar-los tota la reflexió i que puguin "donar la cara" sobre tots aquests temes.
pregunta número 08	<i>Per ajudar un col·lega d'un altre ajuntament, què li diria per a evitar problemes.</i>	Intentar tenir coneixement personal del tema, no només sobre el paper sinó també de terreny. No és un tema només tècnic sinó de societat. Tenir sempre al cap que es tracta d'un tema relatiu a tota la població i no només als immigrants. No solament tenir un coneixement quantitatiu sinó també qualitatiu. Tenir una transversalitat de veritat amb col·laboració dels tècnics de diferents àrees amb casos i amb temes. És un fet social total que no es pot arreglar d'una sola àrea especialitzada sinó de totes en col·laboració estreta. Els plans són eines, però si ha un Pla de Gestió de la Diversitat, l'Ajuntament té de gestionar el tema de manera integral. Doncs, més que Pla de Gestió de la Diversitat, es d'un Pla de la Ciutat de que cal parlar. Els Plans, en el paper poden estar molt bé i expressen, en aquests moments una voluntat de fer coses. La segona etapa que és de complir el que hi ha en el paper, és el que no s'ha pensat. El diagnòstic es fa més o menys, el "com farem?" és altra cosa. La dificultat pot venir de la falta de recursos i de planificació per posar en pràctica. A més s'ha de tenir en compte que el fenomen immigratori està en constant evolució. Fer un pla "dinàmic" no és gaire fàcil. La problemàtica magribi no té res que veure amb la problemàtica xinesa ¹ o de l'Hindustan, doncs hi ha d'ésser de manera permanent al corrent d'aquestes modificacions i tenir eines que permetin seguir l'evolució. Si la problemàtica dels immigrants del Magrib està quasi arreglada (població més assentada avui), els problemes més complexos provenen avui dels altres col·lectius.

¹ En aquest moment, l'empadronament de la població xinesa comença a ser molt important i Santa Coloma de Gramenet veu saturat els seus serveis d'immigració per les peticions d'aquest col·lectiu.

núm. classificació	PO CAS FME ELLE 0409 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	07 de setembre 2004	de les:	10 h.		lloc	Lleida	
		a les:	11 h.				
persona entrevistada	nom	Xavier ALUJA Jacinto PERNIA			funció	Regidor de Drets Civils, Cooperació i immigració Tècnic responsable d'immigració	
	entitat	Ajuntament de Lleida Edifici Centre Cívic de l'Ereta					
temes de l'entrevista	Lleida i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.				comentaris La defunció i l'enterrament del Sr. Oró ha reduït la durada de l'entrevista. De totes maneres, no em sembla que no hagin pogut expressar el que volien dir per falta de temps. <u>Tenen posicions molt firmes i segures</u> que saben expressar amb tota la força necessària. No tenen dubtes, malgrat que tenen un judici amb una associació de veïns i l'associació cultural islàmica que té l'oratori. No em pareix que les persones representants del consistori de l'ajuntament de Lleida puguin ésser un model que permetria la integració dels immigrants musulmans. Proposar una agrupació de les mesquites en una única per totes les obediències musulmanes, o reduir la problemàtica a l'entorn legal que deuen respectar els oratoris, em sembla un desconeixement important i una font de problemes ulteriors molt greus.		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO	presentació del CD de la Casoteca	SI	NO	
pregunta número 01	Àmbit de la comunitat musulmana en la seva ciutat: quantitat, origen, localització i repartició sectorial geogràfica.			Tinc un informe titulat: "La immigració a la ciutat de Lleida". Aquest document és bàsicament estadístic (segons el padró de 2003) sense reals valoracions o comentaris. Es pot resumir en: ■ 9% de la població és d'origen estranger ■ 56,9% d'homes – 43,1% de dones ■ l'increment de 2003 és de 33,8% ■ població majoritàriament jove (31-35 anys) ■ 45% provenen d'Àfrica (atenció compten la UE) ■ dins dels d'Àfrica: ■ Magrib: 54% ■ Àfrica occidental 40% (Nigèria, Senegal) ■ resta d'Àfrica 6% ■ la meitat de la població immigrant de Lleida està concentrada en 4 barris			
pregunta número 02	Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.			D'associacions culturals d'immigrants n'hi ha 25. No fan la diferència entre les comunitats, doncs no saben realment quines són musulmanes o provenint d'altres grups religiosos. Diuen que hi ha més o menys 16 associacions musulmans.			
pregunta número 03	Panorama de les mesquites i oratoris en la seva ciutat: existents, en curs de creació, en fase de discussió prèvia.			Hi ha 2 entitats religioses musulmanes a Lleida que tenen llocs de pregària. Són oratoris i no mesquites. Un dels 2 oratoris està organitzat com entitat associativa. Els 2 oratoris són sunnites. L'oratori del carrer del Nord agrupa població magribi i no té legalitat religiosa perquè és Centre Cultural. L'oratori del carrer de la Paeria agrupa població d'Àfrica occidental i es afiliat al CICC. Té tot en regla i no hi ha cap problema.			

pregunta número 04

Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grup polític d'oposició, amb la PxC, etc.

Hi ha un problema greu amb l'oratori del Carrer del Nord.

Un judici està en curs entre una associació de veïns (encapçalada per una antiga consellera del PP (avui CiU) més gent de CiU) i l'associació islàmica del Carrer del Nord. El veredicté ha de caure ràpidament. Aparentment, el coneixement jurídic del grup de veïns (advocats, contactes, etc.) és molt fort. Sens dubte, la PxC ha degut proposar la seva assistència jurídica, però no ha degut ésser necessària al grup de veïns molt ben dotat en la matèria.

La base del problema ve de la posició de l'oratori (un carrer estret) on es crea moviments i dificultats d'aparcar els dies de pregàries. A més, el local té una terrassa comuna amb els veïns i ha estat el pretext de la querrela.

Per altra part, tenir un enemic comú ha permès a l'associació de veïns de reforçar-se i d'arreglar els nombrosos problemes interns que tenien.

El col·lectiu islàmic estava abans al carrer Pau Claris i no havia tingut el mínim problema. Però el carrer era més ample.

El local és gran (uns 700 m²) i és l'oratori més conegut; doncs, els fidels venen de lluny ... i són nombrosos.

La gent reprotxa als musulmans que fan pudor (problema del fet que es descalcen per resar) i que fan soroll ... per culpa de l'extractor que l'ajuntament ha exigit per posar el lloc en conformitat!

Des del punt de vista de l'ajuntament, el local és conforme a la legislació en vigor sobre ells llocs que deuen acollir al públic.

Per altra part, cal tenir en compte el contingut de l'article que tenim sota la referència PO CAS FME ART 0407 022.

pregunta número 05

Per a vostè, quins han estat els errors més grans comesos al voltant del tema.

Els responsables de l'ajuntament no pensen que hagin comès errors.

Afegeixen que potser, si havien dit més clar que la normativa estava complida, no haurien tingut tants problemes.

pregunta número 06

Per ajudar un col·lega d'un altre ajuntament, què li diria per a evitar problemes.

S'ha de tenir una regulació dels equipaments. Si hi ha una normativa:

- ubicació definida [zones de culte],
- definició com espai de culte,
- nombre d'assistents per metres quadrats,
- carrer d'amplitud mínima,
- medis de seguretat,
- situació dins d'una finca sense veïns en els pisos a dalt,
- etc.

sobre la implantació dels llocs de pregària per als musulmans, no hi haurà problemes d'acceptació per la gent.

Un ajuntament no pot fer més que mirar que tot sigui legal.

Un treball d'educació està previst des de la regidoria de Drets Civils, Cooperació i Immigració vers els col·legis i instituts.

Dins d'aquest tipus de treball d'educació, cal millorar la festa de la Diversitat, continuar el treball de codesenvolupament i lluitar contra els tòpics que hi ha sobre els immigrants (la por de la gent és dels musulmans més que de la gent de color).

núm. classificació	PO CAS FME EMAL 0409 / 02 \				autor	Dominique Potié	
data entrevista	17 de setembre 2004	de les:	11 h. 00		lloc	Manlleu	
		a les:	13 h. 00				
persona entrevistada	nom	Marta Casas				funció	Coordinadora del Pla de Gestió de la Diversitat
	entitat	Ajuntament de Manlleu					
tema(s) de l'entrevista	Manlleu i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.					comentaris Si les qualitats tan humanes com professionals de Marta Casas no poden ésser posades en dubte, el seu paper m'ha paregut ésser el de la coartada en front a la problemàtica de la immigració. 1. En el discurs oficial de l'Ajuntament: "No es parla d'immigració!" – tema tabú. 2. Tenir una política oficial de cara a la immigració? NO – 2 alcaldes predecessors s'han cremat! 3. En la pàgina Web de l'Ajuntament, cap de Pla de Gestió de la Diversitat de Manlleu. L'exemplaritat del Pla de Gestió de la Diversitat de Manlleu (magnificat durant el Fòrum 2004 de les Cultures) em sembla del tot teòrica. A més del tabú polític, sembla que el fet de ser dona en front a les associacions islàmiques bastant tradicionals no l'ajuda, i el seu coneixement dels components és una mica allunyat d'una realitat de terreny.	
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO \		presentació del CD de la Casoteca	SI	NO
pregunta numero 01	<i>Àmbit de la comunitat musulmana en la seva ciutat: quantitat, origen, localització i repartició sectorial geogràfica.</i>				Tinc un document estadístic titulat: "Població segons nacionalitat a Manlleu, setembre 2004". Es pot resumir en: • 17,31 % de la població és d'origen estranger • 58,66% d'homes – 41,34% de dones • l'increment de 2003 és de 11% • 85% provenen d'Àfrica (atenció compten la UE) • dins dels d'Àfrica: ◦ Magrib: 94% ◦ Ghana 4% ◦ resta d'Àfrica 2% Manlleu, amb la seva història industrial important [tèxtil i després indústria de la pell i de transformació de la cam de porc], ha, des de més de 30 anys, estat una ciutat de fort volum immigratori. A partir del anys 80, l'agrupament familiar ha consolidat la presència dels marroquins i la seva tipologia de provenença molt regional: regió agrícola de Nador. 		

		D'altra banda, tinc un document titulat: "PGDM – Pla de Gestió de la Diversitat de Manlleu". Elaborat per la consultora BORAKASI, aquest pla apel·la molts comentaris que no són rellevants d'aquest fitxa. Un exemple. El Pla comença amb la frase següent: "gestionar més efectivament els fluxos migratoris".
pregunta número 02	Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.	Manlleu té: 1. un oratori (la mesquita) reconegut com Centre de Culte que es diu "Comunitat Musulmana de Manlleu" amb un local "molt gran" – molt pocs problemes amb aquest centre fet per musulmans molt conservadors. 2. L'escissió, fa un any, d'aquest Centre ha donat lloc a la creació d'una nova entitat que es diu "Associació per a la Solidaritat i el Desenvolupament dels Emigrants de Manlleu" – associació cultural. 3. una entitat musulmana laica que ha tingut molta vitalitat, vinculada al programa Icària, que avui no funciona bé i no té activitats regulars. Aquest desús és molt greu perquè interessaria molt a l'Ajuntament potenciar aquesta entitat. La segona associació té molt problema perquè ha nascut d'una discussió (i d'acusacions) durant la qual s'ha dit que uns eren de al-Qaeda i perquè el responsable és una persona molt problemàtica. Dins de la mateixa associació hi ha escissió de gent més progressista. L'interlocutor més vàlid de l'Ajuntament és la Comunitat Musulmana de Manlleu, "però clar, això és un perill per l'administració perquè és una mesquita". <i>Tots els comentaris de Marta, presents en la cinta gravada, són fets amb un to de mig riure: "Clar, no em dona la mà!" - "Un membre de la junta de l'associació musulmana té fills a l'escola de la Salle ... una mica rar i contradictori!" - "Jo reivindico la presència de dona dins de la mesquita." - "La majoria de dones marroquís van tapades – una cosa que fa molt visible el col·lectiu" - "Són gent molt conservadora, però honesta" - "La majoria de les associacions no tenen permís per a acollir públic, ... clar, el problema és que un dia, a la mesquita pot tenir un accident i molts problemes!", "La gent no té actitud xenòfoba però vol els moros fora!" etc.</i> La mesquita ha rebut diners d'Aràbia Saudita per les obres de la mesquita, per ampliacions i per activitats.²
pregunta número 03	Panorama de les mesquites i oratoris en la seva ciutat: existents, en curs de creació, en fase de discussió prèvia.	L'Associació cultural té el seu local de lloguer i té un problema de permís per l'accés de públic dins del seu local. "Alegem" que totes les associacions de Manlleu no tinguin aquest requisit ... i és cert que la majoria no el tenen, i en particular les esglésies catòliques. No poden dir el nombre de persones que venen als oratoris. La mesquita vol ampliar-se i arreglar el que tenen.
pregunta número 04	Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grup polític d'oposició, amb la PxC, etc.	Des de fa molts anys, Manlleu té la reputació de tenir "molts moros i molts problemes amb els moros". De fet, no és veritat ... però, el rumor persisteix. Hi ha un problema greu de concentració de població en els pisos de Can Garcia en el barri de l'Erm. És un barri construït en els anys 60 per allotjar la població Andalusà i que ha tingut problemes amb els autòctons des d'aquesta època d'immigració andalusà. La incongruïtat d'aquests blocs de pisos és total dins de l'àmbit de la ciutat de Manlleu i provoca una situació de greuge comparatiu, i genera una tensió enorme. Aquests <i>cuchitriles</i> són pisos de propietat sense ascensors, sense calefacció.

¹ Cal saber que Marta Casas m'ha donat un nom aproximatiu de l'associació i que em parla d'un fet que per ella ha passat l'any 2003, quan tinc el registre de la Generalitat on consta la creació de l'entitat el 15 de novembre de l'any 2000. Dins de la mateixa línia, Marta no pot dir de quina obediència són les mesquites (malikites, salafistes o wahhabistes ...).

² però res de wahhabisme!... – "A mi, no em costa res més que això" diu Marta Casas.

		Hi ha tràfic de drogues des de fa molts anys, però no hi ha <i>junkies</i> o prostitució, tal com pot aparèixer al Raval de Barcelona. Hi ha problemes de veïnatge en aquesta zona i altres. Majoritàriament, la "societat de Manlleu" de qualsevol obediència política, no veu d'un bon ull la immigració. L'article de l'Avui del 26 d'abril de 2003 annexat a la pàgina 4 permet d'entendre la realitat política de Manlleu. Actualment, és un tripartit PSC ERC i ICV que dirigeix Manlleu. Un problema important al voltant de la immigració és també la distribució dels alumnes immigrants dins de les escoles (publiques i concertades). En resum, hi ha a Manlleu una segregació de fet: la gent del barri de l'Erm no ve a la plaça central del poble. Hi ha un grup important de <i>skinheads</i> però que no estan en contra dels marroquis sinó dels independentistes catalans. Són espanyolistes provenint de la immigració espanyola. El problema de la immigració dels marroquis s'afegeix al problema no resolt de la immigració espanyola. La Plana de Vic és un lloc molt conservador ("Convergents a matar") i tancat, on costa molt més que en altre lloc d'integrar als que no són "del país". Res és assumit en naturalitat com a altres llocs. Els vots es divideixen entre CiU i ERC (dins del qual hi ha molt vot jove <i>pachanguero</i>) d'una banda, i els partits "espanyols" per l'altra cantó. El més perillós per una política d'integració coherent és actualment CiU – "Es porten com llops!, fan una oposició rabiosa, tremenda!" El posicionament de CiU dona pa menjat al regidor de PxC.
pregunta número 05	Després d'aquesta presentació del particularisme de Manlleu i de la Plana de Vic, d'on vénen els membres de la PxC?	El regidor PxC elegit a l'elecció de 2003 va plegar. El seu reemplaçant és un líder històric dels grups de <i>skinheads</i> que no té discurs ni res. La seva trajectòria política l'ha fet passar dels grups espanyolistes contra els separatistes, als nazis del grup de Joventut d'Europa, per arribar als feixistes catalans. Vota en funció del que diu, per exemple, la regidora d'ICV, sense criteris. És una persona molt còmoda per l'Ajuntament. Les seves idees (??) no són plantejades en una ideologia com les de Josep Anglada – fundador i dirigent de PxC. Però, tampoc, la gent admet que PxC és un moviment feixista, perquè feixista és espanyol. De fet, el nacionalisme català del PxC és votat per grups espanyolistes ... perquè volen "matar moros", i per una part important des del Barri de l'Erm. Quan hi ha una moció al Ple Municipal per a eliminar coloms, el regidor PxC diu que hi ha també a eliminar "moros". Està content i res més.
pregunta número 06	Dins d'aquesta panorama, com es posiciona el paper integrador del nou Ajuntament?	Per començar, han canviat totalment la manera de comportar-se. Per exemple, paguen les seves multes ... el que mai havia passat. El PGDM (Pla de Gestió de la Diversitat de Manlleu) existeix encara que no ho fan massa públic. La seva característica és que no és un Pla per immigrants sinó de Gestió de la Diversitat. Evitar parlar directament d'immigració. El Pla depèn directament de l'Alcalde i tècnicament del secretari. No depèn dels regidors. És el territori reservat de l'Alcalde. A Manlleu, no tenen problemes de mesquites, avui, quan altres ajuntaments ho tenen. Ja ha passat. Però si la gent de Manlleu sabés quina mesquita bonica té el poble, el problema rebrotaria. <i>Per viure feliços, vivim amagats.</i> Per una part, la reacció ciutadana és temperada pel fet que la petita delinqüència de barri està arreglada per l'activitat de la mesquita. No veuen de mal ull aquesta intervenció de l'imam per solucionar els problemes d'ordre públic. Per altra part, la gent no veu perquè no es queixaria com ho ha fet la gent de Premià o de Reus. El <i>gregarisme dels conservadors</i>.

Quin és el paper o la reacció del clergat de l'església catòlica al voltant de la mesquita oï de l'Islam?

Manlleu té varies parròquies.

El rector de Santa Maria de Dalí és una persona gran i molt maca que ha tingut relacions amb la mesquita (imam, junta) des del principi.

El vicari (un jove fonamentaliste) té una visió molt tancada i molt opositora a la mesquita.

Les altres parròquies no tenen cap relació.

El declivi de la participació al culte catòlic és evident i important.

annexos

ELECCIONS 2003

MANLLEU

El repte de la immigració

Jordi Sunyer
MANLLEU

Manlleu, amb una mica més de 18.000 habitants, és la segona ciutat d'Osona i és també una de les poblacions catalanes amb un percentatge més alt d'immigrants (més del 13%). Aquest fet, segons manlleuencs, va ser un dels factors decisius en el resultat de les municipals de 1999, quan l'alcaldia va retornar a mans de CiU després d'un període de quatre anys de govern amb *olivera* d'esquerrers, que per a alguns va pecar de ser massa "pro immigració". Aquest retret, ara, quatre anys després, ha caigut pel seu propi pes, ja que la població immigrant de Manlleu ha crescut més en aquest darrer quadrienni que no pas en l'anterior.

Actualment, l'alcalde de Manlleu és Joaquim Vivas (CiU). A les darreres eleccions, CiU va recuperar l'alcaldia i, a més, contra tot pronòstic, ho va fer per majoria absoluta i va obtenir nou regidors. Completen el consistori actual quatre regidors d'ERC, tres del PSC i un d'ICV.

Durant aquesta legislatura, Manlleu no s'ha adormit i ha planificat part del que ha de ser la vila durant aquest segle XXI. Així, a nivell urbanístic s'han bastit els plans del nord i de l'oest, que han de permetre el creixement ordenat de la ciutat tant des d'un punt de vista industrial com residencial, i també s'ha aconseguit que la Generalitat financii un estudi per a la construcció d'un segon pont sobre el riu Ter que ha de descongestionar l'actual pont d'en Molas. També s'han remodelat alguns carrers del centre de la vila i s'ha connectat millor la població amb la C-17 (antiga N-152) gràcies a l'obertura del tram Vic - Torelló del futur eix Vic - Olot. L'actual equip de govern també ha continuat el projecte del Museu Industrial del Ter (MIT), que ja havia encetat l'anterior alcaldia, i ha tingut la valentia d'acabar amb la tradicional Fira de Reis de Manlleu, un certamen multisectorial que havia entrat en franca decadència els darrers anys.

L'altre gran repte que té Manlleu sobre la taula és resoldre el conflicte dels pisos de Can Garcia, uns blocs molt deteriorats i sobreocupats habitats majoritàriament per immigrants. El futur de Can Garcia, on en pocs metres quadrats es concentren prop d'un miler de persones, és un dels principals debats oberts que hi ha a Manlleu des de fa anys i actualment la Generalitat està fent un estudi per determinar quina és la millor solució.

Pel que fa a les pròximes eleccions, els pronòstics es presenten més incerts que mai. La llista de CiU -l'actual alcalde, Joaquim Vivas, no opta a la reelecció ja que es jubila- s'ha renovat força i estarà encapçalada per Lluís Mundet.

El PSC, per la seva banda, també canvia de cap de llista i l'exalcalde Ramon Sitjà deixa pas a Josep Colomer. A ICV també hi ha novetats i la cap de llista serà Dolors Arumí, que havia sigut regidora d'ERC a Manlleu entre els anys 1995 i 1999. ERC és l'únic partit on no hi haurà canvis d'alcaldable, ja que repetirà l'històric Pere Prat.

El PP es presentarà a Manlleu amb un llista encapçalada per Miquel Vilalta. El 1999 ja hi va concórrer, tot i que no va obtenir representació. L'última sorpresa podria venir de la mà de la Plataforma per Catalunya (PxC) de Josep Anglada, que en el seu moment va avançar que faria llista a Manlleu amb l'objectiu "d'aturar" la immigració.

núm. classificació	PO CAS FME EMAN 0409 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	08 de setembre 2004	de les:	09 h.		lloc	Manresa	
		a les:	10 h.				
persona entrevistada	nom	Xavier RUBIO			funció	Regidor delegat d'Ocupació, Solidaritat i Cooperació i del Programa Transversal Immigració-Ciutadania Comissionat del Pla Estratègic de Manresa	
	entitat	Ajuntament de Manresa Edifici CIO (Centre d'Iniciatives per la Ocupació) Verge de l'Alba, 5-7					
tema(es) de l'entrevista	Manresa i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.				comentaris Molt bona entrevista degut a la qualitat intrínseca de Xavier Rubio i de la seva manera d'abordar els temes. El parlar de debò de Xavier ha permès també de no tancar cap aspecte que sigui polític o filosòfic. A més de totes les informacions molt útils, el decàleg que forma els objectius 2004-2007 de la ciutat de Manresa, podrà ésser aprofitat per la redacció de les fitxes.		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO		presentació del CD de la Casoteca	SI	NO
pregunta número 01	<i>Ambit de la comunitat musulmana en la seva ciutat: quantitat, origen, localització i repartició sectorial geogràfica.</i>				Tinc un informe titulat: "El fet migratori a Manresa, repte per una nova ciutadania". Es pot resumir així la part d'estadístiques: • 9,79% de la població és d'origen estranger • l'increment de 2003 és de 24,45% • la repartició és: ◦ Marroc: 69,4% ◦ Amèrica del Sud 18,9% ◦ Romania 4,6% ◦ Xina 4,2% ◦ Senegal 2,9% Segueix una anàlisi molt pertinent sobre els reptes després dels 4 anys 2000-2004, i els objectius per 2004-2007: • Fer passar la ciutat de la coexistència a la convivència: ◦ Promoure i assolir una societat integradora, participativa i respectuosa del fet migratori ◦ Fer un projecte comú de convivència i de benestar per a tota la ciutadania • Complir els 10 objectius 2004-2007: 1. aprofundir el coneixement del fet migratori 2. facilitar i apropar als nous arribats el coneixement de la societat d'acollida 3. afavorir la participació dels immigrants amb igualtat de drets amb els autòctons 4. promoure el treball transversal de les diferents àrees municipals 5. promoure habitatge i treball digne pels immigrants i les seves famílies 6. incrementar el nivell d'informació i la interculturalitat 7. aconseguir l'obtenció de competències pels infants, joves i entre els adults immigrants 8. fer visible i positivitzar la multiculturalitat i apostar per la interculturalitat 9. afavorir la normalització de la presència d'immigrants en tots els sectors 10. prevenir i actuar davant les situacions de xenofòbia, racisme i intolerància.		

Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.

Fonamentalment, hi ha 2 mesquites i l'activitat cultural està vinculada al llocs de culte:

- la primera prové dels marroquis que estan a Manresa des dels anys 70. Són pocs, màxim un centenar, i tenen un islam molt tradicional. Representen els més grans (primera generació clàssica) i els més integrats en la ciutat (uns tenen un treball a l'ajuntament).
- la segona associació és més nombrosa (per una festa, poden arribar a tenir 500 persones). Representa gent que són més radicals i vinculats amb les xarxes europees musulmanes (Bèlgica, Holanda). Tenen una capacitat econòmica bastant gran, fins al punt que acaben de comprar un local gran (la fàbrica de l'Aranya). De totes maneres, si hi hagué dirigents una mica extremistes, ara, són més moderats. Han estat present en primera fila en les manifestacions contra el 11M.

Els marroquis provenen quasi tots de la regió de Larache:

Hi hagué un intent de lloc laic per els berbers (amasic), provenint de Nador, que no ha quallat. La visibilitat d'aquesta comunitat berber s'ha vist durant el terratrèmol de l'any passat. Aquesta visibilitat ha permès mostrar a la població autòctona que tots els marroquis de Manresa no provenien del mateix poble.

El que intenta l'Ajuntament, és fer que aquestes entitats s'aproximin al teixit cultural del país d'acollida, per exemple, que les dones i les nenes participin en els manifestacions culturals i inter-religioses que es fan a Manresa. Són gestos de normalitat que deuen permetre una millor integració i processos de co-aprenentatge.

Panorama de les mesquites i oratoris en la seva ciutat: existents, en curs de creació, en fase de discussió prèvia.

La relació amb les entitats musulmanes ha estat molt bona fins ara.

La imatge de cohesió ciutadana ha estat deteriorada per la compra de la fàbrica de l'Aranya per el paper actiu (i negatiu) del periòdic de Manresa Regió 7.

Els musulmans ja estaven en el lloc. Solament han comprat una planta en la fàbrica i l'oratori no estarà allà mateix sinó en una altre lloc (local adjacent a la fàbrica que té, ell, ús religiós).

Per definició, l'Ajuntament no té res a veure en el procés privat de compravenda de la fàbrica.

L'associació islàmica havia perfectament organitzat l'entorn jurídic i de seguretat del projecte (amb assessorament de l'Ajuntament).

La compra de l'Aranya ha tingut un precedent (fa un any i mig) perquè, a la fi del contracte de lloguer de l'antic lloc de pregària, havien comprat 2 pisos sense informar-se. Aquests 2 pisos estaven afectats urbanísticament i doncs no podien fer res. Per mitjà de la societat municipal d'habitatge, l'Ajuntament ha comprat aquests pisos i els ha ajudat a trobar un lloc de lloguer mentrestant. Aquest lloc (de lloguer) és el lloc que han comprat ara per fer l'oratori junt al local cultural de l'Aranya.

Tot això és en la lògica del Pla Municipal que diu que qualsevol religió deu tenir un lloc de culte digne.

L'Ajuntament:

- ha tingut coneixement,
- ha tingut informació,
- ha donat assessorament,

però no ha tingut cap paper directe.

Ha estat un contracte privat i no el que deia el rumor de que l'Ajuntament havia cedit llocs i ajudava a l'associació islàmica.

Aquesta és la posició ferma de l'Ajuntament. El problema ha vingut amb l'associació de veïns magnificat per Regió 7.

		L'associació de veïns, quan ha sabut que es faria la venda de l'Aranya a l'associació islàmica, ha intentat fer que l'Ajuntament prohibeixi aquesta venda. Aleshores, l'associació de veïns va prendre un acord amb un promotor de Barcelona que rehabilitava una casa. Aquest promotor havia dit que faria una contra proposta i demanava que l'Ajuntament prengués partit amb aquesta proposta. La resposta de l'Ajuntament ha estat que era un acord privat i punt. <i>Estem lliure de l'article de premsa que hem dotat de la referència PO CAS FME ART 0407 009.</i> Al mes de maig, l'associació islàmica ha comprat i està pendent del permís d'obres per part de l'Ajuntament. En realitat l'acció del promotor i de l'associació de veïns fou un farol. Hi ha una oposició a través d'una discussió mediatitzada al voltant del fet que la creació d'un centre cultural islàmic impediria que es fes, en el mateix lloc, activitats per tota la ciutadania. Parlen d'estigmatització del barri. És una oposició latent, però, queden en l'Aranya dues plantes que podran ser utilitzades per a qualsevol activitat (una per l'Ajuntament [per exemple], l'altra per un grup editorial,...). Com és un edifici catalogat, no es pot tirar a terra per fer operació immobiliària. L'oposició no està activa (res de "mesquita NO") però latent i molt agrupada a l'entorn de l'associació de veïns. Si els opositors volen les mesquites en els polígons industrials, el Pla Municipal no està d'acord perquè volen un representació digne de tots els cultes.
pregunta número 04	<i>Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grup polítics d'oposició, amb la PxC, etc.</i>	Quan tingué el problema mediàtic sobre la mesquita, l'oposició municipal (PP i CiU) no va dir res. Els regidors han parlat prèviament a la sortida dels articles en la premsa amb l'oposició, i doncs, aquesta ha tingut un paper molt digne. La realitat del conflicte ve del fet que el barri no està gens bé al nivell de l'habitatge, de l'àmbit comercial i de la rehabilitació ambiental. Hi ha un malestar real i sota no hi ha cap instrumentalització. És un mirall deformant que agafa un cap de turc per il·lustrar la problemàtica social.
pregunta número 05	<i>La primera mesquita de Manresa mai ha tingut problemes. Perquè?</i>	Eren altres temps, hi havia menys gent, estava en un lloc que no era visible (dins d'un carrer petit que la gent no visualitzava). El fet que estava dirigit per gent que fa 20 o 30 anys que estan aquí, ho canvia tot.
pregunta número 06	<i>Per a vostè, quins han estat els errors més grans comesos al voltant del tema.</i>	De part de l'ajuntament, es pot dir que hi va haver un error de comunicació de part de l'alcalde que no s'ha mantingut en la posició oficialment defensada. <i>La dinàmica de conflicte pot seguir el model següent:</i> 1. aquí NO 2. per legitimar, ni aquí ni enlloc 3. així NO <i>Quan es rasca i rasca, solament queda el conflicte i la gent s'agafa a les formes.</i> Durant actes públics, l'alcalde ha llançat missatges que estaven directament en la línia de flotació del que havia dit l'associació de veïns. Si havia mantingut una línia de prudència, la guerra mediàtica hauria estat menys forta. Millor hauria estat dir: "Això es un acord entre privats, i a més a més, qualsevol confessió religiosa ha de tenir dret a un espai digne de culte." Només ha dit la primera part de la frase i ha deixat entendre que si els regidors de la ciutat prendrien part a la discussió, ja era entrar en la dinàmica: "Parlem de la immigració". Aquestes declaracions han fet que el conflicte ha rebrotat i que ha fet latent aquesta qüestió de rebuig de l'associació de veïns que pot tornar a sortir en qualsevol moment. Han donat llenya al foc i allargat el conflicte. Si hem decidit de tenir un perfil baix, no s'ha de sortir del guió.

pregunta número 07

Hi ha a Manresa una "Taula de la immigració i de la interculturalitat". Quin ha estat el seu paper durant el conflicte?

Durant el procés de conflicte, les associacions (veïns i islàmics) s'han trobat, però fora de la Taula de la immigració i de la interculturalitat, sense mediació de l'Ajuntament.

Les posicions estaven clares i llunyanes:

- (assoc. islàmica) explicar el que volien fer i que no deuen tenir por,
- (assoc. veïns) millor que no ho facin

A la sortida, cadascú ho explicava a l'Ajuntament.

Encara que hauria estat el paper de la Taula, no ha pogut ser perquè l'associació de veïns no participa en aquesta Taula.

A Manresa hi ha una Federació de les Associacions de Veïns on les associacions més fortes no hi són perquè no volen compartir costos i beneficis. De fet, tenien un fil directe amb l'anterior administració de la Generalitat (CiU) i a més són gent "lleta" que tenen recursos diversos (Agenda de Desenvolupament Comunitari de Barcelona o altres).

El líder de l'associació de veïns és un "petit dictador" (l'estanquer del barri) que és un nacionalista independentista a l'esquerra de ERC, que té recursos financers però no sap gestionar-los, i que al final, demana a l'Ajuntament de treure els marrons del foc.

pregunta número 08

Per ajudar un col·lega d'un altre ajuntament, què li diria per a evitar problemes.

Tenir clar políticament (regidors i equips de govern) que qualsevol religió tingui dret a un lloc de culte digne. Doncs tenir la voluntat política d'acompanyar i informar per a que això sigui possible.

Tenir una relació estable per tenir informació. No és normal que sàpiga que existeix una associació el dia que vénen a dir que obren una mesquita.

Intentar tenir el màxim de diàlegs de totes les parts.

Intentar preveure quins seran els possibles aleciats.

Deixar clar que és un oratori on la gent va a resar al seu Deu i punt!

Quan apareix el conflicte, tenir una actitud pública de que no s'afegeixi més llenya al foc.

Dir que són els teus principis i criteris, no replicar als que es passen.

Refredar les passions.

El paper del Grup de Diàlegs Interreligiós de Manresa (catòlics, budistes, evangelistes, musulmans,... grup liderat per la superiora del Convent de Santa Clara [argentina i molt carismàtica] i la cova Sant Ignasi te també un rol fonamental, tot això sense llum verda del bisbe) ha estat molt positiva de tal manera que un mes després que s'ha firmat l'acord, han fet una festa de benvinguda a la comunitat musulmana.

El Fòrum de Manresa (durant la setmana de la Solidaritat) es dedicava als temes d'immigració. En l'actualitat, aquest esdeveniment anual s'ha transformat en quelcom més permanent al llarg de l'any (xerrades, conferències, exposicions, actes). El però és que hi va la gent que està ja sensibilitzada (entitats, ONGs, etc.). És un acte públic que pot tenir una certa ressonància en tot la ciutat i dins de l'àmbit comarcal. Un exemple: la jornada sobre la diversitat a l'escola, organitzat conjuntament per la regidoria d'educació i de les associacions de pares i mares.

La dificultat que han trobat en el passat per fer parlar realment la gent ha fet que han deixat les trobades anuals per fer:

- actes de sensibilització i informació del tema durant l'any
- jornades de debats profunds amb les persones implicades

núm. classificació	PO CAS FME EMAT 0409 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	28 de juliol i 14 de setembre 2004	primera	de les 10 h. 00 a les 13 h. 45		lloc	Mataró	
		segona	de les 10 h. 00 a les 18 h. 30				
persona entrevistada	nom	Josep PALACIOS			funció	Comissionat per al Pla de la nova ciutadania	
	entitat	Ajuntament de Mataró Ronda O'Donnell, 94					
tema(s) de l'entrevista	Mataró i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.				comentaris L'entrevista s'ha fet en dos cops: una primera al juliol que ha permès fer el contacte amb Josep i plantejar la segona al setembre sota forma de jornada de trobada amb Josep Palacios i els responsables de l'Associació Cultural Islàmica Annour, i final de l'entrevista en el despatx de Josep Palacios.		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial					Excel·lent entrevista degut a la personalitat, l'experiència i el professionalisme d'alt nivell de Josep Palacios. L'observació, en el terreny, del carisma i de la manera de relacionar-se amb la comunitat musulmana (rigor – força – simpatia) dona per ella mateixa la resposta a la manera necessària de mantenir una relació amb la comunitat musulmana des de l'àmbit municipal.		
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO	presentació del CD de la Casoteca			
pregunta número 01	Àmbit de la comunitat musulmana en la seva ciutat: quantitat, origen, localització i repartició sectorial geogràfica.			L'Observatori per la Immigració és una eina municipal que permet conèixer tots els elements "estadístics" (quantitatiu i qualitatiu) relatius a la immigració. La seva freqüència de publicació és mensual per una part, trimestral per l'altra. <i>En annex, es pot trobar aquests documents.</i> Un problema naix de la legislació espanyola i marroquí sobre el reconeixement del dret de la terra. Un fill d'immigrant marroquí nascut a Catalunya és de nacionalitat marroquí i per tal estat considerat com un immigrant. Aquest particularisme de la llei espanyola no permet de fer estadístiques comparatives amb la resta d'Europa (on les segones generacions són ciutadans del país d'acollida), però sí de donar arguments als detractors conservadors del fet immigratori (sobreevaluació del nombre dels immigrants per fomentar més por). El que es pot dir de manera clara és que el creixement de població de Mataró és degut actualment totalment als moviments immigratoris i als naixements dels fills d'immigrants. La població estrangera de Mataró es divideix en: • Marroquís • Gambians • Xinesos • Europa de l'Est • Amèrica del Sud • Italians (de fet, argentins) • apàtrides Molt temps abans que la llei ho permeti, l'alcalde de Mataró havia permès l'empadronament dels immigrants i havia donat ajudes (escoles, sanitat, ...). Un problema important és l'absència d'empadronament de la població xinesa (segurament més del 50%) per desconeixement de les normes municipals i estatals, i per vida autàrquica.			

		Per entendre millor la relació de l'Ajuntament de Mataró amb les comunitats d'immigrants, hi ha que referir-se al segon "Pacte per a la Nova Ciutadania a Mataró" firmat per tots els partits (PSC, ICV-EUiA, ERC, CiU i PP) el maig de 2004. Els eixos principals d'aquest pacte són: • cohesió social • convivència • drets i deures de tota la ciutadania • igualtat d'oportunitats • respostes a les noves necessitats i canvis que comporta la immigració El pacte també es dota dels mecanismes de controls que permetin: • el seguiment • la participació • l'avaluació del nivell de compliment dels compromisos, això gràcies a: • Comissionat per a la Nova Ciutadania • Comissió política de seguiment del pacte • Comissió Municipal Informativa • Òrgans de govern i participació de l'Ajuntament • Consell Municipal per a la Convivència Els tres objectius generals del pacte són: 1. la integració de les persones nouvingudes en el marc del respecte pel nostre sistema de valors democràtics, constitucionals, socials i jurídics, garantint els drets i deures de tota la ciutadania, sense cap tipus de discriminació per qüestions de gènere, origen ni religió. 2. la normalització de la prestació de serveis, d'igualtat d'oportunitats i la qualitat de vida de tots els ciutadans i totes les ciutadanes. 3. la cohesió social i la convivència, des de la concertació i el consens social i polític a la ciutat. <i>Es pot trobar en annex tots els 11 programes.</i>
pregunta número 02	Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.	Si hi ha més o menys 7 entitats musulmanes, es pot dir que 2 o 3 són més potents: • l'associació cultural islàmica del Maresme Ansar (1998) • l'associació cultural musulmana Al Ouahda (1999) • l'associació cultural islàmica Annour (2000) Aquestes associacions estan registrades com Associació sense activitat de lucre i no com entitats d'àmbit religiós, perquè per l'Ajuntament, la religió és d'àmbit privat i domèstic i no té res que veure amb els àmbits municipals. L'Ajuntament té una relació més permanent amb Al Ouahda i Annour. Amb aquestes dues associacions, l'Ajuntament ha firmat dos convenis: • Conveni de Col·laboració entre l'Ajuntament de Mataró i l'Associació Cultural Musulmana Al Ouahda amb data del 8 de juny de 2002. • Contracte de subarrendament d'un local entre l'Ajuntament de Mataró i l'Associació Cultural Islàmica Annour. <i>Es pot trobar en annex els dos convenis.</i> L'existència mateixa d'aquests convenis és la prova de la voluntat de l'Ajuntament de tractar les associacions musulmanes de la mateixa manera que qualsevol altra associació de la ciutat. La relació i la convivència es fa diàriament. És un treball llarg i constant.
pregunta número 03	Panorama de les mesquites i oratoris en la seva ciutat: existents, en curs de creació, en fase de discussió prèvia.	Hi ha solament oratoris. Hi havia 3 petits oratoris a Mataró (de més o menys 60 m²). El primer de la comunitat de Senegal i Gàmbia en el centre (des de fa 20 anys), dos de planta baixa: el de Cerdanyola (des de fa 14 anys) i el de Al Ouahda (des de fa 10 anys). No hi va haver cap tipus de problema.

		La població era més reduïda, però amb el flux creixent els locals han començat d'ésser petits i 60 m² no permet acollir 200 persones. De fet, hi havia dins 60 persones que estaven estretes, i la resta al carrer. La dignitat ja no existia per aquest culte. Llavors, per no tenir el tema al carrer, l'Ajuntament ha degut prendre les mesures necessàries. S'ha obert un espai de participació amb 14 entitats: • associacions de veïns • associacions de cultura musulmana • Ajuntament • associacions de comerciants i empresaris • etc. i de totes les solucions possible s'ha buscat la millor: el conveni amb l'associació Annour. De fet, no és una mesquita (només un oratori), sinó un lloc de formació, d'activitats esportives, etc. L'evolució futura pot ésser una mesquita de veritat dins d'un centre cultural en el centre de la ciutat. Normalització del fet musulmà a Mataró. No s'ha d'oblidar que Mataró ha estat el primer lloc d'implantació d'un oratori a tot l'estat espanyol.
pregunta número 04	<i>Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grup polític d'oposició, amb la PxC, etc.</i>	Un grup informal totalment desorganitzat ha intentat fomentar rumors sobre el fet que l'Ajuntament faci una mesquita. Fet d'associacions de veïns i dels components de l'oposició habitual la més conservadora, aquest grup no ha pogut fer res quan l'Ajuntament ho ha posat tot sobre la taula i ha agrupat les 14 entitats descrites abans. Les úniques manifestacions d'oposició han estat: • un cap de porc tirat a l'antic oratori del barri de Cerdanyola, • a l'altre oratori, un líquid que hagués pogut ser benzina. Si no hi ha PxC a Mataró, és perquè el paper radical d'oposició xenòfoba el fa CiU, però solament de cara al seus electors, mai al nivell oficial (han firmat el Pacte). És la valentia de l'Ajuntament que ha permès de fer que el problema no arribi al nivell d'altres ciutats.
pregunta número 05	<i>Per a vostè, quins han estat els errors més grans comesos al voltant del tema.</i>	Un error fet per el ex alcalde, ha estat dir a l'associació Annour quan estava massa estreta, que quan tindria els diners per muntar un projecte de local, ell ho miraria. De fet, el dia següent, l'associació es presentava amb els diners de provenença clàssica (Aràbia Saudita, Kuwait, etc.). Tenia llavors tots els riscos de veure passar un lloc malikita a les mans dels wahhabistes o als salafistes.
pregunta número 06	<i>Per ajudar un col·lega d'un altre ajuntament, que li diria per a evitar problemes.</i>	És absolutament fonamental el posicionament polític. Si té uns criteris, cal d'ésser clar sobre: • el model de societat, • el model de poble, • el model de ciutadania. Intentar fer que no hi hagi conflicte, estant pedagog per explicar el que pot ser quan el ciutadà no vol veure-ho. Cal transmetre el fet que la Catalunya dels anys 40 (model blanc, catòlic i parlant català) ja no existeix, el temps ha passat i no tornarà. La realitat actual és una altra i molt més diversa, i potser més molt enriquidora. Cal començar a perdre la visió egocèntrica i veure el fet immigratori com oportunitat i no problema. Pot fer molta por, però pitjor és l'estratègia de l'estruç. Es pot fer (i es fa) sobre temes ecologistes (abocadors, sorra, rius, ...), però no es pot fer sobre els temes de la immigració o de l'islam. Això per una raó evident que el que ha passat a Mataró fa 15 anys, passa ara en l'últim poble de Pirineus. És un tema global que està només al seu començament. Hi haurà canvis culturals molt més profunds que els que estan passant ara: indis o asiàtics amb cultura molt més diferents i allunyats que la dels pobles mediterranis.

pregunta número 08

Pensi que tot això es pot acompanyar de manifestacions públiques de comunicació, d'informació, de festes, o d'altres actes?

Per això cal agrupar totes les associacions, grups o entitats al voltant d'una taula per que participin a la reflexió i a la construcció del model de futur.

Que ens agradin o no, els immigrants estan aquí i tenen els mateixos drets i deures que tothom, i no sortirà ningú de la Taula sense tenir una solució.

La voluntat política és de trobar i consensuar la solució. No es pot continuar a alimentar el tabú i ésser totalment transparent sobre el tema:

- donar informació a tots els agents importants (el coixí dels que tenen l'opinió)
- gestionar el temps perquè els fets no et superin
- tenir interlocutors vàlids
- no deixar que la discussió estigui al carrer (risc de crispació) i dins dels mitjans de comunicació (ús de la demagogia, del paternalisme, ...)

Tot això, perquè la gent no pot racionalitzar els temes religiosos, i que no val la pena discutir sobre temes de convicció. Doncs, no deixar que el tema sigui la religió sinó el model de societat.

En una paraula, gestionar el tema de la immigració demostra la manera de com és feta la Gestió dins de l'Àmbit Local. Els ajuntaments són unes empreses de Bens i Serveis Públics que deuen gestionar el present, preparar el futur, fer avançar la gent per preparar-la al canvi (millor dit l'evolució).

Però el que no pot ser, és de part de un grup opositor, tenir un discurs que imposi la seva visió de quins drets i quins deures deuen tenir els immigrants. Tothom deu tenir els mateixos drets i deures.

Costi el que costi, és la manera valenta de portar el debat sobre la immigració al nivell municipal que és la única.

La ciutadania dels immigrants deu ser total i completa. No es pot exigir d'algué que solament compleixi els seus deures sense tenir tots els drets. No es pot tenir una ciutadania a dues velocitats.

Els immigrants tenen dret a pagar tots els impostos però no deuen tenir dret a viure igual que els altres que paguen també els impostos?

Amb les entitats musulmanes, l'Ajuntament ja ha fomentat accions de comunicació però esta reforçant operacions com:

- la Setmana Cultural
- butlletes per la població d'acollida (què és l'islam, la cultura musulmana, els costums, les festes, ...)
- butlletes per la població d'immigrants (quina és la societat on arriba, quins drets, quins deures, com funcionen els espais i serveis públics, ...)

Per aquestes dues butlletes, s'ha de treballar-les a 3 nivells:

- Infants
- Joves - Adults
- Gen Gran

La idea de publicar els "sermons" (khoutba) de l'imam de l'associació Annour és actualment estudiada conjuntament per l'associació i l'Ajuntament.

Hi ha també accions al nivell de l'escola primària i secundària:

- joc de l'awele
- joves guies
- operació "Benvingut a Casa" (reconstrucció i simulació d'un petit poble del Mali, per exemple)
- síntesis per els de secundària al voltant de la mesquita (de les seves funcions)
- fer portes obertes a la mesquita
- etc.

Fer participar les associacions musulmanes dins de les altres associacions de la ciutat (una associació "normal" entre les altres).

Fer operacions al micro-nivell perquè els seus participants facin d'altaveu i facin canviar les mentalitats ... el tot, a poc a poc.

núm. classificació	PO CAS FME EREU 0410 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	09 de setembre 2004	de les:	12 h. 00		lloc	Reus	
		a les:	13 h. 00				
persona entrevistada	nom	Alexandre MARTÍNEZ				funció	Tinent d'alcalde de Benestar
	entitat	Ajuntament de REUS					
tema(s) de l'entrevista	Reus i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.					comentaris	
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5	L'entrevista s'ha fet amb el Tinent d'alcalde de tal manera que he concentrat les qüestions per a no utilitzar massa el temps que em donava. La tècnica Isabel Osorio em comunicarà les informacions estadístiques que no he fet amb Alexandre Martínez, i seran l'objecte d'una altra fitxa d'acta. Molt bona entrevista, molt centrada i obrint portes polítiques sobre el tema.	
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO	presentació del CD de la Casoteca	SI	NO	
pregunta número 01	Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.				Hi ha solament una mesquita a Reus. D'associació realment constituïda, n'hi ha només una i de forma "entitat cultural". És important perquè, quan són organitzacions d'àmbit supralocal o no són organitzacions legalment constituïdes, per l'Ajuntament hi ha poques possibilitats de relacionar-se o de col·laborar bé amb elles. En el cas de Reus, va ésser un dels motius per que l'Ajuntament va demanar que es constituïxin en entitat cultural per poder fer una cessió d'ús d'uns terrenys on es podria construir la mesquita. Si no són una entitat, sense ànim de lucre i cultural, no es pot fer res. Al principi, hi havia l'associació islàmica del Tarragonès, per això Reus no podia cedir un terreny a una associació que englobava Tarragona, Torredembarra i altres parts de la província. L'associació Cultural Musulmana de Reus i del Baix Camp, fonamentalment marroquí, pertany al Consell Islàmic Cultural de Catalunya.		
pregunta número 02	A Reus, hi hagué un conflicte veïnal bastant important que la premsa ha cobert durant molt temps. Pot vostè explicar-me la naturalesa d'aquest conflicte.				El col·lectiu musulmà (una part era gent de Reus i l'altra part de la resta de la província) estava agrupat en l'entitat anomenada Associació Islàmica del Tarragonès. Com lloc de culte, tenien, en els primers temps, un local al Carrer Cervantes (en propietat) i després al carrer Rocamora. El problema ha trobat la seva font en el local del Carrer Cervantes que no tenia els usos adequats per poder fer la pràctica de la religió. Aleshores, l'Ajuntament ha decidit tancar el local. Després d'un judici, la Justícia ha confirmat el dictamen de l'Ajuntament. Però, la col·laboració institucional era difícil amb aquest col·lectiu tan ample i divers¹. Quan la comunitat s'ha resolt a separar-se i formar l'associació Cultural Musulmana de Reus i del Baix Camp, les coses han canviat. El nou grup de Reus s'ha domiciliat al carrer Rocamora, on al principi tenien tots els permisos, però que s'ha complicat amb el rebuig molt important d'una part de la població. Aleshores, la sorpresa positiva ha vingut de la comunitat musulmana que ha retirat la seva demanda d'obertura de mesquita quan tenien tot el dret de fer-la. Sempre l'Ajuntament estava d'interlocutor.		

¹ Dins de l'associació, es trobava el grup itinerant de salafistes presents a Catalunya i la jugada "fina" de l'Ajuntament va ser de marginalitzar-los.

		Es en aquest moment, que conjuntament amb l'ajuntament s'ha buscat la solució del polígon² de la Dyna. La constitució oficial de l'entitat cultural a Reus s'ha fet, l'Ajuntament ha cedit el terreny i de manera provisional tres caragols³ molt bé muntats amb aire condicionat. Ara, els musulmans són a la Dyna dins dels caragols a l'espera de trobar els fons per construir la mesquita. Es pot dir que el rebuig ha totalment desaparegut des d'aquesta implantació a la Dyna.
pregunta número 03	Doncs, la nova mesquita, la de la Dyna està en marxa. Pot vostè donar-me l'estat d'avançament del projecte.	Quan tindran els diners, es desmuntarà els barracons i l'Ajuntament farà la cessió del terreny per una duració de 50 o 60 anys.
pregunta número 04	L'Ajuntament va a controlar l'origen dels fons destinats a la construcció de la mesquita de la Dyna.	Són ells mateixos que controlaran això. L'ajuntament no intervinirà per res. El principi és la no intervenció de l'Ajuntament al menys que hi hagi un conflicte, o per motiu de seguretat. Entre la comunitat, s'estan recollint els diners necessaris, però és possible que hi ha alguns diners que provenen dels pals que normalment donen com l'Àrabia Saudita, però l'Ajuntament ho desconeix.
pregunta número 05	Quin va ésser el real paper de l'assemblea de ciutadans "Per un Reus realment obert"	La premsa i el document, en si mateix, poden resumir el que va ser el seu paper.
pregunta número 06	Com valora el paper de la premsa en aquest conflicte	Molt positiu. Han fet una bona feina. No hi ha cap article de la premsa⁴ on no es tracti d'informacions. Hi ha uns articles d'opinions però que parlen tant del rebuig com de la plataforma "Per un Reus realment obert".
pregunta número 07	Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grups polítics d'oposició, amb la PxC, etc.	No es pot dir que hi hagué instrumentalització política. Globalment, el que deia la gent era que estava poc informada per part de l'Ajuntament. Sempre, dins d'un procés de conflicte, hi ha manipulació de part de determinats partits. Per tant, dins d'una ciutat governada per un tripartit (PSC, ERC i ICV), l'oposició (PP i CiU) han d'entendre que el tema de la immigració és un cosa que va més enllà del que seria la concepció d'un sol partit.
pregunta número 08	Per ajudar un col·lega d'un altre ajuntament, què li diria per a evitar problemes.	Com bones pràctiques, a més del manifest, es pot dir que s'ha fet una jornada de portes obertes molt interessant. Tota la gent del veïnatge del polígon de la Dyna (amb una part dels de les associacions de veïns conflictius), l'Alcalde i uns regidors van entrar a la mesquita, van veure el que era. L'associació que els ha acollit, els ha donat dolços i te. Sobretot, els interlocutors s'han vist i saben com poden arreglar eventuais problemes entre ells mateixos. A més, s'ha constituït una comissió on tots els partits hi són. (un representant de cada partit + Alexandre Martínez) i que l'Alcalde presideix. Es reuneix quan ho demana l'Alcalde, quan ho demana una associació o quan un problema es presenta. Això deixa de ser una acció de govern per convertir-se en acció de ciutat.

² Ha de notar que el polígon de la Dyna, és com en el cas de Mataró, un lloc molt proper on viuen la gran part de la població musulmana (a uns centenars de metres). Més que polígon industrial, és un polígon comercial. Molt a prop del terreny cedit, es troba un McDonald's i altres comerços de tipus centre comercial, la caserna de la Guardia Urbana i tot, al costat dels Jardins de Reus.

³ barracons de qualitat agrupats per fer un lloc únic.

⁴ Alexandre Martínez té davant d'ell dos grossos volums que són el recull de tota la premsa sobre el tema.

Coneix vostè l'experiència de Mataró i el seu contracte de subarrendament d'un local condicional amb una associació cultural islàmica. Pot valorar-la.

És una fórmula jurídica novadora.

És evident que aquesta fórmula necessita un treball previ en profunditat dins de la ciutadania, però és molt interessant.

De fet, el primer pas que ha fet l'Ajuntament de Reus amb la cessió del terreny de la Dyna, va en aquest sentit.

Annex

MANIFEST PER UN REUS REALMENT OBERT

Els sotasignants ens adhirim a aquest manifest elaborat per un grup de ciutadans i ciutadanes de Reus, preocupats pels problemes de convivència que estan aflorant a la nostra ciutat entre la societat d'acollida i la població immigrant novvinguda.

Cap persona abandona la seva terra i la seva gent voluntàriament. Guerres, misèria, atur, repressió política... solen ser les causes principals de la immigració. Les polítiques neoliberals concentren el poder i la riquesa cada cop en menys mans, incrementant les desigualtats socials i provocant la marginació i l'exclusió de milions de persones. Aquells que emigren, exerceixen el dret a trobar el seu lloc en el món, tal com en la nostra pròpia història es va produir no fa tants anys.

Aquests problemes de convivència no es localitzen en un barri concret, ni tan sols a Reus com a ciutat, sinó que es produeixen a tota Europa. De la incomprensió, de les por, del desconeixement de l'altre, de la falta de reflexió i de comunicació, sorgeixen actituds racistes i d'exclusió d'aquell que és diferent.

Apostem per crear ponts entre cultures i comunitats, fomentant l'intercanvi i el coneixement mutu, promovent la informació veraç i la reflexió com a forma de fer front a la demagogia i els tòpics simplistes, i organitzant activitats per portar a terme aquests propòsits.

Rebutgem que el tema de la immigració sigui utilitzat de forma partidista o com a forma de promoció personal.

Ens oposedem a tot tipus d'integrisme, entenent que afecta negativament a la convivència i al lliure pensament.

Defensem que tot col·lectiu d'immigrants pugui exercir el dret a la lliure associació en tot el seu abast.

Per un Reus intercultural, basat en el respecte mutu, la convivència pacífica i la defensa de les llibertats.

Assemblea de Ciutadans i d'Entitats de Reus

Adhesions:

Acció Solidària IGMAN
Agrupament Escote Montsant
Associació Punt 6 Ràdio
Associació per a la Comunicació i Cooperació

Associació Cultural Reggus
Associació per a la Música Creativa i Actual - AMCA
Carrutxa
Casal Despertaferro
Club Esportiu Despertaferro
Centre Llatinoamericà de Reus
Comitè d'Empresa i Junta de Personal de l'Ajuntament de Reus
Comitè d'Empresa IMFE Mas Carandell
Confederació General del Treball - CGT (Federació Comarcal Baix Camp-Priorat)
Esquerra Republicana de Catalunya - ERC (Reus)
Esplai l'Albada
Fundació Josep Pont i Gol
Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp - GEPEC
Iniciativa per Catalunya-Verds (Reus)
I unes 800 signatures individuals a 27 de febrer 2004

Document de valoració PER UN REUS REALMENT OBERT

Anel del manifest de l'Assemblea de Ciutadans i d'Entitats de la Ciutat de Reus i de l'anàlisi realitzat pels seus membres a partir del conflicte obert al Barri del Camilet

CONSTATEM:

Primer: que lluny de ser un tema tancat i resolt, els problemes de convivència sorgits, fruit del desconeixement i la manca de comunicació, continuen ben latents.

Segon: que un cop reunits amb representants de l'Associació Cultural Islàmica i de l'Associació de Veïns del Camilet, ambdues parts han expressat la voluntat de reduir les actituds xenòfobes i evitar enfrontaments.

Tercer: que la manca de ponts i espais de trobada entre comunitats ha dificultat el coneixement mutu i ha fomentat la desconfiança i la por.

Quart: que la manca de mediació dels responsables de l'administració local, ha dilatat la presa de decisions per solucionar el conflicte i ha provocat desinformació i enrenyament de la situació.

MANIFESTEM:

Primer: la nostra preocupació pels problemes de convivència que cada cop amb més freqüència s'estan donant entre la població immigrant i la societat d'acollida a la ciutat de Reus.

Segon: que el fenomen migratori dels últims anys és el resultat de les enormes desigualtats que existeixen en el món, cap ésser humà emigra per voluntat pròpia, sinó és que les

guerres, la fam, les persecucions polítiques, l'atur, la precarietat i altres plagues del nostre temps l'obliguen a fer-ho.

Tercer: que per molt que intentem negar-ho, l'evidència és que en els propers anys el fenomen de la immigració seguirà creixent cada cop més, ja que respon a causes estructurals d'injustícia que difícilment canviaran a curt termini, i per tant tindrem que aprendre a viure.

Quart: la nostra defensa del dret de qualsevol col·lectiu, i en aquest cas especialment dels col·lectius d'immigrants, d'exercir el lliure dret d'associació i reunió.

Cinquè: afirmem el nostre rebuig més directe a tota discriminació basada en qualsevol tipus d'integrisme que limiti la convivència i el lliure exercici de la llibertat d'expressió.

Sisè: defensam des d'una opció d'interculturalitat una societat més oberta i capaç d'integrar la diferència com quelcom positiu i enriquidor per a tothom.

Setè: defensam el dret de tots aquells que emigren a trobar el seu lloc en el món, tal com en la nostra pròpia història es va produir en un passat no tan lluny.

Vuitè: manifestem la necessitat de reflexió i de comunicació entre les dues comunitats per tal d'evitar actituds racistes i d'exclusió d'aquell que és diferent.

DENUNCIEM:

L'intent d'algunes organitzacions i persones, d'utilitzar el conflicte migratori d'una forma partidista o com a forma de promoció personal, promovent actituds xenòfobes que com ha quedat demostrat no són benvingudes a la nostra ciutat.

Qualsevol tipus d'integrisme religiós i polític en la mesura que impedeix el lliure pensament i incideix negativament en la convivència entre les persones.

La manca de polítiques actives per part de l'Ajuntament de Reus adreçades a garantir els drets bàsics de les persones i a fomentar la convivència. Polítiques que no han d'estar limitades als àmbits assistencials o de seguretat ciutadana, sinó que han d'abastar tots els camps: educació, cultura, sanitat, habitatge, ... Per contra, el consistori reusenc està disposat a facilitar informació del padró municipal per a la localització de totes aquelles persones que com a conseqüència d'una llei d'extranjería absolutament conservadora i reaccionària no poden regularitzar la seva situació a casa nostra.

Assemblea de Ciutadans, Ciutadanes i Entitats

Reus, 27 febrer 2004

núm. classificació	PO CAS FME ETER 0410 / 02				autor	Dominique Potié	
data entrevista	5 d'octubre 2004	de les:	11 h. 00		lloc	Terrassa	
		a les:	13 h. 00				
persona entrevistada	nom	Miquel Pérez Almudaina Andrés Montoya Vallejo			funció	Director Tècnic d'immigració	
	entitat	Ajuntament de Terrassa					
tema(s) de l'entrevista	Terrassa i la seva experiència amb el tema de les mesquites en la ciutat.				comentaris Miquel Pérez no ha pogut ser present en tota la entrevista que s'ha fet en gran part amb Andrés Montoya. Els dos tenen poc temps en la seva feina respectiva. Andrés (el tècnic d'immigració) té una bona voluntat però sembla que no té l'experiència. Al contrari té una set d'aprendre i de fer evolucionar la seva tasca. Miquel té una visió molt política de la seva feina i aporta la visió global a l'assumpte.		
valoració i transposició de l'experiència	1	2	3	4	5		
confidencial							
acta entrevista	utilització del gravador	SI	NO	presentació del CD de la Casoteca	SI	NO	
pregunta número 01	Àmbit de la comunitat musulmana en la seva ciutat: quantitat, origen, localització i repartició sectorial geogràfica.			La majoria dels immigrants provenen de pobles petits de la regió de Larache. Són gent d'origen agrícola. Tenen una triple meta per: • canvi cultural • canvi de llengua • canvi de medi ambient (de rural a urbà) Si no es pot parlar de gueto, es pot dir que a Terrassa, hi ha concentració en diferents barris com Can Anglada. La resta d'informació es pot trobar dins del document PGID - Pla de Gestió per la Immigració, la Diversitat i la Convivència a Terrassa amb data de febrer de 2003.			
pregunta número 02	Nombre d'entitats i representativitat relativa de les associacions musulmanes de la seva ciutat.			Terrassa té: 1. una associació cultural musulmana que té la seva ubicació al costat de l'oratori 2. l'associació català marroquí per la interculturalitat i la convivència 3. l'associació cultural Alfawa Magrib Catalunya 4. l'associació marroquina de Terrassa - ASMAR que ha perdut bastant activitat. 5. la comunitat islàmica de Catalunya (?) 6. dues associacions de senegalesos que donen la impressió d'ésser més animades i solidàries que les del Magrib. L'aproximació dels noms i continguts de les associacions prové de la manca d'experiència d'Andrés. Pareix que els magribis tenen més dificultat per associar-se per la mateixa lògica del procés migratori que vol que primer vingui un i després dos del mateix poble, etc. i després, per la falta de tradició associativa dels marroquins a Marroc. No existeix transversalitat entre les associacions musulmanes de Terrassa. Quan fan reunions (que no sigui de caràcter religiós) hi ha molt poca gent. Hi ha poques relacions institucionals amb les entitats musulmanes. "Intenem però la veritat és que tenim contacte quan l'associació hi fa la petició."			

		No sap si els locals de les associacions són de propietat, de lloguer o fet amb altre tipus de contracte públic o privat. A més, no sap bé la ubicació real de la seu de cada associació. En alguns casos, els centres cívics de l'Ajuntament poden servir de lloc de reunió per les associacions com qualsevol associació. És solament la primera entitat que té un oratori. El lloc de culte pot agrupar 400 o 500 persones. Els fidels són dins del edifici i no desborden en el carrer i no hi ha cap altaveu fora. Solament, hi ha problemes de circulació, d'agrupació de gent i d'aparcament els dies d'ofici o de festes musulmanes.
pregunta número 03	<i>Panorama de les mesquites i oratoris en la seva ciutat: existents, en curs de creació, en fase de discussió prèvia.</i>	No hi ha projectes. No ha arribat cap sol·licitud a l'Ajuntament.
pregunta número 04	<i>Si han tingut problemes, amb quins foren: amb associacions veïnals, amb grups polítics d'oposició, amb la PxC. etc.</i>	Els problemes derivats de l'ocupació de la via pública han creat petits conflictes. No hi ha ara plataformes veïnals de rebuig organitzat. Hi hagué problemes en el any 99 però no realment de tipus rebuig contra el culte Islàmic.
pregunta número 05	<i>Per comprendre la posició actual del govern local de Terrassa, sembla que els fets de 1999 són de primera importància. Poden fer un resum.</i>	L'any 99 en el marc de la Festa Major de Can Anglada hi va haver una picabaralla entre joves i va ésser la gota que va vessar la copa. Vol dir que havia ja aigua dins de la copa. Hi havia moltes famílies marroquís arribades en aquest barri i existia un rumor de part dels antics habitants com que l'Ajuntament treia espai als autòctons per donar-ho als immigrants, que es donava ajuts per el menjador de l'escola solament als marroquís, i tots els rumors clàssics que es fan en contra els immigrants. Tots aquests rancors han germinat. Però el problema ha estat la conquesta de l'espai que, de mica en mica, ha passat de ser dels autòctons (primera immigració espanyola) als marroquís. Poc espai per molta gent crea la competència i moll més per els joves. A la picabaralla entre joves s'han apuntat skinheads, però, més que tot, aquests fets s'han passat en el més de juliol¹, quan no hi ha moltes informacions a la televisió, i TV3 ha trobat una manera de "fer notícies". Tots els grups skinheads itinerants de la regió, "invitats i incitats" per la televisió, s'han vist durant aquests dies. Creant i amplificant els fets, els mitjans televisius han creat una forma de "serial en directe" donant cita per cada nit per veure la situació en directe de la Festa Major de Can Anglada. La policia municipal no ha solament intentat parar les violències, sinó també crear ponts entre les comunitats. S'han creat taules de discussió entre veïns i comerciants, i les coses s'han arreglat. L'Ajuntament, després, ha treballat amb grups d'experts per crear i desenvolupar iniciatives per a millorar la qualitat de vida de la gent vivint en aquest barri. S'ha creat una entitat municipal per Can Anglada per temes urbanístics, de medi ambient, d'habitatge i a nivell social. Perquè la problemàtica s'havia desenvolupat a Can Anglada? Per que és on l'habitatge públic de lloguer és el més barat i aleshores la lluita per tenir-ho és la més gran. Des del 1999, aquests incidents no s'han repetit mai.

¹ Els fets passen en juliol de 99, és a dir poques setmanes després de les eleccions municipals.

pregunta número 06

A Terrassa hi ha un tripartit liderat pel PSC amb una oposició CiU i PP. Com es viu el fet migratori dins de la política local.

L'oposició és molt conscient que no ha d'utilitzar el fet migratori en política. La seva experiència del 99 ha refredat tota voluntat de recuperació política d'aquests temes. Saben que és un tema complex i difícil de gestionar-ho.

pregunta número 07

Per ajudar un col·lega d'un altre ajuntament, qué li diria per a evitar problemes.

Les accions fetes després de Can Anglada i, més que tot, el pla PGID són el que ha permès tenir la convivència a Terrassa.

El pla PGID ha sorgit com idea per pal·liar els incidents com els del 1999.

El PGID és el document marc per treballar el fenomen migratori i té 5 eixos:

1. Les eines per a la recepció de les persones immigrants.
2. La gestió dels assentaments.
3. L'adaptació dels serveis públics a la diversificació de la població.
4. La construcció col·lectiva d'un nou model de convivència.
5. La gestió de la cooperació interterritorial i interadministrativa.

Eix estratègic 1:

1. Assegurar que els immigrants acabats d'arribar que ho necessitin, puguin ser informats i assessorats sobre els recursos existents i els seus drets i deures.
2. Facilitar l'accés d'aquest col·lectiu a les polítiques d'ocupació.
3. Facilitar l'accés dels immigrants a la formació.

Eix estratègic 2:

1. Anàlisi i difusió de les dades extretes dels anuaris estadístics que permetin obtenir un coneixement actualitzat de la realitat dinàmica sobre la que es pretén incidir.
2. Millorar la redistribució de les escoles per evitar la concentració.
3. Potenciar la millora urbanística per evitar la segregació.

Eix estratègic 3:

1. Possibilitar, en aquells serveis d'arribada on calgui, l'atenció provisional en la llengua materna de la persona, malgrat no sigui llengua oficial a Catalunya.
2. Recolzament de traducció als serveis i entitats que no cal que es dotin de personal amb capacitat lingüística.
3. Potenciar l'adaptabilitat en quant a horaris, nous usos dels espais i dels recursos.
4. Facilitar l'adaptabilitat a través de plans de formació i informació sobre el fet migratori al personal de l'Ajuntament, entitats, associacions i organismes que estiguin en contacte amb els/les ciutadans i ciutadanes.
5. Capacitar als professionals amb les eines, dinàmiques i materials adequats per intervenir correctament amb persones immigrades.

Eix estratègic 4:

1. Crear espais de participació, relació d'ambdós col·lectius (immigrants i autòctons) i de reconeixement mutu, que vagin més enllà de mostres de folklore que perpetuen estereotips.
2. Potenciar la participació normalitzada dels immigrants en el teixit associatiu de la ciutat.
3. Fomentar l'ús per part de les associacions d'immigrants en espais formals i no formals que no estiguin directament relacionats amb el fet migratori.
4. Facilitar als immigrants el coneixement dels seus drets i deures i, específicament, de les normes de convivència que afecten l'ús dels espais públics i dels espais compartits.
5. Donar a conèixer la realitat del fet migratori als autòctons amb l'objectiu d'esborrar estereotips falsos.
6. Possibilitar el coneixement per part de la població autòctona de les cultures minoritàries més properes i apropar les diverses realitats dels municipis emissors amb la ciutat, establint ponts d'intercanvi, diàleg i cooperació.
7. Sensibilitzar els mitjans de comunicació locals de la necessitat de fer un tractament realista del fet migratori, deixant de banda estereotips i prejudicis.
8. Fer un discurs en positiu de la nova Terrassa a la qual hi estem anant.

		<u>Eix estratègic 5:</u> 1. Potenciar el formar part i participar activament dels fòrums, xarxes, reunions periòdiques i altres tipus de trobada amb administracions, entitats, associacions, etc. 2. Proposar que els municipis puguin, juntament amb d'altres administracions, proposar els fluxos d'arribada de poblacions immigrades. El model desenvolupat per el PGID vol anar més allà que els altres plans que s'han pogut desenvolupar en aquests temps. Pretén ésser un model de democràcia intercultural. És un model evolutiu que va a desenvolupar-se en funció de la realitat del terreny.
pregunta numero 08	<i>Precisament sobre el tema de les mesquites, quines solucions donarien als altres ajuntaments.</i>	1. Reafirmar el dret constitucional de tothom de tenir un lloc de culte digne. 2. Tenir molta pedagogia. 3. Mai presentar les coses amb angles de vista negativa. 4. Anticipar el diàleg. 5. Intentar fer que la premsa local (o menys local) entri dins d'una lògica de consens i no d'afrontament. En realitat, actualment a Terrassa, no hi ha cap problema amb la creació o l'ampliació d'una mesquita, sinó rebuig veïnal per la implantació d'un lloc de culte evangelista (no provenint de la immigració sud-americana !). El procés utilitzat per l'Ajuntament, en aquest cas, és: • Respondre a la demanda de permís feta per l'associació (normes urbanístiques i d'activitats) • Iniciar el diàleg amb els veïns del barri. • Permetre que la transversalitat dels serveis de l'ajuntament funcioni bé.
pregunta numero 09	<i>Coneix vostè l'experiència de Mataró i el seu contracte de subarrendament d'un local condicional amb una associació cultural islàmica. Pot valorar-la.</i>	Per què no ! Xoca una mica que un local municipal sigui utilitzat com local religiós. Com local per entitat cultural, és perfecta. És un inici que sembla positiu, però com els ajuntaments podran donar una resposta igual a totes les associacions religioses de la seva ciutat ? És un repte polític que no es pot negligir ... però amb reflexions prèvies.

PO CAS FME GME**guia metodològica**

data de creació: 0407

data d'última actualització: 21 oct 04

index d'arxivament : PO CAS FME GME 0407 001

Fitxa CASOTECA sobre les mesquites i oratoris islàmics

Procés metodològic per la realització de les fitxes sobre les mesquites i oratoris islàmics

Guia de documentació	publicat per ponts !
Anàlisi	Aquest document dona la metodologia per la realització de les fitxes CASOTECA sobre les mesquites i oratoris islàmics
Descriptors	Thesaurus Internacional Tècnic : guia, documentació, organització, normes internes, premsa, mesquita, mesquites, oratori, islam
Modificacions	
Correccions	
Editat i publicat per ponts ! Plà Margall, 103, entr. 1a - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona) Tél.: 670 65 80 22 - e-mail: potied@yahoo.fr	

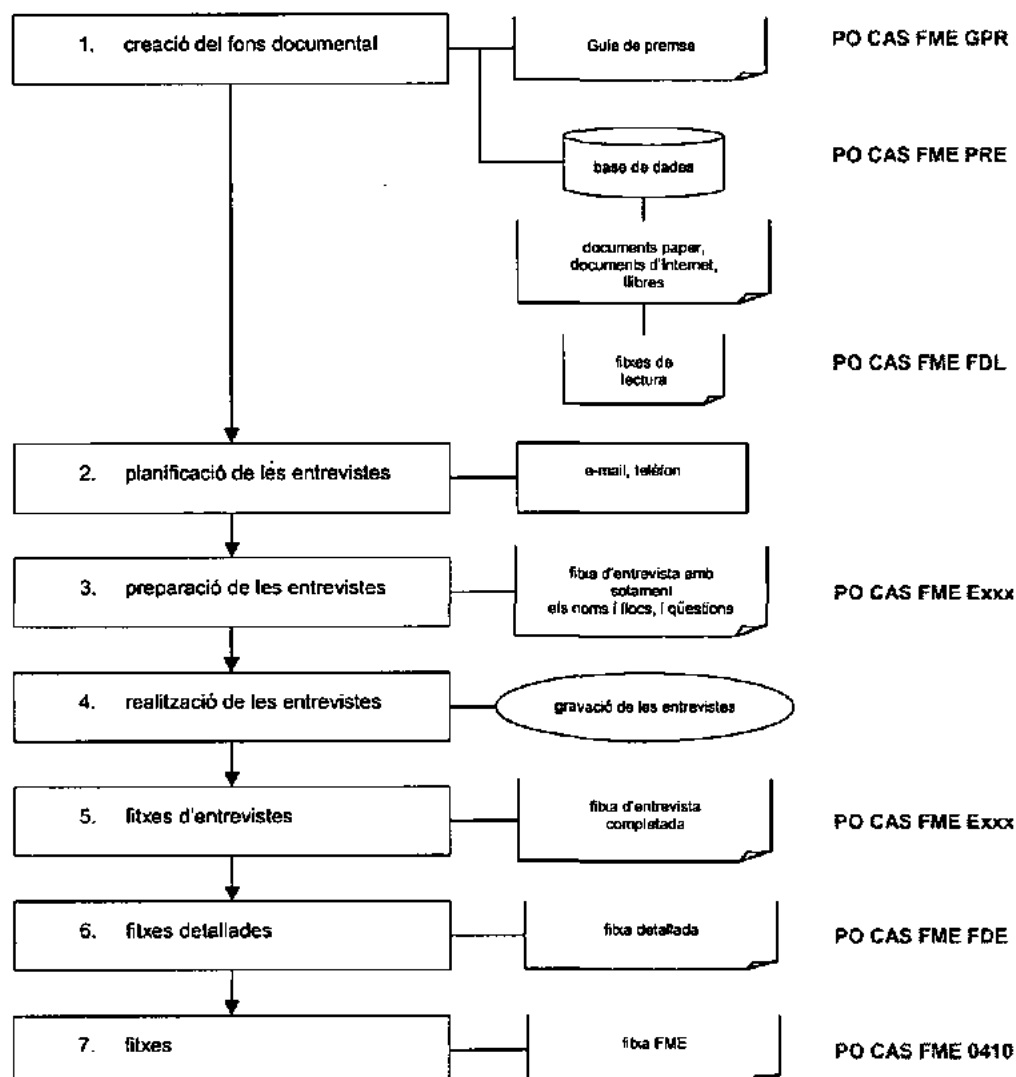
sumari

pagina

1.	ETAPES NECESSARIS	3
2.	DESCRIPCIÓ DE LES ETAPES	3
2.1.	creació del fons documental	3
2.2.	planificació de les entrevistes	4
2.3.	preparació del les entrevistes	5
2.4.	realització de les entrevistes	6
2.5.	fitxes d'entrevistes	6
2.6.	fitxes detallades	6
2.7.	fitxes	7

1. ETAPES NECESSÀRIES

Per organitzar les fitxes, el procés és el següent:

2. DESCRIPCIÓ DE LES ETAPES

2.1. CREACIÓ DEL FONS DOCUMENTAL

Aquesta etapa es realitza segons el procés presentat al document

PO CAS FME GPR 0406 001

La base de dades corresponent per aquest procés es troba en

PO CAS FME PRE 0407 001

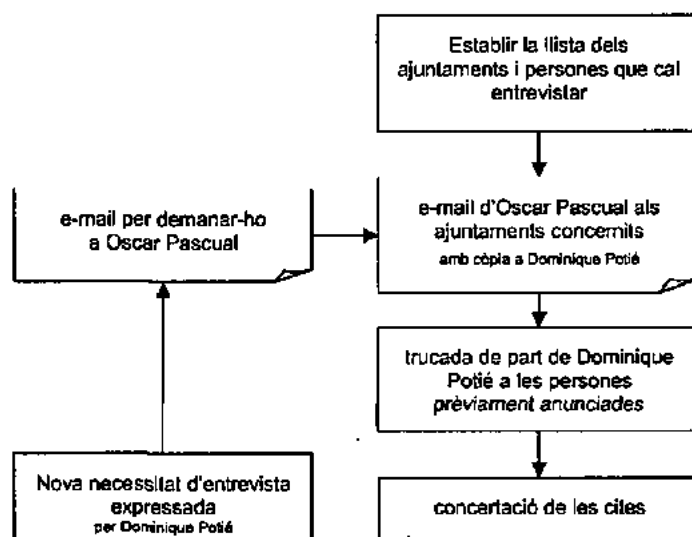
A partir d'aquests documents, es realitzaran fitxes de lectura

PO CAS FME FDL aamm nnn

Aquest fons documental es queda dins de l'àmbit de **p o n t s** ! i podrà ésser presentat als responsables del CRID i de la Fundació Jaume Bofill, si aquestes en fan la demanda expressa.

2.2. PLANIFICACIÓ DE LES ENTREVISTES

Després de la reunió amb el CRID i la FJB (dimecres, 7 / juliol / 2004), el procés per la planificació de les entrevistes s'ha definit de la manera següent:

Els ajuntaments per les primeres cites són:

Ajuntament	Nom del contacte	Càrrec	Telèfon	e-mail
Lleida	Xavier Aluja Jacinto Pernia	Regidor de Drets Civil Tècnic d'immigració	97 370 04 57	dci@paeria.es jpernia@paeria.es
Manresa	Xavier Rubio	Regidor d'Immigració Solidarietat i Ocupació	93 877 64 90	xrubio@ajmanresa.org
Mataró	Josep Palacios	Comissionat per al Pla de Nova Ciutadania	93 758 23 27	jpalacios@ajmataro.es
Reus	Alexandre Martínez Isabel Osorio	Tinent d'alcalde de Benestar Responsable d'immigració	97 775 96 00	amartinez@reus.net isorio@reus.net
Tarrassa	Miquel Pérez Andrés Montoya	Director de Serveis d'immigració Tècnic d'immigració	93 788 44 00	miquel.perez@tarrassa.org andres.montoya@tarrassa.org

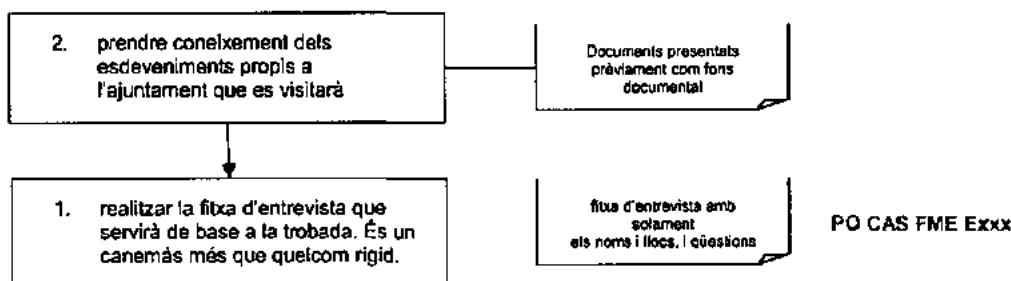
Després del Congrés Mundial sobre la immigració que va tenir lloc dins del Fòrum de les Cultures Barcelona 2004, del dia 2 al dia 5 de setembre 2004, Dominique Potié ha expressat la voluntat d'entrevistar a:

Ajuntament	Nom del contacte	Càrrec	Telèfon	e-mail
Manlleu	Marta Casas	Tècnic d'immigració	93 850 66 66	casascm@manlleu.diba.es
Santa Coloma de Gramenet	Marisol Gamido Rafael Crespo	Tècnic d'immigració	93 466 39 40	intercul.st.colomagg@gramenet.diba.es
tr[à]nsits	Jordi Moreras ¹		661 58 71 79	jmoreras@hotmail.com
Consell Islàmic Cultural de Catalunya	Ahmed Benallat	Director	933 010 831	consellislamic@hotmail.com consellislamic@yahoo.es
Centro Islámico Camino de la Paz	Mohamed Iqbal	Secretari	669 09 00 31	cicp_michaudhy785@hotmail.com

¹ Després de trobar a Jordi Moreras, s'ha conservat solament el seu treball materialitzat pel document CRID – Fundació CIDOB amb data de abril de 2003, com document de referència. Els elements figurant en aquest document i al seu coneixement operatiu del tema són dels anys 2002 i abans, i deuen ser actualitzats. En acord amb Jordi Moreras, no s'ha fet l'entrevista formal i s'ha fet més un intercanvi d'idees que no s'ha materialitzat per cap document.

2.3. PREPARACIÓ DEL LES ENTREVISTES

Per preparar les entrevistes, el procés és el següent:

La codificació per aquests documents és la següent:

PO	ponts !
CAS	Casoteca
FME	Fitxes Mesquites
E	entrevistes
xxx	nom de la ciutat o de entitats

en el cas present, els noms de ciutats són:

codi	Ciutat o Entitat
CDP	Centro Islámico Camino de la Paz
CIC	Consell Islàmic Cultural de Catalunya
COL	Santa Coloma de Gramenet
LLE	Lleida
MAL	Manlleu
MAN	Manresa
MAT	Mataró
REU	Reus
TER	Terrassa
TRA	tràfajnsits

La numeració i la datació es fa de la manera següent:

aamm	any (2 dígit) + mes (2 dígit)
nn	número d'ordre per les versions diferents, normalment:
01	per la fitxa verge que serveixi a l'entrevista
02	per la fitxa completada

El model de la fitxa és el següent:

núm. classificació	PO CAS FME Exxx 0409 / 01					autor	Dominique Potié		
data entrevista			de les: h.			lloc			
			a les: h.						
persona entrevistada	nom					funció			
	entitat								
tema(es) de l'entrevista									
valoració	1	2	3	4	5				
acta entrevista	utilització del gravador		SI	NO	presentació del CD de la Casoteca		SI	NO	
pregunta número 01									
pregunta número 02									

2.4. REALITZACIÓ DE LES ENTREVISTES

Les entrevistes van tenir lloc:

Ajuntament	Nom del contacte	data	duració	gravació	comentaris
Mataró	Josep Palacios	28/07/04	3h45	SI	Anàlisi de la part tocant a les mesquites i anàlisi més global del fenomen de la immigració
		14/09/04	7h00	SI	Visita a la mesquita
Terrassa	Miquel Pérez Andrés Montoya	29/07/04	1h00		Presentació CASOTECA i entorn global. Nova cita el 05/10/04
		05/10/04	3h30	SI	Entrevista sobre les mesquites
Lleida	Xavier Aluja Jacinto Pernia	07/09/04	1h00	SI	Entrevista sobre les mesquites
Manresa	Xavier Rubio	09/09/04	1h00	SI	Entrevista sobre les mesquites
Reus	Alexandre Martínez Isabel Osorio	06/10/04	2h00	SI	Entrevista sobre les mesquites
Manlleu	Marta Casas	17/09/04	2h30	SI	Entrevista sobre les mesquites
Santa Coloma de Gramanet	Marisol Garrido Rafael Crespo	22/09/04	2h00		Presentació CASOTECA i entorn global. Nova cita el 29/09/04
		29/09/04	2h00	SI	Entrevista sobre les mesquites
tr[à]nsits	Jordi Moreras	23/09/04	2h30		Presentació CASOTECA i entorn global. Comentaris al voltant del seu "Aportacions a la gestió de la diversitat".
Consell Islàmic Cultural de Catalunya	Ahmed Benallal	20/09/04	1h00		Presentació CASOTECA i entorn global. Nova cita el 23/09/04
		23/09/04	1h00	SI	Entrevista sobre les mesquites
Centro Islámico Camino de la Paz	Mohamed Iqbal	22/09/04	1h30	SI	Entrevista sobre les mesquites

Segons la voluntat de les persones entrevistades, s'utilitza o no el gravador.

Les cintes són en possessió de p[er]sones i que s'ha compromès en el caràcter confidencial de la gravació i la no transmissió a ningú.

2.5. FITXES D'ENTREVISTES

Les fitxes d'entrevistes estan escrites amb el tractament de texts a partir de les notes de la persona que fa la entrevista i de la cinta gravada (quan existeix).

L'idioma de transcripció és normalment el català a l'excepció de quan l'interlocutor s'ha expressat en castellà.

Les qüestions poden ésser diferents de les previstes, perquè l'entrevista s'ha organitzat de manera una mica diferent a la prevista.

De totes maneres, el tema complet és normalment tractat al final de l'entrevista i el que tenim és el que volia dir l'interlocutor.

El model de la fitxa és igual que el presentat a la pàgina 5.

2.6. FITXES DETALLADES

Les fitxes detallades es divideixen en:

1. Ús de la fitxa detallada
2. Títol de la fitxa
3. Experiències positives
4. Experiències negatives
5. Informacions i idees

El document normalitzat PO CAS FME FDE aamm nnn dona tota la informació i amb cada paràgraf la presentació metodològica.

2.7. FITXES

2.7.1. CONTINGUTS

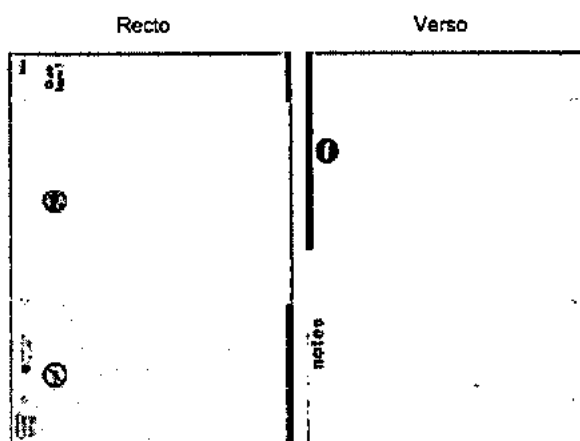
Si les fitxes detallades són una extracció de les fitxes d'entrevistes, les fitxes de síntesi (anomenat més senzillament "fitxa") són una transposició en llenguatge més "literari" respectant tanmateix el plec de condicions inicials:

- senzill,
- curt,
- centrat,
- objectiu,
- informatiu
- factual

L'autor realitza el treball de transposició conservant sempre a la ment que el seu treball no és de cap manera una interpretació o uns suggeriments seus, sinó una transcripció d'experiències d'ajuntaments o d'associacions.

2.7.2. PRESENTACIÓ

La presentació de la fitxa és la següent:

El document és disponible en format .doc dins del CD Rom lliurat a la Fundació Jaume Bofill sota el nom de
PO CAS FME FXA 0410 nnn

Aquesta versió no protegida deu permetre a la FJB de realitzar el treball d'impressió amb l'empresa que contractarà.

2.7.3. CARTA DE COLOR

Els colors utilitzats per la realització de la fitxa són:

R 185 G 221 B 227	R 63 G 145 B 158
R 248 G 244 B 218	R 234 G 221 B 142
R 245 G 226 B 207	R 221 G 155 B 89
R 253 G 221 B 221	R 152 G 8 B 8

2.7.4. IMATGES

Els noms de les imatges utilitzades són:

Nom	Talla	Format	imatge
BONES PRACTIQUES	11 KB	.gif	
MALES PRACTIQUES	11 KB	.gif	
INFORMACIONS	7 KB	.gif	
LOGO FJB	59 KB	.gif	
LOGO CRID	51 KB	.gif	

Informe mesquites i oratoris

Projecte casoteca

desembre de 2005

Introducció

Aquest document és una síntesi del treball de recerca sobre la situació de les mesquites i oratoris a Catalunya i com s'ha gestionat la seva ubicació en alguns municipis, analitzant, especialment, aquells on hi ha hagut reaccions de rebuig d'una part de la ciutadania. El contingut de l'informe es basa en les entrevistes realitzades als responsables d'immigració de set ajuntaments, així com a Ahmed Benallal, director del Consell Islàmic Cultural de Catalunya i Mohamed Iqbal, secretari del Centre Islàmic Camino de la Paz.

Les persones entrevistades dels diferents ajuntaments són:

XAVIER RUBIO – Regidor delegat d'Ocupació, Solidaritat i Cooperació i del programa transversal Immigració Ciutadania de l'Ajuntament de Manresa;

ALEXANDRE MARTÍNEZ – Tinent d'alcalde de Benestar de l'Ajuntament de Reus;

JOSEP PALACIOS – Comissionat per al Pla de la nova ciutadania de l'Ajuntament de Mataró;

XAVIER ALUJA i JACINTO PERNIA – Regidor de Drets Civils, Cooperació i Immigració i Tècnic responsable d'immigració de l'Ajuntament de Lleida;

MARTA CASAS – Coordinadora del Pla de Gestió de la Diversitat de l'Ajuntament de Manlleu;

MIQUEL PÉREZ i ANDRÉS MONTOYA – Director i Tècnic d'Immigració de l'Ajuntament de Terrassa;

RAFAEL CRESPO – responsable de la Xarxa de Transmissió de Valors de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

També es recullen algunes idees que van sorgir en el seminari "Una mesquita al barri: diàlegs entorn la convivència i la integració" que va tenir lloc els dies 6, 7, 8 i 9 de setembre de 2005 en el marc de la XV Escola d'Estiu que organitza la Fundació SER.Gi. El seminari va estar coordinat per Jordi Moreras i va comptar amb la participació de diferents actors (vegeu programa adjunt, Annex 1).

L'informe està estructurat en diferents apartats. En el primer, es fa una introducció per situar quina és la situació dels centres de culte musulmà a Catalunya. El segon apunta alguns aspectes que defineixen el marc legal i competencial i en el tercer s'exposen les principals idees dels casos analitzats. En base a aquests casos, en el quart apartat s'intenta fer una síntesi d'actors implicats i quin és el seu posicionament. En el cinquè es

recullen les principals recomanacions fetes pels responsables dels ajuntaments i s'agrupen temàticament. Finalment, en l'apartat sisè s'apunten alguns elements de reflexió, i en el setè i darrer punt, s'inclouen alguns recursos relacionats amb el tema.

1. La realitat dels oratoris a Catalunya

A Catalunya no hi ha cap mesquita de nova construcció. L'any 2004 hi havia 140 oratoris, dels quals 114 eren magribins (el 82%). Els primers locals destinats al culte van aparèixer a Barcelona els anys setanta, vinculats a l'arribada de la població nord-africana. A mitjans dels anys vuitanta es va produir un procés de dispersió de locals vinculats al culte musulmà i es van començar a obrir oratoris en municipis on ja hi havia un percentatge important de població marroquina. L'augment més important es va produir entre el 1995 i el 2001, fet que va provocar també un increment de la visibilitat de la presència musulmana a Catalunya, lligat al procés d'estabilització comunitària d'aquests col·lectius. En aquests anys també es va iniciar un procés de legalització d'aquests espais i un intent de sortir de la precarietat.

Aquesta major visibilitat va provocar l'aparició de les primeres reaccions de rebuig d'una part de la ciutadania. Fruit d'aquestes reaccions contràries, a partir del 2002 fins l'any 2005 s'ha tornat a un **període d'invisibilitat** a l'hora de crear espais de culte. En localitats on s'han donat conflictes entorn a l'obertura d'un oratori, les comunitats musulmanes han preferit tornar a actuar al marge de les normatives municipals per tal d'evitar nous aldarulls.

Així doncs, després d'un període en què es començaven a regularitzar els espais de culte, actualment, els oratoris es caracteritzen per la precarietat tant pel que fa a les infraestructures com a certs aspectes normatius (seguretat, etc.). Una de les qüestions fonamentals que es planteja l'administració local és si ha de resoldre la precarietat d'aquests centres i fins a quin punt hi ha d'intervenir, ja sigui a través de la sessió de locals o d'altre tipus d'actuacions. Tot i que no hi ha un consens sobre quin ha de ser el seu paper —ja hi ha algun ajuntament que ha optat per subarrendar locals o cedir terrenys— en el que sí coincideixen els diferents actors entrevistats és que **l'administració ha de facilitar la dignificació dels espais de culte**.

ADSCRIPCIÓ FEDERATIVA I REGISTRE

Hi ha dues grans federacions de mesquites i oratoris a l'Estat espanyol: la FEERI (Federació Espanyola de Entitats i Religioses Islàmiques) i la UCIDE (Unió de Comunitats Islàmiques d'Espanya). A Catalunya, el 2001 es va constituir el Consell Islàmic Cultural

de Catalunya (CICC), amb l'objectiu d'intentar donar respostes i promoure iniciatives per acostar la cultura catalana i la musulmana. Pretén ser una federació d'associacions musulmanes a Catalunya. Agrupa uns 75 oratoris de tot el territori i ha establert contactes formalitzats amb més de 54 entitats, amb les quals ja té compromisos d'adhesió i col·laboració, i una vintena de contactes més no formalitzats. La seva vocació és la d'acabar integrant tots els oratoris de Catalunya.

Pel que fa al registre, alguns oratoris estan inscrits com a entitats religioses i d'altres com a culturals. El fet és que a Catalunya no existeix un registre d'entitats religioses perquè no té competències en aquest àmbit. La legalització com a entitat religiosa suposa haver de fer uns tràmits administratius força complexes, que s'han de formalitzar al Ministeri de Justícia, a Madrid, i que representen una inversió més gran de recursos i temps. Per aquest motiu, moltes entitats musulmanes opten per inscriure's al Registre d'Entitats Culturals del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, malgrat que per ser reconegudes com a religioses s'han de registrar al Ministeri de Justícia. Aquesta opció també té a veure amb els objectius de l'entitat, si són estrictament religiosos o bé també n'inclouen d'altres relatius a aspectes culturals i de treball amb la comunitat.

Pel que fa als requisits d'obertura d'un centre de culte, no hi ha cap normativa supramunicipal que ho reguli i que fixi quin tipus d'entitat pot fer-ho (religiosa o cultural). Com ja veurem, els requisits d'obertura de centres de culte solen incloure's en les ordenances d'establiments de pública concurrència. A nivell municipal, trobem casos d'oratoris que han estat oberts tant per entitats culturals com religioses. A Mataró o Reus, per exemple, els ajuntaments han promogut que el col·lectiu musulmà es constituís com a entitat cultural, per tal que poguessin optar a subvencions o fer una cessió d'ús de terrenys municipals, entre altres. A Mataró, a banda de les activitats relatives a l'oració, les entitats musulmanes en fan d'altres en l'àmbit de l'esport i el lleure o de la inserció social de les dones (està explicat amb més detall en l'apartat d'anàlisi de casos). Hem trobar, però, altres ajuntaments que requereixen com a documentació necessària per a l'obertura d'un centre de culte "una certificació, lliurada per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia, en la que es faci constar que l'entitat que ha de ser titular del centre de culte està degudament inscrita en el Registre d'Entitats Religioses" (extret de "L'ordenança municipal sobre establiments de concurrència pública" de l'Hospitalet de Llobregat, aprovada el 25 de maig de 2005).

Així doncs, no totes les entitats religioses són necessàriament oratoris, ni tampoc tots els oratoris són entitats religioses. Segons dades facilitades per Jordi Moreras durant la XV Escola d'Estiu, a Catalunya, el nombre d'oratoris inscrits com a entitats religioses és de

33; els inscrits com a entitats culturals 34; els que són una combinació de les dues 22; i, finalment, sense adscripció n'hi ha 50.

2. Marc legal i competencial

L'estat és qui té la competència en relació als aspectes religiosos. El marc legal general ve determinat pel que estableix la Constitució Espanyola i la Llei Orgànica de Llibertat Religiosa de 1980. La Constitució Espanyola defineix l'Estat com a aconfessional, en establir que "cap confessió tindrà caràcter estatal" i "garanteix la llibertat ideològica, religiosa i de culte dels individus i de les comunitats sense cap altra limitació, quan siguin manifestades, que la necessària per al manteniment de l'orde públic protegit per la llei". També estableix que "els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola i mantindran les conseqüents relacions de cooperació amb l'Església catòlica i les altres confessions". Per la seva banda, la Llei Orgànica de Llibertat Religiosa (1980) estableix que l'Estat garanteix el dret fonamental a la llibertat religiosa i de culte.

Pel que fa concretament al culte islàmic, el 1992 es va signar l'**Acord de Cooperació de l'Estat espanyol amb la Comissió Islàmica d'Espanya** (vegeu annex 2). Aquest acord és el marc legal de reconeixement de l'Islam a l'Estat espanyol i en ell es tracten aspectes com: l'estatut dels dirigents religiosos islàmics i imams, la protecció jurídica de les mesquites de culte; l'assistència religiosa en centres o establiments públics; l'ensenyança religiosa islàmica en els centres docents; o la conservació i foment del Patrimoni Històric i Artístic Islàmic. Malgrat ser un dels marcs legals de reconeixement de l'Islam més amplis de la Unió Europea, la seva aplicació i execució ha estat molt pobre.

Pel que fa a l'àmbit de la Comunitat Autònoma, el text legal de referència és l'Estatut d'Autonomia, actualment en procés de revisió. A banda, hi ha diverses actuacions que s'estan duent a terme des de la Direcció General d'Afers Religiosos. Una d'aquestes és la signatura d'un **Conveni Marc amb el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya** amb l'objectiu de fomentar el diàleg i el mutu coneixement entre l'Islam i la societat catalana (es va signar el juny de 2002). Aquest conveni inclou actuacions com el suport al programa de formació en llengua catalana i de coneixement de la realitat social de Catalunya als imams musulmans que exerceixin la seva tasca al nostre país.

La Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat està negociant amb les entitats municipalistes la redacció d'una ordenança que serveixi com a model per unificar els criteris de construcció dels centres d'oració musulmans. La normativa podria entrar en

vigor a principis del 2006. La necessitat d'unificar criteris sobre la construcció de mesquites ha estat posada de manifest en diverses ocasions per part dels responsables municipals, que han hagut de fer front als conflictes derivats de l'obertura d'aquests locals sense tenir un marc general de referència.

PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA

Hi ha un altre aspecte que afecta la ubicació d'espais de culte i que té relació amb la **Llei d'Urbanisme de Catalunya** (ja que l'urbanisme és competència exclusiva de la Generalitat). Aquesta llei, modificada pel Decret legislatiu 1/2005, estableix que els **Plans Generals d'Ordenació Urbanística** dels municipis han de reservar un mínim de metres quadrats a equipaments comunitaris (dins dels quals hi ha els equipaments religiosos). De tota manera, la forma com es concreta aquesta planificació urbanística dependrà dels ajuntaments, en funció de molts factors (econòmics, socials, etc.). Així doncs, l'ordenament jurídic dona unes orientacions molt escasses en aquest sentit i el planificador local té una gran discrecionalitat per decidir si es preveu la ubicació de llocs de culte i a on.

A nivell local, a banda de preveure espais en el Pla General, els ajuntaments també poden aprovar **ordenances municipals de regulació d'usos**. La majoria d'ordenances municipals que fan referència als espais de culte s'inclouen dins de les normes relatives a **establiments de concurrència pública**, entès com a establiments "que desenvolupin activitats culturals i socials, de jocs d'atzar, recreatius i esportius, de restauració, d'hoteleria, esportives, d'exhibició, d'ambientació musical i espectacles, i altres serveis o activitats anàlogues a les anteriors sempre que aquesta activitat doni lloc a concurrència pública". En general, regulen aspectes relatius a la seguretat, l'aforament, el soroll i la gestió de residus.

Quadre resum del marc legal

Estat (competència)	Constitució Espanyola de 27 de desembre de 1978 (B.O.E. de 29 de desembre) Llei Orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de Llibertat Religiosa (B.O.E. de 24 de juliol) Acord de cooperació de l'Estat espanyol amb la Comissió
------------------------	---

	Islàmica d'Espanya (aprobat per la Llei 26/92, de 10 de novembre, B.O.E. de 12 de novembre) Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del Dret d'Associació (B.O.E. del 26) Reglament d'Organització i Funcionament del Registres d'Entitats Religioses, aprovat pel Reial Decret 142/1981, 9 de gener, i desenvolupat pel Reial Decret 1879/1994, de 16 de setembre
Comunitat Autònoma	Estatut (?) Llei Urbanisme 2002
Local	Ordenances municipals PGOU (ha de preveure espais de culte)

3. Anàlisi d'alguns casos

En aquest apartat repassarem, molt breument, com s'ha gestionat la ubicació d'un centre de culte en un barri i els conflictes que han sorgit arran d'aquest fet en diferents municipis de Catalunya. Després de fer una descripció dels esdeveniments, presentarem un mapa d'actors que intervenen en el conflicte, un recull d'arguments esgrimits o posicionaments dels diferents actors i, finalment, apuntarem algunes de les recomanacions fetes pels propis responsables dels ajuntaments.

3.1. MANRESA

Hi ha dues mesquites i als llocs de culte s'hi fan també activitats culturals. La primera mesquita prové de marroquins que estan a la ciutat des dels anys setanta. Són pocs (màxim un centenar) i estan "molt integrats a la ciutat". La segona associació és la més nombrosa i tenen una capacitat econòmica bastant gran. El mes de maig de 2004 van comprar un local, conegut com la fàbrica de l'Aranya, per desenvolupar les activitats de l'associació (l'oratori estarà en un local adjacent a la fàbrica). Alguns veïns del municipi van mostrar el seu rebuig i l'associació de veïns va intentar pressionar a l'ajuntament perquè prohibís la venda del local. L'oposició no està organitzada però està latent i agrupada entorn a l'associació de veïns. Els arguments eren que

estigmatitzaria el barri i que la creació d'un centre cultural islàmic a l'Aranya impediria que allà es fessin activitats dirigides a tota la ciutadania. L'actitud de la premsa va ser molt negativa.

L'actuació de l'**ajuntament** va ser la de **tenir coneixement del procés i donar assessorament**. Però no va tenir **cap paper directe**. Va ser un tracte privat, malgrat que alguns rumors deien que l'ajuntament havia cedit espais. Per la seva banda, l'associació de musulmans va organitzar perfectament l'entorn jurídic i de seguretat del projecte. El consistori es va basar en el **principi**, recollit al PAM, que **qualsevol religió ha de tenir un espai de culte digne**.

En el **transfons** del conflicte hi ha una **realitat de precarietat al barri** pel que fa a l'habitatge, el comerç, els serveis i les condicions ambientals. Hi ha un malestar real, i no és que s'hagi produït una instrumentalització per part d'alguns, sinó que s'ha agafat un cap de turc per mostrar una problemàtica social.

L'ajuntament reconeix que hi va haver un error de comunicació per part de l'alcalde, donat que no va mantenir durant tot el procés la posició oficialment defensada. Durant els actes públics, l'alcalde va llançar alguns missatges que estaven en la línia del que havia dit l'associació de veïns i això va ser aprofitat pels mitjans de comunicació. Creuen que si es va decidir tenir un perfil baix d'intervenció, no s'hauria d'haver sortit del guió.

A Manresa hi ha un **Grup de Diàleg Interreligiós** integrat per catòlics, budistes, evangelistes i musulmans, i liderat per la superiora del convent de Santa Clara, que és una persona amb molt de carisma. Ha tingut un paper molt positiu pel que fa a la promoció del diàleg i van organitzar una festa de benvinguda a la comunitat musulmana.

Pel que fa a les activitats promogudes per l'ajuntament, han passat de les trobades anuals (es feien durant la Setmana de la Solidaritat) a fer actes de sensibilització i informació del tema durant l'any i a organitzar jornades de debat en profunditat amb les persones implicades. Aquest canvi s'ha donat perquè els responsables municipals consideren que aquests actes anuals hi assisteix la gent que ja està sensibilitzada i els esforços s'han d'orientar a fer una **feina més constant de sensibilització al conjunt de la població**.

L'ajuntament de Manresa no es mostra massa favorable a traslladar les mesquites al polígon industrial, una solució a la qual han optat alguns municipis, i pensa que s'hauria de **prioritzar la proximitat**.

3.2. REUS

El trasllat dels centres de culte musulmà a un **polígon** és una opció que s'ha aplicat tant en els casos de **Reus** com en el de **Mataró**. Segons van explicar els responsables municipals, en les dues poblacions es tracta de zones properes a la comunitat musulmana (no molt apartat del seu lloc de residència) i, en el cas concret de Reus, es tracta més d'un polígon comercial que industrial (on hi ha centres comercials, un McDonalds, etc.).

En tots dos municipis l'ajuntament va promoure la constitució **d'associacions amb la fórmula legal d'entitat cultural** i no religiosa, per tal que l'administració local pogués fer una cessió de terrenys on construir-hi una mesquita o locals on desenvolupar altres activitats. En el cas de Reus, anteriorment l'associació islàmica era del Tarragonès — englobava Tarragona, Torredembarra i altres municipis— i això, juntament amb el fet que es tractava d'un grup divers —amb presència de salafistes— dificultava les relacions amb l'ajuntament i la cessió de terrenys. Una part de la comunitat va decidir escindir-se i formar l'associació Cultural Musulmana de Reus i el Baix Camp (a partir d'aquest moment les relacions amb el consistori van millorar).

Com a lloc de culte, al principi, quan encara eren Associació Islàmica del Tarragonès, la comunitat tenia un local al carrer Cervantes que l'ajuntament **va tancar perquè no tenia els usos adequats**. Ja constituïts com **Associació Cultural de Reus i el Baix Camp**, es van domiciliar al carrer Rocamora on van intentar ubicar l'**oratori**. Malgrat que **tenien tots els permisos**, un important **rebulg** d'una part dels veïns va fer que la **comunitat musulmana retirés la seva demanda d'obertura** de la mesquita (tot i que tenien tot el dret a fer-ho).

Aleshores, conjuntament amb l'Ajuntament, es va buscar una solució i es va arribar a l'acord d'ubicar la nova mesquita al **polígon de la Dyna**. L'ajuntament **va cedir els terrenys** i, de manera provisional, tres barracons condicionats, a l'espera que aconseguixin el finançament necessari per construir la mesquita. En aquest cas el paper de la premsa va ser positiu.

Un grup de ciutadans de Reus, preocupats pels problemes de convivència, es van constituir en una Assemblea i van redactar el manifest "**Per un Reus realment obert**", signat per més de 800 persones a títol individual i amb l'adhesió d'una vintena d'associacions del municipi. En aquest document s'aposta per un "Reus intercultural, basat en el respecte mutu, la convivència pacífica i la defensa de les llibertats" i es denuncia l'intent d'utilitzar la immigració de manera partidista i la manca de polítiques

actives per part de l'ajuntament adreçades a garantir els drets bàsics i a fomentar la convivència (vegeu Annex 3).

3.3. MATARÓ

L'Ajuntament té relacions permanents amb dues de les **associacions culturals Al Ouahda i Annour** amb les quals ha signat **dos convenis**. Un d'aquests convenis és un contracte de subarrendament d'un local entre l'Ajuntament de Mataró i l'Associació Cultural Islàmica Annour.

L'existència d'aquests convenis posa de manifest la voluntat de l'ajuntament de tractar associacions musulmanes de la mateixa manera que qualsevol altra associació de la ciutat. Manifesten que la relació i la convivència es fa diàriament, és un treball a llarg termini i constant.

A Mataró hi havia 3 oratoris (el més antic des de feia 20 anys) i no hi havia hagut cap tipus de problema. Amb l'augment de la població immigrada els locals han quedat petits (60 metres quadrats no permeten acollir 200 persones). De fet, a l'interior hi cabien 60 persones, que estaven estretes, i la resta havien d'estar al carrer. Aquí, doncs, es donaven dos problemes: per una banda, la comunitat musulmana **no tenia un lloc digne de culte** i, per l'altra, es produïa una **ocupació al carrer**. L'Ajuntament va intervenir i es va obrir un espai de participació amb 14 entitats (associacions de veïns, associacions de cultura musulmana, ajuntament, associacions de comerciants i empresaris, etc.).

De totes les solucions possibles es va arribar a la signatura d'un **conveni amb l'associació Annour**, segons el qual l'associació llogarà durant deu anys un local municipal al polígon del Pla d'en Boet i l'utilitzarà per desenvolupar les seves activitats i com a espai de culte i oració. Igual que un conveni signat anteriorment amb l'associació Al Ouahda de Rocafonda, l'acord va més enllà d'un simple contracte d'arrendament. L'ajuntament i l'associació Cultural Islàmica Annour, amb seu al barri de Cerdanyola, es comprometen "a treballar per la plena integració dels immigrants". Es parla de la integració d'infants i joves a l'escola, l'esport i el lleure, de la inserció social de les dones, de la igualtat d'oportunitats i de la mediació en els conflictes que puguin sorgir per la complexitat del fet migratori. L'acord recull la necessitat de promoure el coneixement del país d'acollida, des de d'idioma, la cultura, les pautes de convivència i els principis democràtics.

L'entitat haurà de fer front al cost que suposin les obres d'adequació del local. Una comissió s'encarregarà de vetllar pel bon compliment del pacte i informarà el Consell

Municipal per a la Convivència. L'espai del nou local al polígon Pla d'en Boet és propietat de l'empresa municipal Pumsa. Per això, l'ajuntament el llogarà a Pumsa i el rellugarà a l'entitat durant un període de deu anys.

Es valora aquesta solució com la millor (no l'òptima, que hauria estat ubicar l'oratori al nucli urbà). "La normalitat seria tenir un equipament al barri amb condicions". Actualment, a través del PGOU, s'està treballant en la possibilitat de preveure un espai per fer un centre cultural de nova planta.

En el moment que va esclatar el conflicte, l'actitud de l'ajuntament va ser la d'**asseure en una taula les persones implicades** i buscar una solució, perquè tots **participessin** a la reflexió i a la **construcció d'un model de futur**. Els responsables municipals van ser totalment transparents sobre el tema i van establir una comunicació molt directa amb els afectats. Van mantenir un **posicionament polític clar** sobre el model de societat i de ciutadania que volien i van intentar que la discussió no estigués al carrer (pel risc de crispació) ni als mitjans de comunicació (pel risc que es faci un ús demagògic o paternalista).

3.4. LLEIDA

Hi ha dues entitats musulmanes que tenen el seu lloc de pregària (són oratoris, no mesquites). Un està al carrer Paeria, agrupa la població d'Àfrica occidental i està afiliat al Centre Cultural Islàmic de Catalunya. Té tots els permisos en regla. L'altre oratori està al carrer del Nord i agrupa a la població magribina. També té tots els permisos, tot i que des del punt de vista de l'ajuntament no té legalitat religiosa perquè és un centre cultural. Amb aquest darrer oratori hi ha hagut problemes amb els veïns i tenen un judici pendent amb l'associació de veïns del barri.

Tot va començar a mitjans del 2001, quan l'**Associació d'Unió i Cooperació Islàmica de Lleida** (AUCI) va llogar uns antics magatzems del carrer del Nord, al barri de l'Avinguda del Segre, per tal d'habilitar-hi una mesquita. En poc temps la concentració de fidels musulmans van alertar els veïns, que van denunciar aquest ús a l'Ajuntament. L'organització islàmica va presentar dues vegades un projecte a la Paeria per habilitar legalment el local. En primera instància se'ls van denegar els permisos per incomplir normatives de seguretat del local, però posteriorment ho van legalitzar, malgrat que ja van començar a sorgir disputes amb els veïns.

L'obertura d'unes claraboies que afectaven la terrassa d'un altre veí, així com el soroll a les hores de resar i les aglomeracions de persones en un carrer estret van ser els

principals arguments dels veïns per demanar de forma insistent el tancament i el trasllat del local.

Els veïns que mostraven rebuig retreien als musulmans que feien pudor (perquè es descalcen per resar) i que feien soroll (per culpa d'un extractor que l'ajuntament els va fer instal·lar per tenir el local en condicions).

Des del punt de vista de l'ajuntament, el local està conforme a la legislació en vigor sobre els llocs de concurrència pública i no pot obligar a traslladar ningú d'una propietat privada. Si es plantegen algun possible error, apunten que potser el fet d'haver deixat més clar que complien la normativa hauria evitat alguns problemes.

3.5. MANLLEU

A Manlleu en aquests moments no tenen problemes amb mesquites. Manlleu té un oratori reconegut com a centre de culte que es diu "Comunitat musulmana de Manlleu" amb un local molt gran. L'escissió d'aquest centre va donar lloc a la creació d'una nova entitat "Associació per a la Solidaritat i el Desenvolupament dels Emigrants de Manlleu" (és una associació cultural). També hi ha una entitat musulmana laica vinculada al programa Icària i que durant molt de temps va tenir molta vitalitat, però que avui dia no funciona massa bé i no té activitats regulades.

Hi ha un problema greu de concentració en els pisos de Can Garcia del Barri de l'Erm (que està en fase de rehabilitació gràcies a una subvenció de la llei de barris). Existeix un Pla de Gestió de la Diversitat de Manlleu que depèn directament de l'Alcalde. S'evita parlar directament de la immigració. "Si la gent de Manlleu sabés quina mesquita tan bonica té el poble el problema rebotarien". A més, per una part, la reacció ciutadana està temperada pel fet que la petita delinqüència del barri està arreglada per l'activitat de la mesquita (que, de fet, és un oratori). La població no veu amb mai ulls la intervenció de l'imam per **solucionar problemes d'ordre públic**.

Afirma que un fet clar és el declivi de la participació al culte catòlic.

3.6. TERRASSA

Actualment tampoc hi ha cap problema amb la creació o ampliació de cap mesquita o oratori, sinó que hi ha un rebuig veïnal per la implantació d'un lloc de culte **evangelista** (vinculat a població novínguda procedent de sudamèrica). El procés que ha seguit l'ajuntament en aquest cas ha estat:

- respondre a la demanda de permís feta per l'associació
- iniciar el diàleg amb els veïns del barri

- permetre que la transversalitat dels serveis de l'ajuntament funcioni bé.

Sí que s'han donat certs **problemes** de circulació i de **concentració de gent** els dies de festes musulmanes. L'ocupació de la via pública ha creat petits conflictes. Hi va haver els problemes de Ca n'Anglada el 1999, però no eren de rebuig al culte islàmic sinó que va esclatar per un tema **d'ocupació de l'espai públic**. És un barri amb poc espai per a molta gent i això va crear problemes de competència, sobretot entre els joves.

Les accions previstes en el *Pla de Gestió de la Immigració, la Diversitat i la Convivència* són les que han permès tenir una millor convivència al municipi. Aquest pla va sorgir per pal·liar els incidents de 1999 i treballa a partir de cinc eixos:

1. les eines per a la recepció de les persones immigrants;
2. la gestió dels assentaments;
3. l'adaptació dels serveis públics a la diversificació de la població;
4. la construcció col·lectiva d'un nou model de convivència;
5. la gestió de la cooperació interterritorial i interadministrativa.

El model desenvolupat pel PGID pretén ser un **model de democràcia intercultural i evolutiu**, per tal que es pugui modificar en funció dels canvis de la realitat.

Pel que fa a la valoració sobre la cessió d'espais per part de l'Ajuntament de Mataró, el responsable de l'ajuntament pensa que és una mica xocant que un local municipal sigui utilitzat com a local religiós, però que és **perfecte com a espai per a una entitat cultural**. Per tant, en un principi, sembla una solució positiva. Però també planteja si com a ajuntament es podrà donar resposta a totes les associacions religioses de la ciutat.

3.7. SANTA COLOMA DE GRAMENET¹

Entre els mesos d'octubre i novembre de 2004, a Santa Coloma va esclatar un conflicte per la instal·lació d'un oratori musulmà als baixos d'un edifici d'habitatges al barri de Singuerlín. Els fets es remunten a l'abril de 2004, quan la comunitat musulmana de Singuerlín —petita, estable, d'origen marroquí i majoritàriament en situació regular— va llogar un local per a ubicar-hi un oratori. Els veïns s'hi van oposar, en principi per motius tècnics (les queixes oficials eren que no complia les condicions mínimes per fer

¹ L'entrevista es va fer just abans que esclatés el conflicte amb la màxima intensitat (el dia 29 de setembre de 2005). La informació ha estat complementada amb les aportacions fetes per Carlos Garcia Orquillas (de l'Ateneu Popular de Santa Coloma) en una de les sessions de l'Escola d'Estiu i una entrevista posterior amb Nico Villena i Martí Miralles (coordinadora i tècnic del Pla per la Convivència Intercultural de l'Ajuntament de Santa Coloma).

les funcions de centre de culte, però al carrer s'insistia en el fet que la mesquita faria baixar el preu dels pisos).

L'oposició dels veïns va tenir una bona acollida i es va arribar a un acord per traslladar-lo al barri del Pilar. Això va generar, al seu torn, el rebuig i la protesta d'una part dels veïns del Pilar. L'ajuntament, aleshores, va tornar a ubicar l'oratori al primer local. Els veïns del barri de Singuerlin es van sentir traïts per l'ajuntament i van carregar amb força contra la comunitat musulmana (octavetes, signatures, pancartes, concentracions davant la mesquita, etc.). L'Ateneu de Santa Coloma i altres entitats de la ciutat van donar suport públic a l'oratori i van demanar respecte a la igualtat i la llibertat religiosa. Van contrarrestar les protestes amb aplaudiments i una pancarta que deia "Deixeu en pau la gent que resa". Les protestes dels veïns es van anar enduint amb manifestacions cada cop més sorolloses just davant l'oratori, fet que va provocar la intervenció passiva dels mossos d'esquadra.

Finalment es va arribar a l'acord que el col·lectiu musulmà aniria, després del Ramadà, a uns **mòduls prefabricats** que l'Ajuntament els va **cedir per tres anys**. Aquests mòduls estan al parc de **Can Zam**. Segons un representant de l'Ateneu de Santa Coloma, "el conflicte es va tancar en fals i va crear un precedent molt perillós". Pensa que l'ajuntament no va fer gran cosa en el moment de màxima tensió. Actualment s'ha establert una moratòria de 3 anys durant la qual no es podran obrir més oratoris.

Darrera arguments tècnics hi havia motius relacionats amb pors i competència per ajuts socials i serveis. Per això, creu que fa falta molta pedagogia i una **resposta contundent** per part de l'administració davant la violació d'un dret.

Quant a l'ajuntament, atribueixen els errors que s'hagin pogut cometre a la falta de transversalitat entre els diversos serveis (polícia, urbanisme, ensenyament, serveis socials, etc.) i a la falta de reflexió prèvia, d'informació i formació en el tema específic del fet migratori.

Pensen que s'ha d'intentar tenir coneixement personal del tema, no només sobre el paper sinó també del terreny. S'ha de tenir sempre al cap que **es tracta d'un tema relatiu a tota la població** i no només als immigrants. Per això s'ha de tenir una transversalitat de veritat amb la col·laboració dels tècnics de les diferents àrees.

En aquests moments l'Ajuntament de Santa Coloma està impulsant dos projectes molt interessants que estaran en funcionament a principis de l'any 2006: **Xarxa de Transmissió de Valors i Missatges Positius** i un **mapa de temperatura de la ciutat** (detecció de zones calentes per anticipar-se al conflicte).

La Xarxa de Transmissió de Valors i Missatges positius és un decàleg que està en procés d'elaboració i que es vol passar a ciutadans a títol individual i col·lectiu perquè el signin i s'hi adhereixin i es converteixin en **agents per a la convivència**. L'ajuntament reconeix que en els temes de convivència l'administració té unes limitacions i el que es busca és la **corresponsabilitat ciutadana** com a principi. Pel que fa al mapa de temperatura de la ciutat, tenen cinc persones (Equip d'Intervenció Immediata) que actuen en els barris sobre els conflictes explicats i també fan prospecció, amb l'objectiu de detectar "zones calentes". D'aquesta manera es podrà disposar d'una guia per orientar l'acció i anticipar-se al conflicte. Han construït uns indicadors per realitzar aquest mapa alguns dels quals són: número de mediacions; tipologia de les mediacions; impacte sobre els veïns del barri (el que estaven directament implicats i d'altres que també els afectava).

Malgrat que no es tracta de responsables municipals, en aquest apartat apuntarem també algunes de les idees que van expressar els dos representants d'entitats islàmiques entrevistats.

3.8. CONSELL ISLÀMIC I CULTURAL DE CATALUNYA (CICC)

Alguns oratoris adscrits al CICC han tingut problemes a l'hora d'obrir centres de culte o locals d'activitats culturals per malentesos amb els veïns. El director del CICC, Ahmed Benallal, assumeix **part de culpa** per no haver fet **campanyes de sensibilització prèvies** i contactes amb les associacions de veïns del barri.

Molts cops els **problemes** són amb persones concretes i de **lideratge** en el barri (per exemple, en el cas del conflicte amb l'obertura d'un centre de culte al Raval per part de la comunitat pakistanesa).

Pensa que la **població immigrada** ha de comportar-se com un "ciutadà normal", **sense** tenir **actituds de victimisme** ni imatge de "pobre immigrant". "Tots estem sota la mateixa llei".

També parla de la importància de ser un ciutadà actiu, de participar. Diu que com a nous tenen l'obligació, per lluitar contra els estereotips, de donar la imatge de ciutadà complet que volen ser.

"En el barri, quan es pregunta per una persona en concret, les respostes dels veïns solen ser bones, però quan es parla de l'Islam, les respostes sempre són més receloses o directament negatives". El **paper del CICC** ha de ser el **d'explicar al realitat de la cultura musulmana** i de promoure l'acostament. De quina manera:

1. organitzant actes;
2. fent sensibilització de com viuen el musulmans;
3. explicant com intenten trobar un equilibri entre el seu context sociocultural anterior i l'actual;
4. i com aporten la seva cultura i la modifiquen per aproximar-se a la cultura autòctona.

L'Alcorà deixa molt clara la igualtat entre homes i dones. La pràctica és una altra cosa, però això no té a veure amb la religiositat sinó amb les costums de la gent.

Opina que recórrer a l'imam local no té sentit, sobretot si no es tracta d'un dubte religiós. En cas que no sigui per **aspectes religiosos, no és l'interlocutor vàlid**.

És fonamental que els tècnics dels ajuntaments percebin o sàpiguen els **codis culturals**. Encara que les persones nouvingudes fan tot el possible per acostar-se a la cultura catalana, hi ha coses innates que queden en el seu comportament i que pot portar a malentesos. Així, un imam que passa moltes hores al dia amb la comunitat àrab, amb persones que tenen el codi àrabs molt interioritzats, té dificultats per acostumar-se a un altre codi de conducta quan rep a una persona no àrab.

3.9. CENTRE ISLÀMIC CAMINO DE LA PAZ (CICDP)

L'associació, com diu el seu nom, busca el camí de la pau per a tota la humanitat (el que realment és l'Islam). És un centre cultural de culte que està ubicat al Raval i on es fan tot tipus d'activitats. Els socis són principalment pakistanesos, tot i que també hi ha indis i àrabs. Puntualitza que no és una mesquita, perquè una mesquita és un edifici singular amb minaret que no és propietat de ningú (i aquesta és de lloguer), que no ha de tenir cap construcció a dalt i que mai (insisteix) ha de ser utilitzat per altres usos.

El CICDP està constituït des de 1996 a Madrid com a centre cultural i són els delegats a Catalunya des de fa tres anys. Té poder religiós (cosa que el CICC no, segons Mohammed Iqbal, donat que és una entitat cultural).

Tenen un centre al carrer de l'Arc on, actualment, no hi ha cap problema i compleixen tots els requisits legals. Volen obrir un nou centre però tenen problemes, que l'entrevistat focalitza en una sola persona, que és la que presideix l'Associació de Veïns. El CICDP va intentar formar part de l'associació de veïns però aquesta persona els va rebutjar. No hi ha un conflicte frontal perquè mai han parlat directament sinó a través dels mitjans de comunicació. Estan pendent de la llicència de l'ajuntament per obrir un altre centre.

Pensa que els llocs de culte, com els de qualsevol altra entitat, haurien de ser de l'ajuntament.

Reflexiona sobre el fet que el dia de demà, quan les persones estrangeres puguin votar, les coses canviaran, perquè seran **vots**. "Si els polítics avui dia no ho tenen en compte, el dia de demà les persones immigrades li recordaran, perquè el que passi ara quedarà en la memòria".

Es queixa que tothom té serveis a prop (farmàcies, escoles, etc.) però el musulmans, que van a al mesquita dos o tres cops al dia, a vegades han de fer un gran desplaçament.

CICDP està implicat amb altres associacions del barri en l'organització d'una festa intercultural, on hi ha xerrades, balls, teatre, etc. La darrera que es va fer va agrupar a més de 500 persones. Va ser una festa molt visible.

4. Els actors i els seus posicionament

Evidentment, no es poden generalitzar les reaccions i arguments esgrimits pels actors de cada un dels diferents àmbits, però sí que es poden apuntar alguns posicionaments més comuns. I això és el que s'intenta fer en el quadre resum que es presenta a continuació. Abans d'entrar-hi, volem fer una puntualització: el terme "veïns" fa referència a la part de veïns d'un barri o ciutat que mostra el seu rebuig a la mesquita i amb això no volem excloure la comunitat musulmana com a veïns del barri ni pressuposar que tots els veïns autòctons s'oposen al centre de culte.

Quadre resum d'actors i posicionaments

ÀMBIT	ACTORS	POSICIONAMENT
ÀMBIT POLÍTIC	Ajuntament Partits polítics Òrgans de govern Administració estatal / autonòmica	Fer complir la normativa Garantir el dret de culte Vetllar per la cohesió social i la convivència A nivell local: es demanen més recursos humans i tècnics i la creació d'un marc general de referència Instrumentalització política pe part d'alguns partits
ÀMBIT SOCIAL	Veïns (del NO)	Algunes AAVV han liderat els moviments d'oposició a la mesquita. Arguments del

	Instigadors queixes veïnals Plataformes ad-hoc Associacions de Veïns Federacions AAVV	No: -ocupació via pública - estigmatització del barri -baixada preu habitatge -sorolls / pudors -arguments tècnics (seguretat, etc.) - etc.
ÀMBIT COMUNITARI	Mesquita Associacions culturals Entitats / Federacions Islàmiques Representacions consulars Líders opinió	Obertura de centres de culte; normalment sense informar prèviament als veïns. Tot i la legalitat del centre, en alguns casos s'han retirat projectes davant el rebuig veïnal CCIC i altres entitats: busquen l'acostament Imams: no tenen les eines de negociació; utilitzen codis culturals que es poden malinterpretar; alguns tenen actituds tancades i agafen un rol massa preeminent; altres fan funció medidora
ÀMBIT MEDIADOR	Entitats socials Entitats suport immigrants Grups diàleg interreligió ONGs	Funció de creació d'espais d'encontre i diàleg Suport a la llibertat de culte Tasques de sensibilització amb la societat receptora Suport a l'obertura d'oratoris
ÀMBIT INFORMATIU	Mitjans de comunicació Experts / intel·lectuals Col·legis professionals Consells Assessors Enquestes d'opinió	Els mitjans poden entrar en una lògica d'enfrontament o de consens; en general han tingut un paper força negatiu (de posar més llenya al foc) Els experts i intel·lectuals: debats i reflexions amb poca connexió amb la realitat

Font: quadre elaborat durant les sessions de la XV Escola d'Estiu i completat amb les entrevistes

5. Propostes i recomanacions fetes pels entrevistats

En aquest apartat recollim algunes propostes o recomanacions que han fet els propis responsables dels ajuntaments en base a la seva pràctica quotidiana i a les reflexions fetes amb posterioritat a la gestió del conflicte.

5.1. MODEL DE SOCIETAT INTERCULTURAL

En el que coincideixen bona part de les persones entrevistades és que és molt important que es tingui clar políticament que **qualsevol religió té dret a tenir un espai de culte digne** i tenir la voluntat política d'acompanyar i informar perquè això sigui així. S'ha de reafirmar a la població el dret constitucional de tothom de tenir un lloc de culte digne.

Per formular aquest posicionament polític s'ha d'haver definit el model de societat, el model de poble i el model de ciutadania que es vol. Això vol dir que s'ha de partir de la idea que es tracta d'un **tema relatiu a tota la població** i no només als immigrants.

Partint d'aquesta visió més integral, és necessari també **treballar de manera transversal**, amb la col·laboració dels tècnics de les diferents àrees. La immigració és un fet social real que no es pot abordar des d'una sola àrea sinó que hi ha d'haver la col·laboració de totes les àrees.

Els plans de convivència poden ser eines útils per abordar el tema de manera integral i transversalment. Per aquest motiu, algú apunta que més que d'un pla de gestió de la diversitat és d'un **Pla de Ciutat** que s'ha de parlar.

De tota manera, també s'ha alertat del fet que, els plans, en el paper poden estar molt bé perquè expressen la voluntat de fer coses en un determinat sentit, però també s'ha de tenir en compte la segona fase, és a dir, l'execució del que hi ha sobre paper. La dificultat per executar aquesta segona fase pot venir per la manca de recursos i també per la falta de planificació per posar-ho en pràctica. També s'ha de tenir en compte que el fet migratori està en evolució constant i que, per tant, s'ha de fer un **pla dinàmic**. Les necessitats de la població magribí, per exemple, no tenen res a veure amb la xinesa. S'ha d'estar al corrent, de manera permanent, dels canvis i tenir les eines que permetin fer seguiment i adaptar-se a aquests canvis.

5.2. QUAN ESCLATA EL CONFLICTE

El que es recomana quan apareix el conflicte s'ha de tenir una actitud pública que no afegeixi llenya al foc. Deixar clar quins són els principis i criteris de l'ajuntament i no entrar a replicar als que s'excedeixen, sinó intentar **refredar les passions**.

Davant del conflicte l'ajuntament ha de **liderar el procés**, mantenir una posició política clara i intentar contrarestar les protestes amb arguments i fets.

És recomanable asseure a la taula a tots els actors implicats. L'ajuntament ha de ser **transparent** sobre el tema. També s'apunta la importància de donar la **informació** directament als diferents agents i evitar que aquesta arribi per altres vies. "No s'ha de deixar que la discussió estigui al carrer (pel risc de crispació) ni als mitjans de comunicació (pel risc que es faci un ús demagògic o paternalista).

És important tenir identificats els **interlocutors vàlids** i tenir coneixement personal del tema, no només sobre el paper sinó també sobre el **terreny**. I aquest coneixement no ha de ser només quantitatiu sinó també qualitatiu.

Hi ha qui afirma que el **pitjor** que es pot fer és **amagar el cap sota l'ala** (estratègia de l'estruc). Per això és molt important agrupar totes les associacions, grups o entitats al voltant d'una taula perquè participin a la reflexió i a la construcció d'un model de futur.

S'ha de treballar perquè la població assumeixi que, agradi o no, els immigrants estan aquí i tenen els mateixos drets i deures que tothom. No s'ha de portar la discussió a temes religiosos o de convicció, sinó que s'ha de parlar de model de societat i de drets i deures. Hi ha un acord general amb el fet que **les persones immigrades han de tenir una ciutadania total i completa**; que no es pot tenir una ciutadania dues velocitats. "No es pot exigir a algú que només compleixi amb els seus deures i pagui impostos, però no tingui tots els drets".

També s'ha d'intentar fer que la **premsa local** (o no local) entri dins una **lògica de consens** i no d'enfrontament.

En la mesura del possible s'ha de treballar **preventivament** i anticipar el diàleg. Els serveis de **mediació** tenen un paper important quan esclata un conflicte però també un **funció preventiva** fonamental. En aquest sentit, és molt interessant la iniciativa de Santa Coloma de Gramenet de fer un **mapa de zones calentes** que detecten els educadors-mediadors que treballen al carrer amb la seva feina del dia a dia.

Una altra idea és que s'ha de deixar clar a la població que un oratori és un lloc on la gent va a resar al seu Déu i prou. I en cas que s'hi facin altres activitats, l'ajuntament n'ha d'estar al corrent.

5.3. RELACIÓ ESTABLE I ESPAIS DE DIÀLEG

És bàsic mantenir una relació estable per tenir informació constant de la realitat del municipi. S'afirma que no pot ser que es tingui coneixement de l'existència d'una associació cultural islàmica el dia que van a l'ajuntament a informar que obren una mesquita. S'ha de procurar tenir el **màxim de diàleg amb totes les parts** i intentar preveure quins seran els afectats d'una determinada actuació (per exemple, de la ubicació d'una mesquita).

En aquest sentit són interessants totes les iniciatives orientades a apropar persones de diferents cultures i religions. A Manresa hi ha un **Grup de Diàleg Interreligiós** (integra a catòlics, budistes, evangelistes, musulmans, etc. i està liderat per la superiora del convent de Santa Clara, una persona amb molt de carisma). Ha tingut un paper molt positiu: van fer una festa de benvinguda a la comunitat musulmana.

En els espais interreligiosos es pot detectar la convergència i desvestir els conflictes com a religiosos. Un altres exemple és la **Plataforma pel Diàleg Interreligiós del Raval** (engloba a 41 entitats liderades per la parròquia a favor de la mesquita).

Coincideixen amb què s'ha de **tendir a la normalització** i les **Associacions de Veïns** tenen un paper fonamental d'inclusió de la immigració als barris. S'ha d'intentar afavorir la participació del col·lectiu musulmà en aquestes associacions i, si cal, acompanyar el procés (amb el suport de mediadors).

També s'ha apuntat la necessitat que hi hagi una associació civil que englobi els musulmans i no deixar només el rol dels interlocutors als imams.

Una altra proposta és la d'incorporar les entitats religioses dins del teixit associatiu, donat que també fan un treball pel bé comú. També intentar que les entitats s'aproximin al teixit cultural del país d'acollida i que participin de les activitats culturals i interreligioses que es fan a nivell de ciutat. Aquest són gestos de normalitat que afavoreixen processos de co-aprenentatge.

5.4. NECESSITAT DE REGULACIÓ

Els responsables municipals defensen que s'ha de disposar d'una **regulació dels equipaments de culte**. La normativa ha d'establir els criteris següents: ubicació de les

zones de culte; definició d'espai de culte; nombre d'assistents per metres quadrats; amplitud mínima de carrer; mesures de seguretat; etc.

Coincideixen amb què si les condicions sobre la implantació de llocs de pregària està clara no hi haurà tants problemes d'acceptació per part de la població. A banda, aquestes mesures reduirien el marge de discrecionalitat que actualment tenen els planificadors locals.

Pel que fa a la **situació dels oratoris en polígons industrials**, d'entrada no es valora com a una bona opció, ja que s'ha de prioritzar, en la mesura del possible, el criteri de la proximitat. La ubicació de centres de culte en àrees segregades del nucli urbà, si bé té efectes negatius sobre la cohesió social del territori, sovint té avantatges pel que fa a les condicions dels locals (més espaiosos, etc.). S'insisteix, però, en què s'han d'estudiar les possibilitats que té a cada municipi (tenint en compte aspectes com la disponibilitat de sòl, l'existència de locals grans, etc.) i a partir d'aquí particularitzar les estratègies (no es pot aplicar sense més la solució per la qual ha optat el municipi veí).

Apunten, però, que és preferible **no** crear normes **d'especificitat absoluta** (per exemple una llei de mesquites), sinó complementar allò existent (com ja hem comentat, la regulació sobre locals de culte solen estar incloses en les ordenances relatives a espais de concurrència pública).

També s'ha reclamat suport a l'administració local des d'altres administracions. En aquest sentit, és interessant la iniciativa de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de redactar una ordenança model que serveixi per unificar els criteris de construcció dels centres d'oració musulmans.

En alguns casos, per evitar problemes no s'ha intervingut en oratoris que no complien les mínimes normes de seguretat. Als oratoris s'han **aplicar les mateixes normes i la mateixa flexibilitat que s'aplica a tothom**. La comunitat musulmana no ha de desatendre la seva responsabilitat: se'ls ha d'exigir el compliment de la normativa igual que a tothom.

Els Acords del 92 i la Constitució garanteixen la llibertat de culte religiós. En aquest sentit, no cal més regulació sinó **fer complir** la que ja existeix i no defugir responsabilitats. Diverses veus han afirmat que davant la violació d'un dret la resposta de l'ajuntament ha de ser contundent i que s'ha de deixar clar que l'exercici dels drets és un fet innegociable.

També és important que el **posicionament de l'ajuntament sigui clar** i que mantingui el criteri. "Deixar clar que són ciutadans, tenen una associació legalment constituïda i,

per tant, s'ha de trobar una solució a la seva demanda. L'ajuntament ha de garantir els drets de tots els ciutadans".

5.5. PEDAGOGIA I SENSIBILITZACIÓ

On també coincideixen tots els responsables municipals és que cal fer un treball **d'educació** i lluitar contra els tòpics que hi ha sobre els immigrants i la por cap a la comunitat musulmana.

S'ha de procurar de no presentar les coses des de punts de vista negatius.

La tasca pedagògica consisteix també en explicar a la població autòctona que Catalunya no és la dels anys quaranta (blanca i catòlica) i que la realitat actual és una altra molt més diversa.

També s'ha de fomentar la **comprensió de l'Islam des de la diversitat de corrents**. Cal fer una tasca d'informació i aclarir mites: què vol dir ser musulmà?

Es proposa fer un treball les escoles. També fer actuacions de sensibilització a nivell micro, perquè els seus participants facin d'altaveu i puguin, a poc a poc, anar canviant mentalitats. Pel que fa a les activitats, s'opta, més que setmanes interculturals, on hi va la gent que ja està sensibilitzada, per fer actuacions més focalitzades i amb debats més profunds.

Algunes accions concretes que ens han proposat en el sentit d'afavorir l'acostament amb la comunitat musulmana són:

- Butlletins d'informació per a la societat d'acollida (què és l'Islam, la cultura musulmana, els costums, les festes, etc.)
- Butlletins informatius per la població nouvinguda sobre com és la societat on arriba, quins són els drets que té, quins són els deures, com funcionen els serveis públics, etc.
- Adequar aquests butlletins informatius al públic receptor (infants, joves i adults i gent gran).
- Fer jornades de portes obertes a les mesquites.
- En algun municipi s'està estudiant la possibilitat de publicar els "sermons" (khoutba) de l'imam.
- També s'han portat a terme actuacions a l'àmbit de l'escola primària i secundària: joc de l'awele; joves guies; operació "Benvingut a casa"; reconstrucció i simulació de la vida a un petit poble de Mali, per exemple.

Explicació per als alumnes de secundària del que és una mesquita i les seves funcions.

5.6. PAPER DELS IMAMS I LA MESQUITA

En relació a la polèmica sobre les relacions amb determinats imams, s'afirma que és fonamental **que els tècnics dels ajuntaments coneguin els codis culturals** que existeixen. Per exemple, una persona que es posa a 90 graus del seu interlocutor prové d'una zona molt concreta de Marroc on els homes sempre tenen aquesta posició. L'imam passa moltes hores al dia amb gent de la comunitat àrab que comparteix uns codis determinats i, si no es coneixen, es poden malinterpretar determinades actituds.

Tot i que algun ajuntament ha parlat de la importància de la intervenció de l'imam en algun conflicte, especialment amb joves, no està clar que aquesta figura hagi de fer, necessàriament, un paper de mediador. És **un actor més** de la comunitat.

A més, s'assenyala que els imams molts cops no tenen les eines de comunicació necessàries (per exemple la llengua). Per tant, la interlocució sovint és assumida per persones que no tenen estratègies de negociació i això pot dificultar una bona entesa.

S'han de crear pactes i escollir els interlocutors vàlids, encara que aquests siguin fora de l'àmbit de la mesquita. Hi ha qui es queixa que **s'ha magnificat el paper dels imams**. I s'apunta que no s'ha de perdre de vista que el rol que tenen a Catalunya és molt diferent que el que tenen als seus països d'origen.

La mesquita pot ser un espai per treballar la convivència, però no es pot convertir en l'únic espai.

Hi ha alguns ajuntaments que ha promogut la constitució d'algunes comunitat musulmanes com a associacions cultural, en lloc de religioses, perquè aquesta fórmula possibilita altres vies de col·laboració amb l'administració i estableix nou marc conceptual (de participació, etc.).

6. Reflexions finals

En aquest darrer apartat anotarem, sense entrar massa a fons, algunes idees que considerem interessants que ha sortit durant els debats o les entrevistes i que no es poden incloure en cap dels apartats anteriors.

- Necessitat d'un pacte social, que impliqui a tots els actors i als diferents nivells de l'administració.

- Tenir clar també quin és el "model d'integració". Tenir present que els models "purs" (assimiliacionista, multiculturalista) a Europa estan en crisi.
- Una crítica al discurs d'acollida és que s'han valorat alguns aspectes per sobre dels altres (aspectes culturals o religiosos més que socials).
- L'Islam a Catalunya va més enllà d'una realitat conflictiva. És una confluència de molts aspectes. Les mesquites no són igual a Islam a Catalunya, sinó que l'Islam va molt més enllà.
- Les reaccions contràries són símptomes d'altres coses.
- La presència de musulmans a Catalunya ha posat de manifest "falles" del sistema.
- Un altre element és que l'aparició de mesquites ha suposat la certificació que la presència de musulmans és permanent.
- Els processos de reacció en contra sorgeixen quan una presència al municipi es fa visible. L'aparició de mesquites condiciona la percepció i la construcció de l'Islam català.
- Les reaccions queden presents a les memòries.
- Hi ha diversitats que preocupen més que les altres (islam). Es plantegen cultures més resistents que les altres, amb elements de dificultat i de conflicte.
- S'ha de fer respectar la legalitat, la resta és només "recomanable". Sembla que se'ls exigeix més a uns que als altres. Fins quans s'hauran de fer accions per demostrar la presumpció d'innocència?
- Els ajuntaments fan gestió d'allò "glocal": s'ha de contextualitzar amb els esdeveniments que passen a nivell internacionals (guerra d'Afganistan, atemptats, govern del PP...).
- Tant des del punt de vista històric com contemporani hi ha elements per parlar d'un Islam europeu.
- No es coneix la tradició històrica. Hi ha una memòria selectiva: no es coneix el dret ni la jurisprudència musulmana, igual que els filòsofs (Aristòtil és més conegut que Averroes).
- S'utilitzen conceptes que amaguen una determinada ideologia. Per exemple, Islam i Europa: no són termes equivalents. Si s'utilitzen com a tals implica una Europa judeocristiana (greco-romana).

- L'Islam no té una sola forma (Aràbia Saudita, Senegal, Indonèsia, Marroc...). No és un tot monolític simple, sinó que és molt divers. Aquests diferents nivells de diversitat al món confereixen una realitat molt complexa.
- La **diversitat** prové de la **interpretació** els textos fonamentals (l'Alcorà i la tradició del profeta) i un segon nivell de diversitat la integren les bases culturals de les societats en les quals estan (Àfrica negra, Àsia, etc.)
- La majoria d'europaus no estan psicològicament preparats per assumir que l'Islam també forma part d'Europa. Per tant, hi ha un treball psicològic i intel·lectual a fer molt important.

7. Recursos

En aquest darrer apartat inclourem els recursos orientats a aprofundir en el coneixement de l'Islam o en els conflictes que s'han generat entorn a la ubicació d'un oratori. També apuntarem algunes iniciatives de caràcter interreligiós, com ara l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós, que té per objectiu promoure el coneixement i el diàleg entre els membres de les diferents confessions religioses presents a Catalunya

DOCUMENTAL

Mesquita NO! Elements per a una reflexió sobre immigració, intolerància i conflicte

Un documental d'Alberto Aranda i Guillermo Cruz

Acontraluz Films. 2005

Durada: 30'

Mesquita NO! és un documental sobre el conflicte succeït a Santa Coloma de Gramenet entre els mesos d'octubre i novembre de 2004. "És un document per al diàleg i la reflexió sobre els fets ocorreguts, sobre les causes i conseqüències d'un cas que no ha estat ni el primer ni l'últim d'aquest caire".

COMUNITATS ISLÀMIQUES

- Associació Catalana d'Estudis Islàmics
<http://www.paisoscatalans.org/acei>

- Associació de Dones Múslmanes Inshallah
<http://www.webislam.com/insha-allah/informacion/>
- Federación Española de Entidades Religiosas Islámicas (FEERI)
<http://www.webislam.com/>
- Unión de Comunidades Islámicas de España (UCIDE)
<http://www.islamhispania.org/>

INICIATIVES INTERRELIGIOSES

- Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós
<http://www.audir.org/entrada.html>
- Diàleg Interreligiós Monàstic
<http://www.benedictinescat.com/StPere/cat/dim.html>
- Grup de Treball Estable de Religions
<http://www.grupdereligions.org/>
- Parlament de les Religions del Món a Barcelona
<http://www.unescocat.org/prm2004/index.html>
- Xarxa Catalana d'Entitats de Diàleg Interreligiós
<http://www.audir.org/activitats/xarxa.html>

WEB INSTITUCIONAL

Direcció General d'Afers Religiosos

<http://www10.gencat.net/presidencia/AppJava/cat/dgar/index.jsp>

ARTICLES I LLIBRES CONSULTATS

- Jordi Moreras, "Musulmanes en Barcelona". Edicions CIDOB. 1999.
- Jordi Moreras. "Los musulmanes en Europa Occidental". La Factoría. Juny-setembre 1999.
- Jordi Moreras "Predicar en tierra ajena. Los roles asumidos por los imames en contexto migratorio", en J.M. Palaudàrias-C. Serra (comp.), Actas del 4º Congreso sobre la Inmigración en España. Ciudadanía y participación. Girona, 2004.
- Institut Europeu de la Mediterrània, gestionar la diversitat. Reflexions i experiències sobre les polítiques d'immigració a Catalunya. Capítol "Islam i fet religiós". Barcelona, 2003

- D. Mohamed Chaib, *Ética para una convivencia. Pensar en la inmigración: l' Islam a casa nostra*. L'esfera dels llibres, 2005.
- Joan Estruch, *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya*. Ed. Mediterrània, 2004.

Índex dels annexos

Annex 1. Programa de la 15a Escola d'Estiu, organitzada per la Fundació SER.GI del 6 al 9 de setembre de 2005. Curs "Una mesquita al barri: diàlegs entorn la convivència i la integració", coordinat per Jordi Moreras.

Annex 2. Acuerdo de cooperacion del Estado español con la Comision Islamica de España (aprovat per la Llei 26/1992, de 10 de novembre, B.O.E. de 12 de novembre)

Annex 3. Manifest per a un Reus realment obert i Document de valoració per a un Reus realment obert.

Annex 4. Conclusions de l'estudi *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya*, de Joan Estruch.

01 INTRODUCCIÓ

A Catalunya no hi ha cap mesquita de nova construcció. L'any 2004 hi havia 140 oratoris, dels quals 114 eren magribins (el 82%). Els primers locals destinats al culte van aparèixer a Barcelona els anys setanta, vinculats a l'arribada de la població nord-africana. A mitjans dels anys vuitanta es va produir un procés de dispersió de locals vinculats al culte musulmà i es van començar a obrir oratoris en municipis on ja hi havia un percentatge important de població marroquina. L'augment més important es va produir entre el 1995 i el 2001, fet que va provocar també un increment de la visibilitat de la presència musulmana a Catalunya, lligat al procés d'estabilització comunitària d'aquests col·lectius. En aquests anys també es va iniciar un procés de legalització d'aquests espais i un intent de sortir de la precarietat.

Aquesta major visibilitat va provocar l'aparició de les primeres reaccions de rebuig d'una part de la ciutadania. Fruit d'aquestes reaccions contràries, a partir del 2002 fins l'any 2005 s'ha tornat a un **període d'invisibilitat** a l'hora de crear espais de culte. En localitats on s'han donat conflictes entorn a la ubicació d'un oratori, les comunitats musulmanes han preferit tornar a actuar al marge de les normatives municipals per tal d'evitar nous conflictes.

Així doncs, després d'un període en què es començaven a regularitzar els espais de culte, actualment, els oratoris es caracteritzen per la precarietat tant pel que fa a les infraestructures com a certs aspectes normatius. Una de les qüestions fonamentals que es planteja l'administració local és si ha de resoldre la precarietat dels espais de culte o fins a quin punt hi ha d'intervenir —ja hi ha algun ajuntament que ha optat per subarrendar locals o cedir terrenys.

Adscripció federativa i registre

Hi ha dues grans federacions de mesquites i oratoris a l'Estat espanyol: la FEERI (Federació Espanyola de Entitats i Religioses Islàmiques) i la UCIDE (Unió de Comunitats Islàmiques d'Espanya). A Catalunya, el 2000 es va constituir el Consell Islàmic Cultural de Catalunya (CICC), amb l'objectiu d'intentar donar respostes i promoure iniciatives per acostar la cultura catalana i la musulmana. Pretén ser una federació d'associacions musulmanes a Catalunya. Agrupa uns 75 oratoris de tot el territori i ha establert contactes formalitzats amb més de 54 entitats amb compromisos d'adhesió i col·laboració i una vintena de contactes més no formalitzats.

Alguns oratoris estan inscrits al registre com a entitats religioses, però no totes les entitats religioses són necessàriament oratoris, ni tampoc tots els oratoris són entitats religioses. El nombre d'oratoris inscrits com a entitats religioses és de 33; els inscrits com a entitats culturals 34; els que són una combinació de les dues 22; i, finalment, sense adscripció n'hi ha 50.

La legalització com a entitat religiosa suposa haver de fer uns tràmits administratius més complexos, que s'han de formalitzar al Ministeri de Justícia i que suposen una inversió més gran de recursos i més temps. Per a constituir-se com a entitat cultural la inscripció s'ha de fer al Registre d'Associacions del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. En alguns casos ls ajuntaments han demanat al col·lectiu musulmà que es constitueixi com a entitat cultural per tal que es pugui fer una cessió d'ús de terrenys municipals.

Marc legal i competencial

L'estat és qui té la competència en relació als aspectes religiosos. El marc legal general ve determinat pel que estableix la Constitució Espanyola i la Llei Orgànica de Llibertat Religiosa de 1980. La Constitució Espanyola defineix l'Estat com a aconfessional en afirmar que "cap confessió tindrà caràcter estatal" i "garanteix la llibertat ideològica, religiosa i de culte dels individus i de les comunitats sense cap altra limitació, quan siguin manifestades, que la necessària per al manteniment de l'orde públic protegit per la llei".

Pel que fa concretament al culte islàmic, el 1992 es va signar l'**Acord de Cooperació de l'Estat espanyol amb la Comissió Islàmica d'Espanya**. Malgrat ser un dels marcs legals de reconeixement de l'islam més amplis de la Unió Europea, la seva aplicació i execució ha estat molt pobre.

Pel que fa a l'àmbit de la Comunitat Autònoma, el text legal de referència és l'Estatut d'Autonomia, actualment en procés de revisió. A banda, hi ha diverses actuacions que s'estan duent a terme des de la Direcció General d'Afers Religiosos. Una d'aquestes és la signatura d'un **Conveni Marc amb el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya** amb l'objectiu de fomentar el diàleg i el mutu coneixement entre l'Islam i la societat catalana (es va signar el juny de 2002). Aquest conveni inclou actuacions com el suport al programa de formació en llengua catalana i de coneixement de la realitat social de Catalunya als imams musulmans que exerceixen la seva tasca al nostre país.

Hi ha un altre aspecte que afecta la ubicació d'espais de culte i que té relació amb la Llei d'Urbanisme de Catalunya (ja que l'urbanisme és competència exclusiva de la Generalitat). Aquesta llei, modificada pel Decret legislatiu 1/2005, estableix que els **Plans Generals d'Ordenació Urbanística** dels municipis han de reservar un mínim de metres quadrats a equipaments comunitaris (dins dels quals hi ha els equipaments religiosos). De tota manera, la forma com es concreta aquesta planificació urbanística dependrà dels ajuntaments, en funció de molts factors (econòmics, socials, etc.).

A nivell local, a banda de preveure espais en el Pla General, els ajuntaments també poden aprovar ordenances municipals de regulació d'usos. La majoria d'ordenances municipals que fan referència als espais de culte s'inclouen dins de les normes relatives a establiments de concurrència pública. En general, regulen aspectes relatius a la seguretat, l'aforament, el soroll i la gestió de residus.

Les reaccions de rebuig

L'obertura d'oratoris als baixos de vivendes han provocat, en diferents municipis de Catalunya, el rebuig d'una part dels veïns a la seva instal·lació. A vegades es tracta de locals que no compleixen les condicions per acollir un centre de culte. Però en d'altres casos, malgrat que l'espai disposa de tots els permisos, s'ha forçat a un canvi d'ubicació. Alguns dels arguments que esgrimeixen els veïns que s'oposen a l'obertura d'una mesquita al seu barri són: l'estigmatització del barri i la baixada del preu de l'habitatge; l'ocupació de la via pública per part dels fidels que van a fer l'oració; els sorolls i les pudors de les sabates; i arguments de tipus tècnic (manca de ventilació, seguretat, etc.).

Sovint, darrera de suposats arguments tècnics s'amaguen problemes d'altre tipus que tenen a veure amb la por o la competència pels ajuts socials. Aleshores la gestió és més difícil. En les fitxes següents apuntarem algunes recomanacions de com poden actuar els ajuntaments davant de l'obertura d'una mesquita o un oratori al seu municipi. Tenen a veure amb actuacions de dos tipus: per una banda, amb fer complir la normativa i fer respectar els drets fonamentals; i per l'altra, amb la creació d'espais de diàleg i plataformes interreligioses.

MESQUITES I ORATORIS

02 DIGNIFICAR ELS LLOCS DE CULTA I PROMOURA LA IGUALTAT DE DRETS I DEURES

Com ja s'ha apuntat a la fitxa introductòria, les reaccions de rebuig d'una part dels veïns dels municipis on s'han ubicat algunes mesquites i oratoris han portat a un període d'invisibilitat d'aquels espais de culte. Bona part dels oratoris que hi ha actualment a Catalunya es troben en una situació de precarietat pel que fa a les infraestructures —solen estar en baixos que no tenen capacitat per acollir a tots els fidels— i en molts casos no compleixen les normatives municipals relatives als establiments de concurrència pública —que regulen aspectes com la ventilació, mesures contra incendis, etc.

Una de les qüestions fonamentals que es planteja l'administració local és quina ha de ser la seva posició davant d'aquesta situació de precarietat dels espais de culte i fins a quin punt hi ha d'intervenir, ja sigui cedint locals o subvencionant la construcció de mesquites de nova planta, o bé clausurant locals quan no es compleixen les normatives. Tot i que no està clar quin a ha de ser el grau d'implicació dels responsables municipals en la construcció d'oratoris i mesquites, el que sí és evident és que l'administració local ha de **facilitar la dignificació** dels espais de culte que ja existeixen i l'obertura de nous centres.

En aquesta fitxa apuntarem algunes recomanacions en relació a la millora de les condicions d'aquests espais, al compliment de la normativa i al respecte a la llibertat de culte.

Planificació urbanística

Els ajuntaments han de **planificar** la ubicació dels espais de culte. La llei estableix que els **Plans Generals d'Ordenació Urbanística** dels municipis han de reservar un mínim de metres quadrats a equipaments comunitaris, dins dels quals s'inclouen els equipaments religiosos, però la manera com es concreti aquest precepte dependrà de cada ajuntament, en funció de diferents elements.

En fer aquesta **planificació urbanística** s'han de tenir en compte quines són les **noves demandes i necessitats de la població** que viu al municipi i preveure quina serà l'evolució a llarg termini. Un fet evident és que l'arribada de població nouvinguda ha comportat l'aparició de **noves religions**, com la musulmana, al mateix temps que la població autòctona, majoritàriament de tradició catòlica, ha patit un procés de secularització (i, per tant, una disminució de la demanda d'espais de culte catòlic).

Proximitat dels centres

A l'hora de trobar una solució a la ubicació d'espais de culte musulmà els ajuntaments han optat per fórmules molt diferents. És preferible tenir en compte el **criteri de proximitat**, és a dir, que el centre religiós estigui al nucli urbà o proper a la comunitat

musulmana, tot i que això no sempre és possible ja que dependrà de la disponibilitat d'espais que tinguin les condicions necessàries per ubicar-hi un local de culte.

Desplaçar els centres de culte musulmà a un polígon industrial o a la perifèria del municipi no és, d'entrada, una bona solució, ja que relega a la marginalitat una determinada religió. De tota manera, pot ser una opció satisfactòria en aquells casos en què el polígon és relativament proper al barri on viu bona part de la comunitat musulmana o bé està incorporat dins l'entramat urbà.

Una altra solució per la qual han optat alguns ajuntaments és la cessió de terrenys o bé l'arrendament de locals municipals per un determinat període de temps, de la mateixa manera que es faria a qualsevol altra entitat del municipi. Per fer-ho, però, és necessari que l'associació s'hagi inscrit com a **entitat cultural** i que tingui un projecte cultural que vagi més de les activitats religioses (sense oblidar que es tracta d'un espai de culte).

En qualsevol cas, el que cal deixar clar és que **no hi ha receptes** que es puguin aplicar a qualsevol situació sense adaptar-les al context en el qual s'ha generat. S'ha de tenir en compte la realitat del territori i evitar copiar exactament les fórmules que en un municipi han funcionat. És important **particularitzar les estratègies** tenint en compte les especificitats de cada indret: la disponibilitat de sòl, l'existència de locals en condicions propers a la comunitat musulmana, el teixit associatiu, etc.

Respecte a la llibertat de culte

Els drets de llibertat de culte i religió estan reconeguts en diferent textos legislatius com a drets fonamentals de les persones. Així doncs, la normativa per garantir la pràctica religiosa i la llibertat de culte ja existeix, malgrat que la seva aplicació és molt pobre. Per tant, no és necessari aprovar més legislació en aquest sentit sinó **fer complir la que ja existeix** i no defugir responsabilitats. S'ha de tenir clar políticament que qualsevol religió té dret a un lloc de culte digne i l'ajuntament ha d'actuar perquè això sigui possible.

Davant la violació d'un dret fonamental, com pot ser la llibertat de culte, la resposta de l'Ajuntament ha de ser contundent i assumir la seva funció de garant de drets. **L'exercici dels drets és un fet innegociable** i en relació a aquesta qüestió l'administració ha de tenir una posició política clara. Si es tracta de ciutadans del municipi als quals la llei els empara no es pot cedir a la pressió de determinats col·lectius davant demandes il·legals.

Exigir el compliment de la normativa

Els ajuntaments tenen el repte de **regular els equipaments de culte**. S'han de tenir establerts els criteris següents: ubicació de les zones de culte; definició d'espai de culte; nombre d'assistents per metres quadrats; amplitud mínima de carrer; mesures de seguretat; etc. Si les condicions sobre la implantació de llocs de pregària està clara no hi haurà tants problemes d'acceptació per part de la població.

És preferible **no crear normes d'especificitat absoluta**, per exemple una llei de mesquites). Però si és necessari complementar allò existent (la regulació sobre locals de culte solen estar incloses en les ordenances relatives a espais de concurrència pública).

Als oratoris s'han d'aplicar les mateixes normes i la mateixa flexibilitat que s'aplica a tothom. La **comunitat musulmana** no ha de desatendre la seva responsabilitat i se'ls ha d'**exigir el compliment de les ordenances** en relació als espais de concurrència pública, igual que a tothom.

A vegades, per evitar problemes no s'ha intervingut en oratoris que no complien les normes mínimes de seguretat. Això, a banda del risc d'accidents que suposa, genera malestar entre la població autòctona, que ho interpreta com un tracte de favoritisme.

Darrera de la qüestió de les sales de culte, sovint hi ha també un tema de "rendibilitat política". Per una banda, a vegades, la por a perdre vots pot fer negligir l'Ajuntament de la seva responsabilitat en la defensa d'un dret fonamental. Per l'altra, hi ha partits polítics que han utilitzat el conflicte entorn a l'obertura d'un oratori per aconseguir els vots dels veïns que s'hi oposaven. En relació al tema del vot, un dels interrogants que s'obren en aquests moments és si el discurs polític canviarà quan la població nouvinguda pugui participar en les eleccions.

Molts cops no es tracta tant d'una qüestió de fer complir la normativa sinó d'arribar a un pacte social entre tots els agents i de crear una nova relació entre els ajuntaments, les entitats culturals musulmanes i les associacions de veïns.

La dificultat que tenen molts ajuntaments és la manca de recursos tècnics i humans per afrontar aquestes noves demandes. En aquest sentit, es demana que des d'una instància superior es creï un marc genèric, amb unes directrius molt clares, a partir de les quals els ajuntaments sàpiguem com actuar.

CONVENI PER LA INTEGRACIÓ

L'Ajuntament de Mataró va signar dos convenis, amb l'Associació Cultural Musulmana Al Ouaha de Rocafonda i amb l'Associació Cultural Islàmica Annour, que van més enllà d'un simple contracte d'arrendament. A través d'aquest acord es comprometen a treballar per la plena integració dels immigrants. Es parla de la integració d'infants i joves a l'escola, l'esport i el lleure, de la inserció social de les dones, de la igualtat d'oportunitats i de la mediació en els conflictes que puguin sorgir per la complexitat del fet migratori. L'acord recull la necessitat de promoure el coneixement del país d'acollida, des de l'idioma, la cultura, les pautes de convivència i els principis democràtics.

Extret de la notícia *L'associació lloga un local municipal al polígon del Pla d'en Boet i el farà servir com a espai de culte* (El Punt, 26.7.2002).

ORDENANÇA MARC

La Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya està negociant amb les entitats municipalistes la redacció d'una **ordenança** que serveixi com a **model** per **unificar els criteris de construcció dels centres d'oració musulmans**. La normativa podria entrar en vigor a principis del 2006. D'altra banda, des d'aquesta mateixa direcció general també s'està redactant un **protocol** per orientar a la comunitat musulmana a l'hora d'obrir un centre de culte.

REFERÈNCIES LEGALS

- Constitució Espanyola de 27 de desembre de 1978 (B.O.E. de 29 de desembre)
- Llei Orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de Llibertat Religiosa (B.O.E. de 24 de juliol)
- Acord de cooperació de l'Estat espanyol amb la Comissió Islàmica d'Espanya [aprobat per la Llei 26/92, de 10 de novembre, B.O.E. de 12 de novembre]
- Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del Dret d'Associació (B.O.E. del 26)
- Reglament d'Organització i Funcionament del Registres d'Entitats Religioses, aprovat pel Reial Decret 142/1981, 9 de gener, i desenvolupat pel Reial Decret 1879/1994, de 16 de setembre

03 CREACIÓ DE PLATAFORMES D'ENCONTRE I FOMENT DEL CONEIXEMENT DE L'ISLAM DES DE LA DIVERSITAT DE CORRENTS

Més enllà de veïllar pel compliment de la normativa, s'ha de treballar per fomentar la convivència i el respecte a la diversitat i per donar a conèixer la realitat de l'Islam en tota la seva complexitat.

Per fer aquest treball d'integració és molt important el paper del teixit associatiu. S'ha de promoure la participació de població nouvinguda, no només en associacions d'immigrants sinó també en entitats de tots els àmbits, de manera que la seva presència es vagi normalitzant.

En aquesta fitxa apuntarem algunes recomanacions orientades a millorar el coneixement entre les diferents comunitats religioses.

Relació estable i espais de diàleg

És bàsic mantenir una relació estable per tenir informació constant de la realitat del municipi. S'ha de procurar tenir el **màxim de diàleg amb tots els agents del territori**.

Són interessants totes les iniciatives orientades a apropar persones de diferents cultures i religions. En els **espais interreligiosos** es pot detectar la convergència i els interessos comuns i desvestir els conflictes que es presenten com a religiosos. Un exemple d'aquest tipus d'espai seria la Plataforma pel Diàleg Interreligiós del Raval (està integrada per unes quaranta entitats liderades per la parròquia i en un moment de conflicte al barri van donar el seu suport la mesquita).

S'ha de tendir a la normalització i a fomentar la presència de persones nouvingudes en tots els àmbits de la societat. Les **Associacions de Veïns** tenen un paper fonamental d'inclusió de la immigració als barris. S'ha d'intentar afavorir la participació del col·lectiu musulmà en aquestes associacions i, si cal, acompanyar el procés amb el suport de mediadors.

S'ha d'incorporar les entitats religioses dins del teixit associatiu, donat que també fan un treball pel bé comú. Es poden buscar fórmules perquè aquestes entitats s'aproximin al teixit cultural del país d'acollida i que participin de les activitats culturals que es fan a nivell de ciutat. Són gestos de normalitat que també afavoreixen processos de co-aprenentatge i coneixement mutu.

Pedagogia i sensibilització

Cal fer un treball **d'educació** i lluitar contra els tòpics que hi ha sobre les persones nouvingudes i la por cap a la comunitat musulmana. La tasca pedagògica consisteix

tombé en explicar a la població autòctona que Catalunya no és la dels anys quaranta (blanca i catòlica) i que la realitat actual és una altra molt més diversa.

També s'ha de fomentar la **comprensió de l'Islam des de la diversitat de corrents**. Cal fer una tasca d'informació i aclarir mites: què vol dir ser musulmà? Quines són les seves corrents? Quina és la postura de l'Islam respecte a la dona?

Sovint tenen més impacte les **actuacions de sensibilització a nivell micro** que les grans jornades on hi assisteixen les persones que ja estan sensibilitzades. Les petites accions fomenten el coneixement personal i faciliten que els seus participants facin d'altaveu i puguin, a poc a poc, anar canviant mentalitats.

Algunes iniciatives concretes que afavoreixen l'acostament amb la comunitat musulmana i un millor coneixement, tant de la cultura musulmana com de la societat d'acollida són les següents: butlletins d'informació per a la societat d'acollida (què és l'Islam, la cultura musulmana, els costums, les festes, etc.); butlletins informatius per la població nouvinguda sobre com és la societat on arriba, quins són els drets que té, quins són els deures, com funcionen els serveis públics, etc.; o fer jornades de portes obertes a les mesquites.

Paper dels imams

És important que els tècnics dels ajuntaments coneguin els codis culturals que existeixen per evitar possibles polèmiques que tinguin a veure amb aquestes qüestions. Per exemple, una persona que es posa a 90 graus del seu interlocutor prové d'una zona molt concreta de Marroc on els homes sempre tenen aquesta posició.

L'imam és un **actor més** de la comunitat, però no l'únic interlocutor. Malgrat que alguns ajuntaments demanen la intervenció de l'imam en determinats conflictes, no està clar que aquest hagi de fer, necessàriament, un paper de mediador.

S'ha de fer un treball per escollir els interlocutors vàlids, encara que aquests siguin de fora de l'àmbit de la mesquita. Alguns cops **s'ha magnificat el paper dels imams**. S'ha de tenir en compte que el rol que tenen a Catalunya és molt diferent al que tenen als seus països d'origen.

La mesquita es pot convertir en un espai per treballar la convivència, però no un espai únic.

No pot ser que els responsables de l'ajuntament tinguin coneixement de l'existència d'una associació cultural islàmica el dia que aquesta es presenta al consistori a informar que vol obrir una mesquita. S'ha d'intentar tenir contacte amb els diferents actors per poder preveure els esdeveniments i evitar trobar-se davant dels fets consumats.

No és bo tampoc que des de l'administració es desconeguin les pertinences espirituals, les escoles islàmiques o les obediències dels grups musulmans de la ciutat.

Els imams, malgrat que sovint són els interlocutors de l'administració, molts cops no tenen les eines de comunicació necessàries ni les estratègies de negociació.

No es pot pensar que la inclusió és només responsabilitat de la població nouvinguda, sinó de tota la societat.

A vegades els plans de gestió de la diversitat poden acabar essent més una coartada de l'ajuntament, perquè sembli que es fa alguna cosa, que una eina de treball i acció. És important que en els plans es concreti també el "com es farà". A més, s'ha de tenir en compte que el fet migratori està en evolució constant i que, per tant, s'ha de fer un pla dinàmic.

INICIATIVES INTERRELIGIOSES

- Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós
<http://www.audir.org/entrada.html>
- Diàleg Interreligiós Monàstic
<http://www.benedictinescat.com/StPere/cat/dim.html>
- Grup de Treball Estable de Religions
<http://www.grupdereligions.org>
- Parlament de les Religions del Món a Barcelona
<http://www.unescocat.org/pmm2004/index.html>
- Xarxa Catalana d'Entitats de Diàleg Interreligiós
<http://www.audir.org/activitats/xarxa.html>

ADRECES D'UTILITAT

Associació sociocultural Ibn Batuta
Carrer Sant Pau 82, baixos
08001 Barcelona

Centro Islámico Camino de la Paz
Arc del Teatre, 19 baixos
08001 Barcelona

Consell Islàmic Cultural de Catalunya
Carrer Tallers, 55 ent. 1-2
08001 Barcelona

Consulta sobre mesquites

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 10/21	UN DIVENDRES A LES MESQUITES (pàgina de 2)	EL PUNT (comarques de Tarragona)	ACTITUDS CIUTADANES		<u>75.JPG</u>	
2001/ 10/21	UN DIVENDRES A LES MESQUITES (pàgina 1 de 2)	EL PUNT (comarques de Tarragona)	ACTITUDS CIUTADANES		<u>74.JPG</u>	
2001/ 10/21	PERILL DE RACISME A LES AULES I A LES MESQUITES	EL PUNT (comarques de Tarragona)	ACTITUDS CIUTADANES		<u>73.JPG</u>	
2001/ 11/11	La difícil integració de los argelinos en Francia. El rector de la Mezquita de París teme que lleguen "momentos de riesgo" con el Ramadán	El País	Internacional		<u>390.jpg</u>	
2001/ 11/18	Cataluña: El largo camino hasta la mezquita. Los musulmanes de Cataluña tienen problemas para disponer de un templo y sólo pueden rezar en locales habilitados como oratorio	El Mundo	Serveis socials		<u>477.jpg</u>	
2001/ 12/14	Comarques de Girona: Les immobiliàries apugen els preus per evitar que es facin mesquites. Denuncien que s'aprofiten d'ells perquè les empreses saben que necessiten els temples	Diari de Girona	Actituds ciutadanes		<u>855.jpg</u>	
2002/ 03/02	Catalunya: La federació d'entitats andaluses diu que deixar que els musulmans obrin mesquites on vulguin pot crear conflictes. García Prieto reclama a les administracions que planifiquin la distribució dels nouvinguts	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes		<u>1994.jpg</u>	
2002/ 03/04	Incidentes en la mezquita de Córdoba por el rezo de un grupo de musulmanes	La Vanguardia	Actituds ciutadanes		<u>2004.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 03/07	Catalunya: El conflicte de les mesquites a les nostres ciutats. Els requisits d'instal·lació dels nous llocs de culte han d'estar regulats de forma clara i prou entenedora. S'han de ficar a aquesta tasca totes les institucions i forces polítiques del país	El Punt (comarques de Tarragona)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>2074.jpg</u>	
2002/ 03/11	Catalunya: Las agresiones xenófobas comenzaron en 1999. Mezquitas, asociaciones y viviendas de inmigrantes sufren ataques desde 1999 (página 2 de 2)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>2150.jpg</u>	
2002/ 03/11	Catalunya: Las agresiones xenófobas comenzaron en 1999. Mezquitas, asociaciones y viviendas de inmigrantes sufren ataques desde 1999 (página 1 de 2)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>2149.jpg</u>	
2002/ 04/06	Mesquites. Afirmar que permetre la creació de mesquites és donar als musulmans drets que enlloc tenen els cristians és mostrar la més absoluta ignorància	Avíu	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>2398.jpg</u>	
2002/ 04/19	Osona: Cinc mesquites reuneixen els musulmans practicants de la comarca. La major part d'immigrants magribins són creients, però els practicants són molts menys, segons el Centre Islàmic d'Osona	La Marxa	Actituds ciutadanes		<u>2710.jpg</u>	Osona
2002/ 05/06	Els musulmans mallorquins es consideren ben acollits. Del total de vuit mesquites que hi ha a Mallorca, només a la de Manacor s'ha registrat algun incident menor, però la pròpia comunitat islàmica l'atribueix al gamberrisme i no al racisme	El Triangle	Actituds ciutadanes		<u>2815.jpg</u>	
2002/ 05/19	Catalunya: La Generalitat y los municipios discrepan sobre la regulación de las mezquitas. Dolors Bramon: "Las autoridades civiles y religiosas tendrían que facilitar locales para el culto" (página 1 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes		<u>2998.jpg</u>	
2002/ 05/19	Catalunya: La Generalitat y los municipios discrepan sobre la regulación de las mezquitas. Dolors Bramon: "Las autoridades civiles y religiosas tendrían que facilitar locales para el culto" (página 2 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes		<u>2999.jpg</u>	
2002/ 05/21	El síndrome de las mezquitas. Facilitar ayudas para construir y no erigir lugares de culto ha de ser la vía de la Administración	La Vanguardia	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>3040.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/23	Catalunya: La Generalitat frena las mezquitas. El Govern no facilita la proliferación de centros islámicos	La Vanguardia	Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>3091.jpg</u>	
2002/ 05/26	Catalunya: La immigració que creix. La construcció de mesquites, per exemple, suscita polèmiques confuses: és difícil dialogar a través de manifestacions i frases que capiguen en una pancarta. Convé que en parlem sense reduccionismes i sense por	El Punt (Barcelonès Nord)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>3197.jpg</u>	
2002/ 05/27	Cataluña racista. Article del periodista Manuel Trallero, on afirma que amb l'afer de les mesquites s'ha demostrat clarament el caràcter racista de la societat catalana	La Vanguardia	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>3219.jpg</u>	
2002/ 05/27	Cataluña rechaza las mezquitas. La guerra de las mezquitas. El rechazo de los vecinos y la falta de interlocutor son los motivos esgrimidos para frenar la edificación de templos islámicos (página 1 de 2)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>3213.jpg</u>	
2002/ 05/27	Catalunya: La guerra de las mezquitas: cumplir la legislación vigente	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>3215.jpg</u>	
2002/ 05/27	Cataluña rechaza las mezquitas. La guerra de las mezquitas. El rechazo de los vecinos y la falta de interlocutor son los motivos esgrimidos para frenar la edificación de templos islámicos (página 2 de 2)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>3214.jpg</u>	
2002/ 05/31	Anoia: "Quin mal fem amb les nostres mesquites?". Els musulmans de la comarca reivindiquen el seu dret a disposar de centres religiosos. Meques 'invisibles', amagades al soterrani (página 1 de 2)	Diari de Igualada	Actituds ciutadanes		<u>3489.jpg</u>	Anoia
2002/ 05/31	Anoia: "Quin mal fem amb les nostres mesquites?". Els musulmans de la comarca reivindiquen el seu dret a disposar de centres religiosos. Meques 'invisibles', amagades al soterrani (página 2 de 2)	Diari de Igualada	Actituds ciutadanes		<u>3490.jpg</u>	Anoia
2002/ 06/02	Comarques de Girona: Girona concentra quasi la meitat de les mesquites de tot Catalunya. Els Mossos d'Esquadra mantenen reunions periòdiques amb la comunitat islàmica	Diari de Girona	Actituds ciutadanes		<u>3561.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 06/03	Comarques de Girona: Les mesquites gironines no creen polèmica. Actualment a les nostres comarques hi ha en funcionament una quarantena de llocs de culte islàmic	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes		<u>3330.jpg</u>	
2002/ 06/03	Catalunya: La Mesquita és un dret. L'oposició d'alguns veïns a les mesquites demana una reflexió serena sobre la qualitat dels seus arguments i el model de societat que estan defensant	El Triangle	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>3335.jpg</u>	
2002/ 06/03	Comarques de Girona: Tenir una mesquita prop de casa. El problema no són les persones que volen fer ús del temple, que estan en el seu dret d'exercir la llibertat de culte, sinó les condicions amb què les autoritats permeten la seva obertura	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes		<u>3331.jpg</u>	
2002/ 07/04	Catalunya: Rebuig a les mesquites. El 47,7% dels catalans s'oposen al fet que es construeixi un temple musulmà al seu municipi. La majoria creu que l'arribada d'estrangers és perjudicial	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes		<u>3838.jpg</u>	
2002/ 10/27	Riay Tatari Bakari, Imán de la mezquita Abu Baker de Madrid: "La mezquita no es vivero de extremistas, sino un oasis de paz y convivencia"	ABC	Actituds ciutadanes		<u>5012.jpg</u>	
2002/ 11/12	Catalunya acull 140 mesquites, un terç de les que hi ha a tot l'Estat. Cap dels oratoris és un edifici de nova construcció. Els musulmans representen el 43,3% de la població estrangera al Principat	Avui	Actituds ciutadanes		<u>5232.jpg</u>	
2002/ 11/14	Garraf: Uns 1.700 musulmans segueixen la celebració del ramadà a la comarca. L'imam de la comunitat musulmana del Garraf, Mohamed Mrabet afirma que "és un mal moment per construir una mesquita"	Hora del Garraf	Actituds ciutadanes		<u>5277.jpg</u>	Garraf
2002/ 11/21	El colectivo islámico proyecta una mezquita en Andorra. Pedirán al Govern que les ceda terrenos para levantar este santuario	La Mañana	Actituds ciutadanes		<u>5362.jpg</u>	
2002/ 11/22	Anoia: Un mes sagrat per arribar a educar l'ànima. Els musulmans que viuen a la comarca respecten durant aquests dies l'abstinència. L'Alcorà omple de vida totes les mesquites (pàgina 1 de 2)	Diari de Igualada	Actituds ciutadanes		<u>5377.jpg</u>	Anoia

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 11/22	Anoia: Un mes sagrat per arribar a educar l'ànima. Els musulmans que viuen a la comarca respecten durant aquests dies l'abstinència. L'Alcorà omple de vida totes les mesquites (pàgina 2 de 2)	Diari de Igualada	Actituds ciutadanes		<u>5378.jpg</u>	Anoia
2002/ 11/25	Catalunya: Mezquitas en Cataluña. Si todos nos respetáramos, se acabaría con el vergonzoso conflicto de las mezquitas	La Vanguardia	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes		<u>5415.jpg</u>	
2003/ 04/02	Comarques de Girona: Una missió musulmana vol instal·lar una mesquita per a viatgers a Girona. Ahmadià busca terrenys per al centre religiós a peu de l'autopista o a la frontera amb França	Diari de Girona	Actituds ciutadanes		<u>7018.jpg</u>	
2003/ 04/25	Plantean que una iglesia de Andorra pase a ser mezquita. El colectivo musulmán pide apoyo al copríncipe Joan Martí Alanís	La Mañana	Actituds ciutadanes		<u>7219.jpg</u>	
2003/ 04/25	Mezquitas e Iglesias	La Mañana	Actituds ciutadanes		<u>7220.jpg</u>	
2003/ 04/26	El Bisbat d'Urgell no renunciarà a ninguna Iglesia de Andorra a favor de la comunidad islámica que vive en el país pirenaico para que pase a convertirse en mezquita.	La Mañana	Actituds ciutadanes		<u>7232.jpg</u>	
2003/ 05/17	Catalunya: La campanya indigna i soterrada apunta a la immigració. ¿On són els pactes institucionals per no fer guerra política de la immigració? Després es queixen que surtin plataformes racistes i lamenten els comportaments de rebuig a les mesquites	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió		<u>7540.jpg</u>	
2003/ 05/25	Alerta en Melilla por el integrismo. Hace 15 años habla 2 mezquitas; ahora, 14. Con una media de 4,8 hijos por familia, en diez los musulmanes serán mayoría. Pero lo preocupante es la marginación aprovechada por predicadores radicales (página 1 de 3)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>7600.jpg</u>	
2003/ 05/25	Alerta en Melilla por el integrismo. Hace 15 años habla 2 mezquitas; ahora, 14. Con una media de 4,8 hijos por familia, en diez los musulmanes serán mayoría. Pero lo preocupante es la marginación aprovechada por predicadores radicales (página 3 de 3)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>7602.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 05/25	Alerta en Melilla por el integrismo. Hace 15 años había 2 mezquitas; ahora, 14. Con una media de 4,8 hijos por familia, en diez los musulmanes serán mayoría. Pero lo preocupante es la marginación aprovechada por predicadores radicales (página 2 de 3)	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>7601.jpg</u>	
2003/ 06/08	En la casa de Alá. Durante la visita de ABC en la mezquita del barrio de Tetuán, de Madrid, la comunidad islámica reivindica su labor de integración entre los inmigrantes y reclama un trato de igualdad por parte de Ejecutivo y medios de comunicación	ABC	Actituds ciutadanes		<u>7776.jpg</u>	
2003/ 09/07	Comarques de Girona: Girona acull una de les faccions de 'cibernazis' més perilloses de l'Estat. Els atacs a mesquites o a domicilis d'immigrants s'han considerat casos aïllats; mai no s'ha pogut demostrar la vinculació a una organització xenòfoba	Diari de Girona	Actituds ciutadanes		<u>8677.jpg</u>	
2003/ 09/19	Francia expulsará a los imanes que animen el integrismo radical. El ministro Nicolas Sarkozy está dispuesto a cerrar mezquitas	La Vanguardia	Internacional, Actituds ciutadanes		<u>8872.jpg</u>	
2003/ 11/10	Catalunya: Un centro musulmán sin mezquita. Aunque en Cataluña es donde viven más inmigrantes de origen islámico, las administraciones no han autorizado la construcción de un templo	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>9545.jpg</u>	
2003/ 11/15	Catalunya: Mohamed Halhouli, portavoz del Consejo Islámico Cultural de Cataluña: "¿Por qué en un futuro no puede hablarse de un Islam catalán?". Cataluña cuenta con el 25 por ciento de las mezquitas de todo España	ABC	Actituds ciutadanes		<u>9598.jpg</u>	
2004/ 03/04	La mezquita de los llos. La policía desaloja a 50 extranjeros de una pensión donde se traficaba con droga y se rezaba, a raíz de la denuncia presentada por la Asociación Islámica de Málaga, propietaria del edificio	El Mundo	Actituds ciutadanes		<u>11125.jpg</u>	
2004/ 03/28	Catalunya: Els Imams reivindiquen el diàleg interreligiós per combatre l'integrisme. Dijous es farà, per primera vegada al país, una pregària interreligiosa de catòlics i musulmans en una mesquita	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes		<u>11397.jpg</u>	
2004/ 04/07	Los marroques piden a Zapatero que acabe con las mezquitas y los imanes radicales. La Asociación de Trabajadores Inmigrantes Marroques en España (ATIME) propone crear un consejo islámico como el francés (página 1 de 2)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o Iniciatives Govern		<u>11518.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 04/07	Los marroquies piden a Zapatero que acabe con las mezquitas y los imames radicales. La Asociación de Trabajadores Inmigrantes Marroquies en España (ATIME) propone crear un consejo islámico como el francés (página 2 de 2)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>11519.jpg</u>	
2004/ 04/08	El PSOE acepta estudiar la creación de un consejo islámico para controlar a los imames. Los dirigentes musulmanes niegan que haya mezquitas o jefes espirituales radicales en España	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>11525.jpg</u>	
2004/ 04/08	Comarques de Tarragona: El colectivo magrebí también se siente víctima. Los marroquies, estigmatizados, rechazan con firmeza el terrorismo. Las mezquitas, en el ojo del huracán (página 2 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes		<u>11535.jpg</u>	
2004/ 04/08	Comarques de Tarragona: El colectivo magrebí también se siente víctima. Los marroquies, estigmatizados, rechazan con firmeza el terrorismo. Las mezquitas, en el ojo del huracán (página 1 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes		<u>11534.jpg</u>	
2004/ 04/11	Catalunya: Montserrat Coll, directora general d'Afers Religiosos de la Generalitat: "Volem més autogovern en afers religiosos". "Si hi ha por a una mesquita o a un oratori és perquè no es coneixen"	Avui	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11543.jpg</u>	
2004/ 04/11	La policía reclama más control sobre las mesquitas i els Imams. Els experts en terrorisme islàmic insisteixen que hi ha clergues fanàtics que inciten a la violència	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes		<u>11546.jpg</u>	
2004/ 04/12	Catalunya: El Consell Islàmic de Catalunya reivindica els principis democràtics. Refusa els recels de les entitats crítiques, que l'acusen de tenir al seu interior imams radicals. El diputat Chaib reprèn la idea de fer una gran mesquita a Barcelona	Avui	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>11557.jpg</u>	
2004/ 04/15	Membres del Centre Islàmic d'Espanya ocupen la mesquita de València. Addueixen que arran de l'11-M n'han de controlar la direcció. L'actual directiva del centre ho denuncia i ho atribueix a un interès econòmic	Avui	Actituds ciutadanes		<u>11586.jpg</u>	
2004/ 04/18	Grupos musulmanes denuncian que las mezquitas españolas son sufragadas por sectores radicales. Las dos grandes asociaciones islámicas piden al Estado subvenciones para su construcción (página 1 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>11609.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 04/18	Grupos musulmanes denuncian que las mezquitas españolas son sufragadas por sectores radicales. Las dos grandes asociaciones islámicas piden al Estado subvenciones para su construcción (página 2 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		11610.jpg	
2004/ 05/02	José Antonio Alonso, ministro del Interior: "Es necesaria una ley para poder controlar a los imames de las pequeñas mezquitas". "Hay que invertir en medios, inteligencia y formación de agentes contra el terrorismo islámico" (página 1 de 2)	El País	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11750.jpg	
2004/ 05/02	José Antonio Alonso, ministro del Interior: "Es necesaria una ley para poder controlar a los imames de las pequeñas mezquitas". "Hay que invertir en medios, inteligencia y formación de agentes contra el terrorismo islámico" (página 2 de 2)	El País	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11751.jpg	
2004/ 05/02	Catalunya: Una quinzena d'imams radicals propaguen el salafisme a Catalunya. Religiosos extremistes marroquins desacrediten els imams moderats i ocupen les mesquites	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes		11761.jpg	
2004/ 05/03	La Comisión Islámica califica de disparate el control de los imames. "¿Van a poner un policía en cada mezquita?", dice Mansur Escudero, representante del organismo musulmán	El País	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11769.jpg	
2004/ 05/03	Rechazo a la propuesta de Alonso, de controlar los mensajes de iglesias y mezquitas. IU cree que no se pueden sembrar sombras de sospecha sobre un culto. Las organizaciones de inmigrantes creen que esta ley puede generar odio	El Mundo	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11770.jpg	
2004/ 05/08	Control de mezquitas, ¿un falso debate?. El presente y el futuro reclaman una auténtica colaboración entre las comunidades islámicas y el Estado español	ABC	Articles d'opinió, Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11863.jpg	
2004/ 05/08	El Govern proposa finançar les mesquites amb imams moderats. Justícia oferirà a la Comissió Islàmica negociar el conveni econòmic que demana des del 1992. Una reforma legal permetrà la dissolució de les entitats religioses que emparin l'integrisme	El Periódico de Catalunya	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11841.jpg	
2004/ 05/08	El Gobierno busca fórmulas para financiar la comunidad musulmana. El Ejecutivo quiere evitar la radicalización de las mezquitas. Una fórmula para la financiación podría pasar por la asignación a través del impuesto sobre la renta	La Vanguardia	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		11842.jpg	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 05/08	Los garajes de Alá. Unas 400 pequeñas mezquitas o centros de culto musulmanes se reparten por toda España. Sin apenas fondos y con 'imames' pluriempleados que improvisan sus sermones, son caldo de cultivo para las ramas radicales (página 1 de 2)	ABC	Posicionament i/o Iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11843.jpg</u>	
2004/ 05/08	Los garajes de Alá. Unas 400 pequeñas mezquitas o centros de culto musulmanes se reparten por toda España. Sin apenas fondos y con 'imames' pluriempleados que improvisan sus sermones, son caldo de cultivo para las ramas radicales (página 2 de 2)	ABC	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11844.jpg</u>	
2004/ 05/08	El control de las mezquitas. No es preciso, suponiendo que fuera legítimo, establecer un control totalitario de las eventuales soñamas. Basta con aplicar la ley vigente que tipifica, entre otros, el delito de apología del terrorismo	ABC	Articles d'opinió, Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11864.jpg</u>	
2004/ 05/09	Control de las mezquitas, sí pero con garantías legales	El Mundo	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11848.jpg</u>	
2004/ 05/09	La mezquita del barrio. La actividad en los centros de oración islámicos que proliferan en España se ha convertido en foco de atención para el Gobierno. "Hablo de la 'yihad' en el sentido de esfuerzo. No hablamos de bombas", dice un imam	El País	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11845.jpg</u>	
2004/ 05/09	Control al fundamentalismo. Con 50 firmas y un local una comunidad islámica puede abrir una mezquita. Los musulmanes critican al ministro por haberles convertido en sospechosos. Tras la pista de Alá en garajes, locales y naves industriales (página 2 de 2)	El Mundo	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11847.jpg</u>	
2004/ 05/09	Ahmed Taufik, ministro de Asuntos Religiosos de Marruecos: "Estamos dispuestos a dialogar con el Gobierno español sobre el problema de las mezquitas". "Las mezquitas deben ser lugares de promoción, de paz, de luz, no de guetos ni blancos de observación"	ABC	Posicionament i/o iniciatives Govern, Situació dels sense papers		<u>11851.jpg</u>	
2004/ 05/09	Comarques de Girona: La policia reforça a Girona la vigilància a les mesquites per por d'atacs xenòfobs. Els agents tenen moltes dificultats per poder controlar les intervencions dels imams i per aconseguir confidents musulmans	Diari de Girona	Posicionament i/o Iniciatives Govern, Situació dels sense papers		<u>11867.jpg</u>	
2004/ 05/09	Control al fundamentalismo. Con 50 firmas y un local una comunidad islámica puede abrir una mezquita. Los musulmanes critican al ministro por haberles convertido en sospechosos. Tras la pista de Alá en garajes, locales y naves industriales (página 1 de 2)	El Mundo	Posicionament i/o Iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11846.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 05/10	Catalunya: Mesquites, imams i la salvaguarda de l'estat de dret	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes		<u>11812.jpg</u>	
2004/ 05/10	Comarques de Girona: Más vigilancia policial en Girona para proteger las mezquitas, a raíz del miedo a ataques de grupos de 'cabezas rapadas' y para evitar que el discurso religioso se radicalice	ABC	Actituds ciutadanes		<u>11879.jpg</u>	
2004/ 05/10	Catalunya: La Generalitat quiere tener la tutela de las mezquitas en el nuevo Estatut. El actual registro de actividades religiosas es voluntario y está centralizado en Madrid	La Vanguardia	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11871.jpg</u>	
2004/ 05/11	Mezquitas tuteladas	La Vanguardia	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11872.jpg</u>	
2004/ 05/13	El ministro del Interior, José Antonio Alonso, ha asegurado a la comunidad islámica que no va a controlar las mezquitas, dando de este modo marcha atrás en su propuesta de elaborar una ley para vigilar a los imanes de las pequeñas mezquitas	El Mundo	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11916.jpg</u>	
2004/ 05/16	El Gobierno puede supervisar la actividad de las mezquitas y los imanes desde 1992. Lo permite un inaplicado acuerdo de cooperación con las dos principales comunidades musulmanes	El Mundo	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>11942.jpg</u>	
2004/ 05/22	De imanes y mezquitas. La colaboración y el respeto a su culto no deben relajar la investigación policial pormenorizada de la red integrista o terrorista, ya sea en Leganés o en la mezquita de cualquier barrio madrileño	Expansión	Articles d'opinió, Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes		<u>12059.jpg</u>	
2004/ 05/31	Catalunya: Les musulmanes es queixen que les mesquites del país no tenen un espai per a elles. Als oratoris dels països islàmics sempre hi ha una zona reservada per a les fidels femenines	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes		<u>12209.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 1 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12261.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 2 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12262.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 3 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12263.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 4 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12264.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 5 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12265.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 6 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12266.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 7 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12267.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 8 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12268.jpg</u>	
2004/ 06/06	El laberinto de los imanes. Cerca de un millón de musulmanes convierten la práctica del islam en la segunda religión de España. Una realidad caótica plagada de mezquitas e imanes. Tras el 11-M, el Gobierno teme la extensión fundamentalista (página 9 de 9)	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>12269.jpg</u>	
2004/ 08/25	ATIME propone a Justicia crear un consejo que regule el culto islámico. ATIME se reunirá hoy con el ministro de Justicia para darle a conocer su propuesta de crear un consejo de musulmanes en España para prevenir discursos radicales en las mezquitas	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>13130.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 08/26	La mayor asociación de marroquíes propone un control estricto de mezquitas e imanes. ATIME entrega al ministro de Justicia un informe de propuestas para atajar el descontrol	El País	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>13110.jpg</u>	
2004/ 09/01	Catalunya: El Consell Islàmic de Catalunya es desmarca de la proposta d'ATIME per controlar les mesquites. Pel seu portaveu, Mohamed Halhoui, "ATIME són experts en temes laborals, però no tenen competències en temes religiosos"	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>13211.jpg</u>	
2004/ 10/17	Catalunya: Ahmed Benallal, director del Consell Islàmic de Catalunya: "Un cop hi hagi comprensió mútua nosaltres mateixos entendrem la funció dels musulmans a Catalunya". "Sense eliminar prejudicis no tindrem mai la gran mesquita"	Avui	Actituds ciutadanes		<u>13652.jpg</u>	
2004/ 10/22	Catalunya: El Govern quiere que los municipios reserven suelo público para mezquitas. La Generalitat propone que se destinen zonas de equipamientos para oratorios. La dirección de Afers Religiosos reclama locales dignos para rezar	El Mundo	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>13704.jpg</u>	
2004/ 10/29	Baix Llobregat: Convivir con mezquitas. Los líderes vecinales de barrios con oratorios musulmanes destacan que no hay conflicto, aunque critican que no se integran. La construcción de dos nuevos centros en Viladecans y Cornellà genera recelo	El Far	Actituds ciutadanes		<u>13996.jpg</u>	Baix Llobregat
2004/ 11/08	Una pesadilla imprevista. Holanda se pregunta cómo un joven islamista aparentemente bien integrado pudo atentar contra el cineasta Van Gogh. Ataque a las mezquitas	El País	Internacional, Actituds ciutadanes		<u>13953.jpg</u>	
2004/ 11/10	Holanda muestra su cara menos tolerante tras el asesinato de Van Gogh. Los ataques a mezquitas e iglesias se suceden mientras una encuesta indica que el 40% del país rechaza a los inmigrantes	La Vanguardia	Internacional, Actituds ciutadanes		<u>13968.jpg</u>	
2004/ 11/10	Protestas en un pueblo de Ávila por la apertura de una mezquita. Vecinos de Navas del Marqués, un pueblo de 5.000 habitantes, iniciaron a título particular una campaña de firmas contra la apertura del local, que está a 300 metros de una iglesia católica	El País	Actituds ciutadanes		<u>13967.jpg</u>	
2004/ 11/15	Catalunya: Las mezquitas de la discordia. Los musulmanes observan con preocupación el creciente rechazo social a la apertura de oratorios. En Cataluña hay 170 locales para rezar, 60 de los cuales han abierto en los últimos años	El País	Actituds ciutadanes		<u>14051.jpg</u>	

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 11/21	Catalunya: Estudiosos del terrorisme proponen controlar mesquites, locutoris i entitats d'immigrants. La necessitat de conèixer a fons l'entramat social susceptible de col·laborar amb grups radicals islamistes justifica la fiscalització proposada	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes		<u>14131.jpg</u>	
2004/ 12/14	Comarques de Lleida: La Generalitat té censades deu mesquites a la demarcació. A la província conviuen fidels de vuit religions minoritàries, segons un estudi encarregat per Afers Religiosos	Segre	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>14303.jpg</u>	
2004/ 12/16	Comarques de Girona: Cau una banda nazi que atacava mesquites. Dos membres de la xarxa desarticulada a Girona, que disposava d'un gran arsenal, tenen 14 anys. Els Mossos temien que el grup comencés a cometre agressions físiques a immigrants	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes		<u>14332.jpg</u>	
2004/ 12/16	Comarques de Girona: Detenen set caps rapats neonazis acusats de propugnar atacs a immigrants, a mesquites i a independentistes. Els Mossos, que temien agressions imminents, els han comissat material en què es feia apologia del genocidi i armes	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes		<u>14331.jpg</u>	
2004/ 12/21	Alt Empordà, Catalunya: 170 esglésies i set mesquites. Les religions minoritàries disposen de 16 llocs de culte a la comarca, amb un total de quatre confessions. La Generalitat fa públic un estudi sobre el mapa de cultes no catòlics que hi ha al país	Hora Nova	Espais públics, Convivència, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>14404.jpg</u>	Alt Empordà
2005/ 01/17	Catalunya: La consellera de Interior de la Generalitat, Montserrat Tura, rechaza la idea de que las mezquitas fomenten el radicalismo islamista. Afirma que muchos terroristas reniegan de los imanes	ABC	Posicionament i/o iniciatives Govern, Espais públics		<u>14518.jpg</u>	
2005/ 02/25	Barcelonès: Son incòmodes, les cases de la saviesa? En les tres mesquites de la comarca, el comportament dels veïns és inquietant, reconeixent les raons que sustenten la seva preocupació, entre les quals n'hi ha alguna d'objectivament assenuada	El Punt (Barcelona)	Articles d'opinió, Espais públics, Convivència		<u>14929.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/25	El PSOE i IU-ICV recomanen més control de les mesquites i que aquestes puguin ser tancades eventualment. Les dues forces demanen al Govern espanyol una reforma integral de la lluita antiterrorista	El Periódico de Catalunya	Espais públics, Posicionament i/o iniciatives Govern		<u>14926.jpg</u>	
2003/ 01/27	Aitona: Recapten fons a la mesquita per repatriar la víctima d'Aitona	Segre	Actituds ciutadanes	Aitona	<u>6163.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 01/31	Arenys de Mar, Mataró, Premià de Mar: Aparecen pintadas nazis en la mezquita. Los musulmanes de Mataró y Premià de Mar siguen sin encontrar su lugar para la oración	El Mundo	Actituds ciutadanes	Arenys de Mar, Mataró, Premià de Mar	<u>1434.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/22	Badalona: Estrany incendi a la mesquita de la ciutat. L'incendi, del qual encara es desconeixen les causes, va afectar parcialment el local	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>2635.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 05/22	Badalona: La mesquita invisible. El temple musulmà de Llívia ha donat tan pocs problemes en els seus 12 anys d'existència que molts veïns ni saben on és	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3055.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 06/05	Badalona: Llívia tindrà una nova mesquita on també podran pregar les dones musulmanes. Amb el nou local, situat a la zona alta, se substituirà en pocs mesos l'actual mesquita del carrer Àsia	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3373.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 06/06	Badalona: Los vecinos aceptan que los musulmanes abran una mezquita. La comunidad islámica de Llívia habilitará un nuevo templo en el barrio para que puedan rezar también las mujeres	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3375.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/02	Badalona: Veïns de Llívia recullen firmes contra la mesquita que s'obrirà passat l'estiu. L'associació de veïns de la Ronda, en nom dels opositors, va entregar ahir a l'Ajuntament les mil primeres signatures	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3910.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/03	Badalona: Entitats demanen a l'Ajuntament que es multi d'una vegada en el tema de la immigració. Creuen que el conflicte que ha generat a Llívia la pròxima obertura d'una mesquita requereix una intervenció immediata	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3906.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/03	Badalona: Un miler de veïns rebutgen una mesquita. Els musulmans volen traslladar un local que ha obert 10 anys sense tensions	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3835.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/03	Badalona: Un millar de vecinos se oponen a la apertura de una mezquita	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3836.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 07/05	Badalona: La futura mesquita de Llefià tindrà 154 metres quadrats i un aforament màxim de seixanta persones	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3947.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/06	Badalona: Jordi Font, president de l'Associació de Veïns de la Ronda Sant Antoni de Llefià: "Aquesta associació no té res a veure amb la campanya de firmes contra la mesquita"	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3950.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/07	Badalona: L'alcaldeessa, Maite Arqué, diu que si el projecte de la mesquita compleix la normativa, l'Ajuntament no s'hi oposarà	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3951.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/09	Badalona: Creada una comissió sobre la nova mesquita. L'Ajuntament, la comunitat musulmana i les associacions de veïns Sant Joan de Llefià, Gran Sol i Ronda de Sant Antoni formen la comissió per abordar la construcció de la nova mesquita	Avui	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3960.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/11	Badalona: Veïns d'Artigues, alarmats per un rumor, recullen firmes per evitar que s'hi obri la mesquita. L'Ajuntament nega que la comunitat musulmana hagi demanat traslladar el centre religiós a aquest barri	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>3996.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 07/19	Badalona: La comissió de seguiment de la mesquita de Llefià manté una primera trobada poc fructífera. Els representants de l'Ajuntament, les associacions de veïns i la comunitat musulmana acorden aparcar el tema fins al setembre	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>4057.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 11/12	Badalona: Els musulmans de Llefià renuncien a obrir la nova mesquita per evitar el conflicte veïnal. De moment continuarà funcionant la del carrer Àsia, també al barri, i no avancin si en el futur canviaran de plans	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>5238.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 11/13	Badalona: La presión vecinal paraliza una mezquita	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>5240.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 11/13	Badalona: Paralizada una mezquita en Badalona. La comunidad musulmana ha paralizado las obras de construcción de una nueva mezquita en el barrio de Llefià	El País	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>5239.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 11/18	Badalona: Respecte, integració i concòrdia. Davant les intencions d'habilitar com a mesquita el local comprat al carrer Goya, els veïns de la zona van posar en marxa una recollida de signatures per mostrar el seu rebuig	El Punt (Barcelonès Nord)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Badalona	<u>5349.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 01/21	Badalona: Busquen un lloc alternatiu per evitar el rebuig veïnal a la futura mesquita de Llefià. Les converses entre les parts implicades, però, entren en un parèntesi després que els musulmans canvïn de portaveu	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>6025.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 07/27	Badalona: Els musulmans de Llefià renunciaran a la nova mesquita si els ofereixen una alternativa. El col·lectiu paga el lloguer d'un local per evitar el conflicte en la zona on es localitza el que han comprat	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>8309.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 10/23	Badalona i les mesquites	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9286.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 10/23	Badalona: L'Ajuntament proposa una nau industrial com a alternativa a les mesquites de Llefià i la Pau. Representants dels dos barris s'han reunit amb Maite Arqué que, segons ells, situa el futur centre religiós al carrer Indústria	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9285.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 10/24	Badalona: ICV-EUiA descarta la idea del PSC d' "expulsar" les mesquites de la ciutat a una nau industrial. L'altre soci de govern, ERC, aposta a mig termini per implantar un centre on tinguin espai totes les religions	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9305.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 10/24	Badalona: Tan a prop i tan lluny. L'Estat fixa les normes, però els toca als ajuntaments afrontar el fet migratori. L'afer de les mesquites és una qüestió que cal resoldre sense cap improvisació	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9306.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 10/27	Badalona: L'Ajuntament busca encara un local per a la mesquita. Els musulmans tenen un local de propietat des de fa un any que no han pogut obrir per la forta oposició veïnal	Avui	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9365.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 11/05	Badalona: Veïns de Llefià i la Salut reactiven el debat de la mesquita i proposen fer-la a Can Cabanyes. Critiquen durament ICV-EUiA per descartar, "sense parlar amb ningú", l'opció de la nau industrial	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9477.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 11/08	Badalona: Els musulmans diuen que les converses per traslladar la mesquita de Llefià s'han alurat per culpa de les eleccions. La comunitat musulmana desconeix la proposta de les associacions de veïns d'implantar la mesquita al centre civí Can Cabanyes	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9534.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 11/13	Badalona: Les entitats del districte II pregunten si és possible que la futura mesquita s'emplaci a Can Cabanyes. Segons la regidora del districte, el futur emplaçament de la mesquita s'ha de debatre en el si de la comissió de govern	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9579.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 11/14	Badalona: L'alcaldeessa Maite Arqué demana que es deixi de fer demagògia al voltant del tema de la mesquita de Llefià. L'alcaldeessa va dir, un cop més, que se segueix buscant un lloc adequat per a la mesquita, que no pertorbi la convivència veïnal	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>9589.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 01/16	Badalona: L'Ajuntament es compromet a solucionar aquest mes la polèmica de la mesquita. El consistori fa més d'un any que busca un emplaçament per al centre religiós	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>10377.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 01/29	Badalona: Els veïns demanen al govern de la ciutat que eviti les aglomeracions a les mesquites. L'alcaldeessa respon que el problema està en vies de solució i crea una comissió per tractar el tema	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>10565.JPG</u> <u>G</u>	Barcelonès
2004/ 01/29	Badalona: Les queixes dels veïns del barri de la Pau han portat l'Ajuntament a plantejar la unió de les mesquites edels carrers de Litz i Àsia. Els veïns del carrer de Litz es queixen de soroll, pudors i excés d'aforament	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>10555.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 02/14	Badalona: El govern del municipi no proposa un espai per a la mesquita tot i haver-ho promès. Els tres socis mostren diferències sobre quina ha de ser l'aportació econòmica del consistori. La FAVB exigeix que es concretin les alternatives	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>10793.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 03/01	Badalona: Musulmans reclamen una nova mesquita. La comunitat musulmana del barri de Llefià no pot fer servir el local de la seva propietat i reclama a l'Ajuntament una ràpida solució que li permeti ocupar-lo	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>11099.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 04/06	Badalona: El polígon de Montigalà s'entreu com la seu de la futura mesquita. La comunitat musulmana diu que està cansada de sentir promeses i demana una solució ràpida	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>11500.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 10/12	Badalona: Los musulmanes resisten la presión para que oren en la periferia. El Ayuntamiento desea trasladar la mezquita de Llefià y ha propuesto el polígono de Montigalà, pero los musulmanes no quieren	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>13611.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/14	Badalona: La comunitat musulmana sosté que la nova mesquita és "paper mullat". Acusa l'Ajuntament d'incomplir els compromisos adquirits amb els fidels	Avui	Actituds ciutadanes	Badalona	<u>13612.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/02	Badalona: Oposición vecinal a la futura gran mezquita. Los vecinos del barrio de Gorg se oponen a su apertura, mientras que los musulmanes tampoco no quieren trasladarse puesto que es a cambio de suprimir las dos mezquitas actualmente existentes	La Vanguardia	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14640.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/03	Badalona: Rebuig del pla d'una única mesquita a la ciutat. Els veïns del Gorg i els musulmans s'oposen a la creació de la mesquita al barri; els primers, no la volen al barri i els altres no volen que així se substituïxin les dues mesquites ara existents	El Periódico de Catalunya	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14649.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/03	Badalona: Mezquita sin vecinos. El presidente de la asociación de vecinos del barrio del Gorg, Guzmán Rotger, declaró que "nos hemos reunido con la alcaldesa y nos ha dicho que la mezquita está en la zona industrial del barrio, donde no vive nadie"	La Vanguardia	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14650.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/13	Badalona: El Ayuntamiento planea trasladar dos mezquitas al polígono industrial del barrio del Gorg. Los vecinos y la comunidad musulmana se muestran contrarios a la medida	El País	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14790.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/24	Badalona: El Ayuntamiento cierra la mezquita de La Pau por falta de licencia. El oratorio congregaba a centenares de personas desde hace dos años. La comunidad musulmana se mostró sorprendida por la medida	ABC	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14918.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/24	Badalona: El Ayuntamiento cierra la mezquita del barrio de La Pau. El consistorio explicó que el local no reunía condiciones de seguridad ni contaba con los permisos de obras necesarios para su reforma	La Vanguardia	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14917.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/25	Badalona: Els musulmans que s'han quedat sense mesquita resen avui a la plaça de la Vila. Es van trobar ahir amb els representants de l'equip de govern sense arribar a cap acord	El Punt (Barcelona)	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14927.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2005/ 02/25	Badalona: Acord per a la mesquita	El Punt (Barcelona)	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14928.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/26	Badalona: Els musulmans resen per tornar a la mesquita. El líder local del Partit Popular critica la celebració religiosa davant l'ajuntament. L'acte davant del consistori es repetirà fins a aconseguir reobrir l'oratori de la Pau	El Periódico de Catalunya	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14937.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 02/26	Badalona: Pregària musulmana a l'aire lliure després de la clausura de l'oratori de la Pau. Reclamen al govern una normativa per obrir o edificar una mesquita. L'Ajuntament va tancar dimecres un centre de culte al carrer Liszt per falta de permisos	Avui	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14938.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 03/02	Badalona: L'imam accepta el nou emplaçament de la mesquita. L'ajuntament ofereix obrir el temple en una nau industrial al Gorb. Els fidels musulmans estudien fer una altra concentració divendres que ve	El Periódico de Catalunya	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14959.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 03/04	Badalona: Els musulmans donen un "sí amb condicions" a la mesquita proposada per l'Ajuntament. Demanen que el Consistori condicioni l'espai i que se'ls faciliti un lloc provisional per resar mentre la nau del carrer Sant Lluc no estigui en condicions	El Punt (Barcelona)	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14992.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 03/04	Badalona: Acord per la mesquita	El Punt (Barcelona)	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>14993.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 03/05	Badalona obrirà una mesquita en una nau del barri del Gorg. L'Ajuntament i els musulmans pacten la ubicació del recinte religiós. El que sí es descarta és que la mesquita del Gorg es pugui convertir en el gran centre de culte islàmic de la ciutat	El Periódico de Catalunya	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>15007.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 03/05	Badalona: L'Ajuntament els musulmans acorden una nova mesquita. Les dues parts firmaran un conveni per rehabilitar una nau situada al barri del Gorg, que substituirà l'oratori del carrer Liszt, clausurat la setmana passada	Avui	Espais públics, Convivència	Badalona	<u>15008.jpg</u>	Barcelonès
2001/ 11/19	Barcelona: La Catalunya musulmana. Najem Athassan, de Síria a Barcelona: "Piden que olvidemos el idioma y la religión, ¿lo haría un catalán?" Najem es el imam de una de las mezquitas de Barcelona	El Mundo	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>501.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 12/08	Barcelona: Tariq Ramadan, nieto del Fundador de Hermanos Musulmanes: "Lo mejor es que sean los estados europeos los que financien las mezquitas"	El Mundo	Actituds ciutadanes	Barcelona	742.jpg	Barcelonès
2002/ 11/16	Barcelona: El Ayuntamiento regula los locutorios y la apertura de mezquitas. Los centros de culto necesitarán las licencias de obras y la certificación del Ministerio de Justicia y los locutorios sólo se podrán instalar en plantas bajas	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Barcelona	5302.jpg	Barcelonès
2003/ 07/28	Barcelona: Radi Mahmud Al-Shuaibi, presidente del Centro Árabe de Barcelona: "Barcelona tiene la obligación de disponer de una gran mezquita". El Cnetro Árabe abre sus puertas apostando por el diálogo y la cultura (página 2 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	8322.jpg	Barcelonès
2003/ 07/28	Barcelona: Radi Mahmud Al-Shuaibi, presidente del Centro Árabe de Barcelona: "Barcelona tiene la obligación de disponer de una gran mezquita". El Cnetro Árabe abre sus puertas apostando por el diálogo y la cultura (página 1 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	8321.jpg	Barcelonès
2003/ 08/13	Barcelona: La comunidad musulmana denuncia los riesgos de los oratorios islámicos de Barcelona. Reclama la mezquita, rechazada por el Ayuntamiento y Generalitat (página 2 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	8413.jpg	Barcelonès
2003/ 08/13	Barcelona: La comunidad musulmana denuncia los riesgos de los oratorios islámicos de Barcelona. Reclama la mezquita, rechazada por el Ayuntamiento y Generalitat (página 1 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	8412.jpg	Barcelonès
2004/ 04/12	El PSOE impulsará el diàleg amb els Islàmics per aïllar els radicals. IU-ICV i ERC defensen revisar la política del Govern amb les comunitats musulmanes. El diputat del PSC d'origen marroquí demana una gran mesquita i sou per als imams	El Periódico de Catalunya	Posicionament i/o iniciatives Govern, Actituds ciutadanes	Barcelona	11551.jpg	Barcelonès
2004/ 04/13	Barcelona: Otman Ben Majoub, responsable del Àrea del Magreb en el Fòrum 2004 de Barcelona: "Es importante vigilar y controlar a los imams de las mezquitas". Afirma que, si Marruecos ofrece trabajo y democracia, las pateras pasarán a la historia	Diari de Terrassa	Actituds ciutadanes	Barcelona	11560.jpg	Barcelonès
2004/ 05/05	Barcelona: Veïns del barri del Raval s'oposen al trasllat d'una mesquita a un nou local més gran. Argumenten que el "carrer no és prou ample per donar resposta a la massificació que comportarà l'establiment d'una mesquita" en aquest nou emplaçament	Barcelona y Más	Actituds ciutadanes	Barcelona	11794.jpg	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 05/10	Barcelona: Los viernes, mezquita. Para la creación de la gran mezquita podría exigirse a sus responsables que ésta fuera una institución abierta y donde las mujeres fueran bienvenidas sin más requisito que la discreción en el vestir	La Vanguardia	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>11880.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 07/22	Barcelona: Mezquita. El Ayuntamiento debe estar por encima de los recelos de los vecinos, siempre y cuando los ciudadanos estén bien informados y debe ser inflexible en cuanto a asegurar las condiciones del local	El Mundo	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>12883.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 07/22	Barcelona: Los vecinos rechazan que se ubique una nueva mezquita en el Raval. Los musulmanes llevan meses a la espera de que el Ayuntamiento les otorgue la licencia. La vecindad considera suficientes los centros islámicos en la zona	El Mundo	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>12881.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 07/23	Barcelona: Cristianos del Raval apoyan la ubicación de la nueva mezquita. Entidades como la comunidad de San Egidio y la parroquia del Carme recuerdan que la mayoría de musulmanes viven en su barrio	El Mundo	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>12902.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 08/17	Barcelona: Els pakistanesos del Raval faran la nova mesquita a la plaça del Pedró. Fa quatre anys els fidels de la comunitat de l'Arc del Teatre van sortir a resar al carrer per falta d'espai	Avui	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13254.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 08/19	Barcelona: Una nueva mezquita crea malestar entre vecinos del Raval. Los residentes temen aglomeraciones similares a las que causa el centro de la calle de l'Hospital. Conferencias y clases de catalán en la mezquita para fomentar la comunicación	El País	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13245.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 09/01	Barcelona: Nova mesquita al Raval: a favor i en contra. Reportatge sobre la controvèrsia que ha suscitat l'anunci de la creació d'una mesquita al barri del Raval (pàgina 2 de 2)	Nova Ciutat Vella	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13543.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 09/01	Barcelona: Nova mesquita al Raval: a favor i en contra. Reportatge sobre la controvèrsia que ha suscitat l'anunci de la creació d'una mesquita al barri del Raval (pàgina 1 de 2)	Nova Ciutat Vella	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13542.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 09/07	Barcelona: L'associació de veïns del Raval abandera la protesta antimisquita. El president de l'entitat diu que el temple és il·legal i que el barri no suporta més immigració	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13292.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 09/08	Barcelona: El ayuntamiento exige unas obras para aceptar la mezquita del Raval. El concejal de Ciutat Vella condiciona la licencia a la demolición de unas reformas hechas sin permiso	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13304.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 09/09	Barcelona: Cristians i jueus recolzen la nova mesquita. Catòlics del Raval coordinen la iniciativa, a la qual també se sumen els budistes. La FAVB ja va mostra el seu suport al temple musulmà, en contra de la opinió de l'Associació de Veïns del Raval	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13312.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 09/21	Barcelona: No a la mezquita, ni con permiso. La comunidad paquistaní de la ciudad ha comprado un local en el Raval en el que abrirá un gran centro de culto islámico. Algunos vecinos se niegan y piden que "el problema" se lo lleven a otro barrio	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13449.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 09/22	Barcelona: La UNESCO se ofrece para mediar en el conflicto de la mezquita del Raval. La entidad "entiende la preocupación de unos vecinos que se ven obligados a adaptarse a marchas forzadas en una nueva realidad local"	El Mundo	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13453.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/09	Catalunya: Barcelona reuneix els 200 imams de Catalunya. El Consell Islàmic celebra el primer congrés en un intent de coordinar més bé les 172 mesquites. Els líders musulmans pretenen estirar i llaços amb la societat tot i la presència d'integristes	El Periódico de Catalunya	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13590.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/10	Catalunya: Un centenar de imames se reúne en Barcelona para defender el diálogo. Organizan un congreso para buscar consenso entre las mezquitas	El Mundo	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13592.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/10	Catalunya: El congrés d'imams reclama mesquites dignes. La trobada planteja la necessitat d'obrir els llocs de pregària al veïnat. El diputat socialista, Mohamed Chaib, va demanar que es reconegui "el paper social" de l'imam	El Periódico de Catalunya	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13591.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/11	Catalunya: Imams a Catalunya. El manifest final del Congrés dels imams i mesquites ha tornat a donar proves de seny: el respecte per la laïcitat de l'estat de dret, la condemna al terrorisme, la voluntat de convivència i d'establir ponts de diàleg	El Periódico de Catalunya	Articles d'opinió, Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13625.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/11	Catalunya: Los musulmanes piden legalizar la condición laboral de los imames. Reabren el debate sobre la mezquita de Barcelona. Los oratorios abrirán puertas al público. El Congreso refuerza el papel del Consejo Islámico ante otras entidades	El Mundo	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13618.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 10/11	Catalunya: Los imanes piden una gran mezquita en Barcelona que sirva de referente islámico. En Catalunya, en dos años se ha pasado de 143 a 172 mezquitas, pero se considera insuficiente y se pide a la Generalitat	La Vanguardia	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13617.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/11	Catalunya: Les mesquites de Catalunya faran un dia de portes obertes a l'any. Els imams assistents al Congrés d'Imams i Mesquites reclamen la construcció d'un temple "digne" que sigui "referent dels musulmans a Catalunya"	Avui	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13616.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/19	Barcelona: La futura gran mezquita de Barcelona haurà d'esperar. La Generalitat creu prioritari resoldre ara els problemes dels petits oratoris ja existents i que no reuneixen les condicions mínimes de seguretat	Metro Directo	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Barcelona	<u>13667.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/24	Barcelona, Catalunya: Más de 200.000 musulmanes colapsan los 180 oratorios de Cataluña durante el Ramadán. La comunidad religiosa reclama una mezquita "digna" en Barcelona (página 1 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13724.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/24	Barcelona, Catalunya: Más de 200.000 musulmanes colapsan los 180 oratorios de Cataluña durante el Ramadán. La comunidad religiosa reclama una mezquita "digna" en Barcelona (página 2 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13725.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/06	Barcelona: Mezquitas y ciudades. Las mezquitas, como las iglesias, merecen estar situadas en los centros urbanos	La Vanguardia	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>13931.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/20	Barcelona: El imán de Fuengirola defiende el derecho de los musulmanes a la libertad de expresión. Compareció ante la prensa frente a la mezquita de Fuengirola en un acto organizado para simbolizar el apoyo de la comunidad musulmana a su dirigente	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Barcelona	<u>14121.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 01/21	Barcelona: El día de los musulmanes. Seis mil pakistaníes celebran en el Raval el rito del cordero y piden una gran mezquita. Mercabarna sacrificó ayer unos 2.300 corderos según el rito musulmán (página 2 de 3)	La Vanguardia	Convivència, Espais públics	Barcelona	<u>14559.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 01/21	Barcelona: El día de los musulmanes. Seis mil pakistaníes celebran en el Raval el rito del cordero y piden una gran mezquita. Mercabarna sacrificó ayer unos 2.300 corderos según el rito musulmán (página 1 de 3)	La Vanguardia	Convivència, Espais públics	Barcelona	<u>14558.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2005/ 01/21	Barcelona: El día de los musulmanes. Seis mil pakistaníes celebran en el Raval el rito del cordero y piden una gran mezquita. Mercabarna sacrificó ayer unos 2.300 corderos según el rito musulmán (página 3 de 3)	La Vanguardia	Convivència, Espais públics	Barcelona	<u>14560.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/14	Catalunya: La mezquita de Terrassa organitzarà cada any una jornada de portes obertes. La comunitat musulmana terrassense se suma a la iniciativa del Consell Islàmic de Catalunya, una de las propuestas del Congreso de Imanes y Mezquitas	Diari de Terrassa	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Barcelona, Terrassa	<u>13620.jpg</u>	Barcelonès, Vallès Occidental
2002/ 10/21	Cambrils: La comunidad musulmana quiere abrir una mezquita en un local del municipio. Dicen que han iniciado negociaciones con el Ayuntamiento, aunque éste lo niega	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Cambrils	<u>4958.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 02/26	Canet de Mar: El Ayuntamiento no cede un local municipal para mezquita. El consistorio justifica su decisión alegando que es una institución laica que no debe favorecer ninguna actividad religiosa, pero afirma que prestará dependencias para impartir árabe	El Mundo	Actituds ciutadanes	Canet de Mar	<u>10997.jpg</u>	Maresme
2005/ 03/04	Canovelles: Els musulmans demanen facilitats per obrir nous centres de culte. La comunitat musulmana de Canovelles presenta un projecte per ampliar la mesquita. Els veïns volen garanties que el nou espai es farà amb tots els requisits legals	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Espais públics, Convivència	Canovelles	<u>14994.jpg</u>	Vallès Oriental
2002/ 03/05	Cervera: Unos desconocidos prenden fuego a la mezquita. Los mismos autores intentaron quemar también una carnicera árabe	La Mañana	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>2037.jpg</u>	Segarra
2002/ 03/07	Cervera: L'Ajuntament acusarà els autors de l'atac a la mesquita	Segre	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>2081.jpg</u>	Segarra
2002/ 03/14	Cervera: Confessa que va atacar la mesquita perquè la filla se'n va anar a viure amb un àrab	Segre	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>2183.jpg</u>	Segarra
2002/ 03/15	Cervera: L'atacant de la mesquita se sent recolzat. Assegura que nombrosos veïns l'han felicitat	Segre	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>2200.jpg</u>	Segarra

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 04/19	Cervera: Presenta lista el acusado de quemar la mezquita del municipio. Mateu Figuerola se ha encuadrado en la xenofoba Plataforma per Catalunya de Josep Anglada	La Mañana	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>7153.jpg</u>	Segarra
2003/ 05/04	Cervera: La Fiscalía de Lleida pide una multa para Mateo Figuerola Niubó, candidato a la alcaldía de Cervera por la ultraderechista Plataforma per Catalunya por atentar el año pasado contra una mezquita y una carnicería islámica de la ciudad	El País	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>7321.jpg</u>	Segarra
2003/ 05/30	Cervera: Retiran la denuncia por el incendio de la mezquita. Los vecinos afectados por el atentado xenófobo han decidido retirar la denuncia contra el único imputado, el concejal de Plataforma per Catalunya, Mateu Figuerola, al no sufrir daños	La Mañana	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>7655.jpg</u>	Segarra
2003/ 10/28	Cervera: Mateu Figuerola, Cap de llista de Plataforma per Catalunya: "Ni Le Pen ni Haider són criticables". "El fet de cremar la mesquita només va ser un avís; si hagués volgut fer mal, estic prou capacitat per fer-ho"	Segre	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>9381.jpg</u>	Segarra
2004/ 05/04	Cervera: Multat el regidor ultra del municipi, Mateu Figuerola Niubó, per atacar la mesquita. Saldarà els seus complets amb una sanció de 25 euros	Segre	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>11782.jpg</u>	Segarra
2004/ 05/05	Cervera: 25 euros de multa a un edil xenòfobo que intentó quemar una mezquita. El fiscal pidió una sanción de 6.480 euros para Mateu Figuerola	El País	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>11796.jpg</u>	Segarra
2004/ 05/05	Cervera: Multa de 25 € per intentar incendiar una mesquita. El fiscal va reduir els càrrecs contra l'autor, edil de Plataforma per Catalunya a la localitat. La sentència va ser qualificada de "sorprenent i vergonyosa" pel col·lectiu islàmic de Lleida	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>11795.jpg</u>	Segarra
2004/ 05/06	Cervera: SOS Racisme critica la multa per atacar la mesquita. Diu que la lleu condemna del regidor de Plataforma per Catalunya, Mateu Figuerola, "deixa impunes els actes racistes"	Segre	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>11818.jpg</u>	Segarra
2004/ 05/06	Cervera: SOS Racisme critica la escasa pena al edil ultra de Cervera, Mateu Figuerola, que ha sido condenado por el Juzgado de lo Penal número 1 de Lleida a pagar 25 euros de multa por prender fuego a una mezquita del 4 de marzo de 2002	La Mañana	Actituds ciutadanes	Cervera	<u>11822.jpg</u>	Segarra

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 01/20	El Vendrell: El colectivo musulmán quiere tener una segunda mezquita	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>1246.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 02/22	El Vendrell: El colectivo musulmán pide terrenos para levantar una mezquita. El Ayuntamiento cedería el solar necesario si cumplen la normativa vigente	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>1821.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 02/23	El Vendrell: L'Ajuntament cedeix terreny per fer-hi una mesquita. El local que fan servir els creients islàmics s'ha quedat petit	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>1824.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 03/14	El Vendrell: El colectivo musulmán acepta comprar suelo para la mezquita. El Ayuntamiento les ofrece terrenos municipales	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>2196.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 03/15	El Vendrell: El colectivo musulmán vol adquirir sòl municipal. El local de l'entitat tindria una mesquita	Diari del Baix Penedès	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>2202.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 04/21	El Vendrell: El colectivo musulmán prefiere terrenos de la zona del Tancat para construir una mezquita	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>2617.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 05/12	El Vendrell: Los musulmanes deben esperar para la mezquita en los terrenos municipales que el Ayuntamiento pone a disposición de entidades.	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>2902.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 05/17	El Vendrell: La mezquita haurá d'esperar. EL colectivo musulmán se sent decebui per l'Ajuntament. No troben cap local de lloguer per a la mesquita	Diari del Baix Penedès	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>3188.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 05/23	El Vendrell: Musulmanes y Ayuntamiento niegan fractura por la mezquita. Plataforma per Catalunya entra en el debate diciendo que son "conflictivas"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>3089.jpg</u>	Baix Penedès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/23	El Vendrell: La Plataforma per Catalunya intenta importar al municipi el conflicte racial de Premià de Mar. Volen que qualsevol mesquita estigui als afores i allunyada de les esglésies catòliques	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>3088.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 05/24	El Vendrell: Plataforma per Catalunya es posiciona sobre la mesquita. August Armengol diu que no és contrari al temple	Diari del Baix Penedès	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>3136.jpg</u>	Baix Penedès
2002/ 05/24	El Vendrell: Plataforma per Catalunya permetria una mesquita al municipi, però condicionada	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>3182.jpg</u>	Baix Penedès
2003/ 06/02	El Vendrell: El col·lectiu magribí del municipi estudia mobilitzar-se contra la Plataforma per Catalunya d'August Armengol. El seu president, Mohamed Benadís, afirma que Armengol els va dir que si era alcalde els posaria guàrdies civils davant la mesquita	El Punt (Penedès)	Actituds ciutadanes	El Vendrell	<u>7720.jpg</u>	Baix Penedès
2001/ 11/27	Figueres: Els musulmans unifiquen tres mesquites. Han adquirit un local que tenien llogat i han tancat els altres. La comunitat considerava excessiva l'existència de tres espais per al culte	Setmanari de l'Alt Empordà	Actituds ciutadanes	Figueres	<u>628.jpg</u>	Alt Empordà
2002/ 09/25	Figueres: Vint famílies de la Marca de l'Ham s'oposen a una mesquita. Han recollit i entregat signatures contra el local a l'Ajuntament	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Figueres	<u>4685.jpg</u>	Alt Empordà
2002/ 10/03	Figueres: L'Ajuntament autoritzarà la mesquita de la Marca de l'Ham. L'associació de veïns, l'entitat islàmica i el Consistori així ho van acordar	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Figueres	<u>4753.jpg</u>	Alt Empordà
2004/ 04/01	Figueres: L'amo d'un local on hi ha una mesquita porta al jutjat els musulmans per fer-los-en fora. El contracte de lloguer s'ha acabat, però els afectats volen més temps	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Figueres	<u>11459.jpg</u>	Alt Empordà
2005/ 01/12	Figueres: Un jutge decidirà si els musulmans d'una mesquita l'han d'abandonar. El propietari els vol fer fora perquè el contracte de lloguer es va acabar l'any 2003. Els responsables de la mesquita volen més temps per trobar un altre lloc de culte	Diari de Girona	Espais públics, Convivència	Figueres	<u>14482.jpg</u>	Alt Empordà

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2005/ 01/12	Figueres: Celebren el judici oral pel desnonament de la mesquita del carrer Tins. El propietari vol recuperar el local al·legant que s'ha acabat el contracte. L'entitat musulmana considera que abans de marxar han de trobar un espai alternatiu	El Punt (comarques de Girona)	Espais públics, Convivència	Figueres	<u>14481.jpg</u>	Alt Empordà
2003/ 05/03	Catalunya: Antoni Deig i Clotet, bisbe emèrit de Solsona: "La immigració no ha de convertir les esglésies en mesquites"	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Girona	<u>7326.jpg</u>	Gironès
2003/ 08/13	Girona: Ataquen per quarta vegada en 3 anys una mesquita de Girona. Un piròman va intentar diumenge incendiar el local amb benzina	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Girona	<u>8410.jpg</u>	Gironès
2003/ 08/14	Girona: Detenen un veí de la ciutat per l'atac racista a la mesquita de Bisbe Sevilla. El detingut havia fet "comentaris despectius" contra els musulmans en un bar de la zona	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Girona	<u>8419.jpg</u>	Gironès
2003/ 08/14	Girona: Una mesquita pateix un atac amb gasolina	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Girona	<u>8418.jpg</u>	Gironès
2003/ 08/17	Girona: Nou atac a una mesquita de Girona. Tot i que els atacs no són alarmants en quantitat, sí que tenen un marcat caràcter racista, que s'ha de combatre per mantenir la convivència i el respecte vers altres cultures	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Girona	<u>8461.jpg</u>	Gironès
2004/ 02/18	Girona: L'Ajuntament permet ampliar la mesquita de Santa Eugènia. A més de les dues mesquites de la ciutat, també hi ha altres locals i cases particulars que funcionen com a punt de trobada de la comunitat musulmana tot i que amb un caire més familiar	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Girona	<u>10839.jpg</u>	Gironès
2004/ 02/18	Girona: L'Ajuntament ha donat permís a la comunitat islàmica del barri de Santa Eugènia de Ter per ampliar la mesquita que el col·lectiu té al carrer Montseny. Aquesta és la segona mesquita que hi ha legalitzada a la ciutat	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Girona	<u>10838.jpg</u>	Gironès
2004/ 04/03	Girona: Els musulmans de la ciutat, preocupats. La comunitat musulmana de Girona va denunciar ahir que alguns dels seus membres s'han sentit intimidats. La mesquita del carrer de Bisbe Sevilla ha viscut diversos atacs	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Girona	<u>11484.jpg</u>	Gironès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 12/21	Granollers: Recelosos per una mesquita. Veïns de Tres Torres s'oposen a que s'obri una mesquita al barri	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Granollers	<u>960.jpg</u>	Vallès Oriental
2002/ 03/11	Granollers: Després d'un any, encara no s'ha obert una mesquita a la ciutat. L'entitat impulsora del centre, Al-agfira, troba poc suport en l'Ajuntament	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Granollers	<u>2155.jpg</u>	Vallès Oriental
2002/ 04/05	Granollers: SOS Racisme denuncia la reacció de Tres Torres contra la Mezquita. En la memoria de esta ONG aparecen dos denuncias de ciudadanos de Granollers	Revista de Banyoles	Actituds ciutadanes	Granollers	<u>2500.jpg</u>	Vallès Oriental
2001/ 11/30	Guissona: Construyen una mezquita en el centro del municipio. El local está abierto para musulmanes magrebles y subsaharianos. El índice de población extranjera es del 11,5 por ciento, cosa que ha permitido el arranque de diversos proyectos multiétnicos	La Mañana	Actituds ciutadanes	Guissona	<u>664.jpg</u>	Segarra
2001/ 12/03	Guissona: L'Ajuntament habilita una mesquita de 60 metres	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Guissona	<u>685.jpg</u>	Segarra
2002/ 01/22	L'Hospitalet de Llobregat: Un barrio en ebullición. La mezquita El Falh vive con agitación la detención de dos presuntos integrantes de Al Qaeda	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	L'Hospitalet de Llobregat	<u>1262.jpg</u>	Barcelonès
2002/ 12/11	Catalunya: Els ajuntaments no tenen respostes a les peticions del col·lectiu musulmà. Cada cop reben més peticions per construir mesquites o reservar espais en cementiris	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	La Bisbat d'Empordà	<u>5597.jpg</u>	Baix Empordà
2002/ 12/29	La Seu d'Urgell: La mezquita del Pirineo. Un poeta argelino que vive en la Seu insiste en que no debe dar ningún miedo	La Mañana	Actituds ciutadanes	La Seu d'Urgell	<u>5740.jpg</u>	Alt Urgell
2002/ 10/31	Les Franqueses del Vallès: Els veïns de Bellavista recullen 400 firmes contra una mesquita. L'Ajuntament informará l'Associació de Veïns en una reunió que se celebrará dilluns	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6212.jpg</u>	Vallès Oriental

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 02/01	Les Franqueses del Vallès: Recogen firmes para parar la construcción de una mezquita. El Ayuntamiento, que ha concedido un permiso de obras para reformar el local, ha confiado en que no se va a producir ningún conflicto entre inmigrantes y vecinos	El Mundo	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6232.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/03	Les Franqueses del Vallès: La AV de Bellavista ja ha recollit 878 firmes contra la mesquita. L'oposició demana que l'alcalde tracti la polèmica amb "sensibilitat"	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6283.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/03	Les Franqueses del Vallès: Una mesquita a Bellavista	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6284.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/07	Les Franqueses del Vallès: Bellavista atura les firmes contra la mesquita mentre no hi hagi llicències. L'AV diu que l'última paraula per autoritzar el centre és dels veïns de l'immoble	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6328.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/07	Les Franqueses del Vallès: Una movilizació congelada. Los vecinos de Bellavista dejan de recoger firmas en contra de una posible mezquita hasta que se sepa el destino del local de la plaza Provença	Revista del Vallès	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6499.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/24	Les Franqueses del Vallès: L'alcalde, Francesc Torné, diu que el conflicte de la mesquita de Bellavista "està tancat"	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6592.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/25	Les Franqueses del Vallès: L'Ajuntament denega el permís per a una mesquita al barri de Bellavista. El consistori ha indicat que la sol·licitud no complia tots els requisits municipals	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès	<u>6599.jpg</u>	Vallès Oriental
2003/ 02/05	Les Franqueses del Vallès, Lleida: Oposición vecinal a mezquitas en las dos localidades	El Mundo	Actituds ciutadanes	Les Franqueses del Vallès, Lleida	<u>6285.jpg</u>	Vallès Oriental, Segrià
2004/ 10/05	Llagostera: Un grup de veïns han iniciat una recollida de firmes per denunciar davant l'ajuntament unes obres, suposadament sense permís, en un solar on asseguren que s'hi està construint una mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13565.jpg</u>	Gironès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 10/05	Llagostera: Un grup de veïns es mobilitza en contra de la construcció d'una mesquita al poble. Estan recollint firmes per evitar que els musulmans es reunixin al carrer Barcelona	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13586.jpg</u>	Gironès
2004/ 10/05	Llagostera: Veïns recullen firmes contra la instal·lació d'una mesquita al carrer Barcelona. Creuen que el local és inadequat i que s'hi fan obres sense permís. L'alcalde, Lluís Postigo, diu que no sap si el local servei com a oratori	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13567.jpg</u>	Gironès
2004/ 10/09	Llagostera: L'alcalde, Lluís Postigo, titlla els veïns que s'oposen a la mesquita de tenir "actituds racistes". L'Ajuntament no clausura l'oratori però insta els musulmans a demanar la llicència	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13586.jpg</u>	Gironès
2004/ 10/09	Llagostera: L'alcalde, Lluís Postigo, creu que darrere les queixes de veïns contra la instal·lació de la mesquita hi pot haver una actitud racista i "no un problema d'obres il·legals ni perquè funcioni l'activitat sense llicència"	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13595.jpg</u>	Gironès
2004/ 10/14	Llagostera: Els veïns presenten noranta signatures per denunciar la mesquita. L'alcalde, Lluís Postigo, anuncia que quan el conflicte estigui reconduït "la comunitat musulmana proposa de realitzar una jornada de portes obertes a la mesquita"	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13614.jpg</u>	Gironès
2004/ 10/16	Llagostera: Els veïns de la mesquita. A Llagostera s'han reunit signatures per aturar la construcció d'un oratori emparant-se en la legalitat urbanística; és obvi, però, que la motivació profunda és una altra	El Punt (comarques de Girona)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13654.jpg</u>	Gironès
2004/ 11/05	Llagostera: Veïns dels carrer Barcelona amenacen amb noves accions contra la mesquita en el cas que el consistori legalitzi el local com a oratori, segons va dir un dels seus portaveus	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>13904.jpg</u>	Gironès
2004/ 11/20	Llagostera: L'Ajuntament ha donat 10 dies a la comunitat islàmica perquè tramiti la petició per a l'obertura de la mesquita. El decret de l'alcalde amenaça d'obrir un expedient al promotor i tancar el centre si no compleixen el requisit en aquest termini	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Llagostera	<u>14123.jpg</u>	Gironès
2005/ 01/11	Llagostera: Veïns del municipi reiteren fer complir la llei en el cas de la mesquita i Postigo nega actituds racistes. Segons Lluís Postigo, les queixes veïnals respecte a la mesquita es deuen a una "qüestió de legalitat urbanística"	El Punt (comarques de Girona)	Espais públics, Convivència	Llagostera	<u>14465.jpg</u>	Gironès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2005/ 01/17	Llagostera: L'Ajuntament inicia la tramitació corresponent a la legalització de la mesquita que el col·lectiu musulmà vol instal·lar en un edifici del número 12 del carrer Barcelona	El Punt (comarques de Girona)	Espais públics, Convivència	Llagostera	<u>14540.jpg</u>	Gironès
2001/ 11/29	Lleida: Ús sense llicència d'una mesquita. Una mesquita habilitada en un magatzem, que no té llicència d'obertura ni les mínimes condicions de seguretat, està sent utilitzada per centenars de musulmans que celebren el ramadà	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>611.jpg</u>	Segrià
2001/ 12/25	Lleida: La Paeria clausura la mesquita del Nord. Els imams de Lleida, al principi crítics amb la posició municipal, han acceptat buscar un nou emplaçament per a la mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>939.jpg</u>	Segrià
2002/ 01/02	Lleida: Els amos sol·liciten reobrir la mesquita del carrer del Nord. La Paeria la va precintat fa pocs dies	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1048.jpg</u>	Segrià
2002/ 01/03	Lleida: Els musulmans volen obrir la mesquita. L'associació islàmica ha presentat al·legacions per reobrir la mesquita que va ser precintada fa uns dies per la guàrdia urbana. Els veïns s'hi oposen i la Paeria aïlliga falta de seguretat	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1058.jpg</u>	Segrià
2002/ 01/16	Lleida: Els veïns insisteixen a vetar la mesquita del carrer del Nord. Presenten 4 al·legacions contra la sol·licitud de reobertura presentada el passat 2 de gener per l'Associació d'Unitat i Cooperació Islàmica.	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1178.jpg</u>	Segrià
2002/ 01/24	Lleida: L'ajuntament autoritza obres per obrir la mesquita del carrer Nord. El consistori recorda que no poden iniciar l'activitat fins que tinguin llicència. Els veïns tornen a recollir firmes contra l'obertura	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1296.jpg</u>	Segrià
2002/ 01/25	Lleida: Autorizan la construcción de una mezquita. Los vecinos de la zona, que siempre se mostraron contrarios a su apertura, mantienen que el local no reúne las condiciones para convertirse en templo musulmán y han iniciado una nueva campaña de firmas	El Mundo	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1308.jpg</u>	Segrià
2002/ 02/03	Lleida: La Urbana aixeca 3 actes per les obres de la nova mesquita	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1988.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Mutèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 02/07	Lleida: L'alcalde, Antoni Siurana, ratifica que si la mesquita s'ajusta a la llei podrà obrir	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1549.jpg</u>	Segrià
2002/ 02/07	Lleida: Firmes veïnals contra la mesquita. L'associació de veïns de la Nogueroia va criticar ahir amb duresa el permís municipal per instal·lar-la al carrer del Nord, a l'entendre que els musulmans causen molèsties i no s'integren	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1537.jpg</u>	Segrià
2002/ 02/14	Lleida: Els veïns recullen 500 firmes contra la nova mesquita. Els musulmans asseguren que no causaran molèsties	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1654.jpg</u>	Segrià
2002/ 02/27	Lleida: Vecinos de la ciudad llevan a los juzgados las obras de construcción de una mezquita	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1940.jpg</u>	Segrià
2002/ 02/27	Lleida: Els veïns denuncien una altra obra il·legal de la nova mesquita. Han obert un segon respirador en una terrassa particular	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1944.jpg</u>	Segrià
2002/ 02/27	Lleida: ERC qüestiona la nova mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>1937.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/04	Lleida: Siurana diu que els problemes amb la mesquita són judicials	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2018.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/09	Lleida: Recurs de reposició contra la nova mesquita. Els veïns amenacen d'anar al contenciós	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2104.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/10	Lleida: Los africanos plantean hacer una mezquita con ayuda saudí. Los inmigrantes proponen que el centro tenga una casa de acogida y una biblioteca. Piden que haya un empleado musulmán en el cementerio (página 2 de 2)	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2126.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 03/10	Lleida: Los africanos plantean hacer una mezquita con ayuda saudí. Los inmigrantes proponen que el centro tenga una casa de acogida y una biblioteca. Piden que haya un empleado musulmán en el cementerio (página 1 de 2)	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2125.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/10	Lleida: "És l'hora de les mesquites". L'imam del temple del carrer del Nord assegura que per al col·lectiu musulmà ha arribat el moment de tindre espais per pregar amb dignitat	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2127.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/20	Lleida: Un judici verbal dilucidarà el conflicte de la nova mesquita. Els veïns aportaran les escriptures i atestats dels Mossos	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2267.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/26	Lleida: Paralizadas por orden judicial las obras de una mezquita	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2328.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/27	Lleida: Els amos de la mesquita desatenen l'ordre judicial i segueixen les obres. Un requeriment del jutge obliga a suspendre els treballs al local del carrer del Nord	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2386.jpg</u>	Segrià
2002/ 03/28	Lleida: Polèmica per l'obra d'una mesquita. Els veïns del carrer del Nord van mostrar la seva indignació perquè l'associació islàmica AUCI ha fet cas omís a la requisitòria del jutge que els insta a paraitzar les obres de la mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2337.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/04	Lleida: Veïns de l'Avinguda del Segre diuen que la mesquita funciona il·legalment	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2362.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/05	Lleida: La mesquita, al jutge per no parar les obres. Veïns del carrer del Nord posen una denúncia	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2395.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/18	Lleida: Vecinos e islámicos declaran hoy ante el juez por la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2584.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 04/19	Lleida: Els musulmans accepten tancar els forats a la terrassa superior de la nova mesquita, encara que afirmen que volen un acord amistós	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2581.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/19	Lleida: Los vecinos de la calle del Nord ganan la primera batalla por la mezquita. Los islámicos aceptan la demanda judicial y eliminarán los respiraderos de la terraza comunitaria	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2588.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/21	Lleida: Vecinos de la ciudad rechazan una mezquita que tiene permiso municipal	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2611.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/23	Lleida: Condena a una entidad islámica por el daño causado en la construcción de una mezquita. La Asociación de Vecinos del barrio de la avenida del Segre se opone a la apertura del templo al considerar que no reúne condiciones de seguridad ni higiene	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2638.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/24	Lleida: La Paeria pot tancar la mesquita polèmica. L'associació islàmica es va comprometre a clausurar els tres orificis de ventilació que donen a una terrassa veïna, segons una sentència judicial dictada ahir	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2647.jpg</u>	Segrià
2002/ 04/29	Lleida: Un juez da la razón a unos vecinos contra los musulmanes, con lo que la Asociación Islámica de Lleida deberá reparar los desperfectos ocasionados en la terraza de un vecino al realizar las obras de acondicionamiento de la mezquita	El Mundo	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2722.jpg</u>	Segrià
2002/ 05/07	Lleida: El alcalde, Antoni Siurana dice que el conflicto de la mezquita es un problema de los vecinos	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2858.jpg</u>	Segrià
2002/ 05/10	Lleida: Denuncian que la mezquita no paga los recibos del agua	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>2900.jpg</u>	Segrià
2002/ 05/23	Lleida: Els veïns preparen noves protestes contra la mesquita, ja que asseguren que no té els permisos necessaris, incompleix mesures de seguretat i els inquil·lins no respecten el descans veïnal	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3090.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/25	Lleida: Els veïns de la nova mesquita demanen a Siurana una reunió urgent. L'Associació d'avinguda del Segre ha enviat una carta a l'alcalde per "reobrir" el diàleg i "evitar una situació com la de Premià de Mar"	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3181.jpg</u>	Segrià
2002/ 05/28	Lleida: L'alcalde, Antoni Siurana, afirma que traslladar la mesquita de Lleida seria il·legal. Va recalcar que s'aplicaran per a la mesquita els mateixos controls que per a qualsevol instal·lació	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3238.jpg</u>	Segrià
2002/ 05/28	Lleida: La Paeria "controlarà" la nova mesquita. Revisarà si emet excés de soroll i es reunirà amb els veïns d'avinguda de Segre	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3235.jpg</u>	Segrià
2002/ 06/07	Lleida: Los vecinos instan a Siurana a que les dé una respuesta sobre la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3401.jpg</u>	Segrià
2002/ 06/08	Lleida: La mesquita de Lleida. La base real de l'odi als altres té un caràcter més aviat econòmic, perquè provoca en el rebutjador una indesitjable però confortable sensació de superioritat (pàgina 1 de 2)	La Mañana	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3441.jpg</u>	Segrià
2002/ 06/08	Lleida: La mesquita de Lleida. La base real de l'odi als altres té un caràcter més aviat econòmic, perquè provoca en el rebutjador una indesitjable però confortable sensació de superioritat (pàgina 2 de 2)	La Mañana	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3442.jpg</u>	Segrià
2002/ 06/27	Lleida: La mesquita no paga l'aigua a la comunitat perquè té una presidenta. Els veïns denuncien aquesta actitud a la síndica i l'imam diu que és fals	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3751.jpg</u>	Segrià
2002/ 06/28	Lleida: Una associació magrebina mediarà entre la mesquita i els veïns. Magrebeida promourà una reunió entre les dues parts	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3790.jpg</u>	Segrià
2002/ 06/28	Lleida: Cruce de acusaciones entre vecinos y un imam de Lleida. Los musulmanes creen que se les quiere impedir que la mezquita esté en la calle Nord	El Mundo	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>3776.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 07/23	Lleida: Actes vandàlics al carrer del Nord contra els locals d'immigrants. Trenquen vidres de la porta de la mesquita i d'un locutori	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4099.jpg</u>	Segrià
2002/ 07/26	Lleida: Siurana exige a la mezquita que no altere el orden vecinal. El alcalde aconseja a la comunidad de vecinos que recurra a la vía judicial	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4132.jpg</u>	Segrià
2002/ 07/26	Lleida: El alcalde de Lleida, Antoni Siurana, media en el conflicto vecinal por la mezquita	ABC	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4128.jpg</u>	Segrià
2002/ 08/28	Lleida: Veïns del voltant de la nova mesquita posen a la venda els seus pisos. Asseguren que el barri s'ha degradat amb l'arribada de població immigrant, mentre que la comunitat islàmica demana comprensió	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4352.jpg</u>	Segrià
2002/ 09/23	Lleida: Un barri no vol una mesquita. L'associació de veïns de l'Avinguda del Segre consideren que és electoralista la proposta de l'alcalde, Antoni Siurana, de negociar la construcció d'una única mesquita a la ciutat que reemplaci l'actual	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4672.jpg</u>	Segrià
2002/ 10/02	Lleida: La Avinguda del Segre pondrà un contencioso a la mezquita. Constituyen una comisión para programar acciones reivindicativas. Un grupo de vecinos advierte de que el barrio se convierte en un gueto; otros creen que eso "es exagerado"	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4741.jpg</u>	Segrià
2002/ 10/03	Lleida: Augmenta el rebuig veïnal a una mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4742.jpg</u>	Segrià
2002/ 10/18	Lleida: La Paeria ratifica que la mesquita del carrer del Nord és legal. L'associació veïnal encarregarà un pentatge i afirma que el local no té sortida d'emergència ni ventilació	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>4902.jpg</u>	Segrià
2002/ 10/31	Lleida: Los vecinos desconvocarán la manifestación por la mezquita. La FAV abre el diálogo entre los musulmanes y los residentes del barrio	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6211.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 10/31	Lleida: Els veïns descarten la manifestació contra la mesquita després de la mediació de la FAV. Els musulmans estudien traslladar el temple quan es quedi petit	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6210.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/06	Lleida: Noves queixes dels veïns contra la mesquita pel Ramadà. CiU proposa canviar la ubicació del temple "si és necessari"	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5153.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/06	Lleida: El candidat a la Paeria por CiU, Isidre Gavín, planteja hacer una mezquita que no moleste a los vecinos	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5154.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/09	Lleida: Primera denúncia veïnal per soroll contra la nova mesquita. Els veïns asseguren que ahir hi va haver aglomeracions tot el dia	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5206.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/12	Lleida: Queja vecinal por los rezos del Ramadán en una mezquita	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5233.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/13	Lleida: L'Associació de Veïns d'Avinguda del Segre ha sol·licitat a la Guàrdia Urbana que faci mesuraments de soroll a la nova mesquita	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5255.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/21	Lleida: La Síndica desestima la queja de los vecinos por la mezquita. La Paeria ratifica que el local cumple la normativa legal	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5363.jpg</u>	Segrià
2002/ 11/21	Lleida: La Paeria rebutja el recurs dels veïns contra la nova mesquita. El consistori veu viable que tingui respiradors a la terrassa, que un jutge va ordenar tancar, si hi ha un acord amb els veïns del bloc	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5361.jpg</u>	Segrià
2002/ 12/13	Lleida: Los vecinos quieren embargar al dueño del local de la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5598.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 01/10	Lleida: Avinguda del Segre anuncia noves mobilitzacions contra la mesquita, davant de l'increment de la crispació al barri i perquè la Paeria els ha "oblidat"	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5839.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/12	Lleida: Vecinos de la Avinguda del Segre preparan protestas contra una mezquita	ABC	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5852.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/14	Lleida: El alcalde, Antoni Siurana, rechaza las protestas vecinales contra la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>5905.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/21	Lleida: Vecinos de la mezquita reclaman más vigilancia policial en el barrio. La Avinguda del Segre echa de menos a la Policía Local	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6027.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/22	Lleida: La Paeria vol que la Generalitat investigui una mesquita. Per l'alcalde, Antoni Siurana, la postura de l'associació de veïns "obre un front antimusulmà, que no obeeix, com diuen ells, a la inseguretat ciutadana"	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6028.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/22	Lleida: L'alcalde, Antoni Siurana, acusa a los responsables locales de CiU, Josep Giné y Isidre Gavín, de apoyar quejas "antimusulmanas". Critica asimismo que la formación nacionalista haga un "uso político" de la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6051.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/22	Lleida: Antoni Siurana qualifica d' "antimusulmana" tota protesta contra la mesquita. Acusa CiU de desoir el Parlament i utilitzar el conflicte per fer campanya	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6052.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/23	Lleida: Veïns del barri de l'avinguda del Segre convoquen protestes contra una mesquita. Asseguren que el local s'utilitza com a menjador i escola sense tenir permís, però les inspeccions municipals no han detectat irregularitats	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6057.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/23	Lleida: Convocan una manifestación de vecinos contra la mezquita. Una asamblea con 60 asistentes decide salir a la calle para protestar	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6066.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 01/23	Lleida: Els veïns es mobilitzaran per fer fora la mesquita del carrer del Nord. Proposen una manifestació fins a la Paeria i tallar la via. L'alcalde, Antoni Siurana, nega que hi hagi un problema de convivència	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6068.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/24	Lleida: La FAV se ofereix per mediar entre dirigents de la mezquita y vecinos. La federación "respeta" la protesta, pero no la segunda	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6082.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/24	Lleida: La FAV veu exagerades les protestes contra la mesquita i ofereix mediar. Avinguda del Segre accepta dialogar però manté la manifestació	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6083.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/24	Lleida: Renace la protesta vecinal para lograr el cierre de la mezquita de Lleida. El consistorio, que ha desestimado todos los recursos vecinales, asegura que la mezquita cumple la normativa vigente	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6078.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/24	Lleida: Mobilitzacions per fer tancar una mesquita. Els veïns del barri on hi ha el temple es queixen d'aglomeracions i excés de soroll	Avui	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6077.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/25	Lleida: El concejal de ICV de la Paeria, Francesc Pané, reclama construir una mezquita con sede definitiva	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6128.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/27	Lleida: La Avinguda del Segre decide las protestas por la mezquita. Los vecinos consideran que en el almacén en el que está ubicada la mezquita no es el lugar idóneo para desarrollar prácticas religiosas	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6164.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/27	Lleida: Avinguda del Segre busca el suport d'altres barris per a la manifestació contra la mesquita	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6165.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/28	Lleida: La FAV consigue aplazar la manifestación por la mezquita. Vecinos y musulmanes están dispuestos a reunirse para buscar una salida	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6167.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 01/29	Lleida: Responsables de la mesquita i veïns es reuneixen demà. La reunió que es portarà a terme al local social de la FAV, intentarà que les dues parts arribin a una entesa i que els veïns desconvocuin les mobilitzacions anunciades contra el temple	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6178.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/30	Lleida: Tempesta política per la mesquita. Gavín i Siurana demanen que no s'utilitzi com a arma política el conflicte veïnal pel temple musulmà, però es llancen acusacions mútues	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6204.jpg</u>	Segrià
2003/ 01/30	Lleida: Siurana y Gavín se culpan de alentar el litigio de la mezquita. CIU pide un "pacto de ciudad" y el alcalde dice que el templo no molesta	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6203.jpg</u>	Segrià
2003/ 02/02	Lleida: Els musulmans elogien que no hi hagi protesta per la mesquita. L'Associació Islàmica de Lleida i Província considera que una manifestació contra el temple "seria una postura racista i xenòfoba que només aconseguiria fomentar l'odi"	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6236.jpg</u>	Segrià
2003/ 02/04	Lleida: Descarten manifestarse contra la mezquita del Carrer del Nord. La Associació de Veïns de l'Avinguda del Segre està elaborando, de todos modos, un manifiesto para dar a conocer su punto de vista y estudian la manera más adecuada para difundirlo	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6287.jpg</u>	Segrià
2003/ 02/04	Lleida: Els veïns del Nord presenten el recurs judicial contra la mesquita. Ratifiquen que no hi haurà una manifestació però ultimen un manifest de protesta	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6286.jpg</u>	Segrià
2003/ 02/05	Lleida: La Associació de Veïns de la Avinguda del Segre recorre contra la apertura de una mezquita	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6288.jpg</u>	Segrià
2003/ 02/10	Lleida: En regla, però amb rebuig. Els veïns del barri de l'Avinguda del Segre rebutgen la mesquita, que té tots els permisos, per excés de soroll i aglomeracions	Avui	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6370.jpg</u>	Segrià
2003/ 02/11	Lleida: La presidenta de la Asociación de Vecinos de l'Avinguda del Segre, Marta Roigé, busca apoyos de otros colectivos para un manifiesto en contra del funcionamiento de la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6406.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 02/25	Lleida: La Asociación de Vecinos de la Avinguda del Segre acaba el manifesto contra la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6609.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/04	Lleida: L'associació de veïns d'Avinguda del Segre ultima el manifest "a favor de la tolerància" on voten deixar clar que s'oposen a la mesquita "no per motius racistes sinó legals"	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6684.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/05	Lleida: La FAV pide a los vecinos que se reúnan con el imán de la mezquita. La federación lamenta que ambas partes no dialoguen	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6685.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/08	Lleida: El imán solicita a sus fieles que no se reúnan frente a la mezquita para evitar conflictos con los vecinos	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6730.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/11	Lleida: Concentració veïnal davant la Paeria contra la mesquita del carrer del Nord. Tindrà lloc dijous i l'objectiu és fer públic un manifest en què argumenten la seua postura	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6753.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/11	Lleida: Convocan una concentración en protesta por "las molestias" de la mezquita del Nord	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6754.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/12	Lleida: La Paeria insta la Generalitat a vetar la concentració contra la mesquita. L'Ajuntament afirma que atempta contra la llibertat de culte i el Govern català assegura que no pot prohibir aquests actes	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6768.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/12	Lleida: La Paeria insta a prohibir la protesta contra la mezquita. Emite un informe desfavorable a la Generalitat por el riesgo de enfrentamientos	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6766.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/13	Lleida: El Govern traslada la protesta de la mezquita a la plaza Treball. Los vecinos mantienen la concentración ante la Paeria al no recibir notificación oficial	La Mañana	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Lleida	<u>6780.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 03/13	Lleida: La Generalitat no veta la protesta contra la mesquita però insta a canviar-la de lloc. Proposa la plaça del Treball, peròAVINGUDA del Segre la manté davant de la Paeria	Segre	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Lleida	<u>6781.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/13	Lleida: Inquietud per la marxa contra la mesquita. La Generalitat recomana als veïns de l'avinguda del Segre que canviïn de lloc la protesta d'avui contra la mesquita del carrer del Nord	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Lleida	<u>6769.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/14	Lleida: El manifiesto vecinal culpa la mezquita de "perturbar el barrio". Los Mossos consiguen aplazar la protesta contra la mezquita. Los vecinos suspenden la concentración para acatar la recomendación de la Generalitat (página 2 de 2)	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6794.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/14	Lleida: Els veïns anul·len la protesta contra la mesquita en l'últim moment. L'AV de l'AVINGUDA del Segre va acatar, finalment, les recomanacions de la Generalitat i de la Paeria que desaconsellaven fer l'acte davant les portes del Consistori	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6787.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/14	Lleida: Protesta a mitges contra la mesquita. Els veïns d'AVINGUDA del Segre ajornen la concentració al notificar-los la Generalitat que no havien de celebrar-la davant de la Paeria, però fan públic un manifest	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6792.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/14	Lleida: El manifiesto vecinal culpa la mezquita de "perturbar el barrio". Los Mossos consiguen aplazar la protesta contra la mezquita. Los vecinos suspenden la concentración para acatar la recomendación de la Generalitat (página 1 de 2)	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6793.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/14	Lleida: Nueva protesta vecinal contra la mezquita. La acción de protesta convocada por la AV de AVINGUDA del Segre tiene como objetivo dar a conocer los motivos de su oposición al templo	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6786.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/15	Lleida: Collectius musulmans demanen que els veïns tornin a dialogar. Apareixen més pancartes contra la mesquita al carrer del Nord	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6824.jpg</u>	Segrià
2003/ 03/15	Lleida: La Paeria informo tarde sobre la protesta contra la mezquita. Los Mossos recibieron el informe municipal un día antes de la concentración. El acto fue desaconsejado porque coincidía con el de 'Aturem la guerra'	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6822.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 03/18	Lleida: Mantenen la concentració contra la nova mesquita. L'Associació de Veïns d'Avinguda del Segre va aprovar ahir mantenir la concentració contra la ubicació de la mesquita al carrer del Nord	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>6846.jpg</u>	Segrià
2003/ 05/20	Lleida: Veïns del carrer del Nord denuncien que la ventilació de la nova mesquita és il·legal. Mentrestant, l'associació veïnal ha decidit suspendre les mobilitzacions contra la mesquita fins després de la sentència del contenciós que han presentat	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>7550.jpg</u>	Segrià
2003/ 05/22	Lleida: Denuncien actes vandàlics contra la nova mesquita del carrer del Nord. Els musulmans han presentat denúncies davant dels Mossos	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>7570.jpg</u>	Segrià
2003/ 05/25	Lleida: Guerra per un temple. El foc creuat de denúncies revifa el conflicte entre els veïns d'Avinguda del Segre i responsables de la mesquita, que fa dos anys que estan enfrontats	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>7618.jpg</u>	Segrià
2003/ 09/17	Lleida: Els africans de la ciutat promouen la construcció d'una altra mesquita de nova planta i en una ubicació consensuada amb els veïns	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>8857.jpg</u>	Segrià
2003/ 10/01	Lleida: Vecinos de la mezquita piden más control sobre las tiendas de magrebíes. Quieren que la Paeria revise sus licencias y sus actividades	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>9034.jpg</u>	Segrià
2003/ 11/26	Lleida: Los vecinos de la mezquita de la calle Nord se quejan otra vez ante la Síndica Municipal de Greuges por el ruido que originan los asistentes al templo	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>9749.jpg</u>	Segrià
2003/ 12/27	Lleida: Queixa davant dels Mossos per la mesquita del carrer del Nord. Veïns del carrer del Nord van protestar ahir per l'excés d'aforament a la mesquita que hi ha instal·lada i perquè els fidels ocupaven gairebé tota la vorera amb les sabates	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>10176.jpg</u>	Segrià
2004/ 01/11	Lleida: Los magrebíes inauguran su sede pese a la oposición vecinal. La asociación de Magrebíes de Lleida ha abierto su local social mientras los vecinos esperan la resolución del contencioso contra la Paeria por la mezquita de la calle del Nord	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>10317.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 02/18	Lleida: LaAVINGuda del Segre assegura al alcalde, Àngel Ros, que los vecinos de la calle del Nord siguen "intranquilos" por la actividad de la mezquita	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>10840.jpg</u>	Segrià
2004/ 03/24	Lleida: La Paeria reserva un local para los musulmanes en el tanatorio. El Ayuntamiento ha pedido a los dos imanes de las mezquitas de Lleida que les informen sobre las condiciones que debe reunir el futuro tanatorio para acoger ceremonias musulmanas	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>11369.jpg</u>	Segrià
2004/ 05/06	Lleida: L'associació cultural laica magrebina de Lleida Magrebeida es va resignar ahir a les noves mesures de control de les mesquites dins del pacte antiterrorista, que va anunciar recentment el ministre de l'Interior	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>11816.jpg</u>	Segrià
2004/ 05/19	Catalunya: El Consell Islàmic de Catalunya critica a Lleida els controls del Govern espanyol en mesquites. Ahmed Benailal va afirmar que aquest tipus de controls provocaran que els fidels deixin d'anar a les mesquites, cosa que marginarà els musulmans	Segre	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Lleida	<u>12006.jpg</u>	Segrià
2004/ 05/27	Lleida: La Paeria veu probable que obri una altra mesquita i aposta per resituar-les. Descarta la recació d'un gran temple davant de les reticències de les comunitats	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12129.jpg</u>	Segrià
2004/ 05/27	Lleida: La Paeria descarta una gran mezquita y prefiere varios templos dispersos. Drets Civils prevé que en Lleida abrirán un tercer oratorio. Aluja no ve aún urgente que el cementerio tenga un espacio para los musulmanes	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12130.jpg</u>	Segrià
2004/ 05/27	Lleida: La Paeria proposa reubicar les mesquites. El regidor d'Immigració, Xavier Aluja, va plantejar ahir a l'associació islàmica que traslladi els centres de culte al temple interreligiós que projecta construir l'ajuntament. Aquests rebutgen la proposta	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12120.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/08	Lleida: Una baralla revitalitza la protesta veïnal contra la nova mesquita. Dos immigrants protagonitzen un altercat al sortir del temple. Els veïns asseguren que aquests actes estan causant crispació al barri	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12318.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/09	Lleida: La Asociación de Vecinos de la Avenida del Segre reclamarán que se ejerza un mayor control sobre el aforo de la mezquita de la calle del Nord, ya que si bien la capacidad era de 160 personas, observan que regularmente acuden unos 400	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12339.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 06/09	Lleida: Els veïns exigeixen més vigilància policial per la mesquita. L'Associació de Veïns d'Avinguda del Segre sol·licitarà a la delegació del Govern i a la Paeria que incrementin la vigilància policial a l'estiu per evitar barralles com la de diumenge	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12340.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/23	Lleida: Els musulmans del carrer del Nord volen traslladar la mesquita perquè no hi caben. L'imam sol·licita terrenys a la Paeria i admet que causen molèsties als veïns. L'ajuntament regularà on poden ubicar-se aquests temples	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12552.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/23	Lleida: El imán solicita a la Paeria un solar para trasladar la mezquita. Los días de máxima afluencia de fieles llegan a reunirse 500 personas en la calle del Nord, y según el imán el local no reúne las condiciones para tanta gente	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12551.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/23	Lleida: Los musulmanes de la ciudad piden al Ayuntamiento una nueva ubicación para su mezquita situada en los bajos de un edificio de la calle del Nord, en el barrio de la avenida del Segre	El País	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12544.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/23	Lleida: El dilema de la mesquita. Son els fidels d'una determinada creença els que estan obligats a contribuir amb els seus diners a la construcció de les esglésies, mesquites o sinagogues	Segre	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12553.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/24	Lleida: L'alcalde, Àngel Ros, responsabilitza els fidels del trasllat de la mesquita. La FAV demana que si finalment opta per cedir un terreny per a un nou temple la Paeria compti amb la seva participació, per tal d'evitar conflictes	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12563.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/24	Lleida: El alcalde, Àngel Ros, facilitará al imán de la calle del Nord trasladar la mezquita, aunque señala que es responsabilidad del colectivo musulmán encontrar un espacio	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12565.jpg</u>	Segrià
2004/ 06/25	Lleida: Demanen que l'Ajuntament cedeixi terrenys municipals per construir-hi una mesquita. L'imam considera que el temple actual ha quedat petit per als centenars d'usuaris que té i que la concentració de massa gent ocasiona molèsties als veïns	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>12558.jpg</u>	Segrià
2004/ 08/13	Lleida: Veïns de Pardinyes recullen firmes per frenar un temple. Volen evitar que es repeteixi la situació que es va donar amb la mesquita del carrer del Nord	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>13061.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 08/13	Lleida: Pardinyes se moviliza contra el focal de un colectivo africano. Los vecinos temen que se abra un nuevo centro religioso en la calle Arnald de Solsona. La Paeria descarta que la mezquita de la calle del Nord tenga ninguna relación con el este grupo	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>13060.jpg</u>	Segrià
2004/ 08/19	Lleida: El cierre del templo de Pardinyes indigna a los vecinos de la mezquita. El decreto de la Paeria les parece un agravio comparativo. "Nosotros también denunciarnos obras ilegales, pero nos han tratado diferente"	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>13246.jpg</u>	Segrià
2004/ 10/15	Lleida: Lleno por el ramadán. El imán de la mezquita vuelve a pedir ayuda a la Paeria para su traslado y los vecinos temen problemas con el inicio hoy del mes santo musulmán	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>13641.jpg</u>	Segrià
2004/ 11/11	Lleida: La Paeria vendrà un solar als musulmans per trasladar la mesquita del carrer del Nord. L'alcalde afirma que seran molt restrictius amb l'aforament dels oratoris. Els veïns aplaudeixen la decisió però no el retard	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>13982.jpg</u>	Segrià
2004/ 11/14	Lleida: Final multitudinari del Ramadà al pavelló de la Bordeta. L'imam es va mostrar "molt agraït" amb la Paeria i va remarcar que si la celebració s'hagués fet a la mesquita del Nord "hauriem tingut veritables problemes pel poc espai amb què comptem"	Segre	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>14037.jpg</u>	Segrià
2004/ 11/14	Lleida: El imán anuncia que trasladará la mezquita de la calle del Nord. Los musulmanes quieren un templo más grande y que no ocasione tensiones sociales. "Queremos que los leridanos nos conozcan y vean que no somos un peligro"	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>14036.jpg</u>	Segrià
2004/ 12/01	Lleida: La Paeria ubicará la mezquita en un barrio de la periferia. Los musulmanes que tienen su sede en la calle del Nord quieren trasladarse cuanto antes. El Ayuntamiento mantiene en secreto la localización para no crear alarma social	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>14209.jpg</u>	Segrià
2004/ 12/01	Lleida: Una mezquita bajo secreto	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>14210.jpg</u>	Segrià
2004/ 12/02	Lleida: Los barrios exigirán que la mezquita reúna buenas condiciones. Los vecinos piden consenso sobre la ubicación del templo. Pardinyes, Bordeta y Balafía esperan que se les consulte antes de decidir	La Mañana	Actituds ciutadanes	Lleida	<u>14216.jpg</u>	Segrià

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2005/ 02/19	Lleida: Los vecinos de la Avinguda del Segre han instado al Juzgado a que haga pública de una vez por todas el fallo judicial sobre la mezquita de la calle del Nord	La Mañana	Espais públics, Convivència	Lleida	14865.jpg	Segrià
2005/ 03/06	Lleida: Una visita inèdita al interior a la mezquita del Carrer del Nord. La Paeria y los musulmanes de Lleida deciden esta semana dónde instalarán el templo. Ocho formas distintas de rezar (página 1 de 2)	La Mañana	Espais públics, Convivència	Lleida	14055.jpg	Segrià
2005/ 03/06	Lleida: Una visita inèdita al interior a la mezquita del Carrer del Nord. La Paeria y los musulmanes de Lleida deciden esta semana dónde instalarán el templo. Ocho formas distintas de rezar (página 2 de 2)	La Mañana	Espais públics, Convivència	Lleida	15016.jpg	Segrià
2003/ 06/13	Manlleu: Creen un nou centre islàmic per una escissió entre la comunitat musulmana de la ciutat. La nova entitat disposa també d'un espai d'oració, tot i que no té la consideració de mesquita	El 9 Nou (Osona-Ripollès)	Actituds ciutadanes	Manlleu	7829.jpg	Osona
2003/ 06/20	Manlleu: Una associació musulmana replica les acusacions de l'imam de la població. Veïns musulmans de l'Associació per la Solidaritat i Desenvolupament dels Emigrants han declarat que l'imam no veu bé que alguns fidels no vagin a resar a la seva mesquita	La Marxa	Actituds ciutadanes	Manlleu	8012.jpg	Osona
2002/ 06/06	Manresa: La comunitat islàmica busca un local ampli per subsituir les dues mesquites actuals. Noureddine El Bennadi, portaveu de l'Assoc. Cultural Islàmica: "Una mesquita ha de ser vista com una forma d'enriquiment cultural de la ciutat" (página 2 de 2)	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	3381.jpg	Bages
2002/ 06/06	Manresa: La comunitat islàmica busca un local ampli per subsituir les dues mesquites actuals. Noureddine El Bennadi, portaveu de l'Assoc. Cultural Islàmica: "Una mesquita ha de ser vista com una forma d'enriquiment cultural de la ciutat" (página 1 de 2)	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	3380.jpg	Bages
2002/ 06/07	Manresa: Els musulmans de la ciutat busquen local per construir una mesquita. Tira còmica de Manel Fontdevila	Regió 7 (Bages)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Manresa	3405.jpg	Bages
2002/ 06/07	Manresa: Un indret per a una mesquita. La transparència és la millor vacuna contra la mala digestió de fenòmens com el de la immigració	Regió 7 (Bages)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Manresa	3406.jpg	Bages

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 11/15	Manresa: Ramadà: fer dejuni per 'alipar' l'ànima. La pregària fa petites les mesquites. El Ramadà congrega una multitud de fidels, també les dones, a resar l'Alcorà (pàgina 2 de 2)	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>5301.jpg</u>	Bages
2002/ 11/15	Manresa: Ramadà: fer dejuni per 'alipar' l'ànima. La pregària fa petites les mesquites. El Ramadà congrega una multitud de fidels, també les dones, a resar l'Alcorà (pàgina 1 de 2)	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>5300.jpg</u>	Bages
2002/ 12/06	Manresa: La Manresa islàmica omple els dipòsits vells. Mig miler de musulmans celebren el final del ramadà en una festa al Museu de la Tècnica, que va fer funcions de mesquita per un dia	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>5594.jpg</u>	Bages
2003/ 12/02	Manresa: Els musulmans busquen un local definitiu mentre usen de mesquita provisional una fàbrica i un pis. La comunitat islàmica fa mans i mànigues per comprar un local en condicions i cèntric com a espai definitiu	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>9846.jpg</u>	Bages
2004/ 05/12	Manresa: La fàbrica de l'Aranya tindrà de forma estable un centre cultural musulmà i una mesquita després que l'Associació Cultural Islàmica del Bages estigui a punt de comprar dos locals d'aquest equipament	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>11887.jpg</u>	Bages
2004/ 05/13	Manresa: Pressions, negociacions i nervis per tancar el tracte de la mesquita de les Escodines. La compra de dos locals a la fàbrica de l'Aranya per part de l'Associació Islàmica s'ha ajornat per les pressions que s'estan exercint sobre el propietari	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>11925.jpg</u>	Bages
2004/ 05/13	Manresa: La mesquita vol sortir de la clandestinitat. Una mesquita és per als musulmans com una església per als cristians; posaríem dificultats que la fàbrica de l'Aranya es convertís en un temple evangelista, baptista o anglicà?	Regió 7 (Bages)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Manresa	<u>11926.jpg</u>	Bages
2004/ 05/25	Manresa: L'Associació de Veïns Escodines acusa d' "irresponsable" l'equip de govern per no actuar en l'afar de la mesquita. L'Associació Cultural Islàmica tramita els permisos per començar les obres aviat	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>12088.jpg</u>	Bages
2004/ 05/25	Manresa: L'Associació Cultural Islàmica del Bages ha comprat dos locals de l'antiga fàbrica de l'Aranya, situada al casc antic de la ciutat, per fer-hi un centre cultural i també una mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>12072.jpg</u>	Bages

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 05/29	Manresa: L'alcalde, Jordi Valls, defensa la llibertat de culte en plena polèmica per la mesquita de les Escodines, en un acte organitzat pel Grup de Diàleg Interreligiós de Manresa	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>12171.jpg</u>	Bages
2004/ 07/14	Manresa: Nou enfrontament entre l'alcalde, Jordi Valls, i veïns del barri de les Escodines pel conflicte de la mesquita, després que el batlle hagi fet unes declaracions al Parlament de les Religions del Fòrum sobre l'oposició al temple d'aquests veïns	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>12793.jpg</u>	Bages
2004/ 07/15	Manresa: No juguem amb teies vora la mesquita. Que parlin de rehabilitació, de plans integrals, d'acolliment, del que faci falta, però que deixin que la mesquita es vagi contruint discretament	Regió 7 (Bages)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Manresa	<u>12840.jpg</u>	Bages
2004/ 07/15	Manresa: Les Escodines reitera que l'Ajuntament va ser "irresponsable" en l'afar de la mesquita. L'AAVV del barri van manifestar ahir que "mai hem dit 'no' a la mesquita, però 'sí' a la rehabilitació urbanística i d'habitatges"	Regió 7 (Bages)	Actituds ciutadanes	Manresa	<u>12818.jpg</u>	Bages
2005/ 01/21	Manresa: Dos mesos per estrenar mesquita. L'Associació Cultural Islàmica del Bages treballa per obrir el nou recinte el mes de març a l'antiga fàbrica de l'Aranya	Regió 7 (Bages)	Espais públics, Convivència	Manresa	<u>14562.jpg</u>	Bages
2003/ 07/25	Martorell: Proyecto de una mezquita. Carta al director de l'Associació de Veïns Solàrium de Martorell amb la queixa per la instal·lació de la mesquita comarcal	Informador de Martorell	Actituds ciutadanes	Martorell	<u>8337.jpg</u>	Baix Llobregat
2003/ 07/25	Martorell: Al·legacions a una mesquita comarcal. L'AAVV del Complex Urbanístic Solàrium de Martorell ha presentat al·legacions contra la instal·lació d'una mesquita comarcal en aquest edifici privat a l'Ajuntament de Martorell (pàgina 3 de 3)	Informador de Martorell	Actituds ciutadanes	Martorell	<u>8336.jpg</u>	Baix Llobregat
2003/ 07/25	Martorell: Al·legacions a una mesquita comarcal. L'AAVV del Complex Urbanístic Solàrium de Martorell ha presentat al·legacions contra la instal·lació d'una mesquita comarcal en aquest edifici privat a l'Ajuntament de Martorell (pàgina 2 de 3)	Informador de Martorell	Actituds ciutadanes	Martorell	<u>8335.jpg</u>	Baix Llobregat
2003/ 07/25	Martorell: Al·legacions a una mesquita comarcal. L'AAVV del Complex Urbanístic Solàrium de Martorell ha presentat al·legacions contra la instal·lació d'una mesquita comarcal en aquest edifici privat a l'Ajuntament de Martorell (pàgina 1 de 3)	Informador de Martorell	Actituds ciutadanes	Martorell	<u>8334.jpg</u>	Baix Llobregat

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 12/11	Mataró: De capelles i mesquites. La germanat de Nuestra Señora de la Soledad va estrenar dissabte un local amb una capella impressionant. En sentir-les a parlar si fos una mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>808.jpg</u>	Maresme
2001/ 12/16	Mataró: La mesquita, al polígon industrial. El consistori ha desestimat cedir a la comunitat musulmana terrenys municipals al vell esconxador. Segons l'alcalde, Manuel Mas, està en estudi oferir de lloguer un magatzem situat al polígon Mata-Rocafonda	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>854.jpg</u>	Maresme
2001/ 12/28	Mataró: Traslado de la mezquita a un polígono. El Ayuntamiento ha propuesto a la comunidad musulmana Al Uahda del barrio de Rocafonda la utilización como mezquita de los bajos de un edificio municipal del polígono industrial	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>982.jpg</u>	Maresme
2002/ 01/13	Mataró: Les mesquites: ens hauria de caure la cara de vergonya. Article on l'autor insta l'Ajuntament a fer marxa enrere en el seu propòsit d'instal·lar la mesquita als afores del barri, en un polígon industrial.	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Mataró	<u>1129.jpg</u>	Maresme
2002/ 01/30	Mataró: IC-V demana que es busqui un altres lloc per a la mesquita que no sigui el subterrani del polígon. Salvador Milà, portaveu del grup, diu que és una solució provisional però que s'ha de trobar un altre lloc	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>1416.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/08	Mataró: Els industrials de Mata-Rocafonda no volen la mesquita al seu polígon. Diuen que no té lògica la ubicació perquè és una zona per a indústries i serveis i no per a centres d'oració	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>1602.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/11	Mataró: Empresarios se oponen a la ubicación de una mezquita. Alegan que el polígono de Mata-Rocafonda acoge un asentamiento gitano	El Mundo	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>1611.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/11	Mataró: Mezquita bajo tierra. Article sobre la polèmica de la ubicació de la mesquita al polígon de Mata-Rocafonda	El Mundo	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Mataró	<u>1612.jpg</u>	Maresme
2002/ 03/09	Mataró: L'alcalde diu als industrials que el polígon Mata-Rocafonda és un bon lloc per a la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>2138.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 03/19	Mataró: El Ayuntamiento instalará la mezquita en la zona industrial. El gobierno municipal se muestra inflexible pese a la oposición de los empresarios del polígono	El Mundo	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>2232.jpg</u>	Maresme
2002/ 03/21	Mataró: 17 entitats fan una crida a favor de la convivència a la ciutat. El Manifest de Rocafonda sorgeix com a resposta als moviments contra les mesquites	El Punt (Maresme)	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Mataró	<u>2314.jpg</u>	Maresme
2002/ 06/09	Mataró: Los musulmanes firman el traslado de una mezquita a un polígono	El País	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>3433.jpg</u>	Maresme
2002/ 06/10	Mataró: Musulmans traslladen la mesquita a un polígon, després de signar un conveni amb l'Ajuntament	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>3494.jpg</u>	Maresme
2002/ 06/11	Mataró: La mesquita de Rocafonda i el pacte esperançador	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>3496.jpg</u>	Maresme
2002/ 07/24	Mataró: El Ayuntamiento pacta con otra asociación islámica un local para su mezquita. La ciudad tendrá dos nuevos locales para que dos de las comunidades principales tengan su lugar de culto	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4110.jpg</u>	Maresme
2002/ 07/26	Mataró: Les mesquites de Mataró i els convenis amb els musulmans	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4155.jpg</u>	Maresme
2002/ 07/26	Mataró: L'ajuntament pacta amb el col·lectiu musulmà la segona mesquita. El consistori lloga un local públic durant 10 anys prorrogables	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4127.jpg</u>	Maresme
2002/ 07/28	Mataró: Mezquitas en suelo industrial. Mataró traslada los oratorios musulmanes a un polígono alejado del centro	El País	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4142.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 09/10	Mataró: L'alternativa consensuada. L'Ajuntament té dos locals llogats a les comunitats musulmanes perquè els utilitzin com a mesquita	Avui	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4533.jpg</u>	Maresme
2002/ 10/13	Mataró: Els musulmans del barri de Rocafonda ja resen a la nova mesquita. La inauguració del nou centre de culte, situat al polígon Mata-Rocafonda, està pendent d'algunes obres	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4855.jpg</u>	Maresme
2002/ 10/20	Mataró: La Federació d'Associacions de Veïns no vol les mesquites als polígons industrials. Afegeixen que l'Ajuntament ha pres la mesura més còmoda davant del rebuig social	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4935.jpg</u>	Maresme
2002/ 10/22	Mataró: Vecinos de la población, contra la ubicación de mezquitas en zonas industriales	El Mundo	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>4959.jpg</u>	Maresme
2003/ 05/15	Mataró: ERC demana als immigrants de la ciutat que s'obrin més per afavorir la convivència. El seu candidat, Toni Civit, afirma que cal potenciar el coneixement entre les comunitats religioses en la seva visita a la mesquita de l'avinguda Jaume Recoder	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>7457.jpg</u>	Maresme
2004/ 11/08	Mataró: Musulmans i cristians resen junts a la mesquita de Rocafonda per celebrar el Ramadà. L'objectiu és fomentar el diàleg entre les dues religions i obrir les portes del temple, que acull 400 fidels cada dia	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Mataró	<u>13950.jpg</u>	Maresme
2002/ 07/28	Mataró, Premià de Mar: Musulmanes hacia la Integración. La comunidad islámica de Mataró se ha comprometido a adaptarse a los principios occidentales, mientras Premià ultima su acuerdo sobre el traslado de la mezquita	El Mundo	Actituds ciutadanes	Mataró, Premià de Mar	<u>4145.jpg</u>	Maresme
2004/ 10/29	Mollet del Vallès: Veïns del barri de l'Estació del Nord signen contra l'obertura d'una mesquita. "No ens preocupa que s'hi resi, sinó que hi hagi molta gent a la mateixa hora i el tipus de gent", comenta una portaveu dels veïns	El 9 Nou (Vallès Oriental)	Actituds ciutadanes	Mollet del Vallès	<u>13821.jpg</u>	Vallès Oriental
2004/ 10/29	Mollet del Vallès: Un grupo vecinal recoge firmas en contra de una mezquita. Los vecinos explican que hace más de un mes se observan "movimientos" de magrebies en el local, que hasta hace un año era la sede de dos entidades de la ciudad	El Mundo	Actituds ciutadanes	Mollet del Vallès	<u>13815.jpg</u>	Vallès Oriental

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 11/08	Premià de Mar: El jutge ordena el tancament de la mesquita per segon cop en set mesos. El col·lectiu musulmà hi continua anant a resar de manera habitual tot i tenir-ho prohibit	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>395.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/13	Premià de Mar: La comunitat musulmana acata l'ordre de tancament de la mesquita. Representants del col·lectiu firmen l'ordre judicial i comencen la recerca d'un altre local per celebrar el Ramadà	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>457.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/13	Premià de Mar: L'ajuntament clausura la mesquita. El col·lectiu musulmà accepta al final que se'ls faci fora i vol un altre local	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>421.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/18	Premià de Mar: La Generalitat demana més "flexibilitat" a la comunitat musulmana: Ignasi Garcia Clavel els insta, durant una xerrada al Masnou, a acceptar un canvi en la ubicació de la futura mesquita	El Punt (Barcelonès Nord)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>496.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/20	Premià de Mar: Acatado el cierre de la mezquita. El Ayuntamiento se ha comprometido a dejar a la comunidad musulmana un espacio público para rezar durante el Ramadán	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>503.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/25	Premià de Mar: Los musulmanes rezan en una escuela. El Ayuntamiento ha cedido a la comunidad de la mezquita Alitauba hasta el 18 de diciembre el uso de uno de los edificios del colegio Vorammar para que puedan rezar durante el Ramadán	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>557.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/26	Premià de Mar: El rebuig a la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>604.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/26	Premià de Mar: Més de cinc mil persones rebutgen la construcció d'una mesquita. La Generalitat i l'Ajuntament intenten convèncer els musulmans perquè s'instal·lin en un altre lloc a causa del rebuig veïnal	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>606.jpg</u>	Maresme
2001/ 11/27	Premià de Mar: Fanego acusa d'alarmistes els veïns que s'oposen a la mesquita. La comunitat musulmana es mostra disposada a negociar el trasllat, sempre que no en resulti perjudicada	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>625.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 11/27	Premià de Mar: Més de 5.500 veïns firmen contra la construcció d'una mesquita. Un manifest demana que el centre es faci fora del poble. La plataforma considera que l'arribada d'immigrants pot trencar la convivència	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	592.jpg	Maresme
2001/ 11/28	Premià de Mar: L'Ajuntament plantejarà el possible canvi de lloc de la futura mesquita la setmana vinent	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	629.jpg	Maresme
2001/ 12/05	Premià de Mar: Els musulmans estudien amb "recel" traslladar la mesquita al polígon, L'Ajuntament confia que la setmana que ve es pugui arribar a un acord definitiu	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	726.jpg	Maresme
2001/ 12/06	Premià de Mar: L'Ajuntament proposa instal·lar la mesquita al polígon industrial. El col·lectiu musulmà i el Consell Islàmic de Catalunya, contraris al projecte municipal	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	728.jpg	Maresme
2001/ 12/08	Premià de Mar: Els musulmans condicionen en canvi de lloc de la mesquita. Volen compensacions pel valor del sòl i una seu definitiva	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	739.jpg	Maresme
2001/ 12/11	Premià de Mar: Els musulmans accepten traslladar la mesquita al polígon, però amb condicions. Volen un lloc per resar fins que es construeixi l'edifici	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	807.jpg	Maresme
2001/ 12/12	Premià de Mar: Els musulmans no accepten el trasllat de la mesquita. El consistori no els ha pogut garantir que les obres de construcció del centre de culte comencin abans de 6 mesos ni tampoc els pot cedir cap local provisional on hi puguin resar	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	791.jpg	Maresme
2001/ 12/13	Premià de Mar: La mesquita, en suspens. La comunitat musulmana no signa la suspensió de la llicència d'activitats perquè no té "prou garanties". L'Ajuntament demana una pròrroga de quatre mesos abans de donar el permís per construir el centre	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	837.jpg	Maresme
2001/ 12/14	Premià de Mar: Aplazada la decisión sobre la mezquita. El Ayuntamiento ha ampliado cuatro meses el plazo para decidir si concede o deniega a la comunidad islámica el permiso para construir una mezquita	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	844.jpg	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 01/23	Premià de Mar: Els islàmics podran seguir utilitzant l'antic col·legi com a recinte d'oració almenys durant un mes més. Mentrestant l'Ajuntament continua buscant un espai alternatiu com a condició perquè acceptin construir la mesquita a la zona industrial	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1277.jpg</u>	Maresme
2002/ 01/29	Premià de Mar: Els amos dels terrenys de la futura zona industrial de Premià accepten la mesquita. L'Ajuntament es reunirà la setmana que ve amb el col·lectiu musulmà per oferir-los una de les naus	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1380.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/01	Premià de Mar: Veïns del voltant del polígon recullen 700 signatures contra la mesquita. Critiquen l'Ajuntament per haver enfrontat els veïns del municipi traslladant el problema d'un barri a l'altre	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1457.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/01	Premià de Mar: Més firmes contra la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1456.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/06	Premià de Mar: Los vecinos vuelven a recoger firmas contra la mezquita. El Ayuntamiento rechaza la propuesta al considerarla "xenófoba"	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1522.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/07	Premià de Mar: La mesquita, rebutjada un altre cop pels veïns, en aquesta ocasió, de les proximitats de la zona industrial del Camí del Mig. L'Ajuntament insisteix que l'opció ha estat consensuada i que és "la millor"	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1535.jpg</u>	Maresme
2002/ 02/19	Premià de Mar: Nueva oposición vecinal a la mezquita. Ahora son los vecinos de la zona próxima al Camí del Mig los que han presentado firmas contra la posible ubicación del centro religioso	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>1749.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/13	Premià de Mar: El Consistorio insta a los musulmanes a abandonar su mezquita. La decisión municipal llega después de que los musulmanes se negasen a firmar un acuerdo que proponía la construcción de una mezquita en las afueras	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2480.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/14	Premià de Mar: L'Ajuntament diu 'prou' i fa fora els musulmans de l'edifici Voramar. Avui han de marxar de les aules que utilitzen per resar-hi, perquè no hi ha acord sobre la futura mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2511.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 04/16	Premià de Mar: El Ayuntamiento expulsa a los musulmanes del local habilitado como mezquita. La comunidad musulmana tiene previsto convocar diversas reuniones para discutir la propuesta municipal de una mezquita más alejada del núcleo urbano	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2527.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/18	Premià de Mar: Protesta veïnal contra la voluntat del govern de portar la mesquita al barri Banyeres. Un centenar de persones tallen el trànsit i els musulmans abandonen l'escola Voramar	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2553.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/19	Premià de Mar: María Jesús Fanego, alcaldessa: "No hi ha racisme en l'oposició a la mesquita, sinó manca d'informació". L'alcaldessa reitera que el barri Banyeres és el millor emplaçament	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2572.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/20	Premià de Mar: Cassolada contra la mesquita. Els veïns que s'hi oposen organitzen dues manifestacions simultànies de protesta. Els musulmans van resar al migdia al solar del carrer Joan Prim, però no hi van poder tornar al vespre (pàgina 2 de 2)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2627.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/20	Premià de Mar: Cassolada contra la mesquita. Els veïns que s'hi oposen organitzen dues manifestacions simultànies de protesta. Els musulmans van resar al migdia al solar del carrer Joan Prim, però no hi van poder tornar al vespre (pàgina 1 de 2)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2626.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/20	Premià de Mar: Veïns del municipi rebutgen la mesquita amb frases racistes. Els musulmans van resar al solar on volen construir el temple	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2600.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/20	Premià de Mar: Acoso a los musulmanes para que no construyan su mezquita. Cientos de manifestantes impidieron ayer los rezos en un solar propiedad de esta comunidad	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2599.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/21	Premià de Mar: Els manifestants contra la mesquita fan sentir la seva protesta pel centre. Recorren els carrers més cèntrics de la ciutat durant dues hores amb pancartes, cassoles i xiulets	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2628.jpg</u>	Maresme
2002/ 04/23	Premià de Mar: Neix la plataforma Premià per la Convivència en resposta als últims actes contra la mesquita	El Punt (Maresme)	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2642.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 04/24	Premià de Mar: Manifiesto de vecinos en apoyo de los musulmanes. Rechazan la actitud de quienes se oponen a la construcción de la mezquita	ABC	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2650.jpg	Maresme
2002/ 04/25	Premià de Mar: El Ayuntamiento sanciona a los musulmanes por rezar en el solar de la mezquita. El Ayuntamiento considera que el lugar no es adecuado para ejercer la actividad religiosa	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2655.jpg	Maresme
2002/ 04/25	Premià de Mar: La mezquita. Els manifestants del cap de setmana són principalment fills de la immigració dels anys seixanta, però el rebuig a la mesquita el comparteix la població més arrelada al país	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2661.jpg	Maresme
2002/ 04/25	Premià de Mar: Una escletxa en el conflicte per la mesquita. Els veïns lamenten que se'ls hagi titllat de racistes, perquè l'únic que critiquen és el bloc triat per fer l'equipament	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2660.jpg	Maresme
2002/ 04/27	Premià de Mar: Autorizada una mezquita mientras se radicalizan las protestas. Entre los manifestantes aparece el dirigente de una organización racista	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2688.jpg	Maresme
2002/ 04/27	Premià de Mar: Rebel·lió musulmana. L'ajuntament exigeix que es posi fi a les oracions a l'aire lliure alsolar on ha donat llicència per aixecar una mesquita. Els immigrants desafien l'ordre municipal i adverteixen que sortiran a resar al carrer	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2689.jpg	Maresme
2002/ 04/29	Premià de Mar: La ultraderecha, con los 'antimezquita'. El líder de la Plataforma per Catalunya se presenta en el Maresme para ir contra los musulmanes	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2720.jpg	Maresme
2002/ 04/30	Premià de Mar: Fanego diu que autoritzar una manifestació contra la mesquita és un error. L'alcaldeessa diu que el líder de la Plataforma per Catalunya és "el Le Pen català" i l'acusa d'electoralista	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2732.jpg	Maresme
2002/ 05/01	Premià de Mar: L'oposició acusa el govern d' "inoperància" en el conflicte de la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	2798.jpg	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/03	Premià de Mar: El conflicte de la mesquita enfronte els premianencs	Cap Gros	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2843.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/03	Premià de Mar: Construir una mesquita. Aprendre a obrir cercles i a entendre els altres implica una actitud de saber escolar, saber mirar, saber parlar	Avui	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2752.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/03	Premià de Mar: El Ayuntamiento rechaza las manifestaciones 'antimezquita'. La Delegación del Gobierno en Cataluña advierte de que no puede desautorizarlas	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2755.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/03	Premià de Mar: Maria Jesús Fanego, alcaldessa: "El conflicte de la mesquita suposa un desgast molt fort que em pot fer perdre les eleccions". Premià per la Convivència reuneix unes 200 persones a la plaça de la Foneria (pàgina 1 de 2)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2769.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/03	Premià de Mar: Maria Jesús Fanego, alcaldessa: "El conflicte de la mesquita suposa un desgast molt fort que em pot fer perdre les eleccions". Premià per la Convivència reuneix unes 200 persones a la plaça de la Foneria (pàgina 2 de 2)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2770.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/05	Premià de Mar: La mezquita de la discordia. Del rechazo se ha pasado al insulto, y los vecinos han solicitado la ayuda de un ultraderechista de vic para que coordine la protesta	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2772.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/07	Premià de Mar: La mesquita itinerant. El govern del municipi ha tingut una actitud dubitativa amb l'emplaçament de la mesquita i això ha envalentit els veïns a queixar-se per evitar-ne la construcció	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2877.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/07	Premià de Mar: La mesquita ja té permís. El govern va aprovar donar la llicència per construir el centre religiós als terrenys del carrer Joan Prim	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2876.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/08	Premià de Mar: L'Ajuntament autoritza l'obra de la mesquita. L'alcaldessa, Maria Jesús Fanego afirma que denegar la llicència seria infringir la legalitat	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2834.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/08	Premià de Mar: La Coordinadora Premià per a la Convivència demana a un rector del municipi que deixi un local als musulmans mentre aquests no disposin de la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2883.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/08	Premià de Mar: La comisión de gobierno del Ayuntamiento ha aprobado otorgar la licencia de construcción al colectivo musulmán para que levante una mezquita en los terrenos de su propiedad	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2831.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/09	Premià de Mar: El cònsol del Marroc recorda que al seu país hi ha esglésies i sinagogues i demana "més diàleg" per mirar de solucionar el conflicte de la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2885.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/09	Premià de Mar: La mesquita de Premià. L'autor defensa la gestió del govern municipal i reitera que l'emplaçament alternatiu de la mesquita era millor	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2886.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/12	Premià de Mar: Amenança a la convivència veïnal. El vigatà Josep Anglada apareix com un agitador polític i s'ofereix a liderar el moviment contrari a la mesquita (pàgina 2 de 3)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3006.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/12	Premià de Mar: Amenança a la convivència veïnal. El vigatà Josep Anglada apareix com un agitador polític i s'ofereix a liderar el moviment contrari a la mesquita (pàgina 3 de 3)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3007.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/12	Premià de Mar: Amenança a la convivència veïnal. El vigatà Josep Anglada apareix com un agitador polític i s'ofereix a liderar el moviment contrari a la mesquita (pàgina 1 de 3)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3005.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/13	Premià de Mar: Manifestación antirracista a favor de la mezquita en Premià de Mar. Unas 700 personas salieron ayer a la calle en apoyo a los musulmanes	La Vanguardia	Actituds ciutadanes, Participació ciutadana i iniciatives socials	Premià de Mar	<u>2907.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/13	Premià de Mar: Laboratori de la immigració. Un miler de persones es manifesten a favor de la convivència després de múltiples manifestacions en contra d'una mesquita	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes, Participació ciutadana i iniciatives socials	Premià de Mar	<u>2913.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/13	Premià de Mar: La manifestació proclama el drets dels immigrants a tenir mesquita. La coordinadora Premià per la Convivència fa una demostració de força i reuneix un miler de persones	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3009.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/14	Premià de Mar: El conflicte de la mesquita posa en perill el pacte d'esquerres. L'acord es podria trencar en pocs dies perquè el PSC i ERC creuen que ICV té un 'doble llenguatge'	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3015.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/14	Premià de Mar: Lliçons de la mesquita. Quan hi va haver un terreny adequat i un projecte de construcció aprovat, no hi havia res a discutir. A l'endarrerir el procés per les queixes veïnals, es va vulnerar el dret a la llibertat religiosa	El Periódico de Catalunya	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2931.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/18	Premià de Mar: Un líder xenòfob de Vic encapçalarà l'oposició a la mesquita. Els veïns es tornen a manifestar avui contra el temple islàmic	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2976.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/19	Premià de Mar: Una manifestación contra la mezquita deriva en enfrentamientos. El líder xenófobo afirma que los árabes "nos invadirán con el fruto del vientre de sus mujeres" (página 1 de 2)	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2985.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/19	Premià de Mar: Una manifestación contra la mezquita deriva en enfrentamientos. El líder xenófobo afirma que los árabes "nos invadirán con el fruto del vientre de sus mujeres" (página 2 de 2)	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2986.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/19	Premià de Mar: Batalla campal en una marxa contra la mesquita. Els seguidors de l' 'ultra' de Vic Josep Anglada es van enfrontar a joves de grups antifeixistes	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>2987.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/20	Premià de Mar: Commoció per les agressions en la marxa antimesquita. L'ajuntament convoca una reunió de tots els partits polítics per afrontar la "fractura social"	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3022.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/20	Premià de Mar: Maragall sosté que la dreta fomenta la immigració per obtenir més vots. Recolza el paper de l'alcalde de Premià sobre la ubicació de la mesquita i avisa que els incidents no són anecdòtics	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3027.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/20	Premià de Mar: Premià enciende la alarma política. Pujol y Maragall discrepan sobre la solución al problema de la mezquita. El ultra que descubrió un filón (página 1 de 2)	La Vanguardia	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o Iniciatives Govern	Premià de Mar	3024.jpg	Maresme
2002/ 05/20	Premià de Mar: Premià enciende la alarma política. Pujol y Maragall discrepan sobre la solución al problema de la mezquita. El ultra que descubrió un filón (página 2 de 2)	La Vanguardia	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o Iniciatives Govern	Premià de Mar	3025.jpg	Maresme
2002/ 05/21	Premià de Mar: El PP de Premià dona suport als veïns antimesquita. La regidora del grup popular acusa els immigrants de "trencar la convivència"	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3028.jpg	Maresme
2002/ 05/21	Premià de Mar: Lluern d'alarma a Premià. El debat polític que ha seguit els incidents per la mesquita no ha estat a l'altura del problema	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3033.jpg	Maresme
2002/ 05/21	Premià de Mar: El Ayuntamiento busca hoy una solución de consenso sobre la mezquita	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3038.jpg	Maresme
2002/ 05/21	Premià de Mar: Esperpèntic. Joves encaputxats que es fan dir 'antifeixistes', veïns que escridassen la premsa, àvies que van a una 'mani' antimesquita i un llder d'ultradreta que apel·la al sentit comú. Total	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3106.jpg	Maresme
2002/ 05/22	Premià de Mar: Angoixa i autoritarisme. Les tensions sorgides a Premià en relació amb la implantació d'una mesquita ha posat sobre la taula el malestar latent amb què dues comunitats estan vivint la seva convivència	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3073.jpg	Maresme
2002/ 05/22	Premià de Mar: A punt de petar. L'oposició a la mesquita causa un trencament social i alimenta un partit xenòfob que pren la ciutat com a plataforma	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3049.jpg	Maresme
2002/ 05/22	Premià de Mar: La Generalitat demana als musulmans de Premià que ajornin les obres de la mesquita. El govern demana a la comunitat islàmica que posi seny i torni a negociar una ubicació que generi menys rebuig (página 1 de 2)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o Iniciatives Govern	Premià de Mar	3056.jpg	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/22	Premià de Mar: La Generalitat demana als musulmans de Premià que ajornin les obres de la mesquita. El govern demana a la comunitat islàmica que posi seny i torni a negociar una ubicació que generi menys rebuig (pàgina 2 de 2)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3057.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/23	Premià de Mar: Los musulmanes, forzados a negociar el traslado a las afueras de su mezquita autorizada. Artur Mas pidió la expulsión del imán, que vive en Holanda hace un año, por discriminar a la alcaldesa	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3084.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/23	Premià de Mar: Acerca de imanes y mezquitas. Da bastante en el clavo ERC cuando pone el acento en el papel dominante que ejercen ciertos imanes en parte de la población musulmana a la que atienden	ABC	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3104.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/23	Premià de Mar: Anglada no es el único problema. La comunidad musulmana de Premià tiene derecho a construir su mezquita en sus terrenos	El Mundo	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3108.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/23	Premià de Mar: Intolerancia social y política con la excusa de una mezquita	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3085.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/23	Premià de Mar: Premià es un test. Es fácil decir que nos inquieta el crecimiento del fascismo en Europa. A mi me inquieta más que el PP de Premià diga que comprende a los que se oponen a la mezquita y que Carod pida la expulsión de un Imam	El País	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3103.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/24	Premià de Mar: Vol una mesquita al seu carrer? Les immobiliàries saben que una de les primeres coses que demanen els compradors de pisos és si a l'escala hi viu cap família magribina. És trist, però és així	Presència	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3144.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/24	Premià de Mar: De Holanda a Premià. El caso de la mezquita es relevante por lo que expresa de choque cultural, no de disputa sobre libertad de cultos	El País	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3119.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/24	Premià de Mar: Els musulmans llancen un ultimàtum. El col·lectiu exigeix un decret sobre la cessió d'un col·legi com a seu provisional de la mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3123.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/24	Premià de Mar: Els musulmans no se'n refien. Joan Garcia, regidor de serveis socials: "Podem parlar de tot, excepte de mantenir un 'no' a la mesquita". ICV reivindica el dret dels immigrants a votar en les eleccions municipals (pàgina 1 de 3)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3137.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/24	Premià de Mar: Els musulmans no se'n refien. Joan Garcia, regidor de serveis socials: "Podem parlar de tot, excepte de mantenir un 'no' a la mesquita". ICV reivindica el dret dels immigrants a votar en les eleccions municipals (pàgina 2 de 3)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3138.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/24	Premià de Mar: Els musulmans no se'n refien. Joan Garcia, regidor de serveis socials: "Podem parlar de tot, excepte de mantenir un 'no' a la mesquita". ICV reivindica el dret dels immigrants a votar en les eleccions municipals (pàgina 3 de 3)	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3139.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/24	Premià de Mar: Aquí prendrem mal tots plegats. L'esclat d'aquests dies hauria de servir perquè totes les administracions fessin costal a l'Ajuntament de Premià, que ha afrontat el conflicte de la mesquita en solitari	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3142.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/25	Premià de Mar: Maria Jesús Fanego, alcaldessa: "Amb la queixa eterna no anem enlloc". L'alcaldesa repassa la gestió en un acte convocat per una entitat i respon amb relació a la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3192.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/25	Premià de Mar: La guerra de las mezquitas. Los acontecimientos obligan a seguir escribiendo de inmigración. Las declaraciones comienzan a quemar en voz de los políticos, hombres de verbo fácil, liviano y de poca reflexión	El Mundo	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3174.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/26	Premià de Mar: Historia de una mezquita. Ensayo general para unas municipales xenófobas en el municipio. Anglada: un pescador de votos intolerantes (pàgina 2 de 3)	ABC	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3165.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/26	Premià de Mar: Historia de una mezquita. Ensayo general para unas municipales xenófobas en el municipio. Anglada: un pescador de votos intolerantes (pàgina 3 de 3)	ABC	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3166.jpg</u>	Maresme
2002/ 05/26	Premià de Mar: És el populisme, estúpids! Article sobre l'avenç de les tesis populistes de Josep Anglada, arrel del conflicte de la mesquita de Premià	Avui	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>3177.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 05/26	Premià de Mar: Dos llibres per una mesquita. El novel·lista i assagista Ben Jelloun, en el seu llibre, afirma que no es neix racista però que el racisme forma part de la història de la humanitat i se li ha de plantar cara	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3198.jpg	Maresme
2002/ 05/26	Premià de Mar: Historia de una mezquita. Ensayo general para unas municipales xenófobas en el municipio. Anglada: un pescador de votos intolerantes (pàgina 1 de 3)	ABC	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3164.jpg	Maresme
2002/ 06/02	Premià de Mar: El cònsol del Marroc vol la mesquita en un lloc "acceptable per tothom". Demana a la comunitat marroquina que es mantingui oberta al diàleg i que faci els esforços i sacrificis necessaris per trobar una solució acceptable per ambdues parts	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3562.jpg	Maresme
2002/ 06/03	Premià de Mar: El disseny de la mesquita es negociarà amb els veïns. La comunitat islàmica vol pactar el color o si hi fa un minaret	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3324.jpg	Maresme
2002/ 06/04	Premià de Mar: Els musulmans rebutgen pactar. Fracassa la reunió amb l'ajuntament sobre la mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3336.jpg	Maresme
2002/ 06/05	Premià de Mar: L'Ajuntament ofereix un conveni per utilitzar el Voramar i no iniciar les obres de la mesquita. Els musulmans no es refien de l'Ajuntament i aturen les converses fins que hi hagi un compromís escrit	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3374.jpg	Maresme
2002/ 06/08	Premià de Mar: Musulmanes y los 'antimezquita' se unen contra el Ayuntamiento. Los vecinos reclaman a Josep Anglada que demuestre que no es racista ni xenófobo	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3427.jpg	Maresme
2002/ 06/08	Premià de Mar: Reflexió sobre els fets de Premià. Per què, quan uns veïns es mobilitzen en contra de la construcció d'una mesquita no ho fan amb una argumentació sòlida? Qui s'aprofita de la bona gent arrelada a Premià des dels anys 60 i 70?	El Punt (Maresme)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3446.jpg	Maresme
2002/ 06/08	Premià de Mar: Veïns de Premià volen un referèndum que preguntí on s'ha d'ubicar la mesquita	Avui	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3431.jpg	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 06/10	Premià de Mar: La gran mesquita. Facilitar a la comunitat musulmana un lloc de culte, ampli i modern, ajudaria decisivament a reduir la tensió de les últimes setmanes	El Triangle	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3519.jpg	Maresme
2002/ 06/15	Premià de Mar: Els musulmans decideixen aquest cap de setmana si accepten resar al Voramar. L'èxit de la proposta depèn de si l'accepten els veïns contraris a la mesquita, que es van reunir ahir	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3623.jpg	Maresme
2002/ 06/18	Premià de Mar: Els musulmans accepten l'acord. Aniran a resar a l'escola Voramar i de moment no faran la mesquita, però volen més garanties legals	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3640.jpg	Maresme
2002/ 06/18	Premià de Mar: El arzobispo de Tánger critica el rechazo vecinal a la mezquita. Monseñor Peteiro pide reciprocidad en las relaciones: que el cristiano respete al musulmán y que éste no imponga sus creencias	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3633.jpg	Maresme
2002/ 06/27	Premià de Mar: El Ayuntamiento aparca el proyecto de la mezquita y cede una escuela a los musulmanes. Un grupo de vecinos se opone a cualquier solución para que los inmigrantes puedan rezar	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3744.jpg	Maresme
2002/ 06/28	Premià de Mar: L'Ajuntament intenta sense èxit aturar la manifestació antimesquita de demà. Els cossos policials preparen un dispositiu especial per garantir la seguretat durant la protesta veïnal	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3826.jpg	Maresme
2002/ 06/29	Premià de Mar: Els veïns desconvocuen a última hora la manifestació contra la mesquita. Diuen que no hi ha temps per organitzar-la "amb cara i ulls"	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3857.jpg	Maresme
2002/ 07/05	Premià de Mar: El pacte de la mesquita, a l'aire. Els musulmans no accepten compartir l'escola Voramar amb una entitat social	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3861.jpg	Maresme
2002/ 07/06	Premià de Mar: Polèmica per una carta on treballadors del CAP ironitzen sobre la mesquita. En la missiva adreçada al director demanen que a partir d'ara els deixi resar en hores de feina	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	3949.jpg	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 07/21	Premià de Mar: El govern de Premià diu que aquesta setmana agilitzarà el conveni de la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>4112.jpg</u>	Maresme
2002/ 09/06	Premià de Mar: Los musulmanes firman instalar su mezquita en una escuela. La comunidad islámica renuncia a construir en un solar suyo	El País	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>4456.jpg</u>	Maresme
2002/ 09/06	Premià de Mar: El Ayuntamiento y la comunidad musulmana firman el acuerdo que cierra la crisis de la mezquita. La comunidad islámica dispondrá de una planta de 350 metros cuadrados para la oración y desarrollar su cultura	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>4457.jpg</u>	Maresme
2002/ 09/06	Premià de Mar: L'Ajuntament i la comunitat islàmica pacten una sortida al conflicte de la mesquita. Signen la cessió del Voramar a canvi del solar de Joan Prim per quinze anys	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>4466.jpg</u>	Maresme
2002/ 10/06	Premià de Mar: Creen un partit presidit per un exportaveu del grup antimesquita. Veïns independents de Premià vol reunir votants descontents dels partits tradicionals	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>4776.jpg</u>	Maresme
2002/ 10/08	Premià de Mar: Miembros de la plataforma anti mezquita crean un partido en el municipio	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>4794.jpg</u>	Maresme
2002/ 11/12	Premià de Mar: El Ramadà a Premià. Els musulmans celebren el mes sagrat en un clima de convivència i lluny de la confrontació ciutadana de fa mesos pel tema de la mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>5236.jpg</u>	Maresme
2003/ 01/15	Premià de Mar: L'Ajuntament crea el Consell per la Convivència, organisme que es va decidir impulsar el mes de setembre passat amb la voluntat de reunificar una població dividida arran del conflicte sobre la construcció d'una mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>5908.jpg</u>	Maresme
2003/ 04/28	Premià de Mar: Premià per la Convivència celebra el primer aniversari amb una festa contra el racisme. L'objectiu d'aquesta entitat és que els fets que es van produir l'any passat contra la mesquita no es tornin a repetir	El Punt (Maresme)	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	<u>7259.jpg</u>	Maresme

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 05/02	Premià de Mar: El municipio ha creado el 'Consejo de la Convivencia' formado por treinta entidades de todo tipo y que ha de servir para zanjar los conflictos raciales, después del afer de la mezquita	El Mundo	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Premià de Mar	7308.jpg	Maresme
2003/ 05/17	Premià de Mar: La desunió de l'esquerra i el relleu de CiU. El PSC aposta per la continuïtat i la incògnita la posa el VIP, sorgida arran del conflicte de la mesquita, i que podria esgarrapar vots dels antimesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	7502.jpg	Maresme
2003/ 06/08	Premià de Mar: El líder de los 'antimesquita' deja la política. Las discrepancias internas y su presunta vinculación con el ultraderechista Anglada relegan al VIP a un estrado en la oposición	El Mundo	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	7774.jpg	Maresme
2003/ 11/03	Premià de Mar: Els musulmans de la comarca segueixen el ramadà, el mes de reflexió i abstinència. A Premià han fet reformes a l'antiga escola Voramar, que fan servir de mesquita	El Punt (Maresme)	Actituds ciutadanes	Premià de Mar	9465.jpg	Maresme
2001/ 11/01	Reus: Els musulmans cedeixen i posen a la venda la mesquita del carrer Cervantes	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	302.jpg	Baix Camp
2001/ 11/01	Reus: 'La mezquita era una molestia diaria'	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	298.jpg	Baix Camp
2001/ 11/01	Reus: La comunidad musulmana pone a la venta la mezquita de la calle Cervantes	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	307.jpg	Baix Camp
2001/ 11/03	Reus: La comunidad musulmana pone en venta su mezquita	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	282.jpg	Baix Camp
2002/ 01/29	Reus: La Comunitat Islàmica negocia amb un constructor la venda de la mesquita del carrer de Cervantes. L'empresari diu que el preu que demanen fa inviable qualsevol projecte urbanístic	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	1381.jpg	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 02/06	Reus: Ultimátum a la comunidad islámica para cesar la actividad en la mezquita. El colectivo musulmán anuncia que presentará un compromiso por escrito	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>1526.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 02/07	Reus: La comunitat islàmica deixarà la mesquita del carrer Cervantes en dos mesos. És el termini de temps que han demanat a l'Ajuntament per cessar l'actual activitat de la nau	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>1546.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 02/09	Reus: La Comissió de Serveis Territorials de l'Ajuntament dona el vistiplau a la renúncia dels islàmics a l'activitat de la mesquita	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>1594.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 04/09	Reus: La Comunitat Islàmica esgota el termini municipal i tanca la mesquita del carrer de Cervantes. Encara no ha pogut vendre la nau industrial ni comprar un altre local	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>2448.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 07/30	Reus: La comunidad Islámica estudia ubicar la mezquita en el polígono Dyna. Advierte que regresará al local de la calle Cervantes si no encuentra una solución	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>4165.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/05	Reus: La comunidad Islámica reabre la mezquita para celebrar el Ramadán. El local de la calle Cervantes se cerró en abril al denegarle el Ayuntamiento la licencia (página 1 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5147.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/05	Reus: La comunidad Islámica reabre la mezquita para celebrar el Ramadán. El local de la calle Cervantes se cerró en abril al denegarle el Ayuntamiento la licencia (página 2 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5148.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/06	Reus: Reabierta la mezquita, que carece de licencia de actividad. El municipio advierte de que si vulnera la norma expedientará a los musulmanes	El País	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5150.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/06	Reus: Reviva el conflicte per l'ús d'una mesquita sense permisos. La comunitat musulmana hi vol celebrar el Ramadà	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5151.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 11/06	Reus: El Ayuntamiento advierte que actuará contra la reapertura de la mezquita. Anuncia que ordenará clausurar el local o que abrirá un expediente sancionador	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	5152.jpg	Baix Camp
2002/ 11/07	Reus: La comunitat islàmica desafia l'Ajuntament i inicia el Ramadà a la polèmica mesquita. L'alcalde deixa clar que el problema és urbanístic i no cultural, i repeteix que farà complir la legalitat	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	5163.jpg	Baix Camp
2002/ 11/07	Reus: Los musulmanes usan la mezquita desoyendo la prohibición. Cientos de personas llenan el local, pese a que el aforo máximo era de 20, según el Ayuntamiento	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	5162.jpg	Baix Camp
2002/ 11/08	Reus: El PP apuesta por echar de la mezquita a los musulmanes para cumplir la ley. CIU acusa al equipo de gobierno de falta de planificación	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	5180.jpg	Baix Camp
2002/ 11/08	Reus: Pellicer i López Mallol fan de la polèmica de la mesquita una picabaralla política. L'alcaldeable convergent acusa el govern municipal de "quedar-se de braços plegats" i "posar en perill la pau social"	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	5182.jpg	Baix Camp
2002/ 11/09	Reus: L'alcalde, Lluís Miquel Pérez, diu que la Generalitat l'ha felicitat per com fa front a la polèmica de la mesquita. Pérez va demanar que no es faci una qüestió electoralista de la polèmica	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	5208.jpg	Baix Camp
2002/ 11/09	Reus: Mesquites. L'articulista analitza la polèmica reobertura de la mesquita i defensa la demanda de les llicències oportunes, però posa en dubte que aquesta mateixa exigència es fes amb la mateixa insistència en cas d'una entitat cristiana	El Punt (comarques de Tarragona)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Reus	5207.jpg	Baix Camp
2002/ 11/10	Reus: La comunidad islámica no acabará el Ramadán en la mezquita. El Consejo Islámico de Catalunya intercede para que se cumpla la normativa local	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	5202.jpg	Baix Camp
2002/ 11/10	Reus: Reunió entre l'Ajuntament i el col·lectiu islàmic per tractar del cas de la mesquita. La Comunitat Islàmica Pastoral del Tarragonès confia que l'apropament sigui el començament per solucionar un conflicte que va esclatar a principis de setmana	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	5201.jpg	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 11/11	Reus: Acuerdo para que los musulmanes dejen la mezquita provisional. El local no dispone de la preceptiva licencia municipal	El País	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5229.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/12	Reus: El alcalde, Lluís Miquel Pérez subraya que es la comunidad musulmana la que debe encargarse de buscar una mezquita	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5234.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/21	Reus: Saber convivir. Sobre la problemática de la mezquita en Reus, el articulista se pregunta si es que existen personas que no saben convivir con otras comunidades, y si es que existe un sentimiento de rechazo a todo lo diferente	Diari de Tarragona	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Reus	<u>5364.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/26	Reus: Multa de hasta 6.000 euros por reabrir la mezquita de la calle Cervantes. La comunidad islámica recurre y presentará un nuevo proyecto antes de tres meses	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5436.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 11/27	Reus: L'Ajuntament comença a dubtar que trobar un altre local tanqui la polèmica de la mesquita. Informa la comunitat islàmica que la multa per reobrir la nau pot ser d'entre 900 i 6.000 euros	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5445.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 12/05	Reus: La comunitat islàmica manté la pugna i continuarà a la mesquita després del Ramadà. El seu portaveu reconeix que no busquen un local alternatiu	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5501.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 12/06	Reus: L'Ajuntament clausurarà dilluns la polèmica mesquita si la comunitat islàmica no la tanca abans. Un gran nombre de musulmans tanquen el Ramadà a la nau del carrer de Cervantes	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5595.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 12/09	Reus: La Comunidad Islámica y consistorio acuerdan no volver a abrir la mezquita. El principio de acuerdo se tomó el viernes pasado con la presencia del alcalde	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5624.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 12/10	Reus: La comunitat musulmana desafia l'ajuntament, continuant usant la mesquita del carrer de Cervantes, tot i que el consistori havia amenaçat de precintar l'edifici, que incomplèix la normativa urbanística	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5544.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 12/10	Reus: Mantenen oberta la mesquita el dia que l'Ajuntament lenia previst precintar-la. El consistori assegura que divendres els musulmans es van comprometre a aturar l'activitat	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5556.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 12/11	Reus: El consistori se implica en buscar un local per a la mesquita	El Pals	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5575.jpg</u>	Baix Camp
2002/ 12/31	Reus: La comunitat islàmica continua esperant que l'Ajuntament li proposi un altre local per a la mesquita. El termini d'un mes que van fixar les dues parts acaba el 10 de gener	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5707.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/10	Reus: La comunitat islàmica encara espera una proposta d'emplaçament per a la mesquita després d'esgotar-se el termini d'un mes que l'Ajuntament els va donar per trobar una nova ubicació	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5838.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/11	Reus: L'Ajuntament suggereix a la comunitat islàmica que emplaci la mesquita al polígon Dyna	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5862.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/14	Reus: El emplazamiento de la nueva mezquita podría conocerse hoy si se cierra el acuerdo entre la Comunidad Islámica y el Ayuntamiento	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5906.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/15	Reus: Preacuerdo para llevar la mezquita al polígono Dyna. En tres meses podría estar a punto el nuevo lugar para culto musulmán	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5931.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/15	Reus: Principi d'acord però no solució definitiva per decidir l'emplaçament de la mesquita. Tot indica que se situarà en una nau del polígon Dyna però hi ha alternatives sobre la taula	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5930.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/17	Reus: L'empresa que ocupa la nau on es diu que s'emplaçarà la mesquita assegura que no en sap res. Té previst canviar de nau però no en menys de tres mesos	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>5958.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 01/21	Reus: Empresaris s'oposen a la ubicació d'una mesquita en un polígon. L'Ajuntament i la comunitat islàmica tenien un principi d'acord per instal·lar el temple en una nau industrial	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6030.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/21	Reus: La nave escogida para ser mezquita no permite su uso religioso. El Plan General contempla varias opciones para este espacio, pero no la de lugar de culto	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6031.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/22	Reus: El Ayuntamiento asegura que aún no ha decidido la ubicación de la mezquita. El Consistorio apela a "la responsabilidad de todo el mundo", ya que "no se puede hacer una discusión pública de una cuestión que podría afectar a la convivencia ciudadana"	La Razón	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6032.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/22	Reus: L'Ajuntament vol evitar una picabaralla pública sobre l'emplaçament de la mesquita. Recorda que la nau del polígon Dyna no és l'únic emplaçament amb el qual es treballa	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6045.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 01/22	Reus: El consistorio pide prudencia y que no se altere la convivencia por la mezquita. Recuerda que la libertad de culto está protegida por ley	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6050.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 02/06	Reus: El partit independent FIC va traslladar ahir al Síndic de Greuges local l'oposició d'industrials i veïns del polígon Dyna al projecte de convertir una nau de la zona en mesquita. La comunitat islàmica ha mostrat la seva indignació per rebuig	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6289.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 02/21	Reus: Contra la demagògia amb la immigració. Els partits de l'Ajuntament es comprometen a no fer electoralisme amb el fenomen migratori, arran de la polèmica suscitada amb l'obertura, clausura i posterior trasllat de la mesquita	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6551.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 03/01	Reus: Acuerdo para que la mezquita no vaya al polígono industrial Dyna. La inadecuación para usos religiosos de la nave escogida y la presión vecinal, las claves	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6662.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 03/13	Reus: Una comisión decidirá dónde se instala definitivamente la mezquita. Estará formada por representantes del Ayuntamiento y de la comunidad islámica	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6782.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 03/13	Reus: Una comissió de tres persones discutirà a partir d'ara l'emplaçament de la mesquita	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6783.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 03/14	Reus: Una comissió formada per un representant municipal, un altre de la comunitat islàmica i l'advocat d'aquesta buscarà un emplaçament per a la mesquita que ha de substituir la nau il·legal usada fins fa uns mesos	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>6788.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 04/27	Reus: Enganyant no es resoldrà el problema de la mesquita. Quan es reconeix l'Islam a França, l'Ajuntament continua dient que el contenciós de la mesquita és privat i que no hi pot intervenir	El Punt (comarques de Tarragona)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Reus	<u>7238.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 05/06	Reus: A vueltas con la antigua mezquita. Los vecinos de la calle Cervantes vuelven a quejarse de que el local se usa aún para rezar. La comunidad islámica afirma que sólo lo utiliza para reunirse	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>7361.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 08/31	Reus: El consistorio estudia tres lugares en el centro de la ciutat para ubicar la mezquita. El Secretario para la Inmigración, Salvador Obiols, visitó al Imam Idris El Ghzaoui para tratar entre otros sobre este tema	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Reus	<u>8536.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 08/25	Reus: La comunidad musulmana reta al Ayuntamiento y reabrirá la mezquita. Acusa al consistorio de falta de voluntad para hallar un local alternativo al de la calle Cervantes	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>8944.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 09/25	Reus: Els musulmans donen quinze dies al consistori perquè els trobi una mesquita. Si passat aquest termini no hi ha un espai alternatiu, reobriran la del carrer Cervantes	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>8943.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 09/25	Reus: Musulmans del municipi volen reobrir una mesquita il·legal. L'imam Idriss El Ghzaoui va culpar l'equip de govern municipal de no resoldre el problema: "Nosaltres ens vam comprometre a actuar pacíficament i a esperar una solució que no ha arribat"	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>8919.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 09/26	Reus: L'afar de la mesquita no es pot demorar més. L'Ajuntament assegura que té diverses opcions damunt la taula però que no les pot concretar per les conseqüències. Però tant de secret fa dubtar si de veritat s'està treballant per trobar una solució	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>8956.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 09/27	Reus: El alcalde, Lluís Miquel Pérez, pide al colectivo islámico no tensar la cuerda en la reapertura de la mezquita. Aconsejó al colectivo que espere a la resolución de los trámites urbanísticos que el se pondrán en marcha el próximo mes	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	8986.jpg	Baix Camp
2003/ 10/01	Reus: L'ONG Adib demana que es torni al diàleg en l'afet de la mesquita. El local del carrer de Cervantes no s'obrirà "amb tota probabilitat" dins el termini de quinze dies que la comunitat musulmana va anunciar la setmana passada	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	9033.jpg	Baix Camp
2003/ 10/02	Reus: Els musulmans estudien una oferta per vendre la mesquita del carrer Cervantes. Si les gestions fructifiquen, els musulmans podrien tornar-se a trobar sense mesquita durante el seu mes sagrat: el Ramadà, que començarà a finals de mes	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	9046.jpg	Baix Camp
2003/ 10/03	Reus: Oferta de compra per la mesquita. Els musulmans de la ciutat estudien una oferta de compra de la nau que fan servir com a mesquita i que els reportaria 286.000 euros, menys dels 300.000 que en van pagar fa tres anys	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	9052.jpg	Baix Camp
2003/ 10/15	Reus: La comunidad musulmana ha vendido ya la mezquita de la calle Cervantes. El Ramadán podría celebrarse en una nueva propiedad, ahora que parece que las relaciones entre las instituciones y la comunidad islámica son satisfactorias	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	9182.jpg	Baix Camp
2003/ 10/25	Reus: Mesquita, diàleg i contradiccions	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	9339.jpg	Baix Camp
2003/ 10/26	Reus: Parte de la comunidad islámica acusa al consistorio de intentar dividirles. Los musulmanes volverán el lunes a la mezquita de la calle Cervantes para celebrar el Ramadán	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	9345.jpg	Baix Camp
2003/ 10/28	Reus: Los vecinos de la calle Cervantes critican la reapertura de la mezquita. Lamentan que el Ayuntamiento permita a los musulmanes celebrar el Ramadán en este local	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	9382.jpg	Baix Camp
2003/ 10/31	Reus: La reapertura de la mezquita de la calle Cervantes podría acabar en el juzgado. La asociación de vecinos amenaza con denunciar al consistorio por permitirlo	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	9416.jpg	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 11/07	Reus: Los vecinos de la calle Cervantes se manifestarán si no se cierra la mezquita. Exigen al alcalde, Lluís Miquel Pérez, que clausure el local antes del fin de semana	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9502.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/07	Reus: Vecinos del municipio se manifestarán contra la mezquita sin licencia. Los vecinos exigen el cierre "inmediato" de la mezquita de la calle Cervantes que la comunidad musulmana está utilizando para rezar durante el Ramadán	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9500.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/07	Reus: Ultimàtum dels veïns del carrer de Cervantes a l'Ajuntament. Es mobilitzaran si, abans de diumenge, l'alcalde no clausura la mesquita que la comunitat musulmana utilitza per a celebrar el mes sagrat del Ramadà	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9501.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/08	Reus: Insinúan que la Plataforma per Catalunya está tras las protestas contra la mezquita. Empar Pont, teniente de alcalde del Ayuntamiento, no entiende las amenazas de algunos vecinos	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9526.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/08	Reus: L'Ajuntament reitera que la mesquita es tancarà després del ramadà. El govern local sospita que al darrere de la posició dels veïns hi ha el xenòfob Josep Anglada	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9527.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/08	Reus: La primera teniente de alcalde del Ayuntamiento, Empar Pont, expresó ayer sus temores de que la formación política Plataforma per Catalunya esté detrás de la petición de cierre de la mezquita de la calle Cervantes	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9525.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/11	Reus: Acuerdo entre los vecinos y los musulmanes sobre la mezquita. La AV de La Mineta desconvoca la manifestación contra la mezquita, al comprometerse el Consistorio a que éste va a ser el último Ramadán que se celebra en ese local	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9547.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/11	Reus: Els veïns del carrer de Cervantes descarten les mobilitzacions de protesta contra la mesquita. Accepten el compromís municipal que el local tancarà després del ramadà	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9572.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/13	Reus: "De aquí no nos movemos". La comunidad musulmana dice ahora que seguirá en la mezquita de la calle Cervantes tras el Ramadán y el alcalde, Lluís Miquel Pérez, advierte: "O se vende o se cierra"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9573.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 11/13	Reus: La mesquita ni es vendrà ni tancarà les portes després del Ramadà. El president de la Comunitat Islàmica fa marxa enrere en el seu compromís de vendre l'immoble. L'alcalde avisa que si el local no es ven després del Ramadà, el Consistori el tancarà	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9574.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/13	Reus: La comunitat islàmica ara es nega a deixar la mesquita. L'Ajuntament havia acordat amb la comunitat islàmica que poguessin utilitzar el local del carrer Cervantes durant el Ramadà, però ara els responsables de la comunitat han trencat l'acord	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9564.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/13	Reus: La polémica sobre la mezquita se resolverá ante un juez. La comunidad islámica demandará al ayuntamiento por obligarles a dejar el local de la calle Cervantes	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9563.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/14	Reus: Un sector de la comunidad islámica, contrario a permanecer en la mezquita. Aseguran que seguir en el local de la calle Cervantes originará más conflicto	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9588.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/16	Reus: Calma en la casa de Alá. La polémica por el uso del local de la calle Cervantes como mezquita por parte de los musulmanes contrasta con el sosiego que se respira cada tarde durante los rezos del Ramadán	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9615.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/16	Reus: Mezquita: asunto de ley, no de molestias	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9616.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/25	Reus: La mezquita tiene las horas contadas tras el final del Ramadán. Ayer acabó el mes sagrado de los musulmanes, cumpliéndose el plazo dado por el Consistorio para el uso del local de la calle Cervantes. La comunidad islámica insiste en que no se va	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9746.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/26	Reus: El Ayuntamiento cede un solar para poder construir una mezquita. Pone como condición que se constituya una nueva asociación musulmana en el municipio	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9751.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 11/26	Reus: Expedientada la mesquita il·legal de Reus per acollir 1.000 persones. L'Ajuntament té previst precintar el local del carrer Cervantes en els pròxims dies	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9754.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 11/26	Reus: Un miler de musulmans desafien l'Ajuntament i tanquen el ramadà a la mesquita del carrer Cervantes. El govern municipal manté en ferm la decisió de precintat de seguida la nau industrial. La comunitat musulmana amenaça d'anar a resar al Mercadal	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	9750.jpg	Baix Camp
2003/ 11/28	Reus: El lder islàmic de Reus viurà a la mesquita il·legal per evitar que la tanquin. Sobre el local plana un altre conflicte: el comprador demana la devolució de la garantia de 6.000 € que va pagar, ja que l'operació no es va fer	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	9773.jpg	Baix Camp
2003/ 11/28	Reus: El futur de la mesquita entra en la via judicial abans que l'Ajuntament precinti la nau. El president de la comunitat musulmana tramita empadronar-se a l'immoble	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	9776.jpg	Baix Camp
2003/ 11/29	Reus: Lluís Miquel Pérez, alcalde: "La mezquita se cerrará pasado este fin de semana". Según el alcalde, "no tenemos la sensación de que haya un ánimo de colaboración por parte de la comunidad islámica"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	9787.jpg	Baix Camp
2003/ 11/30	Reus: El Ayuntamiento cierra la mezquita. La Guardia Urbana precintó el local ayer a primera hora de la tarde cuando sólo había cuatro personas en su interior, sin que éstas opusieran resistencia	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	9802.jpg	Baix Camp
2003/ 11/30	Reus: La policía local cierra la mezquita por carecer de licencia ambiental. Pese a que el alcalde consideró el viernes "inminente" el cierre del local, también añadió que "la vía del diálogo sigue abierta"	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Reus	9788.jpg	Baix Camp
2003/ 12/01	Reus: El tancament de la mesquita. Si bé una part de la comunitat musulmana ha arribat a acords amb el consistori, els seus dirigents han adoptat una postura més intransigent, que tampoc ha afavorit una solució	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Reus	9815.jpg	Baix Camp
2003/ 12/01	Reus: Els musulmans volen resar al Mercadal. Interposaran un recurs contenciós contra la decisió municipal de tancar la mesquita, tot i que no tenia permís	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	9813.jpg	Baix Camp
2003/ 12/01	Reus: La comunidad islámica pide una plaza para rezar tras el cierre de su mezquita. El Ayuntamiento la precintó al considerar que no cumplía las normas de seguridad. La comunidad islámica llevará el caso hasta los tribunales	ABC	Actituds ciutadanes	Reus	9814.jpg	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 12/02	Reus: El Ayuntamiento niega al colectivo islámico el permiso para rezar en una plaza. La Guardia Urbana precintó el pasado sábado la nave que usaba como mezquita	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9816.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/02	Reus: Los musulmanes rezarán el viernes en la plaza del Mercadal. Es la primera consecuencia de la clausura de la mezquita. El Ayuntamiento desaconseja la concentración y recuerda que el uso de la vía pública es competencia exclusiva municipal	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9841.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/02	Reus: Els partits representats a l'Ajuntament recolzen el tancament de la mesquita il·legal. També van assumir un informe contrari a la utilització de la plaça del Mercadal com a fòrum d'oració	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9817.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/03	Reus: Els musulmans litiguen contra l'ajuntament. L'advocat qüestiona el tancament de la nau que s'usava com a mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9828.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/05	Reus: Els musulmans renuncien a rezar davant l'Ajuntament. La comunitat islàmica vol reobrir la mesquita legalment i ha proposat el Consistori reprendre les negociacions per solucionar el conflicte	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9874.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/06	Reus: L'equip de govern de l'Ajuntament va reiterar ahir que està disposat a realitzar una cessió d'ús de sòl a la zona de Llevant per 50 anys perquè la comunitat musulmana hi pugui erigir una mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9890.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/10	Reus: La asociación islámica reusense ya está en trámites de legalización. El Ayuntamiento pone esta condición para cederles un solar donde hacer una mezquita, tras el cierre del local de la calle Cervantes	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>9993.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/25	Reus: Veïns de la zona del Carrilet recullen firmes per exigir explicacions municipals sobre la futura obertura d'un centre cultural islàmic al carrer de Rocamora. Temen que hi hagi problemes com en el cas de la mesquita clausurada al carrer de Cervantes	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10144.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 12/30	Reus: Quinientos vecinos piden información sobre el inminente centro musulmán. Los vecinos de El Carrilet se muestran en principio reacios a la ubicación del nuevo centro ya que temen que, finalmente, se convierta en una improvisada mezquita	ABC	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10193.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 01/03	Reus: El barri del Carrilet s'oposa a una altra mesquita. L'Associació de Veïns va exigir a l'Ajuntament tenir accés als estatuts de l'entitat per "comprovar què es pensa fer al local". Ambdues parts, amb mediació consistorial, es van reunir ahir	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10238.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/05	Reus: Mohamed Ouchen i Hassane Barnosi, president i vicepresident de l'Associació Cultural Islàmica: "Una mesquita no és un bar". Els responsables de l'associació musulmana que vol obrir un centre cultural al Carrilet asseguren que no causarà problemes	El Punt (comarques de Girona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10267.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/09	Reus: L'associació del Carrilet reconeix que té por de l'aparició de brots de racisme al barri. Uns 220 veïns es reuneixen en assemblea al mig del carrer per plantejar-se una manifestació contra la mesquita	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10287.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/10	Reus: Los vecinos del barrio del Carrilet amenazan con manifestarse ante la apertura del nuevo centro socio-cultural de la comunidad musulmana, centro que temen se convierta a la práctica en una mezquita	ABC	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10303.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/10	Reus: Veïns del barri del Carrilet estan disposats a sortir al carrer i fer servir tots els mecanismes legals per evitar l'obertura del centre social que preveu l'Associació Cultural Islàmica, perquè temen que el centre derivi en una mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10304.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/10	Reus: L'Ajuntament demana als veïns del Carrilet un "esforç de convivència" per frenar la polèmica de la mesquita. El govern afirma que vetllarà pel compliment de la llei i la seguretat	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10311.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/16	Reus: El conflicte per la mesquita de Reus	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10379.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/16	Reus: El Govern ofereix un segon solar per instal·lar-hi una mesquita prefabricada. La solució provisional donarà lloc a l'associació islàmica per construir el temple definitiu	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10381.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/16	Reus: Una plataforma formada per integrants de partits polítics d'esquerres, grups de solidaritat, sindicats i el Centre Llatinoamericà donen suport a la futura mesquita del barri del Carrilet	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10376.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 01/17	Reus: El alcalde propone instalar la mezquita en las afueras de Reus. El alcalde mostró su disponibilidad en celebrar la reunión a tres bandas solicitada por vecinos y musulmanes pero no podrá antes del lunes, día en que los vecinos van a manifestarse	ABC	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10391.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/17	Reus: El alcalde, Lluís Miquel Pérez, recorda el dret dels àrabs a obrir el centre del Carrilet, tot i l'oferta municipal per traslladar la mesquita	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10401.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/17	Reus: La comunidad islámica, dispuesta a renunciar a la mezquita del Carrilet. Se instalaría en un local prefabricado, ubicado en una zona deshabitada todavía por determinar	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10402.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/17	Reus: Els musulmans podrien disposar d'una mesquita prefabricada i provisional fins a trobar un emplaçament idoni per aixecar-hi el temple definitiu, un procés complex i que es podria prolongar almenys durant un any	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10392.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/19	Reus: Otra mezquita en tierra de discordia. Los vecinos del barrio de El Carrilet se manifestarán contra la instalación de un centro islámico. Lluís Miquel Pérez, alcalde: "Nadie es racista... Pero les condenamos al patio trasero" (página 1 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10423.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/19	Reus: Otra mezquita en tierra de discordia. Los vecinos del barrio de El Carrilet se manifestarán contra la instalación de un centro islámico. Lluís Miquel Pérez, alcalde: "Nadie es racista... Pero les condenamos al patio trasero" (página 2 de 2)	ABC	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10424.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/19	Reus: La comunidad islámico quiere abrir la mezquita del Carrilet temporalmente. La asociación musulmana aceptó la propuesta del consistorio de ubicar el templo en un solar pero, mientras tanto, espera la licencia municipal para instalarse en el barrio	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10425.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/20	Reus: 300 personas se concentran en contra de la mezquita del Carrilet. Los vecinos justifican la protesta aduciendo falta de información por parte del Ayuntamiento	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10430.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/20	Reus: Més de 300 persones es concentren davant del local on es preveia una mesquita. Els veïns asseguren que es tracta d'un "problema de situació" i demanen explicacions a l'Ajuntament	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10429.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 01/20	Reus: Los musulmanes renuncian a su mezquita ante la crispación vecinal. El Ayuntamiento niega que la delincuencia en el barrio sea causada por la población inmigrante y asegura que el 90% de las personas relacionadas con delitos son españolas	El País	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10428.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/20	Reus: Els musulmans renuncien a instal·lar la mesquita al Carrilet. Accepten traslladar-se a unes naus prefabricades davant l'oposició veïnal. Els veïns del barri contraris a l'obertura del centre religiós es concentren davant el local triat inicialment	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10427.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/21	Reus: Los vecinos del Carrilet hablarán hoy con el consistorio sobre la mezquita. Serán recibidos esta tarde por los tres portavoces del equipo de gobierno municipal	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10464.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/21	Reus: La federació de veïns proposarà al consistori que facin la mesquita als afores. L'Ajuntament ha convocat per aquesta tarda una reunió amb l'associació del Carrilet per acostar posicions	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10466.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/22	Reus: Los vecinos del Carrilet desconvocan las movilizaciones contra la mezquita. Aceptan las explicaciones del consistorio de que el templo se ubicará en un solar	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10450.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/22	Reus: Els veïns del Carrilet posen fi a les protestes contra la mesquita. L'Ajuntament informa l'entitat veïnal de les gestions que fa per traslladar el temple a un solar municipal	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10451.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/22	Reus: La mesquita, als afores de Reus	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10457.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/23	Reus: Entitats del municipi difonen un manifest per netejar la imatge racista que ha donat el conflicte de la mesquita al barri del Carrilet	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10486.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/24	Reus: Comarques de Tarragona: Los musulmanes sólo disponen de dos mezquitas en la provincia. Cerrada la de Reus, sólo quedan dos locales de culto donde poder rezar. Llega la paz entre la comunidad islámica y la AAVV del Carrilet (página 2 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10510.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 01/24	Reus: Comarques de Tarragona: Los musulmanes sólo disponen de dos mezquitas en la provincia. Cerrada la de Reus, sólo quedan dos locales de culto donde poder rezar. Llega la paz entre la comunidad islámica y la AAVV del Carrilet (página 1 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10509.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/24	Reus: Un colectivo de vecinos y entidades de Reus han firmado un manifiesto contra la intolerancia y las actitudes xenófobas que, a su entender, han surgido en la ciudad a a raíz de la oposición de los vecinos del Carrilet a la instalación de una mezquita	El País	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10503.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 01/25	Reus: Una mezquita en Reus. Hassan El-Baunauusi, vicepresidente de l'Associació Cultural Islàmica: "Sólo queremos un lugar donde rezar". Inés González García, presidenta de l'AV del Carrilet: "El Carrilet respeta al colectivo islámico"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10519.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 02/28	Reus: L'Assemblea de Ciutadans vol obrir un pont de diàleg per erradicar el racisme. Un mes després de la resolució del conflicte de la mesquita, divuit entitats i prop de 800 veïns han signat el manifest per la convivència 'Per un Reus realment obert'	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes, Participació ciutadana i iniciatives socials	Reus	<u>11065.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/03	Reus: El conflicto por la construcción de la mezquita, en su recta final. El Ayuntamiento reusense está a punto de ceder unos terrenos en el polígono industrial Dyna	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11137.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/03	Reus: La comunitat musulmana espera l'arribada de la mesquita prefabricada. L'Ajuntament ultima els tràmits per cadir dos solars del polígon Dyna a l'associació islàmica	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11136.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/04	Reus: Tens diàleg entre musulmans i veïns per la mesquita. L'obertura del centre del barri del Carrilet es debatrà en una altra reunió. El tancament definitiu de la nau del carrer de Cervantes va portar a la recerca d'un altre lloc	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>10240.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/09	Reus: El juez avala la clausura de la mesquita del carrer de Cervantes. La sentència dona la raó a l'Ajuntament perquè el local suposava un risc i no tenia llicència	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11189.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/09	Reus: El juez avala al Ayuntamiento en la clausura de la mezquita. El abogado del colectivo musulmán descartó presentar recurso contra esta resolución, pero anuncia la interposición de uno nuevo contra la denegación de licencia de actividad del local	El Mundo	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11187.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 03/09	Reus: La Justicia ratifica la clausura de la mezquita de la calle Cervante. Según el Juzgado, la actuación municipal está fundamentada en el fondo y la forma	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11190.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/09	Reus: Suport judicial al tancament de la mesquita. Segons recull la sentència, "la llei permet a l'autoritat competent ordenar la suspensió de l'activitat si suposa un risc per a la seguretat o la salut de les persones"	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11188.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/10	Reus: La mesquita topa de nou amb l'oposició veïnal, ara al polígon Dyna. Veïns i propietaris de naus del polígon industrial rebutgen la instal·lació del temple	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11206.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/10	Reus: Propietarios del polígono Dyna se oponen de nuevo a la mezquita. Aseguran que el Ayuntamiento beneficia a "los que discriminan a las mujeres"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11207.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/12	Reus: Los vecinos contrarios a la mezquita pedirán explicaciones al consistorio. Aseguran que el polígono Dyna "no es el lugar adecuado para la instalación para la mezquita porque existirán muchos problemas de circulación y de seguridad"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11217.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/16	Reus: Ayuntamiento y musulmanes firman la cesión del solar del polígono Dyna. La base sobre la que se instalará la mezquita prefabricada estará acabada el jueves	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11250.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/17	Reus: Els musulmans comencen a construir la mesquita provisional al polígon Dyna. L'Ajuntament i l'associació islàmica van signar la setmana passada l'acte de cessió del solar municipal	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11257.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/18	Reus: Los vecinos del polígono Dyna se manifestarán en contra de la mezquita el próximo lunes. Los afectados descartaron cualquier tipo de negociación con el consistorio y apostaron claramente por la vía de la protesta	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11277.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/18	Reus: El Ayuntamiento da por zanjada la polémica de la mezquita con la cesión de unos terrenos en un polígono industrial. Aun así, los propietarios ya han mostrado su desacuerdo por la ubicación	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11271.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 03/18	Reus: El PP incita els veïns del polígon Dyna a manifestar-se contra la mesquita. Els populars trenquen l'acord per no treure rèdit de la immigració perquè creuen que el govern els manipula	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11278.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/19	Reus: L'alcalde, Lluís Miquel Pérez, atribueix l'actitud del PP en l'afar de la mesquita als nervis per la derrota electoral. L'alcalde diu que la decisió d'instal·lar el temple al polígon Dyna és irrevocable tot i la convocatòria de la manifestació	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11292.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/19	Reus: La ubicació de la futura mesquita trenca el consens polític a l'Ajuntament. El portaveu del PP anima els veïns perquè s'hi oposin	Avui	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11289.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/19	Reus: Veïns i propietaris rebutgen una mesquita en una zona industrial. La nova proposta del consistori enfronta el govern municipal i l'oposició	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11288.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/19	Reus: Tormenta política por la ubicación de la mezquita en el polígono Dyna. L'alcalde, Lluís Miquel Pérez, apunta a López Mallol (PP): "No es digno que incite a los vecinos para que se manifiesten"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11291.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/20	Reus: La concentración en contra de la mezquita queda desconvocada. Los vecinos piden al consistorio que demuestre que la opción del polígono Dyna es la única. Convocan una manifestación para demostrar que Reus es tolerante (página 1 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11317.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/20	Reus: L'Ajuntament intenta restablir la unitat en immigració davant els brots de racisme. El PP atribueix a una manipulació o un malentès l'acusació d'haver iniciat a la mobilització contra la mesquita. Pintades (página 2 de 2)	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11320.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/20	Reus: La concentración en contra de la mezquita queda desconvocada. Los vecinos piden al consistorio que demuestre que la opción del polígono Dyna es la única. Convocan una manifestación para demostrar que Reus es tolerante (página 2 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11318.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/20	Reus: El govern de la ciutat media davant els opositors a la mesquita. Tensió a l'aparèixer pintades al polígon on s'ha de fer l'edifici. Els veïns contraris al temple van desconvocar la marxa prevista per dilluns	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11304.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 03/20	Reus: L'Ajuntament intenta restablir la unitat en immigració davant els brots de racisme. El PP atribueix a una manipulació o un malentès l'acusació d'haver iniciat a la mobilització contra la mesquita. Pintades (pàgina 1 de 2)	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11319.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/21	Reus: Los vecinos críticos con la construcción de la mezquita en el polígono Dyna desconvocan su manifestación de protesta. Fuentes municipales aseguran que la decisión es irrevocable y que así pretenden zanjar la polémica	El País	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11306.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/21	Reus: Los barrios próximos a la mezquita constatan que la convivencia es buena. La mayor parte de los consultados aseguran que no existen problemas con los magrebíes	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11333.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/22	Reus: La Federació d'Associacions de Veïns està d'acord amb la decisió de l'ajuntament d'ubicar la futura mesquita al polígon industrial Dyna	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11338.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/23	Reus: La Federació d'Independents de Catalunya a Reus diu que l'alcalde por fer de la ciutat una ciutat racista. La FIC va comparèixer ahir en roda de premsa per desmarcar-se de la polèmica de la mesquita que ha ressorgit al polígon Dyna	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11367.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/23	Reus: La Federació d'Independents de Catalunya en Reus se desvincula ahora de la oposición a la mezquita. Los independientes no se pronuncian sobre la ubicación de la mezquita del polígono Dyna	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11365.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/24	Reus: El Ayuntamiento creará una comisión de seguimiento del fenómeno de la inmigración. Esta comisión se reunirá periódicamente con los vecinos, y su función será la de hacer seguimiento de las políticas de inmigración y del emplazamiento de la mezquita	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11368.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/24	Reus: Comissió per abordar la immigració. L'equip de govern, l'oposició i el regidor de Benestar Social formaran una comissió que avaluarà el funcionament de la futura mesquita i altres temes d'immigració	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11356.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/26	Reus: Els veïns del polígon Dyna repton l'Ajuntament i reconvoquen la manifestació contra la mesquita. Dilluns, l'Ajuntament va obrir la porta al fet que la mesquita definitiva no es construeixi al polígon, on ara s'està fent un temple provisional	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11381.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 03/27	Reus: Reus diu "No al racisme". Unes 300 persones es concentren a la plaça del Mercadal per fer front a la intransigència demostrada amb el conflicte per la instal·lació d'una mesquita que fa quatre anys que s'allarga	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11391.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/27	Reus: Manifestació contra el racisme i a favor de la mesquita. L'alcalde Lluís Miquel Pérez va reiterar que l'obertura del recinte de culte és "irrevocable" i va destacar que entre els que critiquen la mesquita "hi ha diferències i contradiccions"	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11392.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/30	Reus: Veïns de la ciutat demanen negociar la mesquita. Un grup d'habitants de Jardins de Reus rebutja mobilitzar-se contra el futur oratori, com proposen empresaris del polígon Dyna i altres residents de la zona	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11433.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/30	Reus: Los vecinos desconvocan de nuevo la manifestación en contra de la mezquita. El sector dialogante convence a los que apoyaban la protesta. Los afectados vuelven a abrir la vía del diálogo con el consistorio	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11457.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 03/31	Reus: Desconvoquen la manifestació contra la mesquita. Els veïns del polígon Dyna han desconvocat la manifestació que, per segona vegada, van acordar fer la setmana passada per protestar contra la instal·lació de la mesquita	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11458.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/01	Reus: La mesquita de Reus. El Fòrum de les Cultures no és només a Barcelona: el tenim dia a dia entre nosaltres, als nostres llocs de treball, als nostres barris, als nostres veïns i hem de fer possible que entre tots aprofitem els avantatges que genera	El Punt (comarques de Tarragona)	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Reus	<u>11460.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/08	Reus: La ciutat albergarà el segon Congrés de la Immigració. El primer es va celebrar fa dos anys a Barcelona, i l'elecció de Reus com a seu vol mostrar que aquesta és una ciutat oberta als estrangers, després de la polèmica generada per la mesquita	El Periódico de Catalunya	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Reus	<u>11527.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/11	Reus: Capital de la Integración. La celebración del segundo Congreso de la Inmigración no tiene nada que ver con la polémica de la mezquita; la intención es fomentar el debate y la participación para ayudar a la integración del inmigrante	Diari de Tarragona	Articles d'opinió, Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Reus	<u>11550.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/18	Reus: "Los inmigrantes legales deben tener el derecho a voto en las municipales". El eurodiputado francés Sami Naïr añadió que las mezquitas deben alejarse de los fanatismos (página 1 de 2)	Diari de Tarragona	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Reus	<u>11623.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 04/18	Reus: "Los inmigrantes legales deben tener el derecho a voto en las municipales". El eudoriputado francés Sami Nair añadió que las mezquitas deben alejarse de los fanatismos (página 2 de 2)	Diari de Tarragona	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Reus	<u>11624.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/18	Reus: Instalados los módulos que se utilizarán para albergar la mezquita. En pocos días podrá empezarse a utilizar la nueva instalación. La comunidad musulmana espera que la normalidad llegue a la ciudad	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11621.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/19	Reus: Una comissió municipal estudiarà durant un any si el lloc que ha estat escollit per albergar la mesquita, el polígon Dyna, és idoni i, si no hi ha alternatives, s'hi construirà el temple definitiu	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11638.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/20	Reus: La mesquita s'inaugurarà amb un acte d'agraïment a la ciutat, segons ha assegurat el portaveu de l'Associació Cultural Islàmica de Reus, Hassane-al-Barnousi	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11664.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/27	Reus: Revir l'oposició a la mesquita. Diferents empresaris del polígon Dyna i l'associació veïnal Camí de Valls se segueixen oposant a la posada en marxa d'un oratori islàmic i estudien la possibilitat d'emprendre accions en contra	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11722.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/27	Reus: La Plataforma, nom dels representants del polígon Dyna y de l'AAVV del Camí de Valls que s'oposen a la construcció de la mesquita, critiquen als representants de Jardins de Reus per no assistir a una reunió contrària al temple	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11723.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 04/29	Reus: L'Ajuntament constitueix avui la Comissió Especial sobre Polítiques d'Immigració. L'objectiu serà fer un seguiment de les polítiques d'immigració i de l'emplaçament de la mesquita	Diari de Tarragona	Temes sectorials, Actituds ciutadanes	Reus	<u>11739.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/01	Reus: La comunidad islámica empezará a rezar en la mezquita el próximo viernes. Los módulos están instalados en el polígono Dyna desde hace días y sólo quedan los últimos retoques	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11765.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/03	Reus: La ciutat prepara l'obertura de la mesquita. El temple, que estarà situat al polígon Dyna, s'obrirà als fidels divendres que ve, després de la instal·lació dels mòduls prefabricats en un solar municipal	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11778.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 05/07	Reus: La comunitat islàmica recuperarà avui la normalitat amb l'obertura de la mesquita que s'instal·la de manera provisional al polígon Dyna	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11837.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/08	Reus: La petita gran mesquita. 150 musulmans estrenen el barracó prefabricat, en terreny municipal, que els serveix d'oratori. Els fidels islàmics van ser rebutjats en diferents llocs durant tres anys	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11856.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/08	Reus: La mezquita transparente. El imán de la comunidad reusense encomienda a sus fieles "detectar" a los integristas. Los musulmanes del Baix Camp apelaron a la convivencia en la inauguración del polémico oratorio en el polígono Dyna	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11857.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/08	Reus: La mezquita acoge sus primeros rezos en un clima de calma. Los 150 musulmanes que acudieron a la plegaria del viernes al mediodía, la más importante de la semana, mostraron su alegría por la apertura del oratorio (página 1 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11858.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/08	Reus: La mezquita acoge sus primeros rezos en un clima de calma. Los 150 musulmanes que acudieron a la plegaria del viernes al mediodía, la más importante de la semana, mostraron su alegría por la apertura del oratorio (página 2 de 2)	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11859.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/08	Reus: "La millor inauguració del Fòrum". La comunitat musulmana de Reus comença a resar a la nova mesquita del polígon Dyna, cosa que retorna a la comunitat islàmica local de la normalitat després d'anys de polèmica	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11860.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 05/09	Reus: Hassane el Barnaoussi, imam de la mesquita de Reus: "Ahora tenemos que demostrar a los vecinos que los musulmanes somos gente de buena conducta"	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>11868.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 06/13	Reus: La mesquita és la primera de Catalunya que fa jornada de portes obertes. L'acte va reunir diferents personalitats del món polític i veïnal de Reus i va comptar amb la participació de Mohamed Chaib, diputat del PSC al Parlament de Catalunya	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>12428.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 06/13	Reus: La mezquita de la normalidad. Casi dos meses después de que empezara a funcionar, el centro islámico del polígono Dyna celebró una jornada de puertas abiertas a la que asistieron algunos vecinos de la zona	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>12427.jpg</u>	Baix Camp

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 07/01	Reus: Nace un observatorio para evitar los conflictos con la inmigración para evitar en el futuro conflictos como el de la mezquita. El CRID, de la Diputación de Barcelona, llevará a cabo un profundo estudio sobre la inmigración	Diari de Tarragona	Temes sectorials, Actituds ciutadanes	Reus	<u>12637.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 09/20	Reus: Pintadas de simbología nazi aparecen por segunda vez en la mezquita. Mientras los vecinos reclaman al Ayuntamiento que tome cartas en el asunto, la comunidad musulmana ve amenazada la tranquilidad que consiguieron alcanzar tras fuertes polémicas	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Reus	<u>13482.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 09/21	Reus: La policía investiga els atacs xenòfobs dels darrers quinze dies a la mesquita. Els caps de setmana del 4 i 11 de setembre un grup de joves van trencar vidres i van fer pintades nazis al temple	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>13450.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 10/14	Reus: Part del musulmans hauran de festejar el ramadà fora de la mesquita per falta d'espai. Tot i que l'associació cultural islàmica ha recomanat als fidels que es desplacin a altres mesquites del Camp	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus	<u>13613.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 10/23	Reus: La mezquita vive suprimir Ramadán con problemas de espacio. Los musulmanes ya han comenzado a recaudar ayudas para construir el edificio definitivo	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Reus	<u>13723.jpg</u>	Baix Camp
2004/ 11/09	Reus: La federació de veïns de Reus gira full al conflicte de la mesquita amb una Jornada sobre immigració i educació en què seran presents el responsable del programa Llengua, interculturalitat i cohesió social	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes, Participació ciutadana i iniciatives socials	Reus	<u>13952.jpg</u>	Baix Camp
2003/ 08/31	Reus, Tarragona: Tarragona, terra d'acollida. El tancament de la mesquita de Reus és una de les principals preocupacions de la comunitat musulmana. Salvador Obiols visita comerços i entitats d'ambdues ciutats per establir diàleg amb la comunitat musulmana	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Reus, Tarragona	<u>8535.jpg</u>	Baix Camp, Tarragonès
2003/ 11/21	Ripoll: La comunitat musulmana de Ripoll recull 11.000 euros per repatriar un cadàver. Es tracta de l'home que va morir a les dutes de la mesquita ara fa tres setmanes	El 9 Nou (Osona-Ripollès)	Actituds ciutadanes	Ripoll	<u>9680.jpg</u>	Ripollès
2001/ 12/21	Ripoll: Condemnat el president d'APA sense Fronteres. Ahmad al-Ghiri ha estat condemnat a una multa de 22.500 pessetes per lesions que va produir al secretari de la mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Ripoll	<u>899.jpg</u>	Vallès Occidental

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 12/16	Rubi: Els islàmics celebren la fi del Ramadà en una atapeïda mesquita	El 9 Punt (Sabadell)	Actituds ciutadanes	Rubi	<u>875.jpg</u>	Vallès Occidental
2002/ 05/22	Sabadell: ¿Le importaría una mezquita en su barrio?	Diari de Sabadell	Actituds ciutadanes	Sabadell	<u>3061.jpg</u>	Vallès Occidental
2002/ 11/13	Salou: Los musulmanes buscan un lugar para habilitar una mezquita. Piden ayuda al Ayuntamiento a través de la numerosa colonia senegalesa	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Salou	<u>5253.jpg</u>	Tarragonès
2002/ 11/14	Salou: Musulmans projecten una mesquita. La colònia d'immigrants senegalesos ha sol·licitat la col·laboració de l'ajuntament a fi de trobar un local que els pugui servir de seu i d'espai per fer les pregàries	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Salou	<u>5262.jpg</u>	Tarragonès
2004/ 06/26	Sant Feliu de Guíxols: Veïns del barri de Vilartagues recullen signatures en contra d'una nova mesquita. Pretenen que l'Ajuntament cedeixi un terreny "fora del poble" i temen que el barri "sigui insegur"	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Sant Feliu de Guíxols	<u>12582.jpg</u>	Baix Empordà
2004/ 06/26	Sant Feliu de Guíxols: Firmes contra una mesquita al barri de Vilartagues. La comunitat islàmica pretén instal·lar el centre d'oració a un local de propietat, ja que l'actual se'ls ha fet petit	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Sant Feliu de Guíxols	<u>12583.jpg</u>	Baix Empordà
2004/ 07/07	Sant Feliu de Guíxols: L'Ajuntament cedeix a la pressió veïnal del barri de Vilartagues i trasllada la mesquita fora del nucli urbà. L'Associació Musulmana construirà el temple amb els diners del local que posa a la venda	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Sant Feliu de Guíxols	<u>12710.jpg</u>	Baix Empordà
2004/ 07/09	Sant Feliu de Guíxols: L'alcalde admet que la mesquita no ha donat problemes i culpa els veïns del trasllat del temple a una zona allunyada del barri de Vilartagues	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Sant Feliu de Guíxols	<u>12746.jpg</u>	Baix Empordà
2002/ 05/28	Santa Coloma de Gramenet: La futura mezquita irà a otro lugar para evitar protestas en el centro	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>3237.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 10/19	Santa Coloma de Gramenet: L'obertura temporal d'una mesquita enfronta veïns. L'ajuntament, amb el suport de diverses entitats, garantirà el dret dels musulmans a orar	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13669.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/19	Santa Coloma de Gramenet: La mesquita de Singuerlín obre pel Ramadà i tindrà un espai alternatiu. L'equip de govern i l'oposició, d'acord a reobrir la mesquita rebutjada pels veïns i a descartar la del barri del Pilar	Avui	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13668.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/20	Santa Coloma de Gramenet: Els Mossos han de protegir els musulmans de Santa Coloma perquè puguin celebrar el Ramadà. La tensió creix al Singuerlín, on es concentren detractors i defensors de la mesquita	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13678.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/20	Santa Coloma de Gramenet: La mesquita provoca rebuig veïnal. L'obertura d'una mesquita al barri de Singuerlín, ha provocat que residents de la zona s'hi concentrin al davant als vespres en senyal de rebuig	Avui	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13679.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/21	Santa Coloma de Gramenet: Veïns de Santa Coloma protesten per tercer dia consecutiu contra la mesquita de Singuerlín. Tot i la tensió que es viu a la zona, la comunitat musulmana es pren amb calma les protestes i diu que seguirà usant l'espai tot el Ramadà	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13688.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/21	Santa Coloma de Gramenet: Veïns de dos barris rebutgen una mesquita. L'ajuntament autoritza un oratori a Singuerlín durant el mes del Ramadà. Els residents denuncien al carrer que el local no compleix la normativa municipal	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13687.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/22	Santa Coloma de Gramenet: Via de diàleg en el conflicte de la mesquita. Musulmans i veïns acorden reclamar solucions a l'ajuntament. Els dos grups participaran avui en una festa a la plaça de la Vila	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13705.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/23	Santa Coloma de Gramenet: El col·lectiu musulmà colomenc i els veïns contraris a la mesquita signen la pau a la plaça de la Vila. Exigeixen a l'Ajuntament que busqui una nova ubicació a l'oratori	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13719.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/23	Santa Coloma de Gramenet: Los musulmanes oran en la calle para ganarse a los vecinos. El imán endosa al consistorio el conflicto por la mezquita de Singuerlín	El País	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13720.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 10/26	Santa Coloma de Gramenet: El alcalde Muñoz dice que la mezquita del barrio de Singuerlín podrá abrir tras el Ramadán. Insta a Generalitat y a Estado a regular cómo se deben celebrar los cultos de cualquier religión	La Vanguardia	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Santa Coloma de Gramenet	<u>13763.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/26	Santa Coloma de Gramenet: L'Ajuntament confia a la Generalitat la resolució del conflicte de la mesquita. L'alcalde, Bartomeu Muñoz, insisteix que el consistori no es pronunciarà sobre els locals on es fa l'oració	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes, Posicionament i/o iniciatives Govern	Santa Coloma de Gramenet	<u>13762.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/27	Santa Coloma de Gramenet: Sabotaje en la mezquita. La puerta de la mezquita que los musulmanes mantienen en funcionamiento en Singuerlín presentaba ayer un aspecto desolador con las cerraduras selladas con silicona y con algunas pintadas en las paredes	El Mundo	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13780.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/27	Santa Coloma de Gramenet: Els veïns anuncien que no aturaran les protestes fins que tanqui la mesquita. Uns desconeguts segellen la porta de l'oratori amb silicona en el primer acte de boicot directe	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13779.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/28	Santa Coloma de Gramenet: Partidaris i detractors de la mesquita arriben a les mans i els Mossos amplien els efectius. L'anunci de l'Ajuntament que la mesquita pugui seguir funcionant després del Ramadà ha causat indignació entre els veïns	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13797.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/30	Santa Coloma de Gramenet: Denuncian a los Mossos por su actuación en la mezquita. El colectivo de apoyo a los musulmanes demanda a la policía por una pregunta agresión. La policía asegura que sólo actúa para evitar males mayores	El Mundo	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13826.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 10/30	Santa Coloma de Gramenet: SOS Racismo exige el fin de la "escalada xenófoba" por la mezquita. Afirman que la actuación del Ayuntamiento favorece la impunidad de los contrarios al oratorio	ABC	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13827.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/03	Santa Coloma de Gramenet: El Ayuntamiento cerrará la mezquita de Singuerlín tras el Ramadán. El Consistorio ayudará a la comunidad musulmana a encontrar un nuevo emplazamiento para sus rezos	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13875.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/03	Santa Coloma de Gramenet: L'Ajuntament exigeix ara que es tanqui la mesquita de Singuerlín. El Consistori canvia d'opinió sobre el conflicte per cinquè cop en un mes	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13876.jpg</u>	Barcelonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 11/04	Santa Coloma de Gramenet: La mesquita de Santa Coloma es traslladarà en mòduls prefabricats al parc de Can Zam. Els veïns no es manifestaran i deixaran que els musulmans resin a l'actual oratori fins que s'acabi el Ramadà	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>13879.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/17	Santa Coloma de Gramenet: La comunitat musulmana tanca demà l'oratori del Singuerlin sense tenir garantit el trasllat. Han de buscar una alternativa a l'altra mesquita del Raval perquè el propietari els desnona	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>14072.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/19	Santa Coloma de Gramenet tanca el conflicte del Singuerlin amb el trasllat de la mesquita a un mòdul prefabricat a Can Zam. Musulmans, polítics i veïns coincideixen que no és la millor solució	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>14100.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/19	Santa Coloma de Gramenet: Abierta al culto la nueva mezquita en el parque de Can Zam, en una zona donde no vive nadie. El Ayuntamiento instará en breve a la Generalitat la elaboración de una normativa que regule la apertura de estos equipamientos	La Vanguardia	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>14101.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/20	Santa Coloma de Gramenet: Els musulmans estrenen l'oratori prefabricat de Can Zam. El trasllat provisional no resol el conflicte de les mesquites als pisos	Avui	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>14122.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/26	Santa Coloma de Gramenet: El derecho a la mezquita. La gran mayoría de los musulmanes no son violentos ni tampoco terroristas o delincuentes	La Vanguardia	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>14169.jpg</u>	Barcelonès
2004/ 11/30	Santa Coloma de Gramenet: Las obras del metro no dejan rezar en la nueva mezquita de Can Zam. El traslado del oratorio de Singuerlin a un barracón ha dejado a los musulmanes aislados y en medio de los trabajos de la línea 9 del metro	Barcelona y Más	Actituds ciutadanes	Santa Coloma de Gramenet	<u>14207.jpg</u>	Barcelonès
2005/ 01/16	Santa Coloma de Gramenet: Crítiques a la nova mesquita de Can Zam. Els imams denuncien que des de la inauguració del local provisional l'Ajuntament no s'ha dirigit a ells per parlar de la solució definitiva	El Periódico de Catalunya	Espais públics, Convivència	Santa Coloma de Gramenet	<u>14509.jpg</u>	Barcelonès
2003/ 04/25	Solsona: Els musulmans del municipi habiliten una nova mesquita després de sol·licitar el pertinent permís a l'Ajuntament	Segre	Actituds ciutadanes	Solsona	<u>7218.jpg</u>	Solsonès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2002/ 06/12	Terrassa: La presencia de magrebles continúa generando tensión en Ca N'Anglada. Aissa Hmamou, imán de la mezquita de Terrassa: "La convivencia es la mejor base para una buena convivencia entre todos" (página 2 de 2)	Diari de Terrassa	Actituds ciutadanes	Terrassa	<u>3534.jpg</u>	Vallès Occidental
2002/ 06/12	Terrassa: La presencia de magrebles continúa generando tensión en Ca N'Anglada. Aissa Hmamou, imán de la mezquita de Terrassa: "La convivencia es la mejor base para una buena convivencia entre todos" (página 1 de 2)	Diari de Terrassa	Actituds ciutadanes	Terrassa	<u>3533.jpg</u>	Vallès Occidental
2004/ 10/16	Terrassa: Los musulmanes empezaron ayer el ayuno del mes del ramadán. El sermón del viernes en la mezquita se centró en el respeto y la convivencia	Diari de Terrassa	Actituds ciutadanes	Terrassa	<u>13655.jpg</u>	Vallès Occidental
2005/ 01/08	Terrassa: La comunidad islámica quiere llevar la mezquita a un polígono. Con ello, pretende ganar espacio de culto y de aparcamiento y "evitar molestias" a los vecinos	Diari de Terrassa	Espais públics, Convivència	Terrassa	<u>14454.jpg</u>	Vallès Occidental
2005/ 02/01	Terrassa: El concejal de Inmigración, José Zaguirre, pide "paciencia" para el traslado de la mezquita. Los responsables del centro llevan meses negociando con el Ayuntamiento que se les ayude a encontrar un solar donde construir un nuevo templo	Diari de Terrassa	Espais públics, Convivència	Terrassa	<u>14639.jpg</u>	Vallès Occidental
2003/ 12/12	Torelló: Veïns del carrer Balmes pensen mobilitzar-se si es fa una 'mesquita'. Adverteixen que tot i que l'Ajuntament ha paratitzat les obres encara hi veuen moviment, fet que provoca "malestar" al barri	La Marxa	Actituds ciutadanes	Torelló	<u>10054.jpg</u>	Osona
2004/ 01/30	Torelló: Un informe tècnic desaconsella la mesquita que volien fer a la població. Diu que no es pot obrir un centre així en una zona residencial com el carrer Balmes	El 9 Nou (Osona-Ripollès)	Actituds ciutadanes	Torelló	<u>10581.jpg</u>	Osona
2004/ 03/01	Torelló: L'Ajuntament estudia cedir un espai als musulmans per fer-hi la mesquita. Van prohibir que es fes al carrer Balmes perquè ha d'anar en una zona d'equipaments	El 9 Nou (Osona-Ripollès)	Actituds ciutadanes	Torelló	<u>11100.jpg</u>	Osona
2004/ 03/05	Torelló: L'alcalde, Miquel Franch, està estudiant cedir un terreny a la comunitat musulmana per la mesquita. El local només es podria fer en una zona qualificada com a equipament públic	La Marxa	Actituds ciutadanes	Torelló	<u>11208.jpg</u>	Osona

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 07/30	Torelló: CIU edita un butlletí on veu bé que es modifiqui el Pla General per fer la mesquita i per a que es s'hi puguin dur a terme altres activitats (religioses o no) que fins ara no es podien desenvolupar	El 9 Nou (Osona-Ripollès)	Actituds ciutadanes	Torelló	<u>12966.jpg</u>	Osona
2004/ 05/08	Torredembarra: L'Ajuntament i la comunitat musulmana de la ciutat busquen un nou espai per a la mesquita perquè, després de deu anys de resar-hi, els propietaris de l'immoble no volen renovar el contracte de lloguer	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Torredembarra	<u>11861.jpg</u>	Tarragonès
2004/ 05/16	Torredembarra: La comunitat musulmana ha comprat un edifici a l'avinguda dels Països Catalans per destinar-lo a oratori, al no renovar-los el lloguer del que utilitzaven. La mesquita funcionarà dos anys i després faran la definitiva en una zona industrial	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Torredembarra	<u>11957.jpg</u>	Tarragonès
2001/ 10/26	TORROELLA DE MONTGRÍ: L'ASSOCIACIÓ MUSULMANA DE TORROELLA I L'AJUNTAMENT BUSQUEN CONJUNTAMENT UN NOU EMPLAÇAMENT PER FER-HI LA MESQUITA	EL PUNT (comarques de Girona)	ACTITUDS CIUTADANES	TORROELLA DE MONTGRÍ	<u>182.JPG</u>	BAIX EMPORDÀ
2002/ 05/28	Torroella de Montgrí: Torroella i la comunitat islàmica no tenen encara terreny per a la mesquita. L'Ajuntament i el col·lectiu mantenen que hi ha bona sintonia per trobar l'emplaçament idoni	Diari de Girona	Actituds ciutadanes	Torroella de Montgrí	<u>3236.jpg</u>	Baix Empordà
2002/ 05/02	Tortosa: La comunitat musulmana de la ciutat busca una nova mesquita	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>2749.jpg</u>	Baix Ebre
2002/ 05/10	Tortosa: Busquen una nova mesquita. En poc més d'un any la mesquita s'ha quedat menuda, cosa que ha portat la comunitat àrab de la zona a buscar un nou espai, prioritàriament al barri de Ferreries, per la qual cosa han començat una col·lecta	Ebre	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>2897.jpg</u>	Baix Ebre
2002/ 11/09	Tortosa: Los musulmanes piden poder rezar en la calle. Sería sólo en el Ramadán y ante la mezquita que se ha quedado pequeña. Solicitan usar las dos plazas de aparcamiento ante la mezquita	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>5210.jpg</u>	Baix Ebre
2002/ 11/09	Tortosa inaugura l'exposició 'Les aromes d'Al-Andalus' en l'inici del Ramadà. Amb la mesquita plena, mig centenar de persones van haver de resar les oracions des del carrer	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>5209.jpg</u>	Baix Ebre

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2003/ 10/24	Tortosa: L'Ajuntament proposa habilitar l'antic escorxador com a mesquita pel Ramadà. La cessió seria temporal i depèn de l'acceptació de l'associació d'immigrants que gestionen el centre de culte	La Veu del Ebre	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>9402.jpg</u>	Baix Ebre
2003/ 10/31	Tortosa: Primer pas per a la mesquita definitiva. El trasllat es va endarrerir un dia perquè el col·lectiu no podia fer front el cost de la connexió a la xarxa elèctrica	La Veu del Ebre	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>9464.jpg</u>	Baix Ebre
2003/ 11/30	Tortosa: Los musulmanes vuelven a su mezquita. Ayer se celebró el final del Ramadán en el templo provisional del matadero	Diari de Tarragona	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>9803.jpg</u>	Baix Ebre
2003/ 12/05	Tortosa: La comunitat musulmana traslladarà la mesquita del nucli antic a Ferreries. El local té 200 metres quadrats i hi haurà espai per fer classes d'àrab. Segons el president de la comunitat musulmana les protestes dels veïns ha provocat el trasllat	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>9878.jpg</u>	Baix Ebre
2003/ 12/05	Tortosa: La mesquita torna al Rastre de manera provisional. Es preveu trobar un emplaçament alternatiu abans d'un mes	La Veu del Ebre	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>9937.jpg</u>	Baix Ebre
2004/ 01/23	Tortosa: La manca de llogaters impedeix a la comunitat musulmana fer el trasllat de la mesquita. El col·lectiu demana a l'Ajuntament la cessió de la Nau del parc per celebrar la Festa del Xai, data clau del calendari musulmà	La Veu del Ebre	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>10522.jpg</u>	Baix Ebre
2004/ 12/03	Tortosa: Els veïns del centre s'associen. Entre les propostes formulades a l'alcalde figura el tancament de la mesquita. Des de l'associació de veïns es deixa la porta oberta a una futura incorporació a la junta directiva de persones immigrants	La Veu del Ebre	Actituds ciutadanes	Tortosa	<u>14317.jpg</u>	Baix Ebre
2003/ 10/24	Tortosa, Reus: Els musulmans de Tortosa celebraran el ramadà en una nau municipal i els de Reus mantenedn la pugna amb l'Ajuntament per la mesquita del carrer de Cervantes	El Punt (comarques de Tarragona)	Actituds ciutadanes	Tortosa, Reus	<u>9300.jpg</u>	Baix Ebre, Baix Camp
2001/ 11/19	Vic: Un colectivo contrario a la inmigración pide el traslado de una mezquita. La Plataforma Vigatana exige que sea trasladada la mezquita que se encuentra en la iglesia del Hospital General	El País	Actituds ciutadanes	Vic	<u>500.jpg</u>	Osona

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2001/ 11/23	Vic: El Hospital General mantendrá la mezquita. La dirección del Hospital ha comunicado su intención de mantener la mezquita que se encuentra dentro de la iglesia del centro	El País	Actituds ciutadanes	Vic	<u>546.jpg</u>	Osona
2001/ 11/23	Vic: Plataforma Vigatana demana que es tregui la mezquita d'un espai dins la capella de l'Hospital General de Vic	La Marxa	Actituds ciutadanes	Vic	<u>639.jpg</u>	Osona
2001/ 11/30	Vic: El líder de la Plataforma Vigatana s'entrevista amb el bisbe Guix per la mezquita de l'Hospital General	La Marxa	Actituds ciutadanes	Vic	<u>795.jpg</u>	Osona
2001/ 12/08	Vic: Guix intercedeix en el cas de la mezquita de l'Hospital. El bisbe de Vic considera que s'han de "posar cortines" per a garantir la intimitat de cristians i musulmans i demana els musulmans que no preguin en veu alta	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Vic	<u>746.jpg</u>	Osona
2002/ 03/02	Viladecans: El alcalde ordena retirar las pancartas contra la mezquita. Vecinos catalanes y magrebíes comparten una concentración contra la droga	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>1974.jpg</u>	Baix Llobregat
2002/ 03/02	Viladecans: Un barri del municipi, revoltat contra la mezquita i les drogues. L'alcalde ordena retirar les pancartes contra el centre religiós	Avui	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>1970.jpg</u>	Baix Llobregat
2002/ 05/10	Viladecans: "Que nos digan por qué les molesta a algunos una mezquita". La comunidad islámica no entiende los recelos de los vecinos que no quieren el oratorio en los bajos de la calle Prat	El Far	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>2896.jpg</u>	Baix Llobregat
2002/ 07/04	Viladecans: El Ayuntamiento opta por el diálogo para solucionar el conflicto de la mezquita. Ha impulsado la creación de una mesa que integre a asociaciones de vecinos, comunidad islámica, partidos y entidades	El Mundo	Participació ciutadana i iniciatives socials, Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>3839.jpg</u>	Baix Llobregat
2004/ 05/28	Viladecans: Revuelto político por una mezquita. Una delegada de la Generalitat y concejal de CiU en la ciudad, acusada de manipular políticamente una protesta contra la apertura de un centro árabe en un edificio del barrio Sales	El Far	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>12270.jpg</u>	Baix Llobregat

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 06/25	Viladecans: Mesquita a Viladecans. Carta al director de la regidora portaveu del grup municipal de CiU de l'Ajuntament, Flora Casé, on deixa clar que des de la seva persona i del seu grup no s'ha volgut alimentar actituds xenòfobes	El Far	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>12805.jpg</u>	Baix Llobregat
2004/ 07/01	Viladecans: PP y CiU se niegan a avalar la licencia de apertura de la mezquita. El equipo de gobierno busca apoyo en las entidades para abrir el centro islámico	Tribun@ Baix (Gavà)	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>12877.jpg</u>	Baix Llobregat
2004/ 10/01	Viladecans: "Preferimos una discoteca". Los vecinos del barrio de Sales no quieren una mezquita en sus calles y unos 150 se manifestaron ayer para que el Ayuntamiento escuche sus exigencias	El Mundo	Actituds ciutadanes	Viladecans	<u>13541.jpg</u>	Baix Llobregat
2002/ 02/08	Vilafranca del Penedès: Veïns de l'Espirall recullen 500 firmes contra l'obertura d'una mesquita sense permís. L'Ajuntament paralitza les obres d'adquació d'un magatzem com a mesquita, mentre estudia el cas	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>1603.jpg</u>	Alt Penedès
2002/ 05/24	Vilafranca del Penedès: L'exemple de la mesquita. El propietari que ha llogat un local als musulmans explica que la mesquita mai no ha significat cap molèstia, essent aquesta la causa principal al·legada en el conflicte de Premià pels opositors	La Fura	Articles d'opinió, Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>3184.jpg</u>	Alt Penedès
2003/ 09/12	Vilafranca del Penedès: L'Ajuntament preveu legalitzar d'aquí a unes setmanes la mesquita de l'Espirall. L'obertura del local dedicat al culte islàmic ja ha passat pel període d'exposició pública	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>8856.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 03/26	Vilafranca del Penedès: Recullen signatures per evitar que s'instal·li una mesquita al Poble Nou. L'Ajuntament assegura que demanarà tots els permisos i que farà pedagogia per evitar aquest rebuït a la instal·lació d'una mesquita	La Fura	Actituds ciutadanes, Participació ciutadana i iniciatives socials	Vilafranca del Penedès	<u>11451.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 03/26	Vilafranca del Penedès: Veïns del Poble Nou recullen signatures contra una mesquita, però l'Ajuntament i l'Associació de Veïns se'n desmarquen. Aquest dimarts al vespre es constituirà a l'Ajuntament el Consell de Participació Ciutadana per la Convivència	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11428.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 03/27	Vilafranca del Penedès: Veïns del barri de Poble Nou s'oposen a l'obertura d'una mesquita. Recullen signatures per evitar-ho perquè "al costat hi ha tres escoles"	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11396.jpg</u>	Alt Penedès

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2004/ 03/28	Vilafranca del Penedès: Firms contra una mesquita. Veïns del barri del Poble Nou estan recollint firmes per demanar a l'ajuntament que denegui la llicència per fer l'oratori en un local del carrer de Moja	El Periódico de Catalunya	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11430.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 04/02	Vilafranca del Penedès: Josep Escofet, president de l'Associació de Veïns del Poble Nou, creu que la mesquita es farà. Escofet retreu a la Comunitat Islàmica haver començat les obres sense els permisos, però té la impressió que ara estan aturades	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11510.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 04/02	Vilafranca del Penedès: El Consell Municipal per la Convivència està pel diàleg i per la tolerància en l'afar de la mesquita. En la reunió constituent es va dir que no hi ha d'haver cap problema sempre que el local proposat compleixi la normativa	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11509.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 04/02	Vilafranca del Penedès: La Comunitat Islàmica diu que la mesquita del carrer Moja donarà més tranquil·litat a la zona del Poble Nou. El portaveu de la Comunitat reconeix que va ser un error iniciar les obres sense permís i diu que ara estan paralitzades	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11508.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 04/08	Vilafranca del Penedès: Jo no sóc racista, però... És d'aplaudir l'esforç de l'Ajuntament pel seu Pla per la Convivència, per trobar ponts de diàleg arran del conflicte general al Poble Nou i la recollida de signatures en contra de la mesquita	El 3 de Vuit	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>11585.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 07/10	Vilafranca del Penedès: Llum verd a la mesquita. L'Ajuntament ha tancat aquesta setmana el període d'exposició pública del projecte de construcció del temple, contra la qual es van recollir més de mig miler de signatures del barri del Poble Nou	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>12766.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 08/27	Vilafranca del Penedès: Reclamen la renovació de la festa major per integrar-hi els immigrants. El periodista Antoni Ribas va dir que "mentre es recullen signatures contra la construcció d'una mesquita, poca cosa es podrà fer per integrar-los a la festa	El Punt (Barcelona)	Actituds ciutadanes	Vilafranca del Penedès	<u>13153.jpg</u>	Alt Penedès
2004/ 07/22	Vilanova del Camí: La comunitat magrebí de la ciutat, més a prop de la població. Vilanova del Camí és la segona ciutat catalana que ha celebrat jornada de Portes Obertes en una mesquita	Enllaç dels Anoiencs	Actituds ciutadanes	Vilanova del Camí	<u>12948.jpg</u>	Anoia
2005/ 01/28	Vilanova del Camí: Hassan Redouan, representant dels magribins anoiencs: "volem comprar un local per fer-hi una mesquita gran". El president de l'associació remarca les millores en la convivència i integració dels immigrants a la comarca (pàgina 2 de 2)	La Veu del Anoia	Convivència, Espais públics	Vilanova del Camí	<u>14728.jpg</u>	Anoia

<i>Data</i>	<i>Títol</i>	<i>Publicació</i>	<i>Matèria</i>	<i>Municipi</i>	<i>Imatge</i>	<i>Comarca</i>
2005/ 01/28	Vilanova del Camí: Hassan Redouan, representant dels magribins anoiencs: "volem comprar un local per fer-hi una mesquita gran". El president de l'associació remarca les millores en la convivència i integració dels immigrants a la comarca (pàgina 1 de 2)	La Veu del Anoia	Convivència, Espais públics	Vilanova del Camí	<u>14727.jpg</u>	Anoia
2002/ 05/31	Vilanova i la Geltrú: "Hi ha una mesquita a Vilanova?". Alguns veïns de Mar no saben que hi ha un oratori musulmà al seu barri, caracteritzat per la manca de problemes amb els residents de la zona	Diari de Vilanova	Actituds ciutadanes	Vilanova i la Geltrú	<u>3491.jpg</u>	Garraf
2004/ 05/28	Vilanova i la Geltrú: En nom de l'Islam. Una vintena de vilanovins d'origen marroquí resen cada dia cinc vegades a la 'mesquita'. Segons l'imam vilanoví, "jo sóc un imam normal, no radical; la nostra mesquita resta oberta a tothom, no fem cap exclusió"	Diari de Vilanova	Actituds ciutadanes	Vilanova i la Geltrú	<u>12244.jpg</u>	Garraf
2004/ 10/22	Vilanova i la Geltrú: L'imam negocia el trasllat de la mesquita a una nau fora del nucli urbà. L'imam vilanoví afirma que la mesquita està oberta a qualsevol ciutadà, sigui de la religió que sigui (pàgina 2 de 2)	Diari de Vilanova	Actituds ciutadanes	Vilanova i la Geltrú	<u>13808.jpg</u>	Garraf
2004/ 10/22	Vilanova i la Geltrú: L'imam negocia el trasllat de la mesquita a una nau fora del nucli urbà. L'imam vilanoví afirma que la mesquita està oberta a qualsevol ciutadà, sigui de la religió que sigui (pàgina 1 de 2)	Diari de Vilanova	Actituds ciutadanes	Vilanova i la Geltrú	<u>13807.jpg</u>	Garraf

Annex 1

Programa 15a. Escola d'Estiu

El 1990 l'Escola d'Estiu naixia des de la necessitat de professionals, voluntaris i col·lectius - sobretot de les escoles d'adults - de reflexionar i conceptualitzar entorn la intervenció amb persones immigrades i en espais de creixent multiculturalitat. L'Escola d'Estiu es va convertir també en un espai de reivindicació de drets i de posicionaments conceptuals i metodològics a favor d'una pedagogia crítica i alliberadora.

Quinze anys després tenim les mateixes necessitats com a professionals, com a voluntaris i com a membres d'entitats i col·lectius de continuar parlant del mateix. La realitat multicultural d'aquesta societat s'ha fet més complexa, el propi fenomen migratori és més present en els discursos polítics, en les universitats i en els mitjans de comunicació i també en el carrer, però continuem sentint la necessitat d'avançar cap a la construcció d'una societat intercultural real, més justa i amb igualtat d'oportunitats.

És per això que aquesta quinzena edició de l'Escola d'Estiu pren com a columna vertebral el debat i la reflexió entorn aquells aspectes que es presenten actualment com a "conflictius" (la religió musulmana a Europa, els joves i les dificultats de relació, la família i la seva estructuració, les polítiques i la llei d'estrangeria, etc.). Pensem que, si apostem per un procés de construcció intercultural, cal afrontar tots aquests temes com a reptes, així com els conflictes que se'n puguin derivar, tan en els espais de política local, com d'intervenció socioeducativa i de reflexió professional.

UNA MESQUITA AL BARRI: DIALÈGUS ENTORN LA CONVIVÈNCIA I LA INTEGRACIÓ

Presentació:

En els darrers anys, les reaccions en contra de l'obertura d'un oratori musulmà en una sèrie de municipis de Catalunya, ha posat al descobert els fràgils fonaments sobre els que es construeixen les propostes d'una societat multicultural. La irrupció del conflicte com a variable determinant en el desencontre entre els residents en un mateix barri, ens confirma la necessitat d'elaborar elements i estratègies per tal de superar-lo d'una manera satisfactòria per a totes les parts implicades.

Es fa difícil elaborar un balanç de conjunt dels diferents casos que han derivat en conflicte entorn l'obertura d'aquests espais de culte, indicadors indubtables de l'assentament de col·lectius immigrants i de la conformació d'una nova minoria religiosa al país. La multiplicitat d'actors que es fan presents en aquestes polèmiques deixa entreveure la pluralitat d'arguments i lògiques que s'hi barregen. En bona part, aquests conflictes denoten una pugna entre aquests actors pel seu reconeixement en l'espai públic.

Aquesta proposta de curs vol presentar en un context de debat, les lògiques i els arguments que són formulats per alguns dels actors presents en aquestes polèmiques. Volem debatre i reflexionar en comú entorn a les circumstàncies que

provoquen aquests desencontres, tot cercant alternatives per reconstruir la convivència malmesa.

Programa detallat:

Dimarts 6 de setembre:

9:30-14:00

Introducció: **"Els conflictes entorn l'obertura d'oratoris musulmans a Catalunya"**, a càrrec de **Jordi Moreras**, coordinador del seminari.

Dimecres 7 de setembre:

9:30-14:00

Primera taula de debat: **"La convivència a prova: quin drets, quins deures, quines responsabilitats?"**, participaran en el debat **Ahmed Benallal** (Consell Islàmic i Cultural de Catalunya), **Isabel Ramos** (periodista, La Vanguardia), **Juan García Trujillano** (Secretari de la FAVB), **Tomàs Esteban** (regidor-portaveu del PSC-Premià de Mar).

Dijous 8 de setembre:

9:30-14:00

Segona taula de debat: **"Uns comptem més que uns altres': estem davant de conflictes pel reconeixement?"**, participaran en el debat **Josep Palacios** (Ajuntament de Mataró), **Carlos García Oquillas** (Ateneu Popular de Sta Coloma de Gramenet), **Francesc Rovira** (Associació Unesco pel Diàleg Interreligiós), **Mohamed Iqbal** (Portaveu de la Comunitat Camino de la Paz, Raval).

Divendres 9 de setembre:

9:30 a 12:30

Tercera taula de debat: **"Abocats a entendre's: quines propostes per reconstruir una convivència malmesa?"**, participaran en el debat **Joan Gómez** (Tècnic de la Direcció General d'Afers Religiosos), **Josep Vilarmau** (Ajuntament de Manresa), **Quim Pons** (Migrastudium, Barcelona), **Yaratullah Monturiol** (Barcelona).

Introducció als debats i moderació:

Jordi Moreras, antropòleg, Consultoria Trànsits, Barcelona.

Metodologia:

Aquest seminari s'organitza a través d'una sessió d'introducció el primer dia i tres sessions de debat amb persones que formen part del perfil d'actors presents en aquestes polèmiques.

No es vol discutir sobre cap cas en concret (malgrat que els participants en poden fer referència a algun cas específic), ni tampoc es tracta de revisar críticament les accions d'uns o altres actors (encara que cal incorporar també un espai per l'autocrítica). Volem aconseguir un context de confiança per a tots els participants (inclosos els assistents al curs), per tal de poder parlar sense crispació d'un tema que ens reclama de tots un esforç proactiu, comprensiu, i d'assumpció de les pròpies responsabilitats.

Destinatari:

Especialment tècnics i regidors d'ajuntaments, educadors i treballadors socials, membres d'associacions d'immigrants i de la comunitat musulmana, voluntaris i

estudiants del camp socioeducatiu, i totes aquelles persones interessades amb el tema.

Annex 2

ACUERDO DE COOPERACION DEL ESTADO ESPAÑOL CON LA COMISION ISLAMICA DE ESPAÑA (aprobado por la Ley 26/1992, de 10 de noviembre, B.O.E. de 12 de noviembre)

EXPOSICION DE MOTIVOS

La Constitución española de 1978, al configurar un Estado democrático y pluralista, ha supuesto un profundo cambio en la tradicional actitud del Estado ante el hecho religioso, consagrando como fundamentales los derechos de igualdad y libertad religiosa, cuyo ejercicio garantiza con la mayor amplitud permitida por las exigencias derivadas del mantenimiento del orden público protegido por la Ley y por el respeto debido a los derechos fundamentales de los demás.

Estos derechos, concebidos originariamente como derechos individuales de los ciudadanos, alcanzan también, por derivación, a las Comunidades o Confesiones en que aquéllos se integran para el cumplimiento comunitario de sus fines religiosos, sin necesidad de autorización previa, ni de su inscripción en ningún registro público.

Desde el respeto más profundo a estos principios, el Estado, también por imperativo constitucional, viene obligado, en la medida en que las creencias religiosas de la sociedad española lo demanden, al mantenimiento de relaciones de cooperación con las diferentes Confesiones o Comunidades religiosas, pudiendo hacerlo en formas diversas con las Confesiones inscritas en el Registro de Entidades Religiosas.

La Ley Orgánica de Libertad Religiosa establece la posibilidad de que el Estado concrete su cooperación con las Confesiones o Comunidades religiosas, mediante la adopción de Acuerdos o Convenios de Cooperación, cuando aquéllas, debidamente inscritas en el Registro de Entidades Religiosas, hayan alcanzado en la sociedad española, además, un arraigo que, por el número de sus creyentes y por la extensión de su credo, resulte evidente o notorio. En este caso se encuentra la religión islámica, de tradición secular en nuestro país, con relevante importancia en la formación de la identidad española, representada por distintas Comunidades de dicha confesión, inscritas en el Registro de Entidades Religiosas e integradas en alguna de las dos Federaciones igualmente inscritas, denominadas Federación Española de Entidades Religiosas Islámicas y Unión de Comunidades Islámicas de España, que, a su vez, han constituido una entidad religiosa inscrita con la denominación de "Comisión Islámica de España", como órgano representativo del Islam en España ante el Estado para la negociación, firma y seguimiento de los Acuerdos adoptados.

Dando respuesta a los deseos formulados por ambas Federaciones, expresión de la voluntad de los musulmanes españoles, y tras las oportunas negociaciones, se llegó a la conclusión del presente Acuerdo de Cooperación, en el que se abordan asuntos de gran importancia para los ciudadanos de religión islámica: Estatuto de los dirigentes religiosos islámicos e Imames, con determinación de los específicos derechos que se derivan del ejercicio de su función religiosa, situación personal en ámbitos de tanta importancia como la Seguridad Social y forma de cumplimiento de sus deberes militares; protección jurídica de las mezquitas de culto; atribución de efectos civiles al matrimonio celebrado según el rito religioso islámico; asistencia religiosa en centros o establecimientos públicos; enseñanza religiosa islámica en los centros docentes; beneficios fiscales aplicables a determinados bienes y actividades de las Comunidades pertenecientes a las Federaciones que constituyen la "Comisión Islámica de España", conmemoración de festividades religiosas islámicas y, finalmente, colaboración del Estado con la expresada Comisión en orden a la conservación y fomento del Patrimonio Histórico y Artístico Islámico.

En la negociación del presente Acuerdo, se ha procurado siempre tener el más escrupuloso respeto a la voluntad negociadora de los interlocutores religiosos, como la mejor expresión de los contenidos doctrinales específicos del credo religioso islámico y de las peculiares exigencias de conciencia que de ellos se derivan, para hacer posible que sea real y efectivo el ejercicio del derecho de libertad religiosa de los creyentes musulmanes.

Artículo 1.

1. Los derechos y obligaciones que se deriven de la Ley por la que se apruebe el presente Acuerdo serán de aplicación a las Comunidades Islámicas inscritas en el Registro de Entidades Religiosas, que formen parte o posteriormente se incorporen a la "Comisión Islámica de España" o a alguna de las Federaciones Islámicas inscritas integradas en dicha Comisión, mientras su pertenencia a las mismas figure inscrita en dicho Registro.
2. La incorporación de las Comunidades y Federaciones Islámicas a la "Comisión Islámica de España", a los efectos de su constancia en el Registro de Entidades Religiosas, se acreditará mediante certificación expedida por los representantes legales correspondientes, con la conformidad de la referida Comisión. La anotación en el Registro de su baja o exclusión se practicará a instancia de la entidad interesada o de la "Comisión Islámica de España".
3. La certificación de fines religiosos que exige el Real Decreto 142/1981, de 9 de enero, para la inscripción de las entidades asociativas religiosas que se constituyan como tales, de acuerdo al ordenamiento de las Comunidades Islámicas, podrá ser expedida por la Federación a que pertenezcan, con la conformidad de la "Comisión Islámica de España", o por ésta si no formaran parte de ninguna Federación.

Artículo 2.

1. A todos los efectos legales, son Mezquitas o lugares de culto de las Comunidades islámicas pertenecientes a la "Comisión Islámica de España", los edificios o locales destinados de forma exclusiva a la práctica habitual de la oración, formación o asistencia religiosa islámica, cuando así se certifique por la Comunidad respectiva, con la conformidad de dicha Comisión.
2. Los lugares de culto de las Comunidades Islámicas miembros de la "Comisión Islámica de España" gozan de inviolabilidad en los términos establecidos por las Leyes. En caso de expropiación forzosa deberá ser oída previamente la "Comisión Islámica de España", y no podrán ser demolidos sin ser previamente privados de su carácter sagrado, con excepción de los casos previstos en las Leyes, por razones de urgencia o peligro. También quedarán exceptuados de la ocupación temporal e imposición de servidumbres en los términos previstos en el artículo 119 de la Ley de Expropiación Forzosa.
3. El Estado respeta y protege la inviolabilidad de los archivos y demás documentos pertenecientes a la "Comisión Islámica de España", así como a sus Comunidades miembros.
4. Los lugares de culto podrán ser objeto de anotación en el Registro de Entidades Religiosas.
5. Los cementerios islámicos gozarán de los beneficios legales que establece el número 2 de este mismo artículo para los lugares de culto.

Se reconoce a las Comunidades Islámicas, pertenecientes a la "Comisión Islámica de España", el derecho a la concesión de parcelas reservadas para los enterramientos islámicos en los cementerios municipales, así como el derecho a poseer cementerios islámicos propios. Se adoptarán las medidas oportunas para la observancia de las reglas tradicionales islámicas, relativas a inhumaciones, sepulturas y ritos funerarios que se realizarán con intervención de la Comunidad Islámica local. Se reconoce el derecho a trasladar a los cementerios pertenecientes a las Comunidades Islámicas los cuerpos de los difuntos musulmanes, tanto los actualmente inhumados en cementerios municipales como los de aquéllos cuyo fallecimiento se produzca en

localidad en la que no exista cementerio islámico, con sujeción a lo dispuesto en la legislación de régimen local y de sanidad.

Artículo 3.

1. A los efectos legales, son dirigentes religiosos islámicos e Imames de las Comunidades Islámicas las personas físicas dedicadas, con carácter estable, a la dirección de las Comunidades a que se refiere el artículo 1 del presente Acuerdo, a la dirección de la oración, formación y asistencia religiosa islámica y acrediten el cumplimiento de estos requisitos mediante certificación expedida por la Comunidad a que pertenezcan, con la conformidad de la "Comisión Islámica de España".
2. En ningún caso las personas expresadas en el número anterior estarán obligadas a declarar sobre hechos que les hayan sido revelados en el ejercicio de sus funciones de culto o de asistencia religiosa islámica, en los términos legalmente establecidos para el secreto profesional.

Artículo 4.

1. Los Imames y dirigentes religiosos islámicos estarán sujetos a las disposiciones generales del Servicio Militar. Si lo solicitaren, se les podrán asignar misiones que sean compatibles con sus funciones religiosas.
2. Los estudios que se cursen para la formación religiosa de las personas a que se refiere el artículo 3, en los Centros islámicos reconocidos por el Ministerio de Educación y Ciencia, darán derecho a prórroga de incorporación a filas de segunda clase, en los términos establecidos en la vigente legislación del Servicio Militar.

Para la solicitud de dicha prórroga, deberán acreditarse los mencionados estudios mediante certificación expedida por el centro islámico correspondiente.

Artículo 5.

De acuerdo con lo dispuesto en el artículo 1 del Real Decreto 2398/1977, de 27 de agosto, las personas que reúnan los requisitos expresados en el número 1 del artículo 3 del presente Convenio, quedarán incluidos en el Régimen General de la Seguridad Social, asimilados a trabajadores por cuenta ajena. Las Comunidades Islámicas respectivas asumirán los derechos y obligaciones establecidas para los empresarios en el Régimen General de la Seguridad Social.

Artículo 6.

A los efectos legales, son funciones islámicas de culto, formación y asistencia religiosa, las que lo sean de acuerdo con la Ley y la tradición islámica, emanadas del Corán o de la Sunna y protegidas por la Ley Orgánica de Libertad Religiosa.

Artículo 7.

1. Se atribuye efectos civiles al matrimonio celebrado según la forma religiosa establecida en la Ley Islámica, desde el momento de su celebración, si lo contrayentes reúnen los requisitos de capacidad exigidos por el Código Civil.

Los contrayentes expresarán el consentimiento ante alguna de la personas expresadas en el número 1 del artículo 3 y, al menos, dos testigos mayores de edad.

Para el pleno reconocimiento de tales efectos, será necesaria la inscripción del matrimonio en el Registro Civil.

2. Las personas que deseen inscribir el matrimonio celebrado en la forma prevista en el número anterior, deberán acreditar previamente su capacidad matrimonial, mediante certificación expedida por el Registro Civil correspondiente. No podrá practicarse la inscripción si se hubiera celebrado el matrimonio transcurridos más de seis meses desde la expedición de dicha certificación.
3. Una vez celebrado el matrimonio, el representante de la Comunidad Islámica en que se hubiera contraído aquél, enviará al Registro Civil, para su inscripción, certificación acreditativa de la celebración del matrimonio, en la que deberán expresarse las circunstancias exigidas por la legislación del Registro Civil.
4. Sin perjuicio de las responsabilidades a que haya lugar y de los derechos adquiridos de buena fe por terceras personas, la inscripción del matrimonio celebrado conforme al presente Acuerdo podrá ser promovida también en cualquier tiempo, mediante presentación de la certificación diligenciada a que se refiere el número anterior.
5. Las normas de este artículo relativas al procedimiento para hacer efectivo el derecho que en el mismo se establece, se ajustarán a las modificaciones que en el futuro se produzcan en la legislación del Registro Civil, previa audiencia de la Comisión Islámica de España.

Artículo 8.

1. Se reconoce el derecho de los militares españoles musulmanes, sean o no profesionales, y de cuantas personas de dicha religión presten servicio en las Fuerzas Armadas, a recibir asistencia religiosa islámica y a participar en actividades y ritos religiosos propios del Islam, previa la oportuna autorización de sus Jefes, que procurarán hacer compatibles con las necesidades del servicio, facilitando los lugares y medios adecuados para su desarrollo.
2. Los militares musulmanes que no puedan cumplir sus obligaciones religiosas islámicas, especialmente la oración colectiva en común del viernes, por no haber mezquita o, en su caso, oratorio en el lugar de su destino, podrán ser autorizados para el cumplimiento de aquéllas en la mezquita u oratorio de la localidad más próxima, cuando las necesidades del servicio lo permitan.
3. La asistencia religiosa islámica será dispensada por los Imames o personas designadas con carácter estable por las Comunidades Islámicas pertenecientes a la "Comisión Islámica de España", autorizados por los mandos correspondientes, que prestarán la colaboración precisa para el desempeño de sus funciones en términos de igualdad con los ministros de culto de otras Iglesias, Confesiones o Comunidades religiosas que tengan firmados Acuerdos de Cooperación con el Estado.
4. Las autoridades correspondientes comunicarán el fallecimiento de los militares musulmanes, ocurrido durante la prestación del servicio, a la familia del fallecido.

Artículo 9.

1. Se garantiza el ejercicio del derecho a la asistencia religiosa de los internados en centros o establecimientos penitenciarios, hospitalarios, asistenciales u otros análogos del sector público, proporcionada por los Imames o personas designadas por las Comunidades, que deberán ser autorizados por los organismos administrativos competentes. Las direcciones de los centros o establecimientos públicos estarán obligadas a transmitir a la Comunidad Islámica correspondiente las solicitudes de asistencia religiosa recibidas de los internos o de sus familiares, si los propios interesados no estuvieran en condiciones de hacerlo. La asistencia religiosa prevista en este artículo comprenderá la que se dispense a los moribundos, así como las honras fúnebres del rito islámico.
2. En todo caso, la asistencia religiosa a que se refiere el número anterior se prestará con pleno respeto al principio de libertad religiosa y con observancia de las normas de organización y régimen interno de los centros, libre y sin limitación de horario. Por lo que se refiere a los establecimientos penitenciarios, la asistencia religiosa se realizará de acuerdo con lo dispuesto en la legislación penitenciaria.
3. Los gastos que origine el desarrollo de la asistencia religiosa serán sufragados en la forma que acuerden los representantes de la "Comisión Islámica de España" con la dirección de los

centros y establecimientos públicos contemplados en el número 1 de este artículo, sin perjuicio de la utilización de los locales que, a tal fin, existan en dichos centros o establecimientos.

Artículo 10.

1. A fin de dar efectividad a lo dispuesto en el artículo 27.3 de la Constitución, así como en la Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, Reguladora del Derecho a la Educación, y en la Ley Orgánica 1/1990, de 3 de octubre, de Ordenación General del Sistema Educativo, se garantiza a los alumnos musulmanes, a sus padres y a los órganos escolares de gobierno que lo soliciten, el ejercicio del derecho de los primeros a recibir enseñanza religiosa islámica en los centros docentes públicos y privados concertados, siempre que, en cuanto a estos últimos, el ejercicio de aquel derecho no entre en contradicción con el carácter propio del centro, en los niveles de educación infantil, educación primaria y educación secundaria.
2. La enseñanza religiosa islámica será impartida por profesores designados por las Comunidades pertenecientes a la "Comisión Islámica de España", con la conformidad de la Federación a que pertenezcan.
3. Los contenidos de la enseñanza religiosa islámica, así como los libros de texto relativos a la misma, serán proporcionados por las Comunidades respectivas, con la conformidad de la "Comisión Islámica de España".
4. Los centros docentes públicos y los privados concertados, a que se hace referencia en el número 1 de este artículo, deberán facilitar los locales adecuados para el ejercicio del derecho que en este artículo se regula, sin que pueda perjudicar el desenvolvimiento de las actividades lectivas.
5. La "Comisión Islámica de España", así como sus Comunidades miembros, podrán organizar cursos de enseñanza religiosa en los centros universitarios públicos, pudiendo utilizar los locales y medios de los mismos, de acuerdo con las autoridades académicas.
6. La "Comisión Islámica de España", así como las Comunidades pertenecientes a la misma, podrán establecer y dirigir centros docentes de los niveles educativos que se mencionan en el número 1 de este artículo, así como Universidades y Centros de Formación Islámica, con sometimiento a la legislación general vigente en la materia.

Artículo 11.

1. La "Comisión Islámica de España" y las Comunidades que la integran pueden recabar libremente de sus miembros prestaciones, organizar colectas públicas y recibir ofrendas y liberalidades de uso.
2. Además de los conceptos indicados en el número anterior, tendrán la consideración de operaciones no sujetas a tributo alguno:
 - a) La entrega gratuita de publicaciones, instrucciones y boletines internos, de carácter religioso islámico, realizada directamente a sus miembros por las Comunidades pertenecientes a la "Comisión Islámica de España".
 - b) La actividad de enseñanza religiosa islámica en los centros de la "Comisión Islámica de España", así como de sus Comunidades miembros, destinada a la formación de Imames y de dirigentes religiosos islámicos.
3. La "Comisión Islámica de España", así como sus Comunidades miembros, estarán exentas:
 - A) Del Impuesto sobre Bienes Inmuebles y de las contribuciones especiales que, en su caso, correspondan por los siguientes bienes inmuebles de su propiedad:
 - a) Las Mezquitas o lugares de culto y sus dependencias o edificios y locales anejos, destinados al culto, asistencia religiosa islámica, residencia de Imames y dirigentes religiosos islámicos.

b) Los locales destinados a oficinas de las Comunidades pertenecientes a la Comisión Islámica de España.

c) Los centros destinados únicamente a la formación de Imames y dirigentes religiosos islámicos.

B) Del Impuesto sobre Sociedades, en los términos previstos en los números dos y tres del artículo 5 de la Ley 61/1978, de 27 de diciembre, reguladora de aquél.

Del Impuesto sobre Sociedades que grava los incrementos de patrimonio obtenidos a título gratuito, siempre que los bienes y derechos adquiridos se destinen a actividades religiosas islámicas o asistenciales.

C) Del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados, siempre que los respectivos bienes o derechos adquiridos se destinen a actividades religiosas o asistenciales, en los términos establecidos en el Texto Refundido de la Ley del Impuesto, aprobado por Real Decreto Legislativo 3050/1980, de 30 de diciembre, y su Reglamento, aprobado por Real Decreto 3494/1981, de 29 de diciembre, en orden a los requisitos y procedimientos para el disfrute de esta exención.

4. Sin perjuicio de lo previsto en los números anteriores, la "Comisión Islámica de España", así como sus Comunidades miembros y las asociaciones y entidades creadas y gestionadas por las mismas que se dediquen a actividades religiosas, benéfico-docentes, médicas u hospitalarias o de asistencia social, tendrán derecho a los beneficios fiscales que el ordenamiento jurídico-tributario del Estado español prevea en cada momento para las entidades sin fin de lucro y, en todo caso, a los que se concedan a las entidades benéficas privadas.
5. La legislación fiscal regulará el tratamiento tributario aplicable a los donativos que se realicen a las Comunidades pertenecientes a la "Comisión Islámica de España", con las deducciones que, en su caso, pudieran establecerse.

Artículo 12.

1. Los miembros de las Comunidades Islámicas pertenecientes a la "Comisión Islámica de España" que lo deseen, podrán solicitar la interrupción de su trabajo los viernes de cada semana, día de rezo colectivo obligatorio y solemne de los musulmanes, desde las trece treinta hasta las dieciséis treinta horas, así como la conclusión de la jornada laboral una hora antes de la puesta del sol, durante el mes de ayuno (Ramadán).

En ambos casos, será necesario el previo acuerdo entre las partes. Las horas dejadas de trabajar deberán ser recuperadas sin compensación alguna.

2. Las festividades y conmemoraciones que a continuación se expresan, que según la Ley Islámica tienen el carácter de religiosas, podrán sustituir, siempre que medie acuerdo entre las partes, a las establecidas con carácter general por el Estatuto de los Trabajadores, en su artículo 37.2, con el mismo carácter de retribuidas y no recuperables, a petición de los fieles de las Comunidades Islámicas pertenecientes a la "Comisión Islámica de España".

- AL HIYRA, correspondiente al 1º. de Muharram, primer día del Año Nuevo Islámico.
- ACHURA, décimo día de Muharram.
- IDU AL-MAULID, corresponde al 12 de Rabi' Al Awwal, nacimiento del Profeta.
- AL ISRA WA AL-MI'RAY, corresponde al 27 de Rayab, fecha del Viaje Nocturno y la Ascensión del Profeta.
- IDU AL-FITR, corresponde a los días 1º., 2º. y 3º. de Shawwal y celebra la culminación del Ayuno de Ramadán.
- IDU AL-ADHA, corresponde a los días 10º., 11º. y 12º. de Du Al Hyyah y celebra el sacrificio protagonizado por el Profeta Abraham.

3. Los alumnos musulmanes que cursen estudios en centros de enseñanza públicos o privados concertados, estarán dispensados de la asistencia a clase y de la celebración de exámenes, en el día del viernes durante las horas a que se refiere el número 1 de este artículo y en las festividades y conmemoraciones religiosas anteriormente expresadas, a petición propia o de quienes ejerzan la patria potestad o tutela.
4. Los exámenes, oposiciones o pruebas selectivas convocadas para el ingreso en las Administraciones Públicas, que hayan de celebrarse en los días a que se refiere el número anterior, serán señalados, para los musulmanes que lo soliciten, en una fecha alternativa, cuando no haya causa motivada que lo impida.

Artículo 13.

El Estado y la "Comisión Islámica de España" colaborarán en la conservación y fomento del patrimonio histórico, artístico y cultural islámico en España, que continuará al servicio de la sociedad para su contemplación y estudio.

Dicha colaboración se extenderá a la realización del catálogo e inventario del referido patrimonio, así como a la creación de Patronatos, Fundaciones u otro tipo de instituciones de carácter cultural, de los que formarán parte representantes de la "Comisión Islámica de España".

Artículo 14.

1. De acuerdo con la dimensión espiritual y las particularidades específicas de la Ley Islámica, la denominación "HALAL" sirve para distinguir los productos alimentarios elaborados de acuerdo con la misma.
2. Para la protección del uso correcto de estas denominaciones, la "Comisión Islámica de España", deberá solicitar y obtener del Registro de la Propiedad Industrial los registros de marca correspondientes, de acuerdo con la normativa legal vigente.

Cumplidos los requisitos anteriores, estos productos, a efectos de comercialización, importación y exportación, tendrán la garantía de haber sido elaborados con arreglo a la Ley Islámica, cuando lleven en sus envases el correspondiente distintivo de la "Comisión Islámica de España".

3. El sacrificio de los animales que se realice de acuerdo con las Leyes Islámicas deberá respetar la normativa sanitaria vigente.
4. La alimentación de los internados en centros o establecimientos públicos y dependencias militares, y la de los alumnos musulmanes de los centros docentes públicos y privados concertados que lo soliciten, se procurará adecuar a los preceptos religiosos islámicos, así como el horario de comidas durante el mes de ayuno (Ramadán).

Disposición adicional primera.

El Gobierno pondrá en conocimiento de la "Comisión Islámica de España" las iniciativas legislativas que afecten al contenido del presente Acuerdo, para que aquélla pueda expresar su parecer.

Disposición adicional segunda.

El presente acuerdo podrá ser denunciado por cualquiera de las partes que lo suscriben, notificándolo a la otra con seis meses de antelación.

Asimismo, podrá ser objeto de revisión, total o parcial, por iniciativa de cualquiera de ellas, sin perjuicio de su ulterior tramitación parlamentaria.

Disposición adicional tercera.

Se constituirá una Comisión Mixta Paritaria con representantes de la Administración del Estado y de la "Comisión Islámica de España" para la aplicación y seguimiento del presente Acuerdo.

Disposición final única.

Se faculta al Gobierno para que, a propuesta del Ministro de Justicia, y, en su caso, conjuntamente con los Ministros competentes por razón de la materia, dicte las disposiciones necesarias para el desarrollo y ejecución de lo dispuesto en el presente Acuerdo.

Annex 3

MANIFEST PER UN REUS REALMENT OBERT

Els sotasignants ens adherim a aquest manifest elaborat per un grup de ciutadans i ciutadanes de Reus, preocupats pels problemes de convivència que estan aflorant a la nostra ciutat entre la societat d'acollida i la població immigrant nouvinguda. Cap persona abandona la seva terra i la seva gent voluntàriament. Guerres, misèria, atur, repressió política,... solen ser les causes principals de la immigració. Les polítiques neoliberals concentren el poder i la riquesa cada cop en menys mans, incrementant les desigualtats socials i provocant la marginació i l'exclusió de milions de persones. Aquells que emigren, exerceixen el dret a trobar el seu lloc en el món, tal com en la nostra pròpia història es va produir no fa tants anys.

Aquests problemes de convivència no es localitzen en un barri concret, ni tan sols a Reus com a ciutat, sinó que es produeixen a tota Europa. De la incomprensió, de les pors, del desconeixement de l'altre, de la falta de reflexió i de comunicació, sorgeixen actituds racistes i d'exclusió d'aquell que és diferent.

Apostem per crear ponts entre cultures i comunitats, fomentant l'intercanvi i el coneixement mutu, promovent la informació veraç i la reflexió com a forma de fer front a la demagogia i els tòpics simplistes, i organitzant activitats per portar a terme aquests propòsits. Rebutgem que el tema de la immigració sigui utilitzat de forma partidista o com a forma de promoció personal.

Ens oposem a tot tipus d'integrisme, entenent que afecta negativament a la convivència i al lliure pensament.

Defensem que tot col·lectiu d'immigrants pugui exercir el dret a la lliure associació en tot el seu abast.

Per un Reus intercultural, basat en el respecte mutu, la convivència pacífica i la defensa de les llibertats.

Assemblea de Ciutadans/es i d'Entitats de Reus

Adhesions:

Acció Solidària IGMAN
Agrupament Escolta Montsant
Associació Punt 6 Ràdio
Associació per a la Comunicació i Cooperació
Associació Cultural Reggus
Associació per a la Música Creativa i Actual - AMCA
Carrutxa
Casal Despertaferro
Club Esportiu Despertaferro
Centre Llatinoamericà de Reus
Comitè d'Empresa i Junta de Personal de l'Ajuntament de Reus
Comitè d'Empresa IMFE Mas Carandell
Confederació General del Treball - CGT (Federació Comarcal Baix Camp-Priorat)
Esquerra Republicana de Catalunya - ERC (Reus)
Esplai l'Albada
Fundació Josep Pont i Gol
Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp - GEPEC
Iniciativa per Catalunya-Verds (Reus)

I unes 800 signatures individuals

Document de valoració PER UN REUS REALMENT OBERT

(presentat a la roda de premsa)

Arrel del manifest de l'Assemblea de Ciutadans/nes i Entitats de la Ciutat de Reus i de l'anàlisi realitzat pels seus membres a partir del conflicte obert al Barri del Carrilet

CONSTATEM:

Primer: que lluny de ser un tema tancat i resolt, els problemes de convivència sorgits, fruit del desconeixement i la manca de comunicació, continuen ben latents.

Segon: que un cop reunits amb representants de l'Associació Cultural Islàmica i de l'Associació de Veïns del Carrilet, ambdues parts han expressat la voluntat de rebutjar les actituds xenòfobes i evitar enfrontaments.

Tercer: que la manca de ponts i espais de trobada entre comunitats ha dificultat el coneixement mutu i ha fomentat la desconfiança i la por.

Quart: que la manca de mediació dels responsables de l'administració local, ha dilatat la presa de decisions per solucionar el conflicte i ha provocat desinformació i enrairiment de la situació.

MANIFESTEM:

Primer: la nostra preocupació pels problemes de convivència que cada cop amb més freqüència s'estan donant entre la població immigrant i la societat d'acollida a la ciutat de Reus.

Segon: que el fenomen migratori dels últims anys és el resultat de les enormes desigualtats que existeixen en el món, cap ésser humà emigra per voluntat pròpia, sinó és que les guerres, la fam, les persecucions polítiques, l'atur, la precarietat i altres plagues del nostre temps l'obliguen a fer-ho.

Tercer: que per molt que intentem negar-ho, l'evidència és que en els propers anys el fenomen de la immigració seguirà creixent cada cop més, ja que respon a causes estructurals d'injustícia que difícilment canviaran a curt termini, i per tant tindrem que aprendre a conviure.

Quart: la nostra defensa del dret de qualsevol col·lectiu, i en aquest cas especialment dels col·lectius d'immigrants, d'exercir el lliure dret d'associació i reunió.

Cinquè: afirmem el nostre rebuig més directe a tota discriminació basada en qualsevol tipus d'integritisme que limiti la convivència i el lliure exercici de la llibertat d'expressió.

Sisè: defensem des d'una opció d'interculturalitat una societat més oberta i capaç d'integrar la diferència com quelcom positiu i enriquidor per a tothom.

Setè: defensem el dret de tots aquells que emigren a trobar el seu lloc en el món, tal com en la nostra pròpia història es va produir en un passat no tan llunyà.

Vuitè: manifestem la necessitat de reflexió i de comunicació entre les dues comunitats per tal d'evitar actituds racistes i d'exclusió d'aquell que és diferent.

DENUNCIEM:

L'intent d'algunes organitzacions i persones, d'utilitzar el conflicte migratori d'una forma partidista o com a forma de promoció personal, promovent actituds xenòfobes que com ha quedat demostrat no són benvingudes a la nostra ciutat.

Qualsevol tipus d'integrisme religiós i polític en la mesura que impedeix el lliure pensament i incideix negativament en la convivència entre les persones

La manca de polítiques actives per part de l'Ajuntament de Reus adreçades a garantir els drets bàsics de les persones i a fomentar la convivència. Polítiques que no han d'estar limitades als àmbits assistencials o de seguretat ciutadana, sinó que han d'abastar tots els camps: educació, cultura, sanitat, habitatge, ... Per contra, el consistori reusenc està disposat a facilitar informació del padró municipal per a la localització de totes aquelles persones que com a conseqüència d'una llei d'estrangeria absolutament conservadora i reaccionaria no poden regularitzar la seva situació a casa nostra.

Assemblea de Ciutadans, Ciutadanes i Entitats

Reus, 27 febrer 2004

Annex 4

Un estudi, dirigit pel sociòleg Joan Estruch, recull de manera exhaustiva la implantació de les minories religioses a Catalunya

El Govern de la Generalitat presenta els resultats d'un estudi únic sobre les minories religioses a Catalunya dirigit pel sociòleg Joan Estruch i elaborat pel centre de recerca Investigacions en Sociologia de la Religió (ISOR) de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Aquest estudi és pioner en el seu àmbit perquè dona a conèixer de manera exhaustiva el mapa religiós d'un territori, en aquest cas Catalunya, fins al punt de detallar la localització de més de 700 centres de culte distribuïts comarcalment i de descriure'n la totalitat dels grups religiosos minoritaris que hi ha implantats.

L'estudi, que ha estat editat per l'editorial Mediterrània sota el títol *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya*, va ser promogut inicialment per l'antic titular d'Afers Religiosos, Ignasi García-Clavel. L'actual directora general, Montserrat Coll, també ho considera un projecte imprescindible per donar a conèixer l'abast de la diversitat religiosa a Catalunya i li donà l'impuls final.

L'estudi és el resultat de quatre anys d'investigació, entre el març del 2001 i l'estiu del 2004, sota la direcció del catedràtic i especialista en sociologia de la religió, Joan Estruch, i la participació de Joan Gómez, Maria del Mar Giera i Agustí Iglesias, tots tres membres de l'ISOR. Aquest "mapa religiós català" és, de fet, una antiga aspiració d'aquest equip, que ja havia elaborat el 1999 el "mapa religiós de la ciutat de Barcelona" per encàrrec de l'Ajuntament.

Durant aquests anys, els quatre autors de la recerca han realitzat centenars d'entrevistes i visites per tot el país, amb la pretensió de retratar de manera exhaustiva i rigorosa les tradicions religioses existents avui a Catalunya, amb l'única excepció de l'Església catòlica. La limitació de l'objecte d'estudi a les minories es deu tant a la necessitat de coneixement sobre un camp que creix molt ràpidament i sobre el qual no hi havia informació sistematitzada, com a la intenció de treure de l'anonimat moltes entitats desconegudes o malconegudes fins al moment.

L'antic monopoli religiós de l'Església catòlica deixa pas a l'existència de moltes tradicions religioses, amb menor pes però la mateixa legitimitat. Aquesta gran diversitat de religions s'ha classificat de la següent manera: judaisme, cristianisme ortodox, protestantisme, els adventistes, els mormons, els testimonis de Jehovà, islam, els bahà'ís, hinduisme, els sikhs, budisme i taoisme. L'estesa implantació de les Esglésies evangèliques o dels testimonis de Jehovà posa de relleu, per exemple, que la seva presència a la societat és més significativa que el ressò mediàtic que obtenen.

La normalització d'aquestes religions passa necessàriament pel seu gradual reconeixement des de tots els àmbits, de manera que no es vegin marginades pel fet de ser minoritàries. Amb tot, és evident que la desproporció entre aquestes tradicions i el catolicisme és immensa, però l'estudi pretén precisament posar l'èmfasi en la novetat i en el creixent abast de la diversitat religiosa.

CONCLUSIONS DE L'ESTUDI LES ALTRES RELIGIONS. MINORIES RELIGIOSES A CATALUNYA

L'efervescència de les "altres" religions

Una de les grans conclusions que posa en evidència de manera inqüestionable Les altres religions. Minories religioses a Catalunya és el creixement de la diversitat religiosa. El nombre de tradicions religioses ha augmentat notablement en els darrers anys, i en conseqüència, totes les religions minoritàries han creat nous llocs de culte. Aquest és un procés paradoxal si es té en compte que es produeix just quan la societat catalana està en un procés de secularització i s'està emancipant de les antigues tradicions religioses que impregnaven tots els àmbits de la vida. Així, mentre que per una banda hi ha una revisió de les creences heretades, per l'altra emergeix una societat religiosament plural, en la qual hi ha una efervescència de moviments religiosos.

Les Esglésies evangèliques, la minoria amb més centres

Les tres tradicions religioses amb més llocs de culte són les Esglésies evangèliques (o protestantisme), les comunitats islàmiques i els testimonis de Jehovà. És oportú assenyalar que el protestantisme és la tradició més nombrosa, tot i que està formada per un gran nombre d'Esglésies diferents i independents entre elles. Aquest fet contrasta amb els testimonis cristians de Jehovà, que disposen d'una única organització que agrupa tots els Salons del Regne. Aquesta unitat és el que ha permès la seva implantació a pràcticament totes les comarques, la qual cosa no assoleix cap altra religió de les estudiades. Pel que fa a l'islam, l'estudi conclou que durant el darrer decenni ha aparegut una dotzena de nous oratoris islàmics cada l'any, de manera que els musulmans disposen de lloc de culte en més de cent municipis de Catalunya.

Entre les causes d'aquest creixement hi ha sens dubte el fenomen de la immigració, un fet que sobretot ha fet augmentar el nombre i dimensió de les Esglésies evangèliques, dels oratoris islàmics, de les Esglésies ortodoxes i de les comunitats jueves i sikhs. En segon lloc, les conversions també han estat un factor important, sobretot en les Esglésies derivades de la Reforma protestant (evangèlics, testimonis de Jehovà, adventistes i mormons) i en els bahà'ís.

Una de les qüestions que revela l'estudi és la gran acceptació de l'hinduisme, el budisme i el taoisme que, tot i això, encara no registren un augment considerable de centres. Amb tot, molts catalans s'hi senten atrets, encara que pocs es consideren seguidors d'aquestes religions.

El fals conflicte entre religions

L'estudi deixa clar que a Catalunya no hi ha conflicte entre religions, sense que això vulgui dir que les entitats d'una mateixa religió mantinguin sempre bones relacions.

L'estudi constata que, en molts casos, la comunitat religiosa esdevé el punt de referència principal per a l'immigrant, acomplint més funcions que l'estrictament espiritual (social, cultural, laboral, lúdica, emocional, etc.). I d'altra banda, posa en evidència el fet revelador que la immigració no només ha comportat la creació de noves entitats que agrupen estrangers, sinó també el creixement de centres preexistents on conflueixen fidels autòctons i immigrants.

Joan Estruch i Gibert (Barcelona, 1943). Catedràtic de Sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Director del centre d'Investigacions en Sociologia de la

Religió (ISOR), que fundà el 1974 i des del qual ha estudiat aspectes molt diversos dels fenòmens religiosos. Membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans. Ha escrit i traduït diversos llibres, capítols de llibres i més de cent articles en els àmbits de la sociologia i de la religió.

DESCRIPCIÓ MINORIES RELIGIOSES DE CATALUNYA

Judaisme. Dues comunitats, a l'àrea barcelonina, una antiga, que aplega prop de la meitat dels jueus catalans, d'orientació ortodoxa, i l'altra més recent i més petita, d'orientació reformista. Majoria de jueus sefardites; però hi ha també asquenasites.

Cristianisme ortodox. Tres grans grups: una antiga colònia grega, un grup autòcton que ha maldat per crear una comunitat ortodoxa catalana, i l'aparició recent de grups vinculats a la immigració del país de l'Europa oriental (romanesos, búlgars, russos i ucraïnesos). Presència sobretot a Barcelona i a les comarques gironines. Cal esmentar l'existència d'una comunitat copta (egipcis) a la comarca de la Segarra.

Protestantisme. Món caracteritzat per una extraordinària diversitat. Presència de la majoria de les denominacions reformades o evangèliques: baptistes, germans, presbiterians i metodistes, anglicans, etc., i, sobretot, Esglésies d'orientació pentecostal. Les més antigues, amb implantació al país des de fa més de cent anys. En el moment actual, preponderància de les Esglésies pentecostals i independents (amb especial menció de les Esglésies de Filadèlfia entre la població gitana); impacte de la immigració (americana, asiàtica i africana) en les antigues comunitats, i constitució d'Esglésies noves (filipines, xineses, nigerianes, etc.)

Adventistes, mormons, i testimonis de Jehovà. Orígens comuns en els moviments mil·lenaristes nord-americans de començaments del segle XIX; però avui són tres organitzacions totalment diferenciades. Els adventistes, presents des de fa cents anys, amb una dotzena d'esglésies. La implantació dels mormons es produeix a la segona meitat del segle XX. Els testimonis de Jehovà són el grup més nombrós, amb congregacions disseminades per tot el territori.

Islam. Presència recent, però amb un creixement espectacular com a conseqüència de la immigració. Comunitats distribuïdes per tot el país, amb uns cent quaranta oratoris en total (gairebé tots pertanyents a l'islam sunnita). Cal destacar les precàries condicions d'existència de la majoria. Els més nombrosos són els musulmans d'origen magribí, però hi ha igualment grups importants de subsaharians (al voltant de Girona) i de pakistanesos (al Barcelonès). En alguns oratoris islàmics també s'hi duen a terme pràctiques sufis. Tanmateix, també existeixen tres centres sufis, que apleguen bàsicament autòctons convertits a l'islam o que simpatitzen amb aquest corrent d'espiritualitat.

Bahá'ís. Moviment nascut al segle XIX a l'Iran, ha conegut una notable expansió en tot el món occidental, i té des de fa cinquanta anys una presència reduïda a Catalunya. Es tracta, però, de comunitats bàsicament integrades per gent del país.

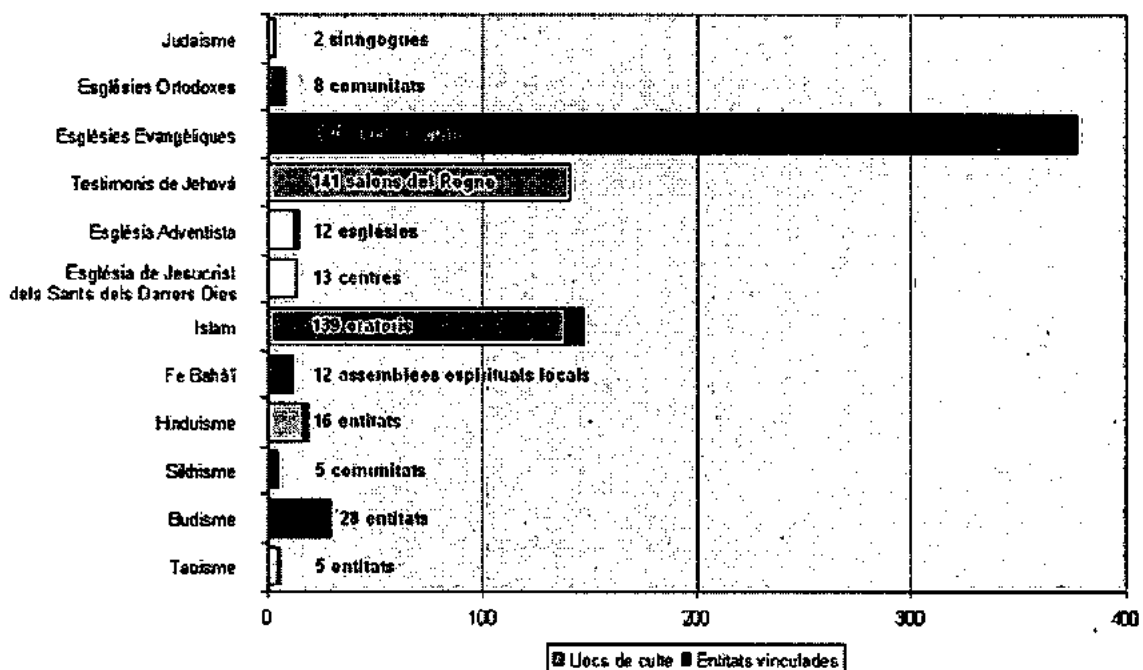
Sikhs. Trobem associacions sikhs a la comarca de la Garroixa i també a l'àrea barcelonina, en la qual hi ha dos gurdwaras o temples sikhs. Gairebé tots els fidels són originaris del Panjab indi.

Hinduisme, budisme, taoisme. Fins aquí, totes les tradicions esmentades tenen, malgrat les enormes diferències entre les unes i les altres, un tronc comú: són religions monoteïstes, religions revelades. El món de l'Índia i de l'Extrem Orient és radicalment

diferent, fins a l'extrem que la mateixa paraula "religió" té unes altres connotacions, i és sovint un concepte que des d'Occident imposem a aquestes cultures. Tot i així, trobem una presència d'aquestes tradicions a Catalunya, per la confluència de quatre factors bàsics:

- la fascinació per l'espiritualitat oriental, que a partir dels anys setanta porta alguns catalans a cercar orientació en els ensenyaments d'algun mestre (guru o lama), en viatges i visites a ashrams i monestirs.
- l'arribada a països occidentals d'alguns d'aquests mestres espirituals, amb la creació de grups de seguidors i, sovint, amb una certa adaptació de molts elements tradicionals per tal que esdevinguin més fàcilment comprensibles des dels nostres esquemes culturals.
- la pràctica de determinades tècniques de meditació (ioga, zen, etc.) i l'interès per certes pràctiques (medicines alternatives, arts marcial, etc.), porta alguns a voler descobrir el rerafons religiós de tots aquests exercicis.

Llocs de culte segons tradicions religioses

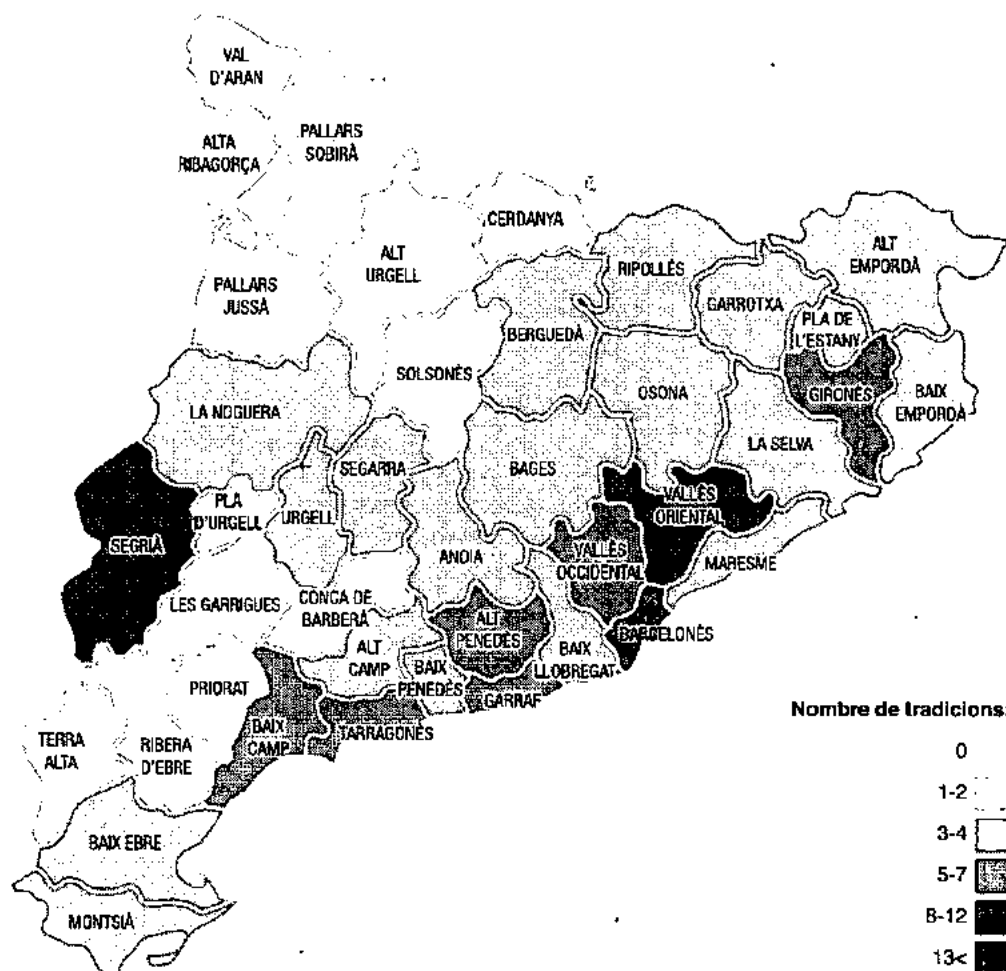
RECERCA DE L'ISOR. Grups Religiosos per comarques

Font: ISOR

	Judaisme	Esglésies Ortodoxes	Esglésies Evangèliques	Testimonis de Jehovà	Església Adventista	Esglésies dels Sants dels Darrers	Islam	Fe Bahà'i	Hinduisme	Sikhisme	Budisme	Taoisme	TOTAL	Diversitat religiosa (trad. per comarca)
Alt Camp			2	1			1						4	3
Alt Empordà			6	2			7				1		16	4
Alt Penedès			2	2		1	4						9	5
Alt Urgell			0	1									1	1
Alta Ribagorça			0										0	0
Anoia			5	2	1		2						10	4
Bages			6	6			2				1		15	4
Baix Camp			6	3	1		2	1	2		1		16	7
Baix Ebre			2				2				1		5	3
Baix Empordà			3	4			9						16	3
Baix Llobregat			33	19		1	15						68	4
Baix Penedès			1	2			3						6	3
Barcelonès	2	7	123	28	4	4	17	1	11	3	15	5	220	13
Berguedà			2	1			2						5	3
Cerdanya			0	1			1						2	2
Conca de Barberà			0	1							1		2	2
Garraf			5	2			1	1			1		10	5
Garrotxa			2	1			2			1			6	4
Gironès			14	1	1	1	8	1			1		27	7
La Noguera			3	1			1						5	4
La Selva			3	3			7				2		15	4
Les Garrigues			2	1									3	2
Maresme			17	9		1	11						38	4
Montsià			4	2			5						11	3
Osona			9	5			6						20	3
Pallars Jussà			0	1			1						2	2
Pallars Sobirà			0											
Pla de l'Estany			1	1			2						4	3
Pla d'Urgell			0	1			1						2	2
Priorat			0											
Ribera d'Ebre			0	1									1	1
Ripollès			2	1			1						4	3
Segarra		1	0	1			2						4	3
Segrià			12	4	1	1	2	1			1		22	8
Solsonès			0	1			1						2	2
Tarragonès			10	4		1	3	1			2		21	6
Terra Alta			0	1									1	1
Urgell			2	1			2						5	3
Val d'Aran			0	1									1	1
Vallès Occidental			43	17	2	2	7	6	3				80	7
Vallès Oriental			21	8	2	1	9			1	1		43	8
TOTAL	2	8	341	141	12	13	139	12	16	5	28	5	722	

Mapa comarcal de diversitat religiosa

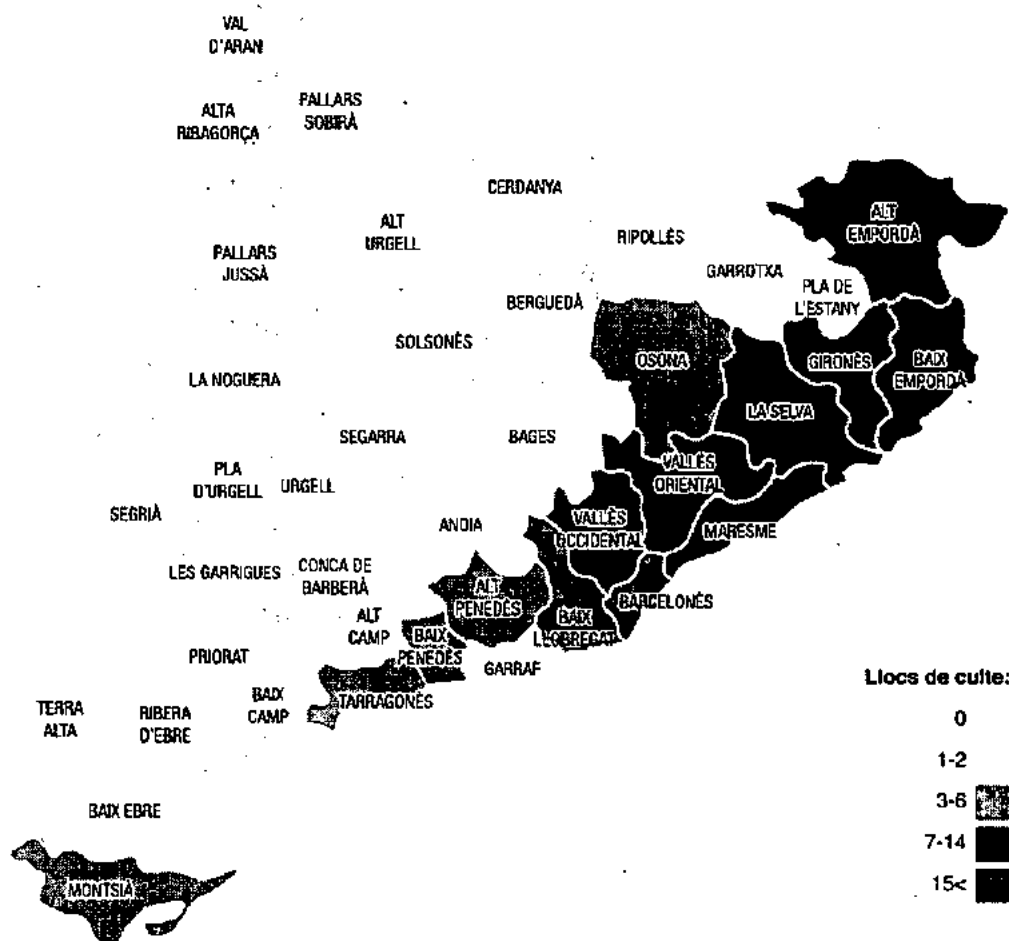
Nombre de tradicions religioses presents a cada comarca

Nombre de tradicions religioses:

Alt Camp	3	Baix Penedès	3	Maresme	4	Segrià	8
Alt Empordà	4	Barcelonès	13	Montsià	3	Solsonès	2
Alt Penedès	5	Berguedà	3	Osona	3	Tarragonès	6
Alt Urgell	1	Cerdanya	2	Pallars Jussà	2	Terra Alta	1
Alta Ribagorça	0	Conca de Barberà	2	Pallars Sobirà	0	Urgell	3
Anoia	4	Garraf	5	Pla de l'Estany	3	Val d'Aran	1
Bages	4	Garrotxa	4	Pla d'Urgell	2	Vallès Occidental	7
Baix Camp	7	Gironès	7	Priorat	0	Vallès Oriental	8
Baix Ebre	3	La Noguera	4	Ribera d'Ebre	1		
Baix Empordà	3	La Selva	4	Ripollès	3		
Baix Llobregat	4	Les Garrigues	2	Segarra	3		

Mapa comarcal d'oratoris islàmics

Llocs de culte per comarca:

Alt Camp	1	Baix Penedès	3	Maresme	11	Segrià	2
Alt Empordà	7	Barcelonès	17	Montsià	5	Solsonès	1
Alt Penedès	4	Berguedà	2	Osona	6	Tarragonès	3
Alt Urgell	0	Cerdanya	1	Pallars Jussà	1	Terra Alta	0
Alta Ribagorça	0	Conca de Barberà	0	Pallars Sobirà	0	Urgell	2
Anoia	2	Garraf	1	Pla de l'Estany	2	Val d'Aran	0
Bages	2	Garrotxa	2	Pla d'Urgell	1	Vallès Occidental	7
Baix Camp	2	Gironès	8	Priorat	0	Vallès Oriental	9
Baix Ebre	2	La Noguera	1	Ribera d'Ebre	0	TOTAL	139
Baix Empordà	9	La Selva	7	Ripollès	1		
Baix Llobregat	15	Les Garrigues	0	Segarra	2		

Informació extreta de la pàgina web de la Secretaria per la Immigració de la Generalitat de Catalunya

Lleida, 10/3/3

En regla, però amb rebuig

Els veïns del barri de l'Avinguda del Segre, a Lleida, rebutgen la mesquita, que té tots els permisos, per excés de soroll i aglomeracions

Joan Tort

Lleida compta amb dues mesquites que donen aixoplug espiritual als centenars de musulmans que viuen i treballen a la ciutat i cobreixen les seves necessitats de resar fins a cinc cops al dia. Una d'elles, amb més de cinc anys d'antiguitat, està situada en un pis proper a l'Ajuntament i mai ha estat motiu de polèmica. L'altra, amb tots els permisos en regla des de finals del 2002, però en funcionament des del maig de l'any anterior, ha estat el primer cas de xoc cultural i de rebuig a Lleida per aquest motiu, donat que els veïns del barri de l'Avinguda del Segre, on s'ubica el temple, no volen aquesta instal·lació i asseguren que totes les protestes i tràmits legals que duen a terme no responen a accions racistes o xenòfobes sinó a les molèsties que els provoca la mesquita. Els musulmans, per la seva part, reclamen comprensió i assenyalen que compleixen amb la normativa.

L'Avinguda del Segre és un barri situat prop de l'estació del ferrocarril i afectat per la transformació que comporta l'arribada del TGV. No obstant, ha estat durant anys en procés de decadència i amb una població envellida. Aquestes característiques el fan ser més reactiu als canvis bruscos com el fet que, de cop i volta, es concentrin més de 500 persones en un local i que siguin magribins i àrabs, una colònia que a Lleida ja deu superar els 2.000 habitants.

Tot va començar a mitjans del 2001, quan l'Associació d'Unió i Cooperació Islàmica de Lleida (AUCI) va llogar uns antics magatzems del carrer del Nord, al barri de l'Avinguda del Segre, per tal d'habilitar-hi una mesquita. No obstant, ho van fer sense dir res a ningú i en poc temps les aglomeracions de fidels musulmans van alertar els veïns, que van denunciar aquest ús a l'Ajuntament. L'ambient es va començar a enrair fins que l'organització islàmica va haver de presentar per dues vegades un projecte a la Paeria per habilitar legalment el local. En primera instància se'ls van denegar els permisos per incomplir normatives de seguretat del local, però posteriorment ho van legalitzar, malgrat que ja van començar a sorgir disputes amb els veïns, sempre sense arribar a enfrontaments.

L'obertura d'unes claraboies que afectaven la terrassa d'un altre veí, l'impagament dels rebuts de la comunitat de propietaris de l'edifici, en part perquè l'imam de la mesquita no volia haver de tractar amb la presidenta de l'escala perquè és una dona, així com l'excés de soroll a les hores de resar i les aglomeracions de persones en un carrer estret i en hores nocturnes van ser els principals arguments dels veïns per demanar de forma insistent el tancament i el trasllat del local.

La Paeria assegura que el local compleix les normes i que no pot obligar a traslladar ningú d'una propietat privada, però l'alcalde Antoni Siurana no descarta, en un futur i si el col·lectiu musulmà segueix en augment, propiciar la construcció d'una gran mesquita en un lloc que no provoqui molèsties. "No tenim res contra ells ni contra el col·lectiu musulmà, però sí contra l'Ajuntament per haver autoritzat l'obertura d'un local que no reuneix les condicions per a les funcions de temple religiós", afirma la presidenta de l'Avinguda del Segre, Marta Roigé, que afegeix que no hi ha un esforç d'integració per part del col·lectiu, donat que molts d'ells estan només de pas. Així, en una assemblea, en què es van sentir frases racistes, es va acordar convocar una manifestació i recórrer contra la llicència del local als tribunals. Finalment, la protesta no es farà, tot i que l'associació veïnal prepara el *Manifest a favor del respecte comú*, que es presentarà properament en un acte públic o una concentració, mentre ja ha presentat un recurs contenciós administratiu contra l'Ajuntament de Lleida pels permisos.

La comunitat islàmica assegura que ho té tot en regla i que, si es detecta alguna anomalia, estan disposats a resoldre-la, com la possibilitat d'insonoritzar el local. També han reconegut

que en alguna ocasió, amb motiu del Ramadà, l'aforament s'ha sobrepassat. Van reconèixer que s'hi havien arribat a reunir unes 300 persones, quan els veïns diuen que n'hi havia 800 i la mesquita només té capacitat per a 150. Els musulmans també han dit que es traslladaran si es demostra que provoquen tantes molèsties i el local no es pot adequar. No obstant, entre els veïns i aquesta comunitat islàmica no hi ha diàleg, i ha hagut de ser la Federació d'Associacions de Veïns de Lleida la que fes de mitjancera per acostar posicions i propiciar que ambdues parts parlessin. Tot plegat ha aconseguit una treva al barri, però només és un punt i a part.

09/11/2004 . 21:53
Manresa

Manresa congrega centenars de persones per celebrar el final del Ramadà

Catòlics, evangèlics, brama kumaris, bahais i musulmans s'han reunit a la mesquita i al Centre Cultural Musulmà de Manresa per celebrar la festa del "Laylat Alkadr" (La nit del destí) del Ramadà que precedeix el trencament del dejuni. Ha estat una trobada sense precedents a la ciutat que ha reunit representants de les diferents religions confessionals de la capital del Bages. Una trobada que també ha comptat amb la presència de la directora General d'Assumptes Religiosos de la Generalitat, Montserrat Coll, que ha dit que és bo compartir aquesta festa amb absoluta normalitat i tranquil·litat.

L'Associació Cultural Islàmica de Manresa ha convidat la directora general d'Afers Religiosos a la pregària que precedeix el trencament del dejuni del Ramadà. Aquesta trobada, sense precedents a Manresa, ha congregat representants de les diferents religions confessionals de la capital del Bages.

L'acte que ha començat a la mesquita de Manresa amb l'oració preceptiva dels musulmans. A partir de les sis de la tarda, els musulmans i representants del Grup Interreligiós de Manresa congregats al Centre Cultural de la mesquita han compartit un menjar. Un àpat amb el qual els musulmanes han trencat el dejuni preceptiu del Ramadà.

Montserrat Coll ha afirmat que "Manresa és una ciutat exemplar per l'existència del Grup de Diàleg Interreligiós, pel diàleg, i per la convivència que hi ha". Segons Coll, "es tracta de la imatge general de Catalunya. Amb tot, ha afirmat que tot i que poden sorgir conflictes arreu, "són puntuals".

Coll ha afegit també que aquesta normalitat s'ha de celebrar, i a més s'ha de felicitar la ciutat de Manresa per aquesta iniciativa. "Els musulmans catalans estan celebrant una festa religiosa", ha dit la directora, que ha afegit que "penso que és bo compartir amb normalitat aquesta festa que és seva, però també per extensió dels altres grups religiosos, ser còmplices per treballar en temes tan fonamentals com són la pau i la convivència" entre les diferents comunitats religioses de la ciutat.

Des de la Comunitat Islàmica, s'ha destacat la importància que té per a la ciutat de Manresa aquesta celebració, afegint que es tracta "d'un acte de maduresa dins de la societat". Caram ha destacat que la Comunitat Islàmica de la capital de la capital del Bages participa des de fa quatre anys de les activitats del grup de Diàleg Interreligiós de la ciutat de Manresa, sobretot en les trobades periòdiques entre representants de totes les religions de la ciutat.

Còpia literal del text de l'Ordenança aprovada definitivament per acord del Ple de l'Ajuntament de data 25 de maig de 2005:

ORDENANÇA MUNICIPAL SOBRE ELS ESTABLIMENTS DE CONCURRÈNCIA PÚBLICA

CAPÍTOL I.

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació

La present ordenança és d'aplicació als establiments de concurrència pública que desenvolupin activitats culturals i socials, de jocs d'atzar, recreatius i esportius, de restauració, d'hoteleria, esportives, d'exhibició, d'ambientació musical i espectacles, i altres serveis o activitats anàlogues a les anteriors sempre que aquesta activitat doni lloc a concurrència pública.

Article 2. Classificació dels establiments

A l'efecte del què disposa aquesta ordenança, les activitats objecte del seu àmbit d'aplicació es classifiquen de la manera següent:

- Classe A Establiments culturals i socials.
- Classe B Establiments de jocs d'atzar, recreatius i esportius.
- Classe C.1 Bar.
- Classe C. 2 Bar-restaurant.
- Classe C.3 Restaurant.
- Classe D. 1 Establiments esportius en espais descoberts destinats exclusivament a la pràctica de l'esport.
- Classe D. 2 Establiments esportius en espais coberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport.
- Classe D. 3 Establiments esportius en espais descoberts que compatibilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició.
- Classe D. 4 Establiments esportius en espais coberts, que compatibilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició.
- Classe E, 1 Establiments d'exhibició en espais descoberts.
- Classe E. 2 Establiments d'exhibició en espais coberts.
- Classe F Establiments d'ambientació musical i/o espectacle.

- Classe H Establiments d'hoteleria.
- Classe T Establiments de telecomunicacions.
- Classe V Establiments d'altres serveis o activitats.

Article 3. Llicència d'instal·lació

1. Tots els establiments objecte de l'àmbit d'aplicació d'aquesta ordenança estan subjectes a l'obtenció prèvia de la llicència municipal d'instal·lació per poder exercir l'activitat corresponent, amb les especificitats que es determinen en aquesta ordenança per a cada classe d'establiment, i amb independència de les llicències o permisos que demanin altres organismes.
2. Les llicències municipals de les activitats regulades per aquesta ordenança s'hauran de tramitar com activitats classificades o innòcues d'acord amb l'ordenança reguladora de la intervenció integral de l'administració municipal en les activitats i instal·lacions.
3. Hauran d'aportar un estudi acústic aquelles activitats que presentin contigüitat amb receptor d'alta sensibilitat (residencial, cultural, religiós i sanitari) en zona residencial. Una vegada instal·lades, hauran d'adjuntar certificat signat per tècnic/ca competent, indicant l'aïllament obtingut i els resultats dels mesuraments efectuats.

Article 4. Condicions generals d'instal·lació

Tots els establiments objecte de l'aplicació d'aquesta ordenança hauran de complir les condicions d'instal·lació previstes a la Norma Bàsica de l'Edificació-Condicions de Protecció contra incendis, NBE-CPI-96 o a la que la substitueixi, i a la normativa estatal o autonòmica que sigui d'aplicació.

CAPÍTOL II

Regulació detallada dels establiments

Secció 1a

Dels establiments culturals i socials (A)

Article 5. Definició dels establiments culturals i socials

Tenen la consideració d'establiments culturals aquells àmbits destinats a sales d'art, d'exposició, conferències, congressos i similars.

Tenen la consideració d'establiments socials aquells àmbits destinats a les activitats de les entitats sense ànim de lucre.

Article 6. Condicions específiques d'instal·lació

1. Aquests establiments hauran de complir el mateix que es determina pels establiments de restauració a l'article 13.1 pel que fa a l'aïllament acústic.
2. Sense perjudici del que estableix l'article 4 d'aquesta ordenança, els establiments culturals de dimensions superiors a 500 metres quadrats de superfície d'utilització pel

públic, hauran de sotmetre's a les condicions d'enllumenat, calefacció, ventilació, mesures contra incendis i d'autoprotecció, establertes al Capítol Primer del Títol I del Reglament General de Policia D'Espectacles i Activitats Recreatives en vigor.

Secció 2a

Dels establiments de jocs d'atzar, recreatius i esportius (B)

Article 7. Definició del establiments de jocs d'atzar, recreatius i esportius:

Tenen la consideració d'establiments de jocs d'atzar aquells locals destinats a activitats de joc, com ara casinos, bingos, salons de joc amb màquines recreatives tipus B i, en general, qualsevol establiment que tingui instal·lades més de dues màquines recreatives tipus B (regulades pel Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Decret 28/1997, de 21 de gener)

Tenen la consideració de salons recreatius, aquells locals que disposen de més de dues màquines recreatives tipus A.

Tenen la consideració de salons esportius, aquells locals que disposen de més de tres màquines, tipus futbolins, billars i similars.

Article 8. Condicions específiques d'instal·lació

1. Sense perjudici del que estableix l'article 4 d'aquesta ordenança, els establiments de jocs d'atzar hauran de sotmetre's a les disposicions legals que els hi siguin d'aplicació en funció del tipus específic d'activitat que desenvolupin.
2. Els bingos i casinos hauran de complir el mateix que es determina per als establiments de classe F a l'article 21.2 quant a l'aïllament acústic.

Article 9. Condicions d'emplaçament

L'emplaçament i condicions tècniques dels salons de joc i dels recreatius complirà l'establert al Decret 316/1992, de 28 de desembre, d'acord amb la disposició transitòria setena del Decret 28/1997, de 21 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de màquines recreatives i d'atzar, i a més:

1. Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments de jocs d'atzar, recreatius i esportius en els soterranis d'edificis entre mitgeres, llevat que tinguin accés directe i horitzontal a la rasant d'algun carrer, de manera que no s'hagi de salvar cap desnivell en sentit ascendent o descendent entre la sala i el carrer.
2. Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments de jocs d'atzar, recreatius i esportius en contigüitat amb l'habitatge.
3. Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments de jocs d'atzar, recreatius i esportius en un radi de 100 metres de distància d'edificis institucionals, religiosos, sanitaris i docents.

4. Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments de joc d'atzar, recreatius i esportius en un radi de 100 metres de distància d'altres establiments d'aquests tipus ja instal·lats.

Secció 3a

Dels establiments de restauració (C)

Article 10. Definició dels establiments de restauració

1. Tenen la consideració d'establiment de restauració, aquells àmbits on es desenvolupa l'activitat d'elaborar i vendre begudes i productes alimentaris per al consum directe dins els mateixos locals i que en el seu interior no instal·lin fonts acústiques (equips musicals, televisors, etc.) que produeixin un nivell sonor superior a 70 dB (A).
2. Quan disposin de fonts acústiques de volum regulable que sobrepassin els 70 dB(A) hauran d'instal·lar un limitador registrador de volum automàtic i calibrable.
3. Els establiments de restauració es classifiquen en tres categories que són les següents:
 - a) Bar (classe C1) és tot aquell establiment que disposa de barra i que també pot disposar de servei de taula, si s'escau, per proporcionar al públic, mitjançant preu, begudes acompanyades o no de tapes, i entrepans. Quan no disposin d'instal·lació d'extracció de fums tindran prohibida la instal·lació de qualsevol tipus de maquinària destinada a confeccionar aliments cuinats, com ara planxes, fogons o fregidores, excepte la instal·lació de petites cuines o forns, ambdós alimentats només amb energia elèctrica, que no superin en conjunt els 2000 W, exclosos del càlcul els forns de microones o aparells elèctrics que compleixin funcions anàlogues.
 - b) Bar-restaurant (classe C2) és tot aquell establiment que disposa de barra, servei de taula i cuina independent.
 - c) Restaurant (classe C3) és tot aquell establiment que disposa de cuina i servei de menjador per tal d'oferir àpats al públic, mitjançant preu, per ser consumits en el mateix local.

En el desenvolupament de la seva activitat, els restaurants serviran bàsicament dinars i sopars.

4. Tots els establiments que disposin de forns i cuines de tot tipus hauran de disposar de les instal·lacions d'extracció de fums complint les condicions de seguretat prescrites a la normativa vigent: depuració de fums i xemeneia que sobrepassi un metre l'edifici més alt en un radi de deu metres.

S'exclouen de l'obligació d'instal·lar xemeneia, els bars i els bars-restaurants, en els casos següents:

- a) Per motiu d'impossibilitat física d'instal·lar-la (edificis construïts sense patis de ventilació)

b) Per motiu de negació expressa i fefaent dels veïns a deixar instal·lar la xemeneia.

En ambdós casos, es substituirà la xemeneia per un sistema filtrant de característiques reconegudes que sigui aprovat pels serveis tècnics municipals.

5. Els establiments de restauració han de disposar d'un espai reservat en l'interior del local per a la col·locació de contenidors per a deixalles, el qual s'haurà de grafiar en els plànols que presenti el peticionari de la llicència. El nombre de contenidors a instal·lar serà el necessari per absorbir la producció de residus de l'activitat.
6. Tots els establiments de restauració mantindran tancades les finestres i portes que donen a l'exterior, durant el funcionament de l'activitat.
7. Els establiments de restauració hauran de disposar d'una dependència destinada a magatzem per als productes propis de l'activitat. La superfície útil per a magatzem no podrà ser inferior a la desena part de la superfície destinada al públic.
8. En compliment del que estableix l'article 4 de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials, els establiments han d'exposar l'horari adoptat de tal manera que la informació sigui visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

Article 11. Condicions específiques d'instal·lació

Sens perjudici del que estableix l'article 4 d'aquesta ordenança, tots els establiments de restauració que tinguin una superfície d'utilització pel públic superior a 500 metres quadrats, hauran de sotmetre's a les condicions d'enllumenat, calefacció, ventilació, mesures contra incendis i d'autoprotecció, establertes al Capítol Primer del Títol 1 del Reglament General de policia d'Espectacles i activitats Recreatives en vigor. La superfície mínima útil és de 30 metres quadrats.

Article 12. Condicions d'emplaçament

Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments de restauració en soterranis d'edificis entre mitgeres, llevat que tinguin accés propi i independent a la via pública a través d'un espai de dimensions no inferiors a 10 metres quadrats, i d'una amplada mínima d'1,80 metres, excloent-hi la superfície destinada a escala, ull d'escala i ascensor. El desnivell màxim a salvar serà de 4 metres.

Article 13. Condicions del local per causa del seu aïllament acústic

1. L'aïllament acústic mínim a soroll aeri exigible als elements constructius horitzontals i verticals que separen l'establiment de receptors d'alta sensibilitat, en zona residencial, ha de ser de 50 dB(A) durant l'horari diürn i de 60 dB(A) quan treballin totalment o parcialment dins l'horari nocturn.
2. Per la resta de casos l'aïllament mínim a soroll aeri haurà de complir el que estableix l'article 16 de l'Ordenança Municipal sobre sorolls i vibracions.
3. El valor de l'aïllament acústic haurà de mesurar-se "in situ".
4. L'horari dels establiments de restauració (classe C) serà de les 8 hores fins a les 22 hores.

5. Aquells establiments que vulguin funcionar fora d'aquest horari hauran de garantir un aïllament mínim a soroll aeri de 60 dB(A).

Secció 4a

Dels establiments esportius (D)

Article 14. Definició dels establiments esportius

1. Tenen la consideració d'establiments esportius aquells àmbits destinats a la pràctica de l'esport i a la seva exhibició.
2. Els establiments esportius es classifiquen en quatre categories que són:
 - a) Establiments esportius en espais descoberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport (classe D.1), com ara camps d'esports, pistes de tennis, velòdroms, hipòdroms, camps de tir, frontons, pistes d'atletisme, piscines, etc.
 - b) Establiments esportius en espais coberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport (classe D. 2), com ara polisportius coberts, pistes de bitlles, gimnasos, camps d'esports coberts, pistes de patinatge, pistes d'esquaix, etc.
 - c) Establiments esportius en espais descoberts que comptabilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició (classe D. 3), com ara camps d'esports, pistes de tennis, velòdroms, hipòdroms, camps de tir, frontons, pistes d'atletisme, piscines, etc.
 - d) Establiments esportius en espais coberts que compatibilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició (classe D. 4), com ara polisportius coberts, pistes de bitlles, pistes de patinatge, locals de boxa o lluita, etc.

Article 15. Condicions específiques d'instal·lació

1. Sense perjudici del que estableix l'article 4 d'aquesta ordenança, els establiments esportius hauran de sotmetre's a les disposicions del Capítol Segon del Títol 1 del Reglament General de Policia d'Espectacles i Activitats Recreatives en vigor.
2. Els establiments de classe D.2 y D.4 hauran de complir les condicions d'aïllament exigides a l'article 13.1 quan el nivell interior generat per les fonts acústiques no sobrepassi els 70 dB(A). En cas de superar-lo hauran de complir les condicions exigides a l'article 21.

Article 16. Horari màxim dels establiments d'esportius

Els establiments esportius de classe D. 1 i D. 3, sempre que no es trobin emplaçats en àrees destinades a equipaments col·lectius en general, hauran de finalitzar les seves activitats abans de les 22 hores.

Secció 5a

Dels establiments d'exhibició (E)

Article 17. Definició dels establiments d'exhibició

Tenen la consideració d'establiments d'exhibició aquells àmbits als quals el públic assisteix ocupant permanentment una butaca o localitat ordenada en fileres i passadissos.

Els establiments d'exhibició es classifiquen en dues categories que són:

- a) Establiments d'exhibició en espais descoberts, com ara cinemes a l'aire lliure, teatres a l'aire lliure, concerts a l'aire lliure i similars (classe E. 1).
- b) Establiments d'exhibició en espais coberts (classe E. 2), com ara cinemes, teatres, sales de concerts, circs, varietats, sales de vídeo-imatge i similars.

Article 18. Condicions específiques d'instal·lació

Sense perjudici del que estableix l'article 4 d'aquesta ordenança, els establiments d'exhibició hauran de sotmetre's a les condicions específiques d'instal·lació següents:

- a) Els establiments de classe E. 1, a les disposicions del Capítol Segons del Títol I del Reglament General de Policia d'Espectacles i Activitats Recreatives en vigor.
- b) Els establiments de classe E. 2, a les disposicions del Capítol Primer del Títol I del mateix reglament.

Tots els establiments de classe E. 2, hauran de complir el mateix que es determina pels establiments de classe F a l'article 21.2 pel que fa a l'aïllament acústic.

Article 19. Condicions d'emplaçament

Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments d'exhibició, les sales dels qual es trobin en contigüitat amb l'habitatge.

Secció 6a

Dels establiments d'ambientació musical i/o d'espectacles (F)

Article 20. Definició dels establiments d'ambientació musical i/o d'espectacles

Tenen la consideració d'establiments d'ambientació musical i/o d'espectacles aquells àmbits on el nivell sonor per causa del so que es produeix en el seu interior superi els 70db(A) mesurats a l'interior de l'establiment, com ara discoteques sales de festes, cafès-concert, bars musicals, etc.

Article 21. Condicions específiques d'instal·lació

1. Sense perjudici del que estableix l'article 4 d'aquesta ordenança, els establiments de Classe F hauran de sotmetre's a les disposicions del Capítol Primer del Títol I del Reglament General de Policia d'Espectacles i Activitats Recreatives en vigor.
2. Tots els establiments de Classe F hauran d'insonoritzar els locals on instal·lin l'activitat i, a tal efecte, en el moment de sol·licitar la llicència municipal d'instal·lació, presentaran un estudi justificatiu de l'aïllament acústic del local. El nivell sonor previst per a la instal·lació no se suposarà mai inferior a 90 dB(A).

3. L'aïllament mínim a soroll aeri dels elements constructius respecte receptors de alta sensibilitat en zona residencial ha de ser de 65 dB(A).
4. En els locals on es realitzen actuacions en directe el nivell d'aïllament a soroll aeri ha de ser de 85 dB(A).
5. Per la resta de casos l'aïllament mínim a soroll aeri haurà de complir el que estableix l'article 16 de l'Ordenança Municipal sobre soroll i vibracions.
6. Els valors de l'aïllament acústic hauran de mesurar-se "in situ".

Article 22. Condicions d'emplaçament

1. Es prohibeix l'obertura de nous establiments d'ambientació musical i/o d'espectacles en els soterranis d'edificis entre mitgeres, llevat que tinguin accés directe i horitzontal a la rasant d'algun carrer, de manera que no s'hagi de salvar cap desnivell en sentit ascendent o descendent entre la sala i el carrer.
2. Es prohibeix l'obertura de nous establiments d'ambientació musical i/o d'espectacles en contigüitat amb l'habitatge.
3. Es prohibeix l'obertura de nous establiments d'ambientació musical i/o d'espectacles en edificis o recintes sanitaris o docents.
4. Es prohibeix l'obertura de nous establiments d'ambientació musical en planta pis.

Secció 7a

Dels establiments d'hoteleria (H)

Article 23. Definició dels establiments d'hoteleria

Tenen la consideració d'establiments d'hoteleria, els hotels i les pensions, segons el que determina el Decret 176/1987, de 9 d'abril, del departament de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat.

Article 24. Requisits tècnics

Els requisits tècnics i els serveis mínims exigibles als establiments d'hoteleria venen regulats per l'Ordre de 6 d'octubre de 1987, modificada per l'Ordre de 8 de juliol de 2003 del departament de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat.

Article 25. Places d'aparcament

La reserva de places d'aparcament mínimes per als hotels serà:

- Hotels de 3, 4, 5 estrelles: 1 plaça per cada 3 habitacions.
- Resta d'hotels: 1 plaça per cada 6 habitacions.

Secció 8a

Dels establiments de telecomunicacions (T)

Article 26. Definició dels establiments de telecomunicacions

Pel que fa referència a aquesta ordenança, s'entenen com establiments de telecomunicacions, tant aquells establiments de serveis telefònics per a ús públic coneguts com "locutoris", com els de servei d'internet.

Article 27. Condicions d'emplaçament

S'hauran d'instal·lar a la planta baixa dels edificis, i hauran de disposar d'accés directe i independent des de la via pública.

Article 28. Superfície útil mínima

Es requerirà un espai exclusiu pels usuaris de l'establiment de 60 m² en el qual pugui inscriure's un cercle de quatre metres de diàmetre.

Article 29. Condicions dels locals

1. Totes les obertures dels locals que donin a espais públics tindran tancaments permanents fixos.
2. Tots els elements publicitaris estaran situats a l'interior del local, amb excepció del rètol identificador de l'establiment.
3. No és permesa la venda o consumició de begudes.
4. Hauran de tenir com a mínim d'un servei higiènic per a l'ús del públic.
5. Perquè puguin realitzar-s'hi operacions d'enviament i recepció de diners, s'haurà d'acreditar l'autorització corresponent del Banc d'Espanya.

Article 30. Mesures de col·laboració cívica

1. La responsabilitat administrativa que es pugui derivar de les alteracions de l'ordre públic produïdes per persones que entrin a l'establiment o en surtin, recaurà sobre el titular de la llicència municipal, sempre que no hagi adoptat en cada supòsit les mesures establertes en el present article.
2. Han de disposar de serveis de vigilància les activitats a les que es refereixen els articles 3.1 i 4 del Decret 205/2001, de 24 de juliol, o norma que el substitueixi.
3. Els establiments que, d'acord, amb el Decret 205/2001 estan obligats a establir un servei de vigilància i que tinguin més d'un accés ordinari, hauran de disposar de tantes persones de vigilància com accessos oberts, en el cas que aquests es trobin a una distància superior a 20 metres un de l'altre, dins la mateixa façana i en el cas que estiguin situats en diferents façanes de l'edifici, sigui quina sigui la distància entre ells.
4. Les funcions dels vigilants de seguretat són les que estableixen la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, i el seu reglament, aprovat pel Reial Decret 2364/1994, de 9 de setembre, o les normes que les substitueixin.

Article 31. Activitats múltiples

Quan un establiment desenvolupi activitats englobades en tipus diferents, segons la classificació establerta en l'article 2 d'aquesta ordenança, li seran d'aplicació les condicions i limitacions de l'activitat que suposi major perillositat i molèstia.

Article 32. Contigüitat amb l'habitatge

1. Als efectes del que disposa aquesta Ordenança, es considera que existeix contigüitat amb l'habitatge quan l'establiment limita per parets laterals, pel sostre o pel paviment amb l'habitatge.
2. Cap de les activitats incloses en l'àmbit d'aquesta Ordenança no podrà tenir accés des d'espais comuns o privats vinculats a l'ús d'habitatges.

Article 33. Mesura de la distància entre establiments

Als efectes del què disposa aquesta Ordenança, la distància entre els recintes o edificis a respectar i els establiments, es calcularà entre els punts més pròxims del local des del qual s'hagi de comptar i del local que es pretengui instal·lar, mesurant la línia recta que uneix els dos punts, sense tenir en compte els obstacles o edificacions existents.

Article 34. Inspeccions

La facultat d'inspecció en matèria de concurrència pública que regula aquesta ordenança l'exercirà tant el servei de la Guardia urbana com el servei d'Activitats Reglades.

Article 35. Efectes de l'incompliment de la normativa

L'incompliment de la normativa vigent en matèria d'establiment de concurrència pública comportarà la sanció de la infracció comesa.

Article 36. Infraccions

Les infraccions seran qualificades com a molt greus, greus i lleus, segons estableixen els articles 23, 24 i 25 de la Llei 10/1990 de 15 de juny sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, o la normativa que la substitueixi.

Constituirà també infracció qualificada segons el resultat que comporti i el grau en que es produeix:

- a) La negativa o resistència a la labor inspectora i de vigilància de l'Administració.
- b) La negativa o resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o pels seus agents en compliment de les seves funcions, i el subministrament d'informació o documentació falsa, inexacta, incompleta o que indueixi a l'error, explícitament o implícitament.

Article 37. Responsabilitat per infraccions

Seràn responsables de les infraccions:

- a) Els titulars de les llicències municipals, siguin persones físiques o jurídiques.

- b) Els explotadors del negoci, igualment persones físiques o jurídiques. En el cas que no coincidissin amb la persona titular de la llicència, la responsabilitat s'estendrà solidàriament.
- c) El tècnic/ca que lliuri certificació de finalització d'obres i/o instal·lacions o de manteniment de les condicions d'instal·lació, inexacta, incompleta o falsa. La responsabilitat administrativa per les infraccions a que fa referència aquesta Ordenança serà independent de la responsabilitat civil, penal o d'altre ordre que, si escau, pugui exigir-se als interessats.

Article 38. Sancions

Les infraccions a què es refereix aquesta ordenança seran sancionades segons estableixen els articles 26, 27 i 28 de la Llei 10/1990 de 15 de juny.

Article 39. Graduació de les sancions

La graduació de les sancions, es realitzarà segons preveu l'article 29 de la Llei 10/1990 de 15 de juny.

Article 40. Publicitat de les sancions

Per raons d'exemplaritat, quan es tracti d'infraccions greus o molt greus, l'autoritat que resolgui l'expedient podrà acordar la publicació de les sancions imposades com a conseqüència del que estableix aquesta ordenança, així com dels noms i cognoms, de la denominació comercial i/o de la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i de l'índole de les infraccions en els mitjans de comunicació social que es considerin adients.

Article 41. Prescripció

Les infraccions a què fa referència la present ordenança prescriuran, segons el que s'indica en l'article 33 de la Llei 10/1990 de 15 de juny.

Les sancions a què fa referència la present ordenança prescriuran, segons el que s'indica en l'article 132.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, parcialment modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 42. Competència sancionadora

D'acord amb l'article 31 de la Llei 10/1990, de 15 de juny, i les resolucions de la Generalitat publicades en el DOGC de data 4/9/91, són competents l'alcalde i el Ple de l'Ajuntament respectivament.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Centres de culte

1. Qualsevol centre de culte, regulat per la Llei Orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de Llibertat Religiosa, i pel Reglament d'Organització i Funcionament del Registre d'Entitats Religioses, aprovat pel Reial Decret 142/1981, 9 de gener, i desenvolupat pel

Reial Decret 1879/1994, de 16 de setembre, o normes que les substitueixin, que es vulgui instal·lar a la nostra ciutat es regirà per aquesta Disposició Addicional.

2. Els centres de culte hauran de disposar, en el seu cas, de llicència d'obres, de modificació d'ús i/o d'activitat.

3. Les llicències d'obres i de modificació d'ús d'edificacions destinades a centres de culte es donaren d'acord amb les Ordenances Metropolitanes d'Edificació de 15 de juny de 1978 i demés normativa urbanística d'aplicació.

La documentació a aportar serà la que figura als articles 24 i 25 de les citades Ordenances Metropolitanes d'Edificació a més de la certificació, lliurada per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia, en la que es faci constar que l'entitat que ha de ser titular del centre de culte està degudament inscrita en el Registre d'Entitats Religioses.

4. Les llicències d'activitats per a la utilització del centres de culte resten sotmeses al règim de permís municipal i s'atorgaran d'acord amb el Capítol IV del Text refós de l'Ordenança reguladora de la intervenció integral de l'Administració municipal en les activitats i les instal·lacions (BOPB núm. 31, de 5 de febrer de 2001).

La documentació a aportar serà la que figura als articles 67 i 68 de la citada Ordenança municipal, amb l'excepció d'aquelles dades que no siguin pròpies del centres de culte, incloent projecte tècnic, redactat per persona tècnica competent i visat pel respectiu col·legi professional que ha de contenir, al menys, la informació següent:

- a) Justificació del compliment de la normativa urbanística, i en particular que la zona admet l'ús religiós.
- b) Justificació del compliment de la normativa vigent en seguretat industrial, salubritat, prevenció d'incendis, de riscos, d'accidents laborals i protecció de la salut.
- c) Com a mínim, disposaran d'un extintor i de porta RF-60 separadora del sector d'incendis.
- d) En el cas de superar 100 persones d'aforament o que el recorregut d'evacuació superi els 25 metres, el local precisarà d'una sortida d'emergència.
- e) Les tècniques de prevenció, reducció o eliminació de les molèsties que es puguin causar al veïnat, en especial les relatives a sorolls, vibracions, escalfors, olors i pols.
- f) Les mesures de gestió de residus generats.
- g) Les tècniques de prevenció, reducció i control d'abocaments d'aigües residuals.
- h) Les mesures d'estalvi d'energia i aigua adoptades, així com la indicació de la potència elèctrica i el cabal de subministrament d'aigua necessari per al funcionament de l'activitat i la font de proveïment d'aquest darrer.
- i) La documentació o especificacions tècniques requerides per la normativa sectorial, així com la certificació, lliurada per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia, en la que es faci constar que l'entitat que ha de ser titular del centre de culte està degudament inscrita en el Registre d'Entitats Religioses.

5. Les altres disposicions d'aquesta Ordenança municipal seran d'aplicació als centres de culte sempre que això no sigui incompatible amb la seva regulació específica.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.

Es permet el manteniment dels usos degudament autoritzats abans de l'entrada en vigència d'aquesta ordenança, encara que quedin sotmesos als preceptes que siguin de caràcter funcional i al règim sancionador establert en tot el que els sigui aplicable.

Segona.

Els establiments degudament autoritzats com a bars podran accedir a la categoria de bar-restaurant sempre que les seves instal·lacions s'ajustin a les condicions d'instal·lació que fixa aquesta ordenança.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Aquesta ordenança deroga a l'Ordenança municipal sobre els establiments de concurrència pública , aprovada pel Ple de l'Ajuntament de data 6 de maig de 2002, i a l'Ordenança sobre la instal·lació de salons recreatius i esportius, aprovada pel Ple de l'Ajuntament de data 10 de juliol de 1986.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta ordenança entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació íntegra en el BOPB, sempre que hagin transcorregut els 15 dies que estableix l'article 65.2 en relació al 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

L'Hospitalet, a 14 de juny de 2005

L'Assessor jurídic

d'Activitats Reglades

Vicenç Ventura Soriano

MATRIMONIS QUE FIXEN LA SEVA RESIDÈNCIA A CATALUNYA

NACIONALITAT

Nota etiquetes:

- 1 Marroc
- 2 Equador
- 3 Rumania
- 4 Colòmbia
- 5 Argentina
- 6 Xina
- 7 Bolívia
- 8 Altres extracomunitaries
- 9 ComunitÀries
- 10 Espanya

ANY 2001

home	dona	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1	11				1				6	4	95	117
2			36						2		16	54
3				14							10	24
4					49	1			2	3	29	84
5			1		1	17			1	3	57	80
6							5				2	7
7								4			3	7
8	4	2	1	1					100	16	306	430
9	1			7	12	1			35	34	316	406
10	49	73	17	194	66	6	6	6	662	157	29.466	30.696
TOTAL		65	112	32	253	96	12	10	808	217	30.300	31.905

ANY 2002

	dona										
home	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1	19	1	1	1				6	3	117	148
2		71		4				2		26	103
3			48	1				2		24	75
4				141	1			5	6	65	218
5				1	93			3	20	134	251
6						3				1	4
7	1						4	1		3	9
8	9			8	3	1	1	144	25	418	609
9	5	3		6	34			39	45	291	423
10	65	102	40	325	143	15	13	825	162	29004	30.694
TOTAL	99	177	89	487	274	19	18	1.027	261	30.083	32.534

ANY 2003

donor											
home	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOTAL
1	26	4	3	0				5	5	174	217
2	1	234		6	2			3	0	41	287
3		3	69						1	44	117
4	2	8		318				8	11	114	461
5			1	2	121		1	7	24	173	329
6						5				4	9
7							14	1		8	23
8	14	9	1	12	4	1		250	39	559	889
9	3	2	4	19	39		1	71	48	325	512
10	92	190	76	449	240	18	24	1184	154	26988	29.415
TOTAL	138	450	154	806	406	24	40	1.529	282	28.430	32.259

ANY 2004

home	dona										TOTAL
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	57	2	1	2				13	6	260	341
2	1	286		14	2			11	1	102	417
3		1	80					5	2	60	148
4		15	2	288				11	13	138	467
5				2	101			10	22	188	323
6						9		1		3	13
7							27	1	2	10	40
8	12	12	7	16	3		1	347	60	681	1,139
9	2	7	9	21	42	1	3	92	59	322	558
10	114	284	160	509	196	22	48	1354	161	27166	30,014
TOTAL	186	607	259	852	344	32	79	1,845	326	28,930	33,460

TITOL DE LA NORMA:

Ordenança municipal sobre establiments de pública concurrència

APROVACIÓ:

16 de març de 1998

PUBLICACIÓ:

Butlletí Oficial de la Província 171, 18 de juliol de 1998

ORDENANÇA MUNICIPAL SOBRE ESTABLIMENTS DE PÚBLICA CONCURRENCIA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

CAPÍTOL I : DISPOSICIONS GENERALS

- Fonamentació i competència

- Objecte

- Àmbit d'aplicació

- Classificació dels establiments

- Conceptes, notacions, unitats i abreviatures

CAPÍTOL II : REGULACIÓ DETALLADA DELS ESTABLIMENTS

Secció 1a. - Establiments culturals, religiosos i associatius

Secció 2a. - Establiments de jocs a l'atzar

Secció 3a. - Establiments de restauració

Secció 4a. - Establiments esportius

Secció 5a. - Establiments d'exhibició

Secció 6a. - Establiments d'ambientació musical i/o espectacle

CAPÍTOL III : CONDICIONS GENERALS D'INSTAL·LACIÓ

- Condicions generals dels locals

- Estabilitat dels edificis

- Instal·lacions elèctriques, enllumenat d'emergència i alarma

- Condicions de protecció, prevenció i extinció d'incendis

- Condicions acústiques

- Serveis higiènics

- Ventilació i calefacció

- Extracció de fums i bafes

- Aparcament

- Accessibilitat

CAPÍTOL IV : CONDICIONS GENERALS D'EXERCICI DE LES ACTIVITATS

- Llicència municipal

- Projecte tècnic

- Informació i audiència als ciutadans

- Inici de l'activitat

- Titularitat

- Caducitat

- Llicències provisionals

- Llicències temporals

- Llicències d'obres

- Estructures desmuntables, espais oberts i espectacles a la via pública

- Horaris

- Aforament

- Activitats múltiples

- Ocupació de béns o espais públics

- Condicions higiènic-sanitàries

- Placa identificativa

- Mesures de col·laboració cívica

CAPÍTOL V : RÈGIM SANCIONADOR

- Tipificació d'infraccions

- Responsabilitat

- Sancions

- Graduació de sancions

- Procediment

- Prescripció

- Publicitat

- Mesures cautelars

DISPOSICIONS TRANSITORIES

DISPOSICIONS ADDICIONALS

DISPOSICIÓ FINAL

ANNEX I

ANNEX II

Exposició de motius

Aquesta Ordenança reguladora dels establiments de pública concurrència s'inscriu en el marc de la capacitat normativa que tenen els Ajuntaments, en tant que administració més propera al ciutadà per regular alguns dels aspectes de la vida social que més directament afecten l'entorn urbà.

És una norma que neix amb la intenció de regular de forma clara les condicions i característiques de les noves activitats de pública concurrència, perseguint bàsicament tres objectius:

1. Reduir el seu impacte ambiental,
2. Millorar les seves condicions de seguretat, accessibilitat i confort, i
3. Garantir la participació veïnal en el procés d'atorgament de la llicència.

L'acurada definició dels criteris d'aplicació de les diverses normatives que regulen la instal·lació d'aquests establiments, és a dir, la delimitació clara del camp de joc, posarà límits estrictes a la decisió administrativa, evitant qualsevol tipus d'arbitrarietat, i facilitarà l'acord entre persones o grups socials que defensin interessos i valors divergents.

En el plantejament i contingut de l'ordenança s'ha tingut en compte l'experiència continuada de l'administració municipal i dels professionals del sector serveis en matèria d'activitats de pública concurrència i el control de les seves incidències, així com també el treball desenvolupat per l'Ajuntament en col·laboració amb els ciutadans afectats en l'aplicació de campanyes pilot per al control dels sorolls. Aquestes experiències ens han refermat la necessitat d'assolir un equilibri entre els valors de tranquil·litat i de descans, d'una banda, i la legítima aspiració a guanyar-se la vida, o a gaudir de l'oci, de l'altra.

Indubtablement, aquesta nova ordenança s'insereix també en una estratègia molt més àmplia per assolir un desenvolupament harmònic i sostenible, perquè la regulació d'una part important del sector serveis de la ciutat contribuirà a la reducció dels efectes negatius que el creixement econòmic pot tenir sobre el medi ambient.

Per últim, fer constar que aquesta Ordenança encaixa amb la Llei d'intervenció integral de l'administració ambiental, recentment aprovada pel Parlament de Catalunya, cosa que situa Manresa en un punt de partida immillorable per fer possible la seva aplicació.

CAPITOL I : DISPOSICIONS GENERALS

Article 1.- Fonamentació i competència

Aquesta ordenança s'estableix en virtut de les competències que sobre seguretat en llocs públics, protecció civil, medi ambient i salubritat pública reconeix als municipis l'art.62.2 de la Llei 8/1987, Municipal i de règim local de Catalunya, i es fonamenta legalment en la potestat reglamentària que sobre establiments públics atribueix als ajuntaments la Llei 10/1990, de 15 de juny, del Parlament de Catalunya, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics.

Article 2.- Objecte

1. La present normativa té per objecte la regulació dels establiments de pública concurrència que desenvolupin activitats culturals, de joc d'atzar, de restauració, esportives, d'exhibició, d'ambientació musical i espectacles i, en general, totes les incloses en l'àmbit de la Llei 10/1990, sempre que el seu aforament sigui inferior a 500 persones.

2. Els establiments públics de titularitat privada de cabuda superior a 500 persones, sense perjudici de l'obligatorietat d'obtenir llicència municipal, restaran subjectes a un Pla Especial que en determini les condicions d'ús i entorn específiques, així com l'ordenació viària, aparcament, seguretat i proximitat a d'altres usos. A aquests establiments els serà d'aplicació supletòria la present Ordenança.

3. El Pla Especial a redactar pels locals de més de 500 persones haurà de contenir com a mínim la següent documentació:

- Estudi de l'entorn amb ubicació dels locals de pública concurrència amb especificació d'ús i cabuda.
- Previsió d'aparcament segons estandards fixats pel Pla General de Manresa.
- Característiques de la instal·lació a nivell de projecte bàsic, amb justificació del compliment de totes les normatives generals sobre seguretat, incendis, acústica, etc.
- Distribució d'usos dins de l'edifici.
- Característiques dels edificis veïns amb expressió dels seus usos. Relació d'habitatges afectats.
- Compliment de l'Ordenança sobre establiments de pública concurrència.
- Justificació del compliment de la normativa urbanística aplicable.

4. En relació amb les activitats objecte de regulació, l'ordenança estableix les condicions d'instal·lació i funcionament, per tal d'assegurar-ne la qualitat, seguretat i comoditat i fer alhora compatibles els drets dels ciutadans a l'oci i a la tranquil·litat.

5. Les activitats de pública concurrència que es desenvolupin dintre de recintes destinats a una altra principal com mercats, hipermercats, galeries comercials, indústries, hospitals, centres docents, locals socials, etc., quedaran excloses de l'àmbit de la present ordenança pel que fa als aspectes estructurals, però se sotmetran a totes les normes sobre seguretat, higiene, protecció del medi ambient i procedimentals d'aquesta ordenança o de la resta de normes de l'ordenament jurídic que els siguin d'aplicació. Pel que fa a l'horari, hauran de respectar el de l'activitat principal respecte de la qual són complementàries.

Article 3.- Àmbit d'aplicació

1. L'àmbit físic de la present normativa abasta tot el terme municipal de Manresa.

2. La present Ordenança, sense perjudici d'allò que es preveu en les seves disposicions transitòries, s'aplicarà a partir de la seva entrada en vigor a totes les sol·licituds de nova instal·lació, modificació, transformació, ampliació o, quan s'escaigui, canvi de titularitat dels establiments i/o activitats que en són objecte.

Article 4.- Classificació dels establiments

1. Als efectes del que es disposa en aquest text normatiu, les activitats objecte del seu àmbit d'aplicació es classifiquen de la manera següent:

Classe A.- Establiments culturals, religiosos i associatius

Classe B.- Establiments de jocs d'atzar

Classe C.- Establiments de restauració

Classe D.- Establiments esportius

Classe E.- Establiments d'exhibició

Classe F.- Establiments d'ambientació musical i/o espectacle

2. Tots els establiments queden sotmesos a les prescripcions dels Capítols III i IV d'aquesta Ordenança, sense perjudici de les específiques que, en funció de la classe d'establiment, s'estableixen en el Capítol II.

Article 5.- Conceptes, notacions, unitats i abreviatures

Als efectes d'aquesta Ordenança, s'utilitzaran les següents definicions, notacions, unitats i abreviatures:

- RF és l'expressió de la condició de resistència al foc d'un element constructiu, amb indicació del temps en minuts (120-90-60) durant el qual aquest element és capaç de mantenir les condicions d'estabilitat mecànica, aïllament tèrmic, estanqueïtat a les flames i absència d'emissió de gasos inflamables.

- Superfície útil és la que és accessible, ocupable i utilitzable permanentment pel públic.

- La distància entre els recintes o edificis objecte de protecció per aquesta Ordenança i els establiments, així com la distància entre establiments, es calcularà entre els punts més pròxims des dels quals s'hagi de comptar i del local que es pretengui instal·lar, sobre la projecció horitzontal de l'itinerari efectuable a peu.

- Contigüïtat amb l'habitatge es considera quan l'establiment limita per les parts laterals, pel sostre o pel paviment amb l'habitatge.

- Horari diürn o nocturn seran les franges horàries que s'estableixin en el Pla General de Manresa (actualment l'horari nocturn és de les 22 hores a les 8 hores.)

- Les definicions de les màquines recreatives són les establertes en el Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat per Decret 28/1997, de 21 de gener, del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya.

- Als efectes d'aquesta Ordenança, són aplicables els conceptes definits en l'art. 3 de l'Ordenança municipal sobre control de la contaminació acústica.

- Als efectes d'aquesta Ordenança i en relació amb les condicions de prevenció i protecció d'incendis, són aplicables els conceptes i definicions establerts a la NBE-CPI-96 i al Decret 241/1994, de 26 de juliol, del Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, sobre condicionants urbanístics i de protecció contra incendis en els edificis i al Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, aprovat per Reial Decret 2816/1982 de 27 d'agost.

CAPÍTOL II : REGULACIÓ DETALLADA DELS ESTABLIMENTS

Secció 1a. Establiments culturals, religiosos i associatius

Article 6.- Definició

Tenen la consideració d'establiments culturals, religiosos i/o associatius els àmbits destinats exclusivament a sales d'art, exposicions, conferències, congressos i similars, els locals socials destinats a reunió i/o trobada d'associacions legalment constituïdes, i les esglésies, centres parroquials i sales de culte religiós en general.

Secció 2a. Establiments de jocs d'atzar

Article 7.- Definició

Tenen la consideració d'establiments de jocs d'atzar els àmbits destinats a activitats de joc, tals com casinos, bingos, salons recreatius i, en general, qualsevol establiment que tingui instal·lades més de dues màquines recreatives o d'atzar.

Article 8.- Condicions específiques d'instal·lació

1. Aquests establiments hauran d'insonoritzar els locals on s'instal·li l'activitat i, a aquest efecte, a la sol·licitud de la llicència s'haurà d'adjuntar un estudi justificatiu de l'aïllament del local, partint del nivell sonor previst per a la instal·lació, que no se suposarà mai inferior als 85 dB(A), de tal manera que no s'ultrapassin els nivells sonors i de vibracions màxims admesos per l'Ordenança municipal sobre control de la contaminació acústica. L'estudi s'efectuarà globalment per al nivell ponderat a l'escala A i, específicament, en les freqüències de 63 i 125 Hz.

2. A la zona destinada a accés habitual disposaran d'una doble porta amb dispositius de tancament automàtic i amb vestibul intermedi amb una superfície de 4 metres quadrats per cada fracció de 50 persones d'aforament.

Article 9.- Condicions específiques d'emplaçament

Pel que fa a les condicions d'emplaçament, a més de les generals previstes pel Decret 28/1997, de 21 de gener, d'aprovació del Reglament de màquines recreatives i d'atzar, i sense perjudici de les derivades de la qualificació urbanística i situació relativa segons el vigent planejament, queda prohibida la instal·lació de nous establiments de jocs d'atzar en els següents emplaçaments:

- En illes on existeixi o es prevegi per la normativa urbanística la construcció d'habitatges pel sistema d'ordenació per alineació de carrer.
- A una distància inferior a 100 metres d'edificis sanitaris, institucionals o docents.
- A una distància inferior a 100 metres d'altres establiments del Grup B que disposin de llicència municipal. A aquest efecte, no es podrà iniciar cap tramitació de llicència d'activitat si a una distància inferior a 100 metres se n'ha iniciat una altra. Aquesta limitació no serà d'aplicació en les zones on l'ús global no sigui el residencial.
- En contigüitat amb l'habitatge.

Secció 3a.- Establiments de restauració

Article 10.- Definició

1. Tenen la consideració d'establiments de restauració els àmbits on es desenvolupa l'activitat d'elaboració i venda de productes alimentaris i begudes per al consum directe dins dels mateixos locals, i sempre que en el seu interior no s'hi instal·lin fons acústiques (musicals, ambientals, etc) que produeixin un nivell sonor superior a 70 dB(A).

2. Els establiments de restauració s'ordenen en els següents grups:

a) Establiments de bar, que són els que disposen de barra i que també poden tenir servei de taula, si s'escau, per proporcionar al públic, mitjançant preu, begudes acompanyades o no de tapes, pastes i entrepans, per ser consumits en el mateix local. En aquests establiments no s'hi pot instal·lar cap tipus de maquinària destinada a coure aliments, excepte la instal·lació de petites cuines amb un màxim de tres cremadors de potència unitària 4.000 Kcal/h i amb una potència total, inclosos fons, de 16.000 Kcal/h. Necessàriament hauran de disposar, a més, de vitrines, que hauran de ser refrigerades quan els aliments ho requereixin.

b) Establiments de restaurant, que són els que disposen de cuina i servei de menjador a l'objecte d'oferir al públic, mitjançant preu, menjar i begudes per ser consumits en el mateix local. Aquests establiments no poden tenir barra oberta al públic.

c) Establiments de bar-restaurant, que són els establiments que ofereixen els serveis de bar i de restaurant alhora.

3. L'activitat de bar s'admetrà també en concepte de "establiments de degustació", com a complementària de l'ús comercial en la modalitat de venda al detall, sempre que s'acompleixin les condicions que tot seguit es detallen:

a) Horari de funcionament exclusivament diürn.

b) Consum limitat a productes alimentaris i begudes analcohòliques.

c) No instal·lació de cap element o maquinària que comporti procés de cocció d'elements que generi fums o bafos (S'admeten, per tant, microones).

d) No instal·lació de cap equip col·lectiu reproductor d'imatge i so.

e) L'espai destinat a "degustació", haurà d'estar físicament separat de l'espai destinat a venda i en superfície no podrà ocupar més d'un 50% del total de l'establiment. A la zona de venda s'hi haurà de poder accedir sense passar per la zona de degustació.

f) No instal·lació de màquines recreatives de cap tipus ni màquines expendedores de tabac.

g) Es considerarà activitat principal la comercial i, conseqüentment, el cessament del comerç comportarà l'automàtic cessament de l'ús de restauració.

4. La modalitat de bar establerta en el punt anterior, en funció de les condicions que han quedat establertes i que comporten una reducció important de les potencials molèsties a tercers, no queda subjecta a cap de les condicions específiques d'instal·lació i emplaçament dels establiments de restauració, però sí a les generals del Capítol III que els siguin d'aplicació.

Article 11.- Condicions específiques d'instal·lació

1. Sense perjudici del que s'estableix en aquesta Ordenança, tots els establiments de restauració que tinguin una superfície útil superior a 500 m², quedaran sotmesos a les condicions d'enllumenat, calefacció, ventilació, mesures contra incendis i autoprotecció establertes al Capítol Primer del Títol I del Reglament General de Policia d'Espectacles i Activitats Recreatives.

2. Les cuines hauran de tenir una il·luminació mínima, ja sigui natural o artificial, de 350 lux.

3. Els establiments de restauració que funcionin en horari nocturn hauran d'acomplir les condicions d'insonorització previstes a l'art. 25 d'aquesta Ordenança.

4. No es podran instal·lar màquines recreatives i d'atzar del tipus B en els establiments públics d'aquest grup que estiguin emplaçats en mercats, estacions de transport públic, centres i àrees comercials si el local no es troba aïllat del pas de públic, terrasses, zones d'ocupació de vies públiques i altres indrets recollits en el Reglament de màquines recreatives i d'atzar (Decret 28/1997, de 21 de gener). En la resta de casos, els bars i bar-restaurants podran instal·lar un màxim de dues màquines recreatives.

5. Els establiments que tinguin un aforament superior a 50 persones hauran de disposar de cubells propis per a la recollida de deixalles segons el model normalitzat pel servei municipal de recollida de deixalles.

6. Als establiments que tinguin un aforament superior a 50 persones se'ls podrà exigir, en la zona destinada a accés habitual, una doble porta amb dispositius de tancament automàtic i amb vestíbul intermedi amb una superfície de 4 metres quadrats per cada fracció de 50 persones d'aforament.

Article 12.- Condicions específiques d'emplaçament

Sense perjudici de les derivades de la qualificació urbanística i situació relativa segons el vigent planejament, queda prohibida la instal·lació de nous establiments de restauració en soterranis d'edificis, llevat que tinguin accés propi i independent a la via pública a través d'un espai interior de dimensions no inferiors a 10 metres quadrats, i d'una amplada mínima d'1,80 metres, exclosa la superfície destinada a escala, ull d'escala i ascensors. El desnivell màxim a salvar serà de tres metres.

Secció 4a.- Establiments esportius

Article 13.- Definició

1. Tenen la consideració d'establiments esportius aquells àmbits destinats a la pràctica i exhibició d'activitats esportives.

2. Els establiments esportius s'ordenen en els següents grups:

a) Establiments esportius en espais descoberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport, com camps d'esports, pistes de tennis, velòdroms, hipòdroms, camps de tir, frontons, pistes d'atletisme, piscines, etc.

b) Establiments esportius en espais coberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport, com polisportius coberts, boleres, gimnasos, camps d'esports coberts, pistes de patinatge, pistes d'squash, salons de billar i ping-pong, etc.

c) Establiments esportius en espais descoberts, que compatibilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició, com camps d'esports, pistes de tennis, velòdroms, hipòdroms, camps de tir, frontons, pistes d'atletisme, piscines, etc.

d) Establiments esportius en espais coberts que comptabilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició, com polisportius coberts, boleres, pistes de patinatge, locals de boxa o de lluita, etc.

Article 14.- Condicions específiques d'instal·lació

Els establiments esportius queden sotmesos a les disposicions del Capítol Segon del Títol I del Reglament General de Policia d'Espectacles i Activitats Recreatives.

Secció 5a.- Establiments d'exhibició

Article 15.- Definició

1. Tenen la consideració d'establiments d'exhibició aquells àmbits on es desenvolupen activitats públiques d'exhibició a les quals el públic assisteix ocupant una localitat ordenada en fileres o passadissos.

2. Els establiments d'exhibició s'ordenen en els següents grups:

a) Establiments d'exhibició en espais descoberts, tals com cinemes, teatres o concerts a l'aire lliure.

b) Establiments d'exhibició en espais coberts, com cinemes, teatres, sales de concerts, circs, varietats, sales de video-imatge i similars.

Article 16.- Condicions específiques d'instal·lació

1. Els establiments d'exhibició en espais descoberts estan sotmesos a les disposicions del Capítol Segon del Títol I del Reglament General de Policia d'Espectacles Públics i activitats recreatives.

2. Els establiments d'exhibició en espais coberts estan sotmesos a les disposicions del Capítol Primer del Títol I del Reglament esmentat en el punt anterior.

Article 17.- Condicions específiques d'emplaçament

Sense perjudici de les derivades de la qualificació urbanística i situació relativa segons el vigent planejament, queda prohibida la instal·lació de nous establiments d'exhibició en contigüïtat amb l'habitatge. Excepcionalment es podrà admetre la contigüïtat en el cas que es justifiqui adequadament a criteri dels Serveis Tècnics Municipals que les condicions d'insonorització garanteixen plenament el compliment de l'ordenança de control de la contaminació acústica.

Secció 6a. Establiments d'ambientació musical i/o espectacle**Article 18.- Definició**

1. Tenen la consideració d'establiments d'ambientació musical i/o espectacles aquells àmbits recreatius on el nivell sonor produït pel so dels aparells i/o instruments reproductors de música i so superi els 70 dB(A), mesurats a l'interior de l'establiment, tals com discoteques, sales de festes, pubs, bars musicals, disco-bars, etc. S'inclouen també en aquesta tipologia els establiments on es realitzin actuacions en directe.

Article 19.- Condicions específiques d'instal·lació

1. Tots els establiments d'ambientació musical i/o espectacles queden sotmesos a les disposicions del Capítol Primer del Títol I del Reglament General de Policia d'Espectacles Públics i activitats recreatives.

2. A tots els establiments d'ambientació musical i/o espectacles els és d'aplicació l'art. 25 d'aquesta ordenança.

3. Els altaveus estaran degudament aïllats de parets i columnes per tal d'evitar qualsevol transmissió de sorolls a través de l'estructura de l'edifici. La maquinària s'instal·larà sobre suports elàstics antivibratoris.

4. A la zona destinada a accés habitual disposaran d'una doble porta amb dispositius de tancament automàtic i amb vestíbul intermedi amb una superfície de 4 metres quadrats per cada fracció de 50 persones d'aforament.

5. Els establiments amb aforaments iguals o superiors a 50 persones hauran d'obtenir, per raons de seguretat, una zona de restricció d'estacionament en horari limitat, en la llargada de la façana del local, que durant les hores de funcionament haurà de romandre lliure.

Article 20.- Condicions específiques d'emplaçament

Sense perjudici de les derivades de la qualificació urbanística i situació relativa segons el vigent planejament, queda prohibida la instal·lació de nous establiments d'ambientació musical i/o espectacles en els següents emplaçaments:

- En il·les on existeixi o es prevegi per la normativa urbanística la construcció d'habitatges pel sistema d'ordenació per alineació de carrer.

- A una distància inferior a 150 metres d'edificis sanitaris, institucionals o docents.

- A una distància inferior a 100 metres d'altres establiments del mateix Grup o del Grup B que disposin de llicència municipal. A aquest efecte, no es podrà iniciar cap tramitació de llicència d'activitat si a una distància inferior a 100 metres se n'ha iniciat una altra. Aquesta limitació no serà d'aplicació en les zones on l'ús global no sigui el residencial.

- En contigüïtat amb l'habitatge.

CAPÍTOL III : CONDICIONS GENERALS D'INSTAL·LACIÓ**Article 21.- Condicions generals dels locals**

1. Tots els locals on s'hagin d'instal·lar activitats regulades per la present ordenança han de tenir una superfície útil mínima de 30 m², amb l'excepció dels restaurants per als quals s'estableix una superfície mínima de 50 m².

2. L'altura lliure mínima de la zona de públic dels locals serà com a mínim de 2,50 metres, sense perjudici de les majors alçades que la normativa general estableixi per a determinades activitats. No s'admetran alçades inferiors en les vies d'evacuació d'emergència ni sota els elements escalonats o decoratius de la zona de públic. Excepcionalment, per causes justificades, s'admetrà una alçada mínima de 2,20 m. en un màxim del 10% de la superfície del local. En cas que en els locals s'hi efectuin espectacles públics, l'alçada del local no serà inferior a 3,20 metres.

3. Tots els locals destinats a activitats de pública concurrència han de tenir accés directe a una via pública o espai obert apte per a la circulació de vehicles automòbils.

4. No es podrà realitzar l'accés a aquests locals a través de portals i vestíbuls que accedeixin a habitatges o a d'altres usos, ni a través de locals, excepte en edificis destinats exclusivament a aquests usos (hipermercats, galeries comercials, etc.).

5. L'accés es realitzarà sempre des de la planta baixa i serà independent.

6. Els patis interiors d'illa, de llums i/o ventilació, només es podran destinar a jardí o terrassa de la pròpia activitat quan no tinguin cap comunicació directa amb usos residencials.

7. Els establiments hauran d'estar en tot moment en possessió dels certificats de revisió de les seves instal·lacions tècniques (elèctriques, de gas, calefacció, condicionament d'aire, frigorífiques, de protecció, prevenció i extinció d'incendis i d'altres exigibles), els quals hauran de ser exhibits a petició dels serveis municipals d'inspecció.

8. Tots els establiments han de tenir un espai separat físicament de la resta de local, destinat a magatzem. La superfície mínima d'aquest espai serà de 2 m² quan l'establiment tingui un aforament inferior a 50 persones i de 6 m² en aforaments superiors.

9. Excepcionalment es podran eximir dels punts 1, 3, 4 i 5 d'aquest article als establiments del tipus A.

Article 22.- Estabilitat dels edificis

Per protecció de l'interès públic no es podran atorgar llicències d'activitats de pública concurrència en edificis que tinguin problemes de patologia en els suports. A aquest efecte, l'ajuntament podrà requerir als sol·licitants l'aportació d'un certificat tècnic que acrediti que l'edifici no té afeccions en els sistemes portants.

Article 23.- Instal·lacions elèctriques, enllumenat d'emergència, senyalització i alarma

1. Instal·lacions elèctriques

Compliran les normatives vigents i, específicament, el Reglament Electrotècnic per a Baixa Tensió.

2. Enllumenat d'emergència

2.1 Tots els establiments hauran de disposar d'enllumenat d'emergència que cobrirà com a mínim les següents zones:

- Zones de públic
- Vies d'evacuació
- Serveis
- Habitació de comptadors
- Habitació de calderes
- Cuina
- Locals de risc especial

- Quadres de distribució de la instal·lació d'enllumenat de les zones indicades

2.2 La instal·lació d'enllumenat d'emergència es farà d'acord amb la Instrucció Tècnica Reglamentària MIBT-025 del vigent Reglament Electrotècnic per a Baixa Tensió, o norma que la substitueixi i amb les característiques indicades a l'art. 21.2 de la NBE-CPI-96.

3. Senyalització d'evacuació

3.1 Totes les sortides de recinte, planta o edifici estaran senyalitzades.

3.2 Es disposaran senyals indicatius de direcció dels recorreguts d'evacuació des de qualsevol origen d'evacuació fins al punt des del que sigui directament visible la sortida o el senyal que la indica. Els senyals es disposaran coherentment amb l'assignació d'ocupants a cada sortida.

3.3 Per indicar les sortides s'utilitzaran les següents indicacions de rotulació:

"SORTIDA": per indicar una sortida d'ús habitual

"SORTIDA D'EMERGÈNCIA": per indicar una sortida només utilitzable amb aquesta finalitat (UNE 23 034)

"SENSE SORTIDA": per indicar una porta que no tingui funció de sortida. Aquesta indicació s'haurà de posar sempre que la porta no en contingui cap altra que identifiqui el seu ús (UNE 23 033)

3.4 L'enllumenat de senyalització d'evacuació haurà d'estar permanent encès mentre hi hagi públic en el local.

4. Senyalització dels mitjans de protecció

4.1. Es senyalitzaran els mitjans de protecció contra incendis d'utilització manual de manera que el senyal resulti fàcilment visible des de qualsevol punt de la zona protegida per aquest mitjà

4.2. Els senyals seran els definits per la norma UNE 23 033 i el seu tamany el que indica la norma UNE 81501.

5. Il·luminació

Tots els senyals abans indicats seran visibles, fins i tot en el cas de fallida en el subministrament d'enllumenat normal. Amb aquesta finalitat, hauran de disposar de fons lluminosos incorporades externament o interna als propis senyals, o bé seran autolluminiscent. En aquest darrer cas, hauran d'acomplir la norma UNE 23 035, apartat 1.

6. Instal·lació de detecció i alarma

Els establiments d'aforament superior a 200 persones i tots els que ocupin més d'una planta, disposaran d'una instal·lació de detecció i alarma acústica que se sentirà des de totes les dependències, i en especial a les zones de públic i als serveis. Si es disposa de polsadors de l'alarma, s'hauran de situar en llocs fàcilment accessibles tant per al públic com per al personal de servei, estaran adequadament senyalitzats i aniran connectats a una central vigilada des de la qual es pugui activar l'alarma acústica.

Article 24.- Condicions de protecció, prevenció i extinció d'incendis

1. Els graus d'estabilitat (EF) i resistència (RF) al foc exigibles a l'estructura i elements constructius dels locals regulats per aquesta ordenança seran els establerts a la NBE-CPI-96, en referència a l'ús de pública concurrència.

2. S'hi instal·larà un extintor d'incendis d'eficàcia 21A- 113B per cada 100 m² de superfície del local i en qualsevol cas se n'hi disposaran en nombre suficient perquè el recorregut real, en cada planta, des de qualsevol origen d'evacuació fins a un extintor no superi els 15 metres. Sempre hi haurà d'extintor en els següents espais: cuina, magatzem, sala de calderes de calefacció, sala de les deixalles i habitació de comptadors d'electricitat. Els extintors se situaran sempre en llocs de fàcil visibilitat i accés, se senyalitzaran conforme la norma UNE-23-033 i amb un tamany de senyal d'acord a la norma UNE-81 501.

3. Els establiments amb aforament superior a 300 persones disposaran, a més, de boques d'incendi equipades, de diàmetre 25 mm., en nombre i situació suficients per cobrir tot el local. Les boques d'incendi s'instal·laran segons les normes establertes pel Reglament d'Instal·lacions de Protecció contra incendis o les normes que el substitueixin o modifiquin.

4. Els establiments amb aforament superior a 400 persones hauran de tenir un hidrant d'incendi a menys de 100 metres de qualsevol punt de la façana a nivell de rasant. L'hidrant haurà d'estar instal·lat a la via pública o espai de lliure accessibilitat per a vehicles de servei d'extinció d'incendis. L'hidrant s'haurà d'ajustar a les prescripcions tècniques indicades al Reglament d'Instal·lacions de protecció contra incendis vigent i com a norma general serà de 100 mm. de diàmetre, si bé en zones o carrers de nuclis antics o nuclis urbans consolidats s'admetrà de 80 mm. de diàmetre. La xarxa d'abastament haurà de garantir un cabal mínim de 1.000 litres per minut durant dues hores (500 litres/minut en el cas de diàmetre de 80 mm.) i la pressió de sortida a la boca de l'hidrant serà superior a 1 kg/cm².

5. Per la decoració i el mobiliari del local es faran servir materials difícilment inflamables. En els locals en els quals sigui important el mobiliari o elements decoratius inflamables, s'exigirà la ignifugació acreditada mitjançant certificat de reacció al foc de tots els elements inflamables, emès per laboratori homologat. Si la ignifugació ha de ser periòdica, aquest certificat s'haurà de presentar cada vegada que es faci. El grau de inflamabilitat màxim dels materials de construcció i decoració serà el que estableix el Reglament General de Policia d'Espectacles públics i activitats recreatives, en la NBE-CPI-96 i, per extensió, el que assenyala la circular interpretativa núm. 17/1984, del Govern Civil.

6. Les sortides dels locals se situaran de tal manera que des de qualsevol punt del local no hi hagi més de 25 metres fins a una sortida a l'exterior o fins a una via d'evacuació protegida.

7. Les portes de sortida dels locals obriran en el sentit de l'evacuació. El nombre de sortides i les amplades mínimes seran les següents:

- Amb aforament de fins a 100 persones: Una sortida d'1,20 m. d'ample.
- Amb aforament de 101 a 200 persones: Dues sortides (una d'1,20m. i una d'1 m.).
- Amb aforament de 201 a 300 persones: Una sortida d'1,80m. i una d'1,50m.
- Amb aforament de 301 a 500 persones: Dues sortides d'1,80m. cadascuna.

Les mateixes amplades i nombre de sortides s'exigiran per a les escales d'accés a plantes superiors o inferiors.

8. A l'interior dels locals i entre les taules o seients, es disposaran passadissos de les següents amplades:

- 1,20m. per als passadissos principals.
- 0,80m. per als passadissos secundaris.

Els passadissos que donin a una sortida tindran una amplada mínima igual a la de la sortida.

9. Els establiments amb aforament superior a 300 persones hauran de disposar d'una façana accessible per a la intervenció de bombers, que doni a un carrer d'amplada igual o superior a 8 metres. Els establiments amb aforaments inferiors també requeriran façana accessible per a bombers a un carrer de 6m. d'amplada que tingui una via lliure d'aparcaments d'almenys 4m. o bé a un carrer sense sortida de 8m. d'amplada amb una via lliure d'aparcaments d'almenys 7 m. d'amplada. Tanmateix, les activitats que s'hagin d'instal·lar en nuclis urbans consolidats i que tinguin impossibilitat manifesta de complir les prescripcions d'aquest apartat, podran sol·licitar mitjançant una proposta tècnica de mesures addicionals de seguretat, signada per tècnic

competent, l'exempció del compliment, sempre que les mesures proposades comportin uns nivells de seguretat equivalents als generals. Els establiments del tipus A, C, ambdós amb aforament inferior a 100 persones, així com també els del tipus D grups a) i c) i E grup a) queden exempts de compliment. En la resta de casos, l'exempció serà discrecional i es podrà sotmetre a informe previ del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis.

10. Les instal·lacions de prevenció contra incendis es realitzaran per instal·ladors degudament autoritzats. Per a la posada en servei d'aquestes instal·lacions (excepte extintors) s'exigirà la presentació d'un certificat de l'empresa instal·ladora firmat per tècnic competent de la seva plantilla. El manteniment s'efectuarà també per part de personal autoritzat i, s'haurà de justificar el contracte de manteniment amb empresa autoritzada.

Article 25.- Condicions acústiques

1. Totes les activitats regulades en aquesta Ordenança hauran de tenir l'aïllament acústic necessari per garantir els nivells sonors establerts a l'Ordenança Municipal sobre control de la contaminació acústica.

2. Si els locals estan dotats de ventilació forçada o de climatització, els equips s'hauran d'instal·lar en recintes adequats, adequadament insonoritzats, col·locats damunt de suports antivibratoris adients, amb interposició d'elements elàstics en la totalitat de les connexions amb conduccions de fluids. El pas d'aquestes conduccions a través d'elements estructurals, parets i forjats, es farà sense empotraments i fixats mitjançant suports elàstics. Excepcionalment, s'admetrà la instal·lació a l'exterior, sempre que s'integrin en façana i compleixin l'Ordenança Municipal sobre el control de la contaminació acústica.

3. La superfície interior dels conductes de ventilació i aire condicionat, en cas necessari, es revestirà amb materials absorbent acústic.

4. Els altaveus estaran degudament aïllats de parets i columnes i s'instal·laran sempre ancorats o suportats mitjançant dispositius elàstics de reconeguda eficàcia.

5. Els establiments de les classes B, C, D, E, i F, hauran de funcionar sempre amb portes i finestres tancades. Les portes estaran sempre dotades de sistemes de tancament automàtic.

6. Per efectuar el càlcul d'aïllament acústic a soroll aeri es partirà sempre com a mínim, en projecte, dels següents nivells sonors d'emissió interiors (L1). L'aïllament acústic mínim exigible als elements constructius, horitzontals i verticals, que formen la separació entre els límits del recinte de l'activitat i els altres usos seran els que tot seguit s'indiquen.

CLASSE D'ESTABLIMENT	L1(dBA)	Aïllament mínim necessari a mesurable in situ
B	85	60
C	85	60
E	85	60
F		
Bars musicals, pubs i similars	90	65
Discoteques, sales de festa i similars	103	78

Aquests valors s'estableixen sense perjudici del compliment dels nivells d'immissió sonora establerts a l'Ordenança Municipal sobre control de la contaminació acústica.

En tots aquests locals i a cadascuna de les seves fonts sonores, es podrà ordenar la instal·lació d'un limitador acústic calibrable i precintable.

7. L'aïllament acústic a soroll aeri es mesurarà in situ respecte a soroll rosa i es calcularà el valor global expressats en dBA. El procediment per a la seva obtenció s'indica en l'Annex núm. II. El valor d'aïllament obtingut haurà de ser igual o superior als mínims indicats en l'apartat anterior.

8. Tots els establiments, excepte els de tipus A, l'activitat dels quals es desenvolupi en espais o locals situats directament sobre forjats o sostres que tinguin a sota d'altres espais o locals, qualsevol que sigui el seu ús, hauran d'instal·lar un terra flotant per a la reducció de sorolls d'impacte i de transmissió estructural.

El terra flotant tindrà les següents condicions mínimes:

- El sistema que conformi el conjunt del terra flotant estarà integrat per una llosa de formigó d'espessor mínim de 6 cm. Reposant sobre un material elàstic del tipus fibra de vidre, ambdós elements aniran separats per fulles de material plàstic en tota la seva superfície de contacte i envoltant els cantos de la llosa per minimitzar l'entrada d'humitat.

- La massa de la llosa i la rigidesa del material determinaran la freqüència de ressonància del sistema i, conseqüentment, el grau d'atenuació del soroll transmès. S'evitarà en qualsevol cas, que la llosa tingui qualsevol contacte amb parets, elements estructurals.

Article 26. Serveis higiènics

1. Tots els establiments, excepte els del tipus A, hauran de disposar de serveis higiènics separats per sexes i amb el nombre d'elements sanitaris que s'indiquen tot seguit:

Aforament	Sexe	Lavabos	Wàter	Urinaris
-----------	------	---------	-------	----------

Menys de 50	Homes	1	1	-
	Dones	1	1	-
51-100	Homes	1	1	1
	Dones	1	2	-
101-200	Homes	2	2	3
	Dones	2	3	-
201-400	Homes	3	2	3
	Dones	3	5	-
401-500	Homes	4	3	4
	Dones	4	6	-

2. Els establiments del tipus A han de disposar, com a mínim, d'un servei higiènic per cada sexe i almenys un d'ells ha de ser adaptat per a persones amb mobilitat reduïda.

3. Els vàters es disposaran en compartiments individuals, de dimensions mínimes de 0,90m. de costat, 1,3m² de superfície i 2,3m. d'alçada. Almenys un dels serveis higiènics haurà de ser adaptat, amb dimensions i retolació adequada per a persones amb mobilitat reduïda. Si l'establiment té 5 o més treballadors, haurà de disposar d'una cabina vestuari i serveis higiènics per al seu ús exclusiu.

4. En cap cas els serveis higiènics estaran comunicats directament amb el local, amb la finalitat d'evitar la visual des de la sala.

5. Els serveis higiènics ventilaran directament a l'exterior, ja sigui per ventilació natural o amb mitjans mecànics.

6. Disposaran d'aigua freda i calenta, dosificador de sabó, eixugamans de paper/aire calent o en general d'un sol ús, cubell higiènic, paper higiènic i penjador.

7. Els vàters disposaran de descàrrega automàtica d'aigua, amb regulador de descàrrega.

8. Els lavabos i urinaris no es poden col·locar dins de la mateixa cabina que els vàters.

9. El terra i les parets estaran enrajolats en la seva totalitat.

Article 27.- Ventilació i calefacció

1. Tots els locals hauran de tenir la suficient ventilació, ja sigui natural o per mitjans mecànics.

2. Si la ventilació es natural, s'haurà de preveure un volum mínim del local de 4 m³ per ocupant.

3. Si la ventilació es per mitjans mecànics s'haurà de preveure un mínim de 3 volums/hora de renovació de l'aire del local.

Quan la superfície de ventilació natural sigui inferior al 5% de la del local, o essent-ne superior no es puguin garantir els nivells esmentats, caldrà instal·lar un sistema de ventilació forçada.

4. Si es disposa d'instal·lació d'aire condicionat, existirà una toma d'aire exterior que permeti una aportació mínima d'aire de ventilació d'acord al que estableix la taula 2.1 de la IT-IC.02 del Reglament d'Instal·lacions de calefacció, climatització i aigua calenta sanitària.

5. Quan els locals estiguin situats totalment o parcial sota la rasant del carrer, serà necessària la instal·lació de sistema de ventilació forçada.

6. Les instal·lacions de calefacció i climatització hauran de complir el vigent Reglament de calefacció i climatització i ACS i les IT-IC.

Article 28.- Extracció de fums i bafs

1. Tots els establiments que disposin de cuina o de qualsevol altra instal·lació que produeixi fums o bafs, hauran d'instal·lar una campana per a les seves captació, filtració i extracció, així com xemeneia o conducte a l'exterior per damunt de la línia de coberta de l'edifici i a l'alçada i distàncies que s'estableixen en el punt 5è. d'aquest article. Les instal·lacions per a l'extracció de fums en cuines acompliran les condicions indicades a l'art.18.3 de la NBE-CPI-96, i específicament no es podran instal·lar conductes en façanes a via pública o principals; els conductes hauran de ser independents de qualsevol altre ús i no es podran conduir fums o bafs a desguassos, "shunts" de ventilació de serveis ni a conductes comunitaris.

2. No es produiran emissions a través de les façanes. S'exceptuen d'aquesta condició les instal·lacions de ventilació i/o climatització, sempre que s'integrin en façana i que s'instal·lin a una alçada mínima de 2,5 metres respecte de la vorera.

3. En els patis de llum o celoberts no s'admetrà cap tipus d'emissió.

4. L'evacuació d'aire i contaminants a l'exterior s'ha de fer per xemeneies o conductes independents. Segons el tipus de contaminants es distingeixen els nivells següents:

Nivell 1: Focus de combustió que consumeixen combustibles gasosos, instal·lacions de renovació d'aire, instal·lacions de condicionament o qualsevol altre que no emeti contaminants.

Nivell 2: Instal·lacions d'evacuació de fums, bafs i pudors, amb elements de cocció.

5. L'alçada de les xemeneies es fixa en funció dels diferents nivells descrits al punt anterior:

Nivell 1: Alçada superior a 3m. a tota edificació situada dins un cercle de radi 10m. amb centre a la xemeneia.

Nivell 2: Alçada superior a 3m. a tota edificació situada dins un cercle de radi 25m. amb centre a la xemeneia.

No obstant el que s'estableix en aquest punt, es podran admetre provisionalment alçades inferiors a les exigibles, en casos especials, degudament justificats per les característiques de l'entorn o del propi local, sempre que no es produeixin molèsties a tercers. La provisionalitat en aquests casos comporta que, ja sigui perquè hagin variat les condicions intrínseques o extrínseques a l'activitat o perquè es constati que es produeixen molèsties a tercers, es podrà exigir el compliment de les alçades o es podran imposar mesures correctores addicionals de filtratge.

6. No es permetran, en cap cas, les campanes que recirculen l'aire a l'interior del local després de filtrar-lo.

Article 29.- Aparcament

1. Tots els establiments amb aforament superior a 100 persones hauran de disposar d'espai privat destinat a l'aparcament de vehicles automòbils, en la proporció de 1 plaça per cada 10 persones, excepte en els establiments de les classes A, D i E, en els quals la proporció és d'una plaça per cada 15 persones.

2. Els aparcaments hauran de complir les condicions tècniques que fixi l'Ordenança municipal sobre aparcaments.

3. Els aparcaments exigits a una activitat de pública concurrència es legalitzaran conjuntament amb l'establiment i no se'n podran desvincular a cap efecte.

4. Excepcionalment, quan les places exigibles no es puguin ubicar en el propi edifici, s'admetrà que se'n disposi en un altre espai situat com a màxim a 150 m. de distància de l'establiment.

Article 30.- Accessibilitat

1. Els establiments regulats en aquesta Ordenança han de tenir els seus accessos adaptats per a persones amb mobilitat reduïda, sense perjudici del compliment de la resta de disposicions del Codi català d'accessibilitat.

2. Les portes d'accés i de sortida del local no podran envair en cap cas la via pública.

Excepcionalment es podrà eximir d'aquesta condició les sortides d'emergència.

3. A l'exterior de les sortides d'emergència es senyalitzarà convenientment, en els casos que sigui necessari, la prohibició d'estacionament de vehicles.

4. No es podran col·locar cortines o elements de decoració flotants a les sortides dels locals i a les vies d'evacuació.

CAPITOL IV: CONDICIONS GENERALS D'EXERCICI DE LES ACTIVITATS

Article 31.- Llicència municipal

1. Tots els establiments on s'hi desenvolupin activitats culturals, de jocs d'atzar, de restauració, esportives, d'exhibició, d'ambientació musical i/o espectacles, i, en general totes les incloses en l'àmbit de la Llei 10/1990, es troben subjectes a l'obtenció de la llicència municipal per poder exercir la seva activitat.

2. També serà precisa l'obtenció de la llicència municipal per a qualsevol modificació substancial de l'activitat, ja sigui per ampliació o reforma en general. S'entendrà que la reforma es substancial, entre altres, quan s'ampliï l'horari o es realitzin obres que requereixin intervenció facultativa.

3. Per sol·licitar la llicència municipal, cal presentar la següent documentació:

a) Instància segons model oficial de l'Ajuntament.

b) Fotocòpia del rebut de l'Impost sobre Béns Immobles corresponent al local o instal·lació, a l'efecte de la seva referenciació cadastral.

c) Fotocòpia del contracte d'arrendament o escriptura de propietat del local.

d) En el cas de persones jurídiques, escriptura de constitució i certificació acreditativa del capital o fons social.

e) En el cas de persones físiques, fotocòpia del DNI del sol·licitant.

f) En cas que s'actui mitjançant representant, justificant acreditatiu de la representació.

g) Relació d'habitatges contigus al local.

h) Projecte tècnic per triplicat, o per quadruplicat quan així s'indiqui, signat pel sol·licitant i per facultatiu competent, i visat pel Col·legi Professional corresponent, que haurà de contenir com mínim la documentació i/o previsions que s'indiquen en l'article següent.

4. Les llicències queden resoltes i sense efecte quan el seu titular incompleix les condicions imposades per causes que li siguin imputables. Les llicències poden ser anul·lades o revocades per les causes regulades a la legislació administrativa, sense dret a indemnització quan hagi existit dol, culpa o negligència greu imputable a l'interessat.

5. La llicència municipal és independent de qualsevol altra autorització administrativa. En cap cas l'obtenció d'altres autoritzacions administratives eximeix de la necessitat d'obtenció de la llicència municipal.

Article 32.- Projecte tècnic

1. El projecte haurà de contenir com a mínim:

- Memòria en la que hi constarà el titular de l'activitat, el domicili social i de l'activitat, les característiques del local o edifici amb exposició de les seves condicions urbanístiques, situació en relació a d'altres edificis o locals, accessos i sortides i codi català d'activitats econòmiques.
 - Característiques de l'activitat, amb descripció de l'activitat en sí mateixa i de la maquinària i instal·lacions, fonts musicals o acústiques, cabuda del local i referència especial en funció d'aquesta cabuda a la norma bàsica vigent en matèria de protecció d'incendis, personal al servei de l'activitat, relació de màquines recreatives previstes, amb indicació de nombre i tipus, ventilació i característiques higiènico-sanitàries.
 - Descripció de la instal·lació elèctrica.
 - Indicació de l'aforament i justificació segons les previsions d'aquesta Ordenança.
 - Repercussió sobre l'entorn i mesures correctores proposades. Indicació expressa de l'horari previst de funcionament
 - Projecte acústic, quan s'escaigui. El contingut del projecte acústic és el que es descriu a l'art. 17 de l'Ordenança municipal sobre control de la contaminació acústica. En qualsevol cas, l'hauran de presentar tots els establiments que tinguin contigüitat amb els usos d'habitatge, sanitari-assistencial o educatiu i que el seu règim horari sigui totalment o parcialment nocturn. Quan el local incorpori equips de reproducció d'imatge i so o s'hi desenvolupin activitats musicals, el projecte acústic haurà de complementar-se amb un estudi sobre les instal·lacions específiques que inclogui, com a mínim, els aspectes indicats a l'art. 11.1 de l'Ordenança Municipal de control de la contaminació acústica.
 - Protecció contra el foc, fent constar la càrrega de foc (característiques constructives i dels elements decoratius, estudi de la càrrega de foc, quan calgui, accessos i vies d'evacuació, llums de senyalització i emergència), resistència i estabilitat al foc de l'edificació i mesures de protecció contra incendis.
 - Justificació de la resistència estructural de l'edifici, quan, a criteri municipal, hi hagi raons per dubtar de la seva solidesa.
 - Plànols de situació a escala 1:2000, d'emplaçament a escala 1:500, de planta dels locals i de seccions transversal i longitudinal a escala 1:50 o 1:100.
2. Els projectes tècnics que facin referència a establiments amb aforament superior a 100 persones hauran de justificar, a més, de manera específica i detallada, els següents aspectes:
- a) Elements d'evacuació: recorreguts, altures, rampes, sortides, compatibilitat dels elements d'evacuació.
 - b) Nombre i disposició de sortides.
 - c) Disposició d'escaleres i aparells elevadors.
 - d) Dimensionat de sortides, passadissos i escaleres
 - e) Característiques de les portes, passadissos i escaleres.
 - f) Exigència de passadissos i escaleres protegits i de vestíbuls previs

Article 33.- Informació i audiència als ciutadans

1. Totes les sol·licituds de llicència d'activitats regulades per aquesta ordenança seran sotmeses a exposició pública en el tauler d'edictes municipal per un termini de vint dies. A més es comunicarà individualment als veïns que constin empadronats en els habitatges indicats pel sol·licitant i, en cas d'estar constituïda, també a l'associació de veïns del sector, zona o barri on s'hagi d'instal·lar l'activitat, amb atorgament individualitzat d'un termini d'audiència de deu dies.

2. S'exceptuen de la informació pública les dades de la sol·licitud i de la documentació que l'acompanya emparades pel règim de confidencialitat, d'acord amb la normativa vigent.

Article 34.- Inici de l'activitat

1. Una vegada instal·lada l'activitat d'acord amb el projecte aprovat per l'Ajuntament, el titular de la llicència haurà de sol·licitar la visita de comprovació a l'efecte que li sigui emesa la corresponent acta legitimadora del funcionament. Per sol·licitar aquesta acta, l'interessat haurà d'emplenar la instància en model oficial de l'Ajuntament i adjuntar-hi:

- Un certificat emès per tècnic competent i visat pel corresponent Col·legi professional, acreditatiu que les instal·lacions s'ajusten al projecte aprovat i que s'han adoptat totes les mesures correctores imposades a la llicència.

- Els documents o justificants a què s'hagi condicionat expressament la llicència d'instal·lació.

- Justificació de tenir cobert el risc de responsabilitat civil, mitjançant pòlissa d'assegurances. Mentre els capitals que cal assegurar no siguin determinats reglamentàriament per la Generalitat, s'estarà a la següent escala:

- * Activitats amb aforaments màxim de 100 persones: 50 milions de pessetes
- * Activitats amb aforaments de 101 a 200 persones: 100 milions de pessetes
- * Per cada 100 persones més o fracció: 25 milions de pessetes

L'assegurança no exclourà en cap cas la responsabilitat administrativa, civil o penal que es pugui derivar de l'incompliment de les mesures de seguretat vigents.

- Quan s'escaigui, certificat d'instal·lació de les condicions de protecció contra incendis i justificació del contracte de manteniment d'aquestes instal·lacions.

- Quan s'escaigui, certificat tècnic visat acreditatiu dels valors dels aïllaments acústics mesurats in situ, amb constatació tècnica del compliment dels nivells màxims sonors establerts a l'Ordenança municipal sobre control de la contaminació acústica.

- Quan en el local hi hagin instal·lats aparells reproduïdors de música i/o so, document de característiques tècniques, segons model que s'adjunta com Annex I d'aquesta ordenança, degudament emplenat.

2. Sense perjudici del que es preveu als articles 37 i 38, no es pot iniciar el funcionament d'una activitat sense la prèvia acta de comprovació favorable. L'acta de comprovació favorable legitimarà a efectes municipals l'obertura i funcionament de l'activitat.

Article 35.-Titularitat

1. El titular de la llicència haurà de coincidir sempre amb el de la persona física o jurídica que efectivament regenti l'establiment. En el cas de les llicències temporals de l'art. 38 d'aquesta Ordenança, el titular haurà de coincidir amb la persona o entitat que organitzi l'acte o espectacle.

2. Tots els establiments hauran de tenir a disposició del públic la llicència municipal.

3. Qualsevol canvi de titularitat de l'activitat s'ha de comunicar a l'Ajuntament, justificant la conformitat, mitjançant signatura i DNI original que serà compulsat a les oficines municipals, del cedent i de l'adquirent. La manca d'aquesta comunicació generarà responsabilitat administrativa solidària del cedent i de l'adquirent.

4. Els canvis de titularitat comporten la subrogació del nou titular en la llicència existent, amb totes les seves condicions i mesures, i no s'admetran al·legacions referents al desconeixement de les condicions de la llicència.

5. Si el canvi de titularitat comporta modificacions objectives en el local o en les instal·lacions, es requerirà una nova llicència.

Article 36.-Caducitat

1. La caducitat de la llicència es produeix:

- a) Pel transcurs del termini per al qual foren atorgades

- b) Per la manca d'instal·lació i/o obertura en un termini de sis mesos, comptats, respectivament, des de l'endemà de finalització del termini atorgat per a la instal·lació i/o del dia en què es realitzi l'acta de comprovació favorable.

- c) Pel tancament al públic durant un període de sis mesos, llevat de causa no imputable al seu titular.

2. La caducitat material es produeix pel mer transcurs dels terminis expressats. La caducitat formal requereix la declaració expressa mitjançant l'expedient corresponent, amb audiència prèvia a l'interessat.

3. La declaració de baixa de l'Impost sobre Activitats Econòmiques comportarà d'ofici la iniciació de l'expedient adreçat a la declaració de caducitat.

4. Declarada la caducitat formal de la llicència, no es podran iniciar o reempendre les activitats sense una nova llicència obtinguda pel procediment establert en aquesta ordenança.

Article 37.- Llicències provisionals

1. Es podran atorgar llicències provisionals d'obertura i funcionament per a les activitats regulades en aquesta ordenança, quan l'activitat tingui en tràmit la llicència definitiva.

2. Per atorgar una llicència provisional s'exigiran, com a mínim els següents requisits:

- a) Haver presentat el projecte tècnic visat del local en qüestió.

- b) Justificar l'absència de risc per a persones o béns, mitjançant un certificat emès per tècnic competent i visat pel corresponent Col·legi Professional.

- c) Admissió urbanística de l'ús.

- d) Justificar la cobertura de la responsabilitat civil d'acord amb les quanties establertes a l'art. 34 d'aquesta ordenança.

3. Les llicències provisionals indicaran expressament la durada per a la que s'atorguen, amb un màxim de sis mesos, prorrogables també com a màxim per sis mesos més. Les llicències provisionals i les seves pròrrogues es computaran conjuntes malgrat que hi hagi interrupció temporal entremig.

4. Les llicències provisionals indicaran, si s'escau, les condicions d'exercici de l'activitat, incloses les previsions sobre agents de seguretat, previsió d'aparcaments i horari de funcionament que s'autoritza i que no necessàriament ha de ser el general establert per al tipus d'activitat que es tracti.

5. Les llicències provisionals que s'atorguin es comunicaran a l'AV del sector on s'emplaci l'activitat.

Article 38.- Llicències temporals

1. Es podran atorgar llicències temporals d'obertura i funcionament per a les activitats regulades en aquesta ordenança quan es tracti d'una activitat i/o espectacle puntual sense vocació de continuïtat.
2. Per atorgar llicències temporals s'exigiran els següents requisits:
 - a) Justificar l'absència de risc per a persones o béns, mitjançant un certificat emès per tècnic competent i visat pel corresponent Col·legi Professional.
 - b) Justificar la cobertura de la responsabilitat civil d'acord amb les quanties establertes a l'art. 34 d'aquesta ordenança.
 - c) Justificar la seguretat de les instal·lacions, mitjançant un certificat tècnic de seguretat, emès per un tècnic competent, tant de les instal·lacions generals (escenari, etc.) com de la instal·lació elèctrica. Es podrà exigir, si s'escau, còpia dels plànols del recinte.
 - d) Justificar que es disposarà de servei tècnic elèctric mentre duri l'acte.
3. Les llicències temporals indicaran expressament la durada per a la que s'atorguen. La durada se cenyirà únicament a l'acte, festa o revella i no es podran autoritzar més de sis dies a l'any en el mateix local, per considerar que a partir d'aquest nombre d'actes, el local ja requereix tramitar una llicència definitiva.
4. Les llicències temporals indicaran, si s'escau, les condicions d'exercici de l'activitat, incloses les previsions sobre agents de seguretat, previsió d'aparcaments i horari de funcionament que s'autoritza i que no necessàriament ha de ser el general establert per al tipus d'activitat que es tracti.
5. Si les llicències per a actes o espectacles puntuals incorporen servei de bar, caldrà tenir en compte les següents provisions:
 - a) La instal·lació de mostradors, neveres, etc., es farà de manera que no obstrueixi les entrades o sortides ni les zones de pas.
 - b) L'explotació del servei s'adequarà a les normatives aplicables.
 - c) Si l'acte es fa en espai obert o a l'aire lliure no s'autoritzaran vasos ni botelles de vidre.
 - d) L'horari del bar serà l'autoritzat per a l'inici i finalització de l'acte.

Article 39.- Llicències d'obres

1. Quan la instal·lació i/o modificació en qualsevol dels seus aspectes, d'una activitat regulada per aquesta ordenança, requereixi també la realització d'obres en el local o establiment, no s'atorgarà la llicència per a les obres sense la prèvia o simultània autorització per l'activitat.
2. L'interessat podrà sol·licitar simultàniament ambdues llicències, mitjançant la documentació necessària per a cadascuna d'elles, i, en aquest cas, les resolucions estaran coordinades entre si a efectes de contingut, terminis, condicions, etc.
3. Un cop finalitzades les obres i instal·lacions, l'interessat podrà demanar simultàniament la llicència de primera ocupació i l'acte de comprovació de l'activitat. En cap cas es podrà emetre acta de comprovació sense el previ atorgament de la llicència de primera ocupació.

Article 40.- Estructures desmuntables, espais oberts i espectacles a la via pública

1. Les estructures desmuntables, eventuais o portàtils, així com la utilització d'espais oberts i la utilització de la via pública per a espectacles o activitats recreatives requereix llicència municipal.
2. Si el muntatge, funcionament o instal·lació de construccions o estructures comporta dispositius mecànics o electrònics potencialment perillosos, caldrà aportar prèviament un certificat tècnic sobre les seves condicions de seguretat, així com el certificat d'homologació actualitzat, quan sigui procedent.
3. No s'autoritzarà cap estructura desmuntable destinada a espectacles, ni cap espectacle o activitat recreativa en espais oberts o a la via pública, si no s'acredita prèviament que el promotor té concertat un contracte d'assegurances que cobreixi el risc de la responsabilitat civil.

Article 41.- Horaris

1. Els establiments de pública concurrència es regiran pels horaris que amb caràcter general estableixi la Generalitat de Catalunya, amb les següents excepcions:
 - a) Els establiments tipus B i F que tinguin habitatges situats en zones residencials a menys de 100 m. del local hauran de tancar els establiments com a màxim a les 2 h.
 - b) Els establiments que no disposin de la suficient insonorització no podran funcionar en horari nocturn.
2. Per resolució de l'Alcaldia es podran establir en una zona o barri concrets, limitacions dels horaris, tant d'obertura com de tancament, degudament fonamentats en aspectes objectius, especialment la concentració d'establiments i les molèsties constatables a tercers. Aquestes limitacions podran ser temporals o definitives, i podran també, excepcionalment afectar singularment un local concret si concorren causes que ho justifiquin. La modificació de l'horari d'un establiment concret es farà prèvia audiència a l'AAVV corresponent. Si la modificació afecta

un sector o zona, s'escolliran les AAVV afectades i les entitats o agrupacions representatives dels diferents interessos.

3. Tots els establiments de les classes B,C,E i F han de tenir instal·lats rètols a l'exterior que indiquin els horaris d'obertura i tancament.

Article 42.- Aforament

1. Als efectes del que disposa aquesta Ordenança, l'aforament s'estableix en funció de la seguretat i de la comoditat i salubritat, segons els següents paràmetres:

a) En l'àmbit de la seguretat, l'aforament es calcula en base als paràmetres de densitat d'ocupació que s'indiquen a la NBE-CPI-96 o normes que la complementin o substitueixin. Els valors de densitat d'ocupació que s'aplicaran a la superfície útil destinada a cada activitat seran els següents:

Zones destinades a espectadors dempeus 1 persona/0,25 m²

Zones de públic en discoteques-sales de festa 1 persona/0,5 m²

Zones d'espectadors en seients fixos 1 persona/seient o 0,45 m.banc

Zones d'espectadors en seients mòbils 1 persona/0,5 m²

Zones d'ús públic en bars 1 persona/1 m²

Zones d'ús públic en restaurants 1 persona/1,5 m²

Sales de joc, salons recreatius, bingos 1 persona/1,5 m²

Sales de lectura en biblioteques 1 persona/2 m²

Sales d'art, exposicions, museus 1 persona/2m²

Vestíbuls, vestidors, camerinos i similars

annexes a sales d'espectacles i de reunió 1 persona/2 m²

Sales polivalents 1 persona/1 m²

Zones de servei d'establiments de restauració 1 persona/20 m²

Magatzems 1 persona/40 m²

La precedent relació no té caràcter exhaustiu i, conseqüentment, en els recintes o zones no esmentats s'aplicaran els valors corresponents per analogia.

b) En l'àmbit de la comoditat i la salubritat, la cabuda dels establiments quedarà condicionada al que s'estableix a l'article 27.

2. Tots els establiments hauran de tenir indicat el seu aforament en rètols visibles des de la via pública col·locats sobre totes les portes d'accés.

Article 43.- Activitats múltiples

Quan en un local o establiment s'hi desenvolupin activitats de diferents tipus segons la classificació que s'estableix a l'art. 4 d'aquesta Ordenança, li seran d'aplicació les condicions i limitacions de l'activitat que comporti major perillositat i molèstia.

Article 44.- Ocupació d'espais i béns públics

1. Sense perjudici del que estableixin les ordenances municipals sobre ocupació de la via pública, s'estableixen les següents normes:

a) La instal·lació de taules i cadires a la via pública o en espais públics només s'autoritzarà en places, passeigs o vials de 6 o més metres d'amplada destinats permanentment a vianants o en voreres de 30 o més metres d'amplada, deixant-ne en aquest cas 2 m. lliures per a la circulació de vianants.

2. Si la instal·lació es fa en espais privats d'ús públic, aquests espais tindran la consideració de via pública a l'efecte d'exigència del compliment de la normativa.

3. Les ocupacions de via pública per taules i cadires hauran de finalitzar la seva activitat a les 24 h.

Els divendres, dissabtes i vigílies de festes es podrà perllongar una hora més. Després de l'hora màxima de tancament, els responsables dels establiments hauran d'haver recollit les taules, cadires, i altres elements de mobiliari, de manera que no estiguin en disposició de ser utilitzades per persones que puguin romandre a l'indret.

4. No s'autoritzaran ocupacions d'espais o béns públics als establiments que no disposin de la corresponent llicència municipal ni als que tinguin pendents d'execució requeriments referents a mesures correctores.

5. En espais d'especial significació urbana, especialment en el cas d'ambients protegits, l'Ajuntament podrà regular les característiques estètiques dels elements de protecció de terrasses, mobiliari, vegetació, etc.

6. Els titulars d'autoritzacions per a ocupacions d'espais o béns públics podran ser requerits per tal que acotin sobre el sòl els espais d'ocupació en la forma i condicions que s'estableixen en les oportunes resolucions, en funció del tipus de paviment o terra en el que se situen.

Article 45.- Condicions higiènic-sanitàries

1. El personal que manipuli aliments haurà de disposar del corresponent carnet de manipulador d'aliments vigent, expedit pels Serveis Territorials de Salut Pública.

2. Els equips i estris de treball fets servir en l'elaboració, la manipulació o el servei d'aliments, estaran constituïts per materials innocuos, de superfície llisa, impermeable, atòxica i no corrosible, adequadament conservats i de neteja i desinfecció fàcils.

3. Tot el personal de cuina i menjador ha d'utilitzar roba de treball d'ús exclusiu i preferentment de color clar. El canvi de roba s'ha de realitzar en el propi centre de treball.

4. Les cuines disposaran d'aigua corrent potable calenta i freda amb suficient pressió i el seu accionament serà mitjançant pedal o colze. Disposaran així mateix de sabó i eixugamans de paper. Els desguassos estaran connectats a la xarxa de clavegueram o a un sistema de depuració industrial i convenientment protegits amb dispositius de no retorn.

5. Les finestres o els forats practicables per a ventilació en zones de cuina i emmagatzematge d'aliments disposaran de reixes o malles per evitat l'entrada d'insectes.

6. Els locals d'emmagatzematge d'aliments disposaran d'instal·lacions frigorífiques de capacitat adequada al volum de productes de l'establiment.

7. Els materials de sòls, sostres i parets seran de fàcil neteja i aptes per ser netejats amb aigua, sabó i detergents.

8. Les superfícies seran llises, sense angles de difícil accés i sense ranures.

9. Tots els establiments han de disposar de cubells amb tapa per a la recollida de deixalles. Els establiments de superfície superior a 50 m² hauran de disposar d'un espai en l'interior del local destinat a la col·locació dels contenidors per a deixalles. Aquest espai haurà d'estar grafat en els plànols que presenti el sol·licitant de la llicència.

Article 46.- Placa identificativa

Tots els establiments de la classe C hauran de tenir instal·lada en el seu exterior la placa identificativa que permet de conèixer les característiques de l'establiment, i que està regulada en el decret 287/1990, de 21 de novembre, pel qual s'estableixen les normes sobre ordenació i classificació dels establiments de restauració.

Article 47.- Mesures de col·laboració cívica

1. Tots els establiments de les classes B i F, amb aforament superior a 100 persones, han de disposar d'una persona encarregada del servei de vigilància a l'exterior. En cas que tinguin més d'un accés o sortida, hi ha d'haver una persona a cadascun. Per a aforaments superiors a les 200 persones, el nombre de vigilants s'incrementarà segons les circumstàncies del local i s'imposarà com a mesura correctora en la corresponent llicència municipal d'activitats. L'Ajuntament podrà en qualsevol moment demanar l'acreditació d'aquest personal d'acord amb la normativa vigent sobre seguretat privada.

2. La mateixa obligació establerta en el punt anterior s'imposarà als establiments, sigui quina sigui la seva classe i aforament, que produïssin molèsties constatables als veïns a conseqüència de les aglomeracions de persones en entrar i sortir del local.

3. La responsabilitat administrativa que es pugui derivar de les alteracions de l'ordre públic produïdes per persones en entrar i sortir de l'establiment, recaurà sobre el titular de la llicència, sempre que no hagi adoptat totes les mesures exigibles segons aquesta ordenança.

4. El servei de vigilància serà responsable d'advertir al públic els possibles incompliments dels seus deures cívics, tals com la producció de sorolls, l'obstrucció de les sortides d'emergència, la sortida de l'establiment amb begudes, etc. En cas que les seves recomanacions no siguin ateses, haurà d'avisar immediatament els serveis d'ordre públic que siguin competents per raó de la matèria.

5. L'obligació de comptar amb un servei de vigilància serà també aplicable a aquells establiments que en el període d'un any hagin estat sancionats administrativament en dues o més ocasions per causa de produir nivells sonors excessius o molèsties (incloses les ocasionades pel públic en sortir del local) o bé incomplir els horaris d'obertura o tancament, sempre que les sancions siguin definitives en via administrativa.

CAPITOL V : RÈGIM SANCIONADOR

Article 48.- Tipificació d'infraccions

1. Les infraccions administratives de les disposicions i resolucions en matèria de policia de l'espectacle, activitats recreatives i establiments públics són les que s'estableixen als articles 23, 24 i 25 de la Llei de Catalunya 10/1990, de 15 de juny.

2. D'acord amb el que s'estableix en l'esmentada llei, les infraccions poden constituir faltes molt greus, greus i lleus.

Article 49.- Responsabilitat

1. Son responsables de les infraccions:

a) Els titulars de les llicències municipals. En cas de ser persones jurídiques, la responsabilitat, si s'escau, afectarà als administradors i/o legals representants.

b) Les persones que realment organitzin i/o explotin les activitats o els establiments encara que no siguin titulars de la llicència.

c) Els tècnics que lliurin certificats d'obres i/o instal·lacions i/o manteniment de condicions d'instal·lació, que continguin dades inexactes, incompletes o falses.

2. La responsabilitat administrativa per les infraccions a què fa referència la present Ordenança serà en tot cas solidària i independent de les responsabilitats civil, penal o d'altre ordre que es poguessin exigir als infractors.

Article 50.- Sancions

1. Les infraccions a la present Ordenança se sancionaran segons el que estableixen els arts. 26, 27 i 28 de la Llei de Catalunya 10/1990, de 15 de juny.

2. Quan la resolució sancionadora excedeixi per raó de la quantia de la competència municipal, s'incoarà igualment l'expedient i s'eleva a la proposta de resolució a l'òrgan competent.

3. Per evitar que d'una infracció se'n puguin derivar beneficis per a l'infractor, quan no sigui convenient imposar la sanció de tancament del local, la sanció pecuniària pot ésser incrementada amb la quantia del benefici derivat de la comissió de la infracció.

Article 51.- Graduació de sancions

La graduació de les sancions es realitzarà segons preveu l'article 29 de la Llei de Catalunya 10/1990, de 15 de juny, tenint en compte els següents aspectes:

a) El fet que l'objecte de la infracció no sigui autoritzable es considerarà causa agreujant.

b) Es considerarà com a atenuant la circumstància que l'infractor repari les deficiències comprovades en un termini de 24 hores des del moment de la visita d'inspecció.

Article 52.- Procediment

1. És aplicable a les sancions el procediment sancionador regulat per la legislació general sobre procediment administratiu comú. En el cas de les sancions lleus s'aplicarà el procediment simplificat, d'acord amb el que s'estableix al RD 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

2. L'Ajuntament informará l'Administració de la Generalitat dels expedients sancionadors que incoï per a evitar-ne la duplicitat.

Article 53.- Prescripció

1. Es aplicable la regulació sobre prescripció de sancions establerta a l'art.33 de la Llei de Catalunya 10/1990.

2. Les infraccions derivades de l'exercici irregular d'una activitat s'entendran continuades i el termini de prescripció no començarà a comptar fins que desapareixi la causa d'infracció.

Article 54.- Publicitat

Per raons d'exemplaritat, quan s'imposin sancions per faltes greus o molt greus, l'Ajuntament podrà acordar la publicació de les sancions i el nom dels responsables en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i/o els mitjans de comunicació que es considerin adequats.

Article 55. Mesures cautelars

1. Sense perjudici de l'expedient sancionador, l'Ajuntament podrà ordenar l'adopció de mesures cautelars quan l'activitat funcioni sense llicència o en condicions diferents a les del projecte en base al qual s'hagués concedit la llicència.

2. No tindran caràcter de sanció la clausura o el tancament cautelars de locals i/o instal·lacions que no disposin de llicència municipal, així com l'ordre de suspensió del seu funcionament fins que s'esmentin les deficiències o es compleixin els requisits legals preceptius.

3. Quan el funcionament de l'activitat sense llicència o incomplint les seves condicions o mesures, si es constata el risc d'una afecció greu del medi ambient, la seguretat o la salut de les persones, es podran imposar multes coercitives amb la quantia màxima de 100.000 PTA i amb un màxim de tres de consecutives.

DISPOSICIONS TRANSITORIES

Primera.-

1. Les activitats regulades en aquesta Ordenança que disposin de llicència i es trobin en funcionament a la seva entrada en vigor podran mantenir els usos, però quedaran sotmeses a les adaptacions no estructurals, als preceptes de caràcter funcional i al règim sancionador en tot el que els sigui d'aplicació. Sense perjudici dels casos en que la pròpia Ordenança estableix un termini concret, els terminis per a l'adaptació s'establiran en cada cas a proposta dels Serveis Tècnics Municipals en funció de la naturalesa i complexitat de les mesures a realitzar, de l'impacte sobre l'entorn i de la incidència que, eventualment, puguin tenir les obres o mesures sobre el desenvolupament de l'activitat. Aquest termini no podrà ser inferior a tres mesos ni superior a tres anys.

2. Si les activitats preexistents degudament legalitzades resultessin disconformes amb la normativa urbanística i/o amb les determinacions d'aquesta Ordenança, s'hi autoritzaran únicament les obres i instal·lacions de millora de les condicions de seguretat, adaptació a normativa d'accessibilitat, millora de les condicions higièniques i les adreçades a suprimir els efectes molestos: insonorització, emissió de fums, millora de façanes, rètols, etc. No s'hi autoritzaran les obres de reforma, modernització, ampliacions de superfície ni de potència, etc. llevat de les que responguin a les finalitats expressades anteriorment.

Segona.- Els establiments de la classe C que a l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança disposin de llicència municipal amb denominació diferent de les que s'estableixen a l'art.10 d'aquesta Ordenança hauran de classificar-se dins d'alguns dels grups que s'hi estableixen. Amb aquesta finalitat, els titulars de les llicències disposaran d'un termini de sis mesos, comptats des de l'entrada en vigor de l'Ordenança per sol·licitar la classificació que l'Ajuntament acceptarà sempre que la llicència que tinguin atorgada permeti l'equiparació. En absència de sol·licitud expressa, la classificació es farà d'ofici per l'Ajuntament, sempre d'acord amb el contingut de la llicència municipal que tingui atorgada cada establiment.

Tercera.-

Els establiments de la classe C que tinguin fonts acústiques que produeixin nivell sonor superior a 70 dB(A), si tenen denúncies per molèsties derivades de soroll, i sempre que l'excés del nivell esmentat hagi estat comprovat tècnicament, hauran de sol·licitar llicència municipal específica com a establiment de la classe F, que s'atorgarà en funció que es compleixin tots els requisits establerts en aquesta Ordenança, o bé cessar immediatament la utilització de les fonts acústiques fins que hagin adoptat les mesures necessàries per garantir que no es repeteixin els fets. Si el titular opta per sol·licitar una nova llicència com a establiment de classe F, l'Ajuntament podrà no obstant, ordenar, mentre es tramita la nova llicència, el precinte total dels equips musicals i altres fonts acústiques existents en el local.

Quarta.- Els establiments de la classe F que a l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança estiguin en funcionament amb llicència municipal però que incompleixin les condicions acústiques hauran d'instal·lar un limitador del nivell sonor que garanteixi que en cap cas se superin els 70 dB(A) a l'interior del local.

Cinquena.-

1. Els establiments dels tipus B,E i F, que l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança estiguin en funcionament amb llicència municipal sigui quina sigui la data d'atorgament de la primera llicència d'instal·lació o el darrer canvi de titularitat, hauran d'adequar els seus locals en tots els aspectes no estructurals a la nova normativa en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança. El titular de la llicència haurà d'aportar els documents exigits com a màxim tres mesos abans de l'acabament d'aquest termini.

2. A aquests establiments no els serà d'aplicació la restricció horària establerta a l'art. 41.1.a.), excepte que hagin estat sancionats dues vegades en un període d'un any amb sanció ferma per infracció de la normativa de sorolls o d'horaris.

3. Aquests establiments hauran de posar en funcionament el servei de vigilància i les mesures de col·laboració cívica en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor de l'Ordenança.

Sisena.-

1. El canvi de titularitat de les llicències s'haurà de comunicar a l'Ajuntament aportant la documentació prevista a l'art. 32 de l'Ordenança en els casos en què la llicència anterior s'hagués obtingut sense l'esmentada documentació.

2. Si la llicència anterior hagués estat ja atorgada en base a un projecte tècnic, el canvi de titularitat s'haurà de comunicar presentant certificació emesa per facultatiu competent que acrediti que no s'han produït modificacions a l'activitat i que el funcionament i condicions de l'establiment i/o activitat són correctes.

3. Si els canvis de titularitat no es comuniquen d'acord amb el que ha quedat indicat, l'Ajuntament resoldrà la seva no acceptació a efectes administratius, sense perjudici que s'hagin efectivament transmès els drets, i, en conseqüència, quedaran solidàriament subjectes a les responsabilitats administratives el cedent i el adquirent de l'establiment.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.- L'Ajuntament realitzarà en el termini màxim d'un any un cens dels establiments de concurrència pública existents en el terme municipal de Manresa. Aquest cens serà actualitzat periòdicament a través d'un fitxer informatitzat en el que hi figuraran totes les dades referents a les activitats de referència, permisos d'obres i/o activitats, titularitats actuals, situació física i actuacions disciplinàries de què hagin estat objecte.

Segona.- Les disposicions d'aquesta Ordenança s'entendran sempre sense perjudici de les intervencions que corresponguin a d'altres administracions i/o d'altres organismes, especialment pel que fa a la legislació sobre protecció de la seguretat ciutadana.

Tercera.- En els establiments que per les seves característiques puguin representar un perill tant per als seus ocupants com per als habitatges o establiments veïns, l'Ajuntament podrà ordenar mesures o condicions complementàries a les establertes en aquesta Ordenança.

Quarta.- Les disposicions d'aquesta Ordenança s'entendran sempre sense perjudici de les normatives generals de rang superior, tant les vigents en el moment de l'aprovació com les futures que esdevinguin directament aplicables.

DISPOSICIO FINAL

Única.- Aquesta Ordenança entrarà en vigor un cop l'Ajuntament l'hagi aprovada definitivament, s'hagi publicat el seu text complert al Butlletí Oficial de la Província i hagi transcorregut el termini previst a l'art. 65.2 de la Llei reguladora de les bases de règim local.

ORDENANÇA REGULADORA DELS ESTABLIMENTS DE PÚBLICA CONCURRENCIA

CAPITOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1.- Fonamentació i objecte

1.- Aquesta Ordenança es dicta en virtut de les competències pròpies que sobre seguretat en llocs públics i protecció civil, del medi i de la salubritat pública reconeix als municipis l'art. 66.3 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i es fonamenta alhora legalment en la potestat reglamentària específica que sobre els establiments públics atribueix als municipis la Llei del Parlament 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics.

2.- L'Ordenança regula les condicions d'instal·lació i de funcionament dels establiments de pública concurrència que s'enquadren dins del seu àmbit, per tal d'assegurar-ne la qualitat, la seguretat i la comoditat i fer compatibles els drets ciutadans a l'oci i a la tranquil·litat.

Article 2.- Àmbit d'aplicació

1.- Resten sotmesos a les prescripcions d'aquesta Ordenança els establiments de pública concurrència de Vilafranca del Penedès que desenvolupin activitats de restauració, d'ambientació musical i espectacles, de jocs d'atzar, culturals, esportives, d'exhibició, de locals on s'exerceix la prostitució i, en general, totes les incloses en l'àmbit de la Llei 10/1990, de 15 de juny, sempre que el seu aforament no sigui superior a 500 persones.

2.- Els nous establiments de pública concurrència de titularitat privada de cabuda superior a 500 persones, sense perjudici del deure d'obtenir la preceptiva llicència municipal i de l'aplicació supletòria d'aquesta Ordenança, resten subjectes a la tramitació i a l'aprovació d'un pla especial urbanístic que en determini les condicions d'ús i entorn específiques, així com l'ordenació viària, aparcament, seguretat i proximitat a d'altres usos. El pla especial urbanístic ha de contenir com a mínim:

- Estudi de l'entorn amb ubicació dels altres locals de pública concurrència amb especificació d'ús i cabuda.
- Previsió d'aparcament.
- Característiques de la instal·lació a nivell de projecte bàsic, amb justificació del compliment de la normativa aplicable en matèria de seguretat, incendis, repercussió acústica, etc.
- Distribució d'usos dins l'edifici.
- Característiques dels edificis veïns amb expressió dels seus usos, i relació d'habitatges afectats.
- Compliment d'aquesta Ordenança dels establiments de pública concurrència.
- Justificació del compliment de la normativa urbanística aplicable.

3.- Les activitats de pública concurrència que es desenvolupin dins de recintes destinats a una altra activitat principal (mercats, hipermercats, galeries comercials, indústries, hospitals, centres docents, locals socials, etc.) resten excloses d'aquesta Ordenança pel que fa als aspectes estructurals, però se sotmeten a totes les normes sobre seguretat, higiene, protecció del medi ambient i procediments que s'hi contenen.

Article 3.- Classificació dels establiments

1.- Als efectes d'allò que disposa aquesta Ordenança, els establiments objecte del seu àmbit d'aplicació es classifiquen, seguint el catàleg dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics aprovat pel Decret 239/1999, de 31 d'agost, de la manera següent:

Classe A. Establiments o activitats de joc

Classe B. Establiments o activitats de restauració. Inclou les subclasses següents:

B.1. Restaurant

B.2. Bar

B.3. Restaurant bar

Classe C. Establiments o activitats musicals. Inclou les subclasses següents:

C.1. Bar musical

C.2. Discoteca

C.3. Sala de ball

C.4. Sala de festes amb espectacle

C.5. Cafè teatre i cafè concert

Classe D. Establiments culturals, religiosos i associatius

Classe E. Establiments esportius

Classe F. Establiments d'exhibició

Classe G. Locals on s'exerceix la prostitució

2.- Tots els establiments previstos en aquesta Ordenança, sense excepció, han de complir les disposicions vigents en matèria de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques (actualment, Llei del Parlament 20/1991, de 25 de novembre, i Decret 135/1995, de 24 de març). Independentment de l'aforament i de la destinació concreta de l'establiment, s'exigeix en tots els casos el nivell d'accessibilitat denominat "adaptat".

CAPITOL II

LLICENCIA MUNICIPAL

Article 4.- Objecte i caràcter de la llicència

1.- Tots els establiments objecte d'aquesta Ordenança es troben subjectes a l'obtenció prèvia de la llicència municipal específica a què es refereix l'art. 4.1 de la Llei del Parlament 10/1990, de 15 de juny. Aquesta llicència específica té per finalitat assegurar que els locals de pública concurrència reuneixen les condicions tècniques adequades per tal de garantir la seguretat dels seus ocupants i la higiene de les instal·lacions, vetllant alhora per la màxima comoditat del públic, el millor compliment de les finalitats específiques del local i l'evitació de molèsties a tercers i d'efectes negatius per a l'entorn.

2.- La llicència municipal és independent de qualsevol altra autorització administrativa legalment necessària, i té el caràcter de modificable i revocable en funció de canvis en la normativa aplicable o en les condicions objectives, d'acord amb la normativa vigent.

3.- També és necessària l'obtenció de la llicència municipal específica per a la modificació de l'establiment o de l'activitat, ja sigui per transformació, adaptació i reforma, ampliació o reducció, ja sigui per canvi de l'emplaçament.

4.- Les llicències caduquen pel transcurs del període de sis mesos de tancament de l'establiment al públic, llevat de causa justificada degudament comunicada a l'Ajuntament i constatada per aquest. Tanmateix, la declaració de caducitat requereix l'advertiment previ al titular de la llicència pel període de quinze dies, transcorregut el qual sense que es produeixi l'obertura o la reobertura del local s'entén caducada de ple dret la llicència. També caduca la llicència pel transcurs del termini pel qual va ser atorgada, i per la manca d'obertura en un termini màxim de sis mesos des del dia de la notificació de la seva concessió.

Article 5.- Altres llicències municipals

1.- En la sol·licitud de llicència municipal específica s'ha d'acreditar el compliment d'allò que estableix la legislació aplicable en matèria d'activitats (Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, Reglament de desplegament de la Llei aprovat per Decret 136/1999, de 18 de maig, i Ordenança municipal reguladora de la intervenció integral de l'Administració municipal en les activitats i instal·lacions, aprovada pel ple municipal el 27 de juliol de 1999).

2.- La totalitat dels establiments que són objecte de regulació mitjançant aquesta Ordenança i que siguin de nova implantació es troben subjectes, d'acord amb l'Ordenança municipal de 27 de juliol de 1999 esmentada, a la prèvia obtenció de llicència municipal ambiental (tipus B) o de permís municipal ambiental. Tanmateix, aquestes llicències o permisos ambientals, i la llicència municipal específica prevista a la Llei 10/1990, de 15 de juny, s'han de sol·licitar i es tramiten simultàniament, i són objecte d'una resolució definitiva única. També han de sol·licitar llicència o permís els titulars dels establiments preexistents en els supòsits de modificacions que preveu l'article 4.3.

3.- Si la realització d'un espectacle, l'exercici d'una activitat recreativa o la instal·lació d'un establiment subjecte a aquesta Ordenança requereix a la vegada l'atorgament d'una llicència urbanística d'obres, la persona peticionària o promotora ha de sol·licitar també ambdues llicències en una sola instància, presentant la documentació tècnica corresponent, la qual pot ser objecte d'unificació en un sol projecte. En aquest supòsit, també la resolució ha de ser única. No pot atorgar-se la llicència urbanística d'obres sense la prèvia o simultània autorització de l'activitat.

Article 6.- Documentació d'aportació necessària i tramitació

1.- Amb independència d'allò que preveu l'article anterior, la persona interessada ha de presentar la seva sol·licitud de llicència compronent-hi la documentació següent:

- a) Instància per duplicat.
- b) Fotocòpia del DNI, escriptura pública o el document acreditatiu de la personalitat física o jurídica de la persona sol·licitant.
- c) Còpia del títol de propietat, d'arrendament o qualsevol altre que acrediti el dret de possessió del local, i documentació que demostrï de manera completa l'emplaçament i l'adreça correcta de l'esmentat local.
- d) Projecte tècnic, per quadruplicat, signat per la persona interessada i per facultatiu competent (aplicant-se quan correspongui les normes de la Llei d'ordenació de l'edificació sobre les competències dels diferents professionals), visat pel col·legi professional corresponent, el qual projecte ha de contenir com a mínim:

- d.1) MEMÒRIA en la qual hi ha de constar el titular de l'activitat, el domicili social i de l'activitat, les característiques del local o de l'edifici amb exposició de les seves condicions urbanístiques, la situació en relació amb d'altres edificis o locals i habitatges, els accessos i sortides i la classificació decimal.
- d.2) CARACTERÍSTIQUES DE L'ACTIVITAT, amb descripció de l'activitat en si mateixa i de la maquinària i instal·lacions, fonts musicals o acústiques previstes, cabuda del local i referència especial en funció d'aquesta cabuda a la norma bàsica vigent en matèria de protecció d'incendis i al Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives,

personal al servei de l'establiment, relació de màquines recreatives previstes amb indicació del seu nombre i tipus i característiques higiènicosanitàries (ventilació, serveis, etc.).

d.3) DESCRIPCIÓ DE LA INSTAL·LACIÓ ELÈCTRICA.

d.4) REPERCUSSIÓ SOBRE L'ENTORN I MESURES CORRECTORES proposades, inclusivament l'horari previst de funcionament.

d.5) ESTUDI D'IMPACTE ACÚSTIC, el qual s'ha d'ajustar als requisits continguts en l'annex 10 de la Llei del Parlament 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, tenint en compte les previsions de la disposició addicional segona d'aquesta Ordenança.

En qualsevol cas, l'estudi ha de fer constar el nivell sonor en el local emissor en dB (A), l'aïllament acústic brut necessari per a complir els nivells de sorolls permesos, croquis en planta i secció de la posició relativa dels habitatges i locals contigus, especificacions de gruixos i pesos per m² dels materials, detalls a escala 1:5 de les dobles parets o sostres, mesures correctores previstes per a sorolls d'impacte, tals com billars, cadires, etc. Igualment, i si s'escau, cal presentar un estudi de nivells de vibracions, mesures correctores adaptades a les instal·lacions de ventilació o condicionament d'aire i instal·lacions auxiliars. S'ha de justificar el compliment de la norma tècnica NBE-CA/88 o la norma que en el futur la pugui substituir.

L'esmentat estudi d'impacte acústic, amb el seu projecte d'aïllament quan s'escaigui, és preceptiu per a tots els establiments previstos en aquesta Ordenança, sense excepció.

d.6) PROTECCIÓ CONTRA EL FOC, fent constar la càrrega de foc (característiques constructives i dels elements decoratius, estudi de la càrrega de foc, accessos i vies d'evacuació, llums de senyalització i emergència), resistència i estabilitat al foc de l'edificació i mesures de protecció contra incendis.

d.7) PLÀNOLS de situació a escala 1:2000, d'emplaçament a escala 1:500, de planta dels locals a escala 1:50 o 1:100 i de seccions transversal i longitudinal a escala 1:50 o 1:100.

d.8) S'han de justificar a més de manera específica i detallada, amb independència de l'aforament dels locals, els aspectes següents: elements d'evacuació (recorreguts, alçades, rampes, sortides, etc.), nombre i disposició de les sortides, dimensionat de sortides, passadissos i escales, característiques de les portes, passadissos i escales i exigència de passadissos i escales protegits i de vestíbuls previs.

d.9) Justificació expressa del compliment de la normativa vigent en matèria d'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques. Quant a l'accés als locals, l'Ajuntament de Vilafranca exigeix en qualsevol cas el nivell "adaptat", amb supressió de graons.

d.10) Respecte dels locals de classe B, memòria tècnica sanitària que ha de fer una valoració sanitària de l'activitat i del compliment de les normatives sanitàries aplicables.

2.- Mentre el Govern de la Generalitat no faci ús de les facultats reglamentàries previstes en la Llei 10/1990, en especial pel que fa a les condicions tècniques dels locals i dels establiments referents a accessos, il·luminació, ventilació, condicions d'insonorització i aire condicionat i mesures de seguretat i prevenció d'incendis, s'apliquen, endemés d'aquesta Ordenança, les mesures reglamentàries vigents, i especialment el Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives de 27 d'agost de 1.982, i això independentment del compliment de les condicions previstes a la Norma bàsica d'edificació NBE-CPI-96.

Article 7.- Titularitat

1.- Qualsevol canvi de titularitat de l'activitat autoritzada s'ha de comunicar immediatament a l'Ajuntament, de manera que la identitat del titular de la llicència ha de coincidir sempre amb la de la persona física o jurídica que efectivament exploti l'establiment, en el qual s'ha d'exposar de forma visible al públic la llicència.

2.- Igualment, s'ha de comunicar immediatament a l'Ajuntament el canvi de raó social o de domicili a efectes de notificacions.

3.- L'incompliment dels apartats anteriors dóna lloc a responsabilitat administrativa, la qual ha de ser exigida amb caràcter solidari tant al titular de la llicència com a la persona que exploti efectivament l'establiment.

4.- Quan es comunicarà a l'Ajuntament el canvi de titularitat, s'ha d'acompanyar una certificació tècnica lliurada per facultatiu competent sobre el manteniment de les condicions tècniques del local o de l'establiment assenyalades en el número 2 de l'article anterior, si bé referides a la normativa tècnica vigent en la data en què tingui lloc el canvi de titularitat esmentat. També s'ha de justificar la llicència a favor de l'anterior titular i aportar l'autorització de la persona física o jurídica cedent.

5.- El canvi de titular ha de ser degudament verificat i constatat per l'Ajuntament.

6.- Si s'han portat a terme ampliacions o modificacions substancials a l'establiment, cal sol·licitar la corresponent llicència d'acord amb l'article 6.

Article 8.- Inici de l'activitat dels establiments i concepte d'habitatge

1.- No pot començar-se en cap cas l'activitat autoritzada mitjançant llicència mentre l'Ajuntament no hagi efectuat la visita de comprovació acreditativa de que les instal·lacions s'ajusten al projecte aprovat i que les mesures correctores funcionen amb eficàcia, emetent-se l'acta de control favorable.

2.- Per tal d'obtenir l'acta de comprovació el peticionari ha de sol·licitar la visita adient a l'Ajuntament, acompanyant a la sol·licitud una certificació del tècnic director de les obres i instal·lacions en la qual s'especifiqui la conformitat d'aquestes amb la llicència que les empara. Una vegada efectuada la sol·licitud, la visita ha de tenir lloc en el termini màxim de vint dies.

3.- A la certificació del tècnic director s'hi ha de fer constar expressament la comprovació de l'aïllament acústic realitzat i els valors obtinguts.

4.- Són d'aplicació les previsions sobre els sistemes de control i de verificació que preveu l'Ordenança municipal de la intervenció integral de l'Administració municipal en les activitats i instal·lacions.

5.- En relació amb les referències sobre la contigüitat dels establiments amb l'habitatge, contingudes en els articles 12.2, 15.3, 17.3, 24 i 26 d'aquesta Ordenança, s'entén per habitatge aquell que objectivament tingui aquesta condició en el moment de sol·licitar-se la llicència per a la instal·lació de l'establiment, independentment de que es trobi o no ocupat. Per excepció, pot autoritzar-se la contigüitat si el propietari de l'habitatge contigu és la persona física o el titular de part del capital i administrador de la persona jurídica sol·licitant de la llicència per a l'establiment. Tanmateix, en aquest cas si l'habitatge es troba ocupat serà un requisit inexcusable per a concedir l'autorització que el propietari en sigui resident efectiu.

Art 9.- Llicències provisionals, temporals i activitats especials

1.- Es poden atorgar llicències provisionals d'obertura i funcionament per a les activitats regulades en aquesta Ordenança, d'acord amb l'article 5 de la Llei 10/1990, de 15 de juny, quan l'activitat tingui en tràmit la llicència definitiva. Cal tenir en compte:

a) Com a mínim, s'ha d'haver presentat la petició de llicència amb tota la documentació exigible, amb inclusió del projecte tècnic visat, s'ha de justificar l'absència de risc per a persones o béns, mitjançant un certificat emès per tècnic competent i degudament visat, l'ús ha d'estar urbanísticament admès i s'ha de justificar la cobertura de la responsabilitat civil d'acord amb les quanties que preveu l'article 33.2 d).

b) Les llicències provisionals han d'expressar expressament la seva durada, amb un màxim de sis mesos, prorrogables justificament per sis mesos més.

c) Les llicències provisionals han d'indicar, si escau, les condicions especials d'exercici de l'activitat, en matèria de seguretat, previsió d'aparcament i horari de funcionament autoritzat, que no necessàriament han de coincidir amb el règim general establert per al tipus d'activitat de què es tracti.

2.- Es poden atorgar també llicències temporals per a les activitats regulades en aquesta Ordenança, quan es tracti d'una activitat i/o espectacle puntual sense vocació de continuïtat.

Regeixen les prescripcions següents:

a) Cal justificar, mitjançant certificat tècnic visat, l'absència de risc per a persones i béns, sempre que es tracti d'activitats a l'aire lliure o en espais oberts i que no existeixin instal·lacions susceptibles de generar un risc rellevant, així com la cobertura de la responsabilitat civil d'acord amb les quanties que preveu aquesta Ordenança.

b) Cal justificar específicament la seguretat de les instal·lacions, mitjançant un certificat tècnic de seguretat emès per un tècnic competent, tant de les instal·lacions generals (escenari, etc.), com de la instal·lació elèctrica. Es pot exigir una còpia dels plànols del recinte.

c) Cal justificar la disponibilitat de servei tècnic elèctric mentri duri l'acte.

d) La durada de la llicència se ceneix únicament a l'acte, festa o activitat de què es tracti.

e) S'aplica el que preveu la lletra c de l'apartat 1 d'aquest article quant a les llicències provisionals.

f) Si les llicències per a actes o espectacles incorporen servei de bar, s'ha de garantir que la instal·lació de taulells, neveres, etc. no obstrueixi les entrades o sortides ni les zones de pas, que l'explotació del bar s'adeqüi a la normativa aplicable, que l'horari del bar no depassi el de l'acte i que si l'acte té lloc a l'aire lliure o en un espai obert no s'utilitzin gots o recipients de vidre. Quant a les ampolles de vidre, si els responsables del servei de bar n'han de fer servir, s'ha de garantir que no quedin en cap cas a l'abast del públic o dels consumidors.

3.- Les estructures desmuntables, eventuais o portàtils, així com la utilització d'espais oberts o de la via pública per a espectacles o activitats recreatives requereix llicència municipal.

Si el muntatge, funcionament o instal·lació de construccions o estructures comporta dispositius mecànics o electrònics potencialment perillosos, cal aportar prèviament un certificat tècnic sobre les seves condicions de seguretat, així com el certificat d'homologació actualitzat quan procedeixi.

Cal també acreditar prèviament que la persona promotora té concertat un contracte d'assegurança que cobreixi la responsabilitat civil.

CAPITOL III

REGULACIÓ DETALLADA DELS ESTABLIMENTS

Secció Primera

Dels establiments de joc (classe A)

Article 10.- Definició dels establiments de joc i atraccions

Tenen la consideració d'activitats o establiments de joc i atraccions aquells en els quals el públic assistent pot arriscar diners o objectes participant en jocs d'atzar, o utilitzar màquines o aparells recreatius o esportius o altres instal·lacions fixes o mòbils amb la finalitat d'esbarjo.

Als efectes exclusius d'aquesta Ordenança, aquestes activitats es classifiquen d'acord amb l'article 15 del Decret 239/1999, de 31 d'agost (catàleg) en: **jocs d'atzar** (activitat que permet arriscar diners o objectes en funció d'un esdeveniment futur o incert), **jocs recreatius** (màquines o aparells que

permeten gaudir d'un temps de joc a canvi d'un preu), i **jocs esportius** (màquines o aparells esportius o recreatius com billars, tennis de taula, futbolins, etc.).

En relació amb els jocs d'atzar, els recreatius i els esportius, es considera establiment de classe A qualsevol que tingui instal·lades més de tres màquines o aparells dels que s'han esmentat, encara que l'establiment es destini també, o fins i tot principalment, a altres finalitats.

Article 11.- Condicions específiques d'instal·lació

1.- Sens perjudici del que estableix amb caràcter general aquesta Ordenança, els establiments de joc han de sotmetre's a les disposicions normatives que els hi siguin d'aplicació en funció del tipus específic d'activitat que desenvolupen.

2.- En relació amb l'aïllament acústic dels locals, els establiments de joc han de complir les mateixes determinacions que preveu aquesta Ordenança per als establiments o activitats musicals (classe C).

3.- A la zona destinada a accés habitual han de disposar d'una doble porta amb dispositius de tancament automàtic i amb vestíbul intermedi amb una superfície mínima de 4 m² per cada fracció de 50 persones d'aforament.

Article 12.- Condicions d'emplaçament

1.- S'han de complir les condicions d'emplaçament, quan correspongui, que preveu el vigent Reglament de màquines recreatives i d'atzar.

2.- Es prohibeix la instal·lació d'establiments de classe A en els soterranis d'edificis. Igualment, el pis dels locals destinats a joc no pot estar a un nivell inferior a un metre per sota de la rasant oficial de la via pública o del passatge a l'aire lliure corresponent, mesurat a partir del punt mitjà de la façana corresponent a la via pública o passatge a l'aire lliure, ni donar a un sol carrer de menys de set metres d'amplada.

3.- Es prohibeix la nova instal·lació de locals destinats a joc en edificis institucionals, religiosos, sanitaris o sociosanitaris, assistencials o docents, així com a una distància no superior a 20 mts. respecte dels esmentats edificis amb caràcter general, ni a 100 mts. específicament respecte dels edificis docents. Tampoc no es poden instal·lar en contigüitat amb l'habitatge, entenent-se que n'hi ha en el cas dels establiments de classe A quan limitin amb algun habitatge pel sostre, pel paviment o per les parets laterals. No és admissible la instal·lació d'aquests locals a una distància inferior a 100 metres respecte d'altres locals de classe A, si es tracta de zones d'ús residencial.

4.- D'acord amb la normativa sectorial vigent (Decret 28/1997, de 21 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de màquines recreatives i d'atzar), no es poden instal·lar màquines de tipus B (recreatives amb premi) en els bars o bars restaurants de mercats. Tampoc en els bars o bars restaurants de centres o àrees comercials o estacions de transport públic, si el local no es troba aïllat del públic de pas, ni en terrasses o zones d'ocupació de vies públiques. D'altra banda, no es poden instal·lar en cap bar o bar restaurant més de dues màquines tipus A o B, indistintament.

Secció Segona

Dels establiments de restauració (classe B)

Article 13.- Definició dels establiments de restauració

1.- Tenen la consideració d'establiments de restauració aquells àmbits on es desenvolupa l'activitat consistent en oferir menjars i begudes al públic assistent per ser consumits en el mateix establiment. Aquests establiments no poden tenir fonts emissores acústiques (musicals, ambientals, etc.) que en conjunt generin un nivell sonor superior a 68 dB (A).

2.- Els establiments de restauració es classifiquen en tres categories o subclasses, que són les següents:

a) Restaurant (subclasse B.1) – anteriorment B-3.

Aquesta activitat disposa de servei de menjador per tal d'oferir àpats al públic consistents bàsicament en dinars i/o sopars, mitjançant preu, per ser consumits en el mateix local.

b) Bar (subclasse B.2). –anteriorment B-1 o B-2-.

Aquesta activitat disposa de barra i també pot disposar de servei de taula, per proporcionar al públic, mitjançant preu, begudes acompanyades o no de tapes, i entrepans freds o calents. Resta prohibida la instal·lació de maquinària destinada a confeccionar aliments cuinats, sens perjudici dels petits electrodomèstics com microones, fogons menors o similars; en qualsevol cas, si les màquines o instal·lacions produeixen fums o bafos, és obligatori disposar del sistema d'extracció de fums previst a l'article 54 d'aquesta Ordenança. També han de disposar de vitrina, la qual han de ser refrigerada quan els aliments ho requereixin.

c) Restaurant bar (subclasse B.3) –anteriorment B-2 o B-3-.

Aquesta activitat té com a objecte oferir al públic, mitjançant preu, els serveis de restaurant i de bar conjuntament.

3.- Els establiments de classe B han de ser objecte de revisions periòdiques per tal de comprovar la inexistència de canvis en les seves instal·lacions determinants d'una modificació de categoria.

4.- L'activitat de bar s'admet també en concepte d' "establiments de degustació", com a complementària de l'ús comercial en la modalitat de venda al detall, sempre que s'acompleixin les condicions següents:

- Horari de funcionament exclusivament diürn (en aquest cas, de 9 a 21 hores).
- Consum limitat a productes alimentaris i begudes d'una graduació alcohòlica no superior als 18°.
- No instal·lació de cap element o maquinària que comporti procés de cocció d'elements que generi fums i bafos (s'admeten els microones).
- L'espai destinat a degustació ha d'estar separat físicament de l'espai de venda i no pot ocupar més del 50% de la superfície de l'establiment. S'ha de poder accedir a la zona de venda sense passar per la de degustació.
- No instal·lació de màquines recreatives de cap mena, de màquines expenedores de tabac ni d'equips reproductors d'imatge i so.
- El cessament de l'activitat comercial comporta el cessament automàtic de l'ús de bar.
- En aquests casos, l'exercici de l'activitat de bar no queda subjecta a les condicions específiques d'instal·lació i emplaçament dels establiments de restauració previstes en els articles 14 i 15, però sí a les generals d'aquesta Ordenança que siguin aplicables.

Article 14.- Condicions específiques d'instal·lació

1.- Sens perjudici del que estableix l'art. 6.2 d'aquesta Ordenança, tots els establiments de restauració que tinguin un aforament màxim superior a 300 persones, o bé una superfície d'utilització per al públic superior a 500 m², s'han de sotmetre a les condicions d'enllumenat, calefacció, ventilació, mesures contra incendis i d'autoprotecció establertes en el capítol I del títol I del Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives en vigor, o en la reglamentació que el substitueixi.

2.- Tots els establiments de classe B han d'insonoritzar els locals on s'instal·li l'activitat i, a aquests efectes, en el moment de sol·licitar la llicència municipal els peticionaris han de presentar un estudi d'impacte acústic en els termes previstos en l'art. 6.1, apartat d.5), d'aquesta Ordenança.

Malgrat la prohibició de sobrepassar dins d'aquests locals el nivell sonor de 68 dB(A), a efectes del referit estudi justificatiu el nivell sonor previst no es suposa mai inferior a 75 dB(A), i els establiments de classe B resten també subjectes a l'obligació de no superar els nivells d'immissió per sorolls i vibracions màxims admesos a les taules de la disposició addicional segona d'aquesta Ordenança. Quan un establiment ultrapassi, per causa de qualsevol emissor acústic, el nivell de so o de

vibracions màxim admissible, i independentment de les altres mesures que procedeixin, pot exigir-se al seu titular la instal·lació de limitadors de volum automàtics i calibrables, els quals han d'estar homologats i ser susceptibles de precinte.

3.- Pel que fa a les condicions tècniques dels establiments de restauració, s'aplica allò que disposa el capítol V d'aquesta Ordenança.

4.- Quant a l'existència en els locals de màquines o instal·lacions per a les persones usuàries que puguin constituir fonts acústiques addicionals, tals com billars, futbolins, tennis de taula, màquines electròniques i de jocs o d'atzar, etc., únicament es permet l'existència d'un màxim de tres màquines o instal·lacions en total.

Article 15.- Condicions d'emplaçament

1.- Per a la ubicació d'establiments de restauració s'han de respectar, en tot cas, les normatives urbanístiques vigents, i especialment el planejament urbanístic.

2.- Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments de restauració en soterranis d'edificis. No es permet tampoc que el pis dels locals quedi a un nivell inferior a un metre respecte de la rasant oficial de la via pública o del passatge a l'aire lliure corresponent, mesurat a partir del punt mitjà de la façana corresponent a la via pública o passatge a l'aire lliure.

No obstant, en els establiments de classe B pot autoritzar-se l'ús dels soterranis per a la ubicació de serveis i instal·lacions auxiliars com cuines, magatzems, lavabos, etc. no utilitzables pel públic.

3.- Es prohibeix la instal·lació d'establiments de restauració (classe B) en contigüitat amb l'habitatge. S'entén que existeix aquesta contigüitat quan limitin pel sostre, pel paviment o per les parets laterals amb l'habitatge. Tanmateix, els supòsits d'emplaçament en contigüitat amb l'habitatge exclusivament pel sostre poden, excepcionalment, autoritzar-se per als establiments de bar de la subclasse B.2, sempre que el titular accepti, en el moment de sol·licitar la llicència, la limitació dels horaris de tancament i d'obertura dels locals que estableixi la disposició municipal aprovada per l'alcaldia a aquests efectes. Aquesta limitació dels horaris serà substancial i permanent. Quant als establiments de les subclasses B.1 (restaurant) i B.3 (restaurant bar) s'admet la contigüitat amb l'habitatge també exclusivament pel sostre, sempre que es procedeixi abans de l'obertura (preveient-ho expressament en el projecte) a fer un aïllament acústic del local respecte dels habitatges contigus, en els mateixos termes que l'article 18 preveu per als establiments de classe C, amb la variació que en aquest cas el nivell sonor previst no es suposa mai, a efectes de comprovació, inferior als 90 dB(A). En aquests supòsits de locals de les subclasses B.1 i B.3 amb aïllament acústic regeixen els horaris habituals establerts amb caràcter general per a tots els restaurants o restaurants bar de Vilafranca. Igualment, en el cas d'establiments de les subclasses B.1 i B.3, pot admetre's excepcionalment la contigüitat amb l'habitatge per les parets laterals, sempre que l'establiment ocupi totalment edificis singulars (masies, cases completes o casos anàlegs) i sòlids, de manera que es garanteixi que no es generaran molèsties per al veïnat.

Seccio Tercera

Dels establiments o activitats musicals (classe gènérica C)

Article 16.- Definició dels establiments musicals

1.- Tenen la consideració d'establiments musicals (subclasses C.1, C.2, C.3, C.4 i C.5 definides a l'art. 3), aquells àmbits o locals destinats a oferir música, en directe o reproduïda, amb la possibilitat que el públic assistent prengui consumicions, i amb la possibilitat o no de ballar.

Sens perjudici de la seva denominació comercial, es classifiquen en:

a) Bar musical (C.1): aquesta activitat disposa de servei de bar, amb ambientació musical per mitjans mecànics, i no pot tenir pista de ball o espai assimilable.

- b) Discoteca (C.2): aquesta activitat disposa de servei de bar i d'un lloc idoni per ballar, amb una o més pistes, i amb música gravada prèviament i transmesa per mitjans mecànics.
- c) Sala de ball (C.3): aquesta activitat té per objecte oferir al públic un lloc idoni per ballar amb música en directe i complementàriament amb música gravada prèviament i transmesa per mitjans mecànics. La sala de ball ha de disposar d'escenari per a l'orquestra, de pista de ball, de camerinos per als artistes que actuen i de servei de bar.
- d) Sala de festes amb espectacles (C.4): aquesta activitat té com a objecte oferir actuacions musicals o de varietats o música per ballar. La sala de festes ha de disposar d'escenari amb pista de ball o sense, de camerinos per als artistes que actuen i de servei de bar i/o restaurant.
- e) Cafè teatre i cafè concert (C.5): aquestes activitats tenen com a objecte únic oferir en directe actuacions musicals, teatrals o de varietats, sense pista de ball o espai assimilable. Els establiments han de disposar de servei de bar, d'escenari, de camerinos per als artistes actuants i de cadires i taules per al públic espectador.

2.- Tots els establiments de classe C han de sotmetre's a les disposicions del Capítol I del Títol I del Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives en vigor. Quant a les seves condicions tècniques, resten també subjectes a allò que disposa el Capítol V d'aquesta Ordenança.

Article 17.- Condicions d'emplaçament

1.- Per a la ubicació d'establiments musicals s'han de respectar, en tot cas, les normatives urbanístiques i el planejament vigents.

2.- Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments musicals en el soterranis dels edificis. No es permet tampoc que el pis dels locals quedi a un nivell inferior en un metre de la rasant oficial de la via pública o del passatge a l'aire lliure corresponent, mesurat a partir del punt mitjà de la façana corresponent a la via pública o passatge a l'aire lliure.

3.- Es prohibeix la nova instal·lació d'establiments musicals (subclasses C.1, C.2, C.3, C.4 i C.5) en contigüitat amb l'habitatge, així com en edificis institucionals, religiosos, sanitaris o sociosanitaris, assistencials o docents, o en contigüitat amb aquests equipaments; també se'n prohibeix la instal·lació a una distància inferior a 150 metres respecte dels establiments sanitaris o sociosanitaris d'internament, i a 100 metres respecte d'altres establiments de classe C, en aquest darrer cas només si es tracta d'una zona d'ús residencial.

S'entén que existeix contigüitat quan limiten amb l'habitatge o edifici afectat per les parets laterals, pel sostre o pel paviment.

4.- Quant al nombre i l'amplada mínima de les vies públiques o espais oberts a què han de tenir sortida i façana els establiments, s'ha de respectar el contingut de l'article 2 del Reglament general de 27 d'agost de 1982 (R.D. 2816/82), o la normativa que en el futur el substitueixi.

Juntament amb la petició de llicència corresponent als establiments de les subclasses C.1, C.2, C.3, C.4 i C.5, s'ha de presentar un estudi de càlcul de les necessitats d'aparcament de vehicles que el local tindrà d'acord amb el seu aforament, amb indicació de la localització d'aquests espais d'aparcament. La manca de justificació de l'existència de places d'aparcament disponibles i suficients a la zona constitueix una causa de denegació de la llicència. Pot condicionar-se la llicència al requisit que la disponibilitat efectiva de places d'aparcament suficients resti garantida plenament i documentalment.

5.- Pel que fa a les discoteques (subclasse C.2), es prohibeix la seva instal·lació en el que ordinàriament s'entén per nucli urbà del municipi, admetent-se el seu emplaçament únicament en el sòl urbà industrial (claus 14.1 i 14.2 del Pla d'ordenació urbanística municipal vigent) sempre que el planejament urbanístic no ho prohibeixi.

6.- Als efectes exclusius del que preveu aquesta Ordenança, s'entén també per discoteca (subclasse C.2) qualsevol establiment de la subclasse "C.1" amb un aforament màxim superior a les dues-centes persones (200 persones).

Article 18.- Aïllament acústic

1.- Tots els establiments de classe C han d'insonoritzar el local on s'instal·li l'activitat i, a aquests efectes, en el moment de sol·licitar la llicència municipal, el peticionari ha de presentar l'estudi d'impacte acústic en els termes previstos a l'art. 6.1, apartat d.5), d'aquesta Ordenança. En aquest sentit, el nivell sonor previst per a la instal·lació no es suposa mai, a efectes de comprovació, inferior als 100 dB(A), i no es poden ultrapassar en cap moment els nivells sonors i de vibracions màxims admesos en les taules de la disposició addicional segona d'aquesta Ordenança.

2.- L'estudi es farà globalment per al nivell ponderat a l'escala A, i específicament en les freqüències de 63 Hz. a 4 kHz.

3.- Tots els establiments de classe C han de disposar de doble porta d'accés, formant un vestíbul, convenientment insonoritzades, les quals restaran tancades de forma permanent. També han de tenir permanentment les finestres o altres sortides tancades, i disposar d'aire condicionat.

4.- Poden ser aplicades als establiments de classe C les mesures sobre instal·lació de limitadors de volum i fonts acústiques addicionals previstes per als establiments de classe B en els apartats 2 i 4 de l'art. 14 d'aquesta Ordenança.

Secció Quarta

Dels establiments culturals, religiosos i associatius (classe D)

Article 19.- Definició i normativa aplicable

1.- Tenen la consideració d'establiments culturals, religiosos i/o associatius els àmbits destinats exclusivament a sales d'art, exposicions, conferències, congressos i similars, els locals socials destinats a reunió i/o trobada d'associacions o entitats legalment constituïdes, i les esglésies, centres parroquials i sales de culte religiós en general.

2.- Aquests establiments se subjecten a la normativa sectorial aplicable, i principalment al Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives.

Secció cinquena

Dels establiments esportius (classe E)

Art. 20. - Definició

1.- Tenen la consideració d'establiments esportius aquells àmbits destinats a la pràctica i exhibició d'activitats esportives.

2.- Els establiments esportius s'ordenen en els grups següents:

- a) Establiments esportius en espais descoberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport.
- b) Establiments esportius en espais coberts, destinats exclusivament a la pràctica de l'esport.
- c) Establiments esportius en espais descoberts que compatibilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició.
- d) Establiments esportius en espais coberts que compatibilitzen la pràctica de l'esport amb la seva exhibició.

Art 21.- Condicions d'instal·lació

1.- Els establiments esportius queden sotmesos a les disposicions del Capítol Segon del Títol I del Reglament general de policia d'espectacles i d'activitats recreatives, i a les normatives sectorials corresponents.

2.- Els establiments esportius en espais coberts, i altres establiments assimilats com gimnasos, salons d'aprenentatge de ball, sales de bitlles, danseries i similars, resten subjectes a les condicions previstes per als establiments de classe C quant a emplaçament, aïllament acústic i nivell sonor i de vibracions admès.

3.- Els establiments esportius en espais coberts i els gimnasos han de disposar de vestidors per als usuaris. Aquests vestidors han de disposar d'un nombre suficient de dutxes, lavabos i vàters, dels quals, com a mínim un, estarà adaptat a usuaris amb discapacitats físiques. La dimensió d'aquests serveis s'adequarà a l'aforament màxim autoritzat. Els lavabos han de disposar d'aigua corrent, paper higiènic, eixugamans d'un sol ús i dosificadors de sabó; les dutxes disposaran d'aigua calenta i freda.

4.- Els titulars de les instal·lacions a què fa referència el punt 3 han d'establir i aplicar sistemes d'autocontrol per a la neteja i desinfecció dels locals.

Secció Sisena

Establiments d'exhibició (classe F)

Art. 22. - Definició i classificació

1.- Tenen la consideració d'establiments d'exhibició aquells àmbits on es desenvolupen activitats públiques d'exhibició a les quals el públic assisteix ocupant una localitat ordenada en fileres o passadissos.

2.- Els establiments d'exhibició s'ordenen en els següents tipus:

a) Establiments d'exhibició en espais descoberts, tals com cinemes, teatres o concerts a l'aire lliure.

b) Establiments d'exhibició en espais coberts, com cinemes, teatres, sales de concert, circs, varietats, sales de video-imatge i similars.

Art. 23. - Condicions d'instal·lació

Els establiments d'exhibició en espais descoberts i coberts se sotmeten a les disposicions del Capítol Segon i del Capítol I, respectivament, ambdós del Títol I del Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives.

Art. 24. - Condicions específiques d'emplaçament

Independentment de les previsions del planejament urbanístic, queda prohibida la nova instal·lació d'establiments d'exhibició en contigüitat amb l'habitatge.

Secció Setena

Dels establiments on s'exerceix la prostitució (classe G)

Art. 25. - Definició

1.- Aquesta Secció s'aplica als locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució, i als reservats annexos on es desenvolupa la prestació de serveis de naturalesa sexual. Es considera prestació de serveis de naturalesa sexual l'activitat exercida de manera lliure i independent pel prestador o la prestadora del servei amb altres persones, a canvi d'una contraprestació econòmica i

sota la seva responsabilitat, sense que hi hagi cap vincle de subordinació pel que respecta a l'elecció de l'activitat, duta a terme en reservats annexos a les dependències principals de determinats locals de concurrència pública.

2.- Concretament, s'aplica aquesta Secció als locals de pública concurrència com bars amb ambientació musical i locals que ofereixen actuacions i espectacles eròtics, quan disposin de reservats annexos a la dependència principal on es prestin serveis de naturalesa sexual. No hi resten sotmesos els habitatges i vivendes particulars on es prestin serveis de naturalesa sexual i que no tenen la consideració de locals de pública concurrència. Si en el local es realitzen altres activitats a més de la prostitució s'han de complir els requisits corresponents a cadascuna d'elles.

3.- És d'aplicació a aquests locals el Decret 217/2002, d'1 d'agost, pel qual es regulen els locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució.

4.- No es pot exercir la prostitució en cap local de pública concurrència si no disposa de llicència específica per aquesta finalitat.

5.- Malgrat que la concertació dels serveis pot fer-se a la dependència principal del local, la seva prestació només pot tenir lloc en els indrets habilitats per aquesta finalitat, en els reservats annexos al local.

Art. 26. - Condicions d'emplaçament

1.- La distància mínima entre dos establiments previstos en aquesta Secció ha de ser de 150 metres. Es prohibeix la seva instal·lació en contigüitat amb l'habitatge, i a menys de 250 metres de centres docents i locals de lleure destinats a menors d'edat, i de 150 metres respecte a hospitals, clíniques, residències assistides, tanatoris i sales de vetlla, locals destinats al culte i edificis institucionals i seus judicials.

2.- L'accés als locals s'ha de fer per la via pública, i l'accés als reservats annexos s'ha d'efectuar des de l'interior del local principal.

3.- No es permet, a l'exterior d'aquests locals, fer actuacions tendents a la captació de persones. Tampoc s'admeten els reclams publicitaris lluminosos o similars explícits.

4.- Es prohibeix l'accés a aquests locals dels menors d'edat; aquesta prohibició s'ha de fixar en un rètol indicatiu als seus accessos i visible des de l'exterior. El rètol tindrà un format mínim de 15 cm. d'alçada i de 25 cm. d'amplada i les lletres de la inscripció seran de caixa alta, com a mínim de 48 punts.

Art. 27. - Característiques dels locals

1.- Els locals han de disposar d'una àrea separada i independent destinada a vestidors i serveis de les persones que exerceixen la prostitució, amb armaris, dutxes amb aigua freda i calenta, lavabo i wàter.

2.- Els annexos dels locals no es poden destinar a usos altres que els autoritzats. Els reservats destinats a serveis de naturalesa sexual han de complir els requisits de seguretat establerts.

3.- La construcció que conforma els locals i/o reservats ha de poder suportar unes sobrecàrregues d'ús de 200 kg. per m², estar protegida de les humitats dels terrenys, ser estanca a les aigües pluvials, estar aïllada tèrmicament i acústicament, ser accessible als serveis de bombers i estar protegida contra incendis.

4.- Quant als annexos, han de tenir una superfície mínima de 9 m² (inclosa la zona destinada a bany), una alçada mínima de 2,5 metres i els paraments i l'equipament i mobiliari han de ser de neteja i desinfecció fàcil. Cada annex ha de contenir un espai destinat a bany de superfície mínima 3 m², amb parets enrajolades fins al sostre, i dotat de lavabo, inodor, dutxa, bidet, aigua freda i calenta i contenidor per a residus profilàctics; tant l'habitació com el bany han de tenir ventilació natural o forçada.

5.- Els reservats han de ser netejats i desinfectats adequadament després de cada utilització, la qual cosa s'ha de fer constar en un full visible a l'entrada de la unitat. Cal disposar d'un servei de canvi de roba, tant del llit com del lavabo, i s'ha de garantir la seva neteja i desinfecció.

Art. 28.- Altres condicions aplicables

1.- Els locals regulats en aquesta Secció han de disposar com a mínim d'un vigilant de seguretat durant tot l'horari de funcionament. A partir de 50 persones d'aforament, han de disposar d'un vigilant més i, en endavant, un o més per cada fracció de 50 persones.

2.- Les persones que presten serveis de naturalesa sexual han d'estar subjectes a les mesures de control sanitari i assistencial que s'estableixin, i les persones titulars dels locals són directament responsables de complir aquest requisit.

3.- S'ha de garantir a totes les persones usuàries dels locals l'accés a preservatius homologats i amb data de seguretat vigent. S'ha de fixar en el local, de forma clarament visible, un rètol advertint que l'ús del preservatiu és la mesura més eficaç per prevenir les malalties de transmissió sexual, inclosa la sida.

4.- La persona titular del local ha de concertar un contracte d'assegurances que cobreixi el risc de responsabilitat per danys a tercers sense establir cap sublímit, per les quantitats mínimes següents: aforament fins a 50 persones, 300.507 €, de 50 a 100 persones, 601.013 €, i de més de 100 persones, 901.619 euros.

5.- L'horari d'obertura serà a partir de les 17 hores, i el de tancament serà fins les 4 hores; La nit dels divendres, dissabtes i vigílies de festius l'hora de tancament es pot perllongar una hora més.

6.- S'apliquen als locals de classe G les normes previstes en aquesta Secció. En allò que no s'hi preveu específicament, s'han d'aplicar les previsions d'aquesta Ordenança respecte dels locals de classe C, especialment quant a emplaçament, condicions d'instal·lació, aïllament acústic, etc.

CAPITOL IV

DISPOSICIONS ESPECÍFIQUES

Article 29.- Manteniment de les condicions d'instal·lació

1.- Tots els establiments han de mantenir les seves instal·lacions, d'acord amb la llicència concedida, amb les prescripcions d'aquesta Ordenança i amb les mesures correctores que l'Ajuntament estableixi.

2.- Els establiments han d'estar, en tot moment, en possessió dels certificats de revisió de les seves instal·lacions tècniques (elèctriques, de gas, calefacció, condicionament d'aire, frigorífiques, de protecció, prevenció i extinció d'incendis i altres exigibles), els quals han de ser exhibits a petició del personal municipal corresponent.

Article 30.- Activitats múltiples, accés des de l'habitatge i normes comunes

1.- Quan un establiment desenvolupi activitats englobades en tipus diferents segons la classificació establerta en l'art. 3 d'aquesta Ordenança, li són d'aplicació les condicions i les limitacions de la que suposi una major perillositat i molèstia, i en qualsevol cas les més restrictives.

2.- Cap de les activitats incloses en l'àmbit d'aquesta Ordenança no pot tenir accés des d'espais comuns o privats vinculats a l'ús d'habitatges. S'entén per aquests espais, fonamentalment, els vestíbuls tancats que permeten l'accés a habitatges, i no en canvi els passatges o espais a l'aire lliure que resultin utilitzables durant l'horari de funcionament de l'activitat, encara que siguin de titularitat privada.

3.- Quan siguin exigibles als locals més d'una sortida, pot admetre's que una d'elles no doni a una via pública, sinó a un passatge o espai a l'aire lliure encara que sigui de titularitat privada, sempre que se'n pugui fer ús efectivament.

4.- En relació amb les referències que aquesta Ordenança fa a la prohibició de contigüitat amb els habitatges o altres immobles per les parets laterals, s'ha d'entendre que existeix aquesta contigüitat si entre la paret de l'establiment i la corresponent a la de l'habitatge o immoble no existeix una distància mínima de tres metres.

5.- La distància entre els recintes o edificis objecte de protecció per aquesta Ordenança i els establiments, així com la distància entre establiments, s'ha de calcular entre els punts més pròxims dels quals s'hagi de comptar i del local que es pretengui instal·lar, sobre la projecció horitzontal de l'itinerari que es pot fer a peu.

6. D'acord amb l'article 32 de la Llei 1/1998, de política lingüística, tots els establiments subjectes a aquesta Ordenança han de poder atendre la seva clientela en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya. Igualment, la senyalització, els rètols i els cartells informatius de caràcter general han d'estar redactats, almenys, en català, amb l'excepció de les marques, els noms comercials i els rètols emparats per la legislació de propietat industrial.

7. No es permet, en cap dels establiments regulats per aquesta Ordenança, la venda o el subministrament de begudes, menjars o productes en general a l'exterior del local. Es prohibeix especialment fer la venda a través d'una finestra o d'un taulell situat arran de façana. El taulell s'ha de situar almenys a 1,50 metres de l'entrada, per tal de permetre l'accés normal dels clients.

Article 31.- Aforaments

1.- Es considera aforament dels establiments el que resulti de l'aplicació de les fórmules previstes en el Reial decret 2177/1996, de 4 d'octubre, pel qual s'aprova la Norma Bàsica de l'Edificació "NBE-CPI/96" (BOE 29-10-96), o en la norma substitutiva que pugui aprovar-se.

2.- L'aforament de tots els establiments ha de constar indicat en un rètol perfectament visible per part del públic i l'autoritat governativa.

Article 32.- Vigilància dels establiments

1.- D'acord amb allò que disposa el Decret 205/2001, de 24 de juliol (DOGC 1-8-01), en tots els establiments de classe C, i durant la totalitat de l'horari de funcionament, és obligatori tenir un vigilant de seguretat a partir de 150 persones d'aforament, dos a partir de 450, tres a partir de 750, quatre a partir de 1.000 i, en endavant, un més per cada fracció de 1.000 persones. Les funcions dels vigilants de seguretat són les establertes en la Llei 23/1992, de 30 de juliol; i en el Reglament de seguretat privada, i no poden ser assumides pel personal que desenvolupa les funcions pròpies de l'activitat de l'establiment.

2.- L'obligació de comptar amb el servei de vigilància que regula l'apartat anterior és també aplicable a aquells establiments de pública concurrència que, independentment de la seva classe i aforament, en el decurs d'un període de 18 mesos hagin estat sancionats administrativament en tres o més ocasions per causa de produir nivells sonors excessius o molèsties (inclús ocasionades pel públic en sortir del local) o bé per incomplir els horaris vigents d'obertura o de tancament, sempre que les sancions siguin definitives en via administrativa.

3.- Tots els establiments de classe C que tanquin al públic a partir de les 0,30 hores de la matinada i que, atès el seu aforament, no hagin de tenir el servei de vigilància que preveu l'apartat 1 d'aquest article, han de disposar durant tot el seu horari d'obertura d'almenys una persona que vetlli per l'ordre dins del local, controli les entrades i les sortides de la clientela, adverteixi aquesta del deure de complir amb els seus deures cívics i avisi les forces i cossos de seguretat en cas d'alteració de l'ordre o de la tranquil·litat del públic assistent o del veïnat. Aquesta persona no ha de tenir necessàriament la condició de vigilant de seguretat d'acord amb la Llei 23/1992, de 30 de juliol.

4.- La responsabilitat administrativa que s'esdevingui per alteracions de l'ordre públic produïdes per persones que entrin o surtin de l'establiment recau sobre el titular de la llicència municipal i, solidàriament, sobre qui realment exploti l'establiment, sempre que no s'hagin adoptat en cada cas les mesures de col.laboració cívica assenyalades a l'article següent, i les establertes en la normativa vigent en general.

Article 33.- Mesures de col.laboració per part dels titulars

1.- Els titulars de l'activitat i/o, en el seu cas, el personal encarregat de la vigilància de l'establiment, han d'advertir al públic respecte dels possibles incompliments del seus deures cívics. Si els advertiments no fossin atesos, avisaran immediatament la Policia Local o d'altres cossos de seguretat per a la correcció de les alteracions de l'ordre. En qualsevol cas, i sens perjudici dels esmentats deures d'advertiment i d'avís, correspon a la Policia vetllar pel manteniment de l'ordre a la via pública.

2.- Els titulars de l'activitat estan obligats a l'adopció de les mesures següents:

- a) Facilitar a l'autoritat local o als seus agents les dades d'identificació, així com les altes i baixes del personal de vigilància previst en els tres apartats de l'article 32, el qual pot rebre instruccions de l'alcaldia o regidoria delegada o de l'autoritat competent o de la Policia Local per a un millor compliment de les seves funcions.
- b) Exhibir a petició del personal municipal corresponent el certificat de revisió de les seves instal·lacions tècniques.
- c) Permetre en tot moment les inspeccions i comprovacions que hagi de portar a terme la Policia Local o els Serveis Tècnics Municipals, encara que el local es trobi obert al públic.
- d) Disposar d'una pòlissa d'assegurances que cobreixi el risc de la responsabilitat civil. Mentre els capitals que cal assegurar no siguin determinats reglamentàriament per la Generalitat, s'ha d'estar a l'escala següent:

- Activitats o locals d'aforament màxim fins a 50 persones, 60.100 €.
- De 51 a 100 persones, 240.000 €.
- De 101 a 200 persones, 600.000 €.
- Per cada 100 persones més o fracció, 150.000 €.

L'assegurança no exclou en cap cas la responsabilitat administrativa, civil o penal que es pugui derivar de l'incompliment de les mesures de seguretat vigents.

- e) Complir la normativa vigent reguladora del dret d'admissió als establiments públics (actualment Decret 200/1999, de 27 de juliol). En qualsevol cas, el dret d'admissió s'ha d'exercir sobre la base de determinades condicions objectives, públiques (s'ha d'instal·lar un rètol en la forma reglamentàriament prevista) i conegudes, les quals s'han d'aplicar de manera igual per a tothom i en cap cas no poden ser discriminatòries.
- f) D'acord amb la Llei 1/2002, d'11 de març, no es pot vendre ni subministrar cap mena de beguda alcohòlica, en els establiments regulats per aquesta Ordenança, a les persones menors de divuit anys. Aquesta prohibició s'ha de senyalitzar en un lloc perfectament visible.
- g) No subministrar begudes per al seu consum fora dels límits de l'establiment o de les taules i cadires que l'establiment pugui tenir a la via pública amb autorització municipal.

Article 34.- Mesures de col.laboració per part de les persones usuàries

1.- Correspon a les persones usuàries o clients dels establiments de pública concurrència el compliment, entre d'altres, de les següents obligacions:

- a) Seguir les recomanacions assenyalades pel titular de l'activitat o pel personal encarregat de la vigilància.

- b) Adoptar en tot moment un comportament correcte, i evitar conductes que puguin representar perill, molèstia o incomoditat per als altres clients.
 - c) Utilitzar adequadament els serveis i les instal·lacions.
 - d) No accedir als establiments portant armes de qualsevol mena.
 - e) Es prohibeix romandre a les sortides dels establiments cridant, parlant en veu alta o accionant aparells de ràdio o musicals.
 - f) Es prohibeix utilitzar els vehicles davant els accessos al local o a les seves rodalies, amb violència o agressivitat, així com romandre-hi estacionat amb les finestres abaixades i l'equip de música engegat amb un alt nivell sonor.
 - g) Es prohibeix envair la propietat aliena situada als voltants dels establiments, com ara portals, balcons, parets, etc., així com dificultar el pas dels vianants per les voreres.
- 2.- Pel que fa a les mesures previstes en els apartats e), f) i g) anteriors, vetllar pel seu compliment correspon també a la Policia Local i als altres cossos i forces de seguretat competents.

Article 35.- Mesures cautelars

- 1.- L'alcalde o el regidor/a amb delegació ha d'ordenar, mitjançant resolució i prèvia audiència de l'interessat, el tancament dels locals o establiments que no disposin de llicència municipal específica o de les autoritzacions previstes en aquesta Ordenança, o bé la suspensió del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes observats o s'acompleixin els requisits legals o reglamentaris exigits, sense que aquestes mesures tinguin el caràcter de sanció.
- 2.- En qualsevol cas, s'ha de mantenir el tancament mentre no s'hagin corregit les deficiències observades.
- 3.- En supòsits excepcionals d'existència de perill per a la seguretat de les persones, no és preceptiu el requisit de l'audiència prèvia a l'interessat.
- 4.- Sempre que resti garantida la seguretat de les persones, l'alcalde pot ordenar la substitució de la mesura de tancament de l'establiment pel precinte de part de les seves instal·lacions.

Article 36.- Horaris

- 1.- Els horaris d'obertura i de tancament dels establiments de pública concurrència són els fixats amb caràcter general per la Generalitat de Catalunya.
- 2.- Tanmateix, i d'acord amb l'art. 17.2 de la Llei 10/1990, de 15 de juny, l'alcaldia pot dictar resolucions establint ampliacions o reduccions dels horaris generals atenent les peculiaritats de cada zona, les condicions d'insonorització dels locals, la concentració de locals en una zona determinada, i d'altres circumstàncies rellevants. Particularment, les resolucions de l'alcaldia poden preveure reduccions d'horaris per als supòsits de contigüitat amb l'habitatge previstos a l'art. 15.3 d'aquesta Ordenança, les quals reduccions no tenen caràcter de sanció i poden incorporar-se com a condició de la llicència municipal. Igualment, poden preveure's reduccions d'horaris per a supòsits objectius de producció de molèsties per sorolls excessius al veïnat, i per manca dels requisits exigibles sobre aïllament acústic, sens perjudici de les responsabilitats que es puguin derivar d'aquests fets.
- 3.- Tots els locals de les classes A, B, C, F i G han de tenir instal·lats rètols a l'exterior que indiquin els horaris d'obertura i tancament.

CAPÍTOL V

CONDICIONS TEQUQUES DELS ESTABLIMENTS DE CLASSE A, B, C I G

Secció Primera

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 37.- Aplicabilitat

- 1.- Aquest capítol regula les condicions tècniques que han de reunir els establiments de les classes A,B,C i G, amb una cabuda o aforament no superior a 300 persones, i sens perjudici de l'aplicació d'altres normes de caràcter supramunicipal que puguin afectar-los.
- 2.- Els establiments de cabuda superior a 300 persones es regeixen pel Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives i per les normes complementàries, sens perjudici de l'aplicació de les normes contingudes en aquesta normativa municipal, en virtut de l'article 1.4 del Reglament general esmentat.
- 3.- Quant a la resta de locals d'aquesta Ordenança (classes D, E i F) s'aplica la norma sectorial específica procedent, i endemés supletòriament les normes d'aquest Capítol.

Secció Segona

Tipologia

Article 38.- Classificació per cabuda

- 1.- Els establiments de l'article anterior es classifiquen, atenent la seva cabuda, en les següents categories:
 - a) Cabuda no superior a 50 persones.
 - b) Cabuda entre 51 i 100 persones.
 - c) Cabuda entre 101 i 300 persones.
- 2.- La cabuda coincideix amb l'aforament del local, calculat segons allò que estableix l'article 31.

Secció Tercera

Condicions dels locals on s'instal·lin

Article 39.- Ventilació

Quan una part de la finca es destini a altres usos, la ventilació s'ha de fer de forma que s'asseguri la manca d'emanació d'olors i de fums a través dels patis de llum i patis de ventilació comunitaris. Amb aquesta finalitat, els fums han d'expulsar-se per la part alta de l'edifici mitjançant xemeneia.

Article 40.- Zones de magatzem

- 1.- Els locals amb menys de 75 m2. de superfície útil han de tenir un àrea destinada a magatzem de 3 m2. de superfície mínima.
- 2.- Els locals amb menys de 150 m2. de superfície útil han de tenir un àrea mínima destinada a magatzem de 6 m2. de superfície mínima.
- 3.- Els locals amb més de 150 m2. de superfície útil han de tenir un àrea mínima destinada a magatzem, del 5% de la seva superfície total.
- 4.- Aquestes superfícies destinades a magatzem s'han de duplicar en relació amb les establertes en els apartats anterior, en els establiments de les subclasses B1 i B3.

Article 41.- Pis, rasants i patis interiors

1.- El pis del local no pot quedar a un nivell inferior a 1 mt. com a màxim de la rasant oficial de la via pública o de la rasant del passatge o espai a l'aire lliure, mesurat a partir del punt mitjà de la façana corresponent a la via principal o passatge o espai.

2.- El punt mitjà de la planta del local no pot estar més alt de 4m., comptats des del punt mitjà de la rasant de la façana principal. Els establiments o locals que es projectin a una alçada superior poden ser objecte de mesures de seguretat complementàries a les establertes en aquesta Ordenança.

3.- Els patis interiors d'illa, de llums i/o ventilació només es poden destinar a jardí o terrassa de la pròpia activitat, amb autorització municipal expressa, quan no tinguin cap comunicació directa amb usos residencials ni puguin ocasionar molèsties al veïnat. Aquestes autoritzacions s'han de renovar anualment, i es poden denegar si s'han produït queixes per molèsties que hagin estat comprovades.

Article 42.- Alçada mínima

L'alçada mínima dels establiments no pot ser inferior a 2,80 m., mesurats des del terra del local fins al sostre. Si hi ha elements escalonats o decoratius en algun punt de la sala, es pot admetre una alçada no inferior a 2,50 m., sempre que no sigui en zones de pas o en vies d'evacuació.

Secció Quarta

Condicions generals d'accessibilitat

Article 43.- Sortides, portes i accessibilitat

1.- Les sortides dels locals s'han de situar de manera que, des de qualsevol punt del local (excepte zones no ocupables com magatzems o trasters), no hi hagi més de 25 metres fins a una sortida a l'exterior o fins a una via d'evacuació protegida.

2.- Les portes de sortida dels locals s'han d'obrir en la direcció de la sortida. El nombre de sortides, així com la seva amplada mínima, són, atenent la classificació de l'art. 38

	Classe B		Altres classes
	Sortides	Amplada	Sortides Amplada
- Local categoria a:1	0,80 mts.	1	1,20mts.
- Local categoria b:1	1,20 mts.	2	1,20mts. 0,80mts.
- Local categoria c:			
aforament 200 persones			
	2	1,20 mts.	2 1,20mts
		0,80 mts.	1,20mts.
aforament entre			
201a300 person	2	1,20 mts.	2 1,80mts.
		1,20 mts.	1,80mts.

3.- Les sortides, i els elements per a l'evacuació, s'han de disposar tal com indica la norma NBE/CPI-96, o les normes que en el futur la modifiquin o substitueixin.

4.- Per a l'accés als locals pot estar oberta només una de les portes, i l'altra, si està tancada, ha d'estar equipada amb tanca antipànic o sistema similar i de fàcil obertura.

5.- Les portes de sortida a la via pública no poden envair la vorera en obrir-se, amb l'excepció de les sortides d'emergència.

6.- A l'exterior de les portes de sortida d'emergència, quan calgui, s'ha de senyalitzar convenientment la prohibició d'estacionament de vehicles.

7.- No s'admet la col·locació de cortines o d'elements de decoració flotants a les sortides dels locals i a les vies d'evacuació.

8.- S'ha de respectar en tot cas allò que disposa la normativa vigent sobre la promoció de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques. En tots els establiments regulats en aquesta Ordenança s'exigeix però, en tot cas, el nivell de local "adaptat", és a dir, el màxim que estableix la normativa vigent.

Article 44.- Escales i desnivells

1.- Les escales d'accés als locals situats a diferent nivell del carrer han de reunir les condicions següents:

- Cada tram ha de tenir un màxim de 18 graons i un mínim de 3.
- Cada graó té entre 13 i 18,5 cm. d'alçada i un mínim de 28 cm. de petjada, i es calculen segons la fórmula:

$$2h + P = 63 \text{ cm.}, \text{ on: } h = \text{alçada del graó. } P = \text{petjada.}$$

2.- No s'admeten les escales corbes, excepte les que tinguin més de 28 cm. de petjada, mesurades a 50 cm. de l'extrem interior. La petjada no pot sobrepassar els 42 cm. en el costat més ample.

3.- Els desnivells dels locals amb menys de 3 graons han de ser salvats amb rampes de pendent no superior al 10%.

Article 45.- Prohibició d'obstacles

A les escales, o prop de les sortides del públic, no es poden posar miralls que puguin dificultar la sortida normal. Tampoc no es poden posar mobles o accessoris que destorbin la lliure circulació de les persones.

Article 46.- Passadissos

A l'interior dels locals, i entre les taules o seients, s'han de disposar passadissos de les següents amplades:

- 1,20 mts. per als passadissos principals.
- 0,80 mts. per als passadissos secundaris.

Els passadissos que donin a una sortida han de tenir una amplada mínima igual a la de la sortida.

Secció Cinquena

Dels serveis generals i les instal·lacions

A) Ventilació i calefacció

Article 47.- Ventilació

1.- Tots els locals han de tenir la suficient ventilació, ja sigui natural o per mitjans mecànics.

2.- Si la ventilació és natural s'ha de preveure un volum mínim del local de 4 m³. per ocupant.

3.- Si la ventilació és per mitjans mecànics s'ha de preveure un mínim de 6 renovacions/hora de l'aire del local.

4.- A la cuina o als espais d'elaboració de menjars hi ha d'haver ventilació específica per a punts emissors de calor o humitats.

Article 48.- Calefacció

1.- Per a la calefacció dels locals destinats a cafè, bar o similars, es poden fer servir qualssevol dels sistemes convencionals o coneguts.

2.- Les instal·lacions de calefacció han de complir amb el vigent Reglament d'instal·lacions tèrmiques en edificis (R.I.T.E.), o amb el que en el seu dia el substitueixi o complementi.

B) Serveis higiènics

Article 49.- Condicions dels serveis higiènics

1.- Tots els establiments han de tenir lavabos, vàters i urinaris, separats per ambdós sexes, i en la següent proporció:

- locals amb aforament fins 50 persones: 1 vàter i 1 lavabo per a homes i 1 vàter i 1 lavabo per a dones;
- locals amb aforament de 51 a 100 persones: 1 urinari, 1 vàter i 1 lavabo per a homes, 2 vàters i 1 lavabo per a dones.
- locals amb aforament de 101 a 300 persones: 2 urinaris, 1 vàter i 2 lavabos per a homes, 3 vàters i 2 lavabos per a dones.
- locals amb aforament superior a 300 persones i tots els de subclasse C.2, C.3 i C.4: s'ha d'estar a allò que disposa el Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives.

2.- Els serveis higiènics no poden estar comunicats directament amb el local, sinó que ha d'existir un vestíbul amb portes que separi el local dels serveis, i en el qual no s'hi poden instal·lar lavabos i urinaris, excepte en els locals de la categoria a), en què es permet la instal·lació exclusivament del lavabo en l'esmentat vestíbul.

3.- Han d'estar ventilats directament a l'exterior, ja sigui per ventilació natural o per mitjans mecànics.

4.- Han de disposar de tots els estris i elements indicats per la legislació: aigua corrent, dosificador de sabó, eixugador d'un sol ús, cubell higiènic, paper higiènic, penjador, etc.

5.- Els urinaris han de disposar de descàrrega automàtica d'aigua.

6.- S'ha de donar compliment a allò que disposa la normativa vigent sobre l'existència de cambra higiènica adaptada per a persones amb mobilitat reduïda o amb limitacions.

7.- Airejadors per a aixetes: s'han d'instal·lar mecanismes economitzadors d'aigua o similars i/o mecanismes reductors de cabal, de manera que per a una pressió de 2,5 kg/cm² tinguin un cabal màxim de 8 litres/minut. Les aixetes han de disposar de temporitzadors o altres mecanismes de tancament automàtic que dosifiquin el consum d'aigua, limitant les descàrregues a 1 litre d'aigua.

8.- Cisternes dels vàters: han de tenir un volum de descàrrega màxima de 6 litres, i han de permetre la possibilitat d'aturar la descàrrega o d'un doble sistema de descàrrega. S'ha de col·locar un rètol informatiu que expliqui l'existència del mecanisme i el funcionament del sistema d'estalvi d'aigua.

Article 50.- Cabines

1.- Els vàters s'han de disposar en cabines individuals de dimensions mínimes de 0,9 mts. de costat, 1,20 m². de superfície i 2,30 mts. d'alçada.

2.- Els lavabos i els urinaris no es poden ubicar dins de la mateixa cabina que els vàters.

3.- El terra i les parets han d'estar enrajolats en la seva totalitat, a fi de permetre ser rentats amb líquids desinfectants i antisèptics amb la freqüència necessària.

C) Condicions higiènic-sanitàries

Article 51.- Condicions dels locals

1.- Els locals o àrees de servei de menjars, elaboració i emmagatzematge d'aliments, han d'estar situats a suficient distància dels serveis higiènics i vestidors i dels focus d'escombraries, brutícia o contaminació.

2.- Els materials de sòls, sostres i parets han de ser de fàcil neteja i desinfecció, resistents i impermeables, i s'haurà de poder fer servir aigua, sabó i detergents.

3.- Les finestres o forats practicables per a ventilació, en zones de cuina i emmagatzematge d'aliments, han de disposar de reixes o malles per evitar l'entrada d'insectes.

4.- La cuina s'ha de separar físicament del magatzem.

5.- En els establiments de restauració B.1 i B.3, inclosos en les categories b i c, hi han d'haver lavabos exclusius per al personal que hi treballi, equipats amb aigua calenta i freda; accionament no manual; sabó, tovalloles d'un sol ús o assecadors automàtics i raspall d'ungles.

6.- Els productes de neteja s'han de situar a l'interior d'un armari exclusiu, i romandran separats dels productes destinats al consum humà.

7. Les cuines i les barres han de disposar de l'espai adequat per a la recollida selectiva dels residus, de dimensions mínimes 120 cm x 60 cm de base, i 80 cm d'alçada.

8. El sistema d'enllumenat ha d'estar protegit per evitar la contaminació dels aliments en cas de trencament.

9. Cal donar compliment estricte a la normativa sanitària vigent.

Article 52.- Personal

El personal que manipula els aliments ha de tenir la formació adequada i adoptar les mesures higièniques corresponents. La persona titular del local és responsable de tenir i portar a la pràctica un pla de formació del personal que garanteixi coneixements suficients quant a la higiene i la manipulació dels aliments.

En els vestidors del personal hi ha d'haver penjadors i armaris.

Article 53.- Equips i estris

Els equips, la maquinària, els estris i les superfícies de treball fets servir en l'elaboració, la manipulació o el servei d'aliments, han d'estar constituïts per materials innocus, de superfície llisa, impermeable, atòxica i no corrosible, ben conservats i de neteja i desinfecció fàcils. La maquinària ha de ser fàcilment desmuntable per facilitar-ne la neteja.

S'han d'aplicar sistemes d'autocontrol per a minimitzar els riscos per a la salut derivats de la pròpia activitat.

D) Extracció de fums

Article 54.- Mecanismes d'extracció

1.- Tots els establiments que disposin de cuina o de qualsevol altra instal·lació que produeixi fums i bafs han d'instal·lar una campana amb filtre per a la captació i l'extracció dels fums a l'exterior de l'establiment, per damunt de la coberta de l'edifici.

2.- No es permeten, en cap cas, les campanes que recirculen l'aire a l'interior del local després de filtrar-lo.

E) Prevenció i protecció contra incendis

Article 55.- Sector d'incendis

Els locals regulats per aquesta Ordenança constitueixen, en el seu conjunt, un sector d'incendi de 60 minuts de resistència al foc.

Article 56.- Nombre d'extintors

1.- S'ha d'instal·lar un extintor d'incendis en perfecte estat d'utilització per cada 150 m². de superfície útil del local, amb un mínim de dos per cada planta o sector diferenciat.

2.- A més dels anteriors, s'ha d'instal·lar també un extintor a la cuina, magatzem, sala de calderes de calefacció, sala d'escombraries i habitació de comptadors d'electricitat.

Article 57.- Ubicació i senyalització

1.- Els extintors s'han de situar on hi hagi una major probabilitat d'originar-se un incendi, proper a les sortides del local i sempre en llocs de fàcil visibilitat i accés.

2.- Els extintors s'instal·len i es senyalitzen d'acord amb el que preveuen les normes tècniques vigents.

Article 58.- hidrants d'incendis

1.- Els establiments de categoria c, segons l'art. 38, han de tenir un hidrant d'incendi a menys de 100 mts. de qualsevol punt de la façana.

2.- Si aquestes condicions no les compleixen els hidrants d'incendi de les vies urbanes, se n'hauran d'instal·lar els necessaris per a complir les exigències esmentades en el punt 1, a càrrec dels titulars dels establiments.

3.- La instal·lació d'hidrants d'incendi s'ha d'ajustar a la normativa tècnica vigent.

Article 59.- Combustibilitat dels materials

1.- Els locals de classe C, categoria c, faran servir per a la decoració i el mobiliari del local materials difícilment combustibles.

2.- Els titulars d'aquests locals han de presentar un certificat de reacció al foc, i referit a tots els elements combustibles, emès per un laboratori homologat.

3.- Quant als materials combustibles i que necessiten d'una ignifugació periòdica, s'ha de presentar, després de fer cada ignifugació, un certificat de reacció al foc, emès per un laboratori homologat.

4.- El grau de combustibilitat màxim dels materials de construcció i decoració és el que estableix el Reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives.

F) Instal·lacions elèctriques, instal·lacions d'enllumenat d'emergència, senyalització i alarma

Article 60.- Normativa aplicable

Les instal·lacions elèctriques han de complir les prescripcions del Reglament electrotècnic per a baixa tensió.

Article 61.- Enllumenat d'emergència

1.- Tots els establiments han de disposar d'instal·lació d'enllumenat d'emergència que cobrirà les següents zones:

- zones de públic

- vies d'evacuació
- serveis d'homes i dones
- habitació de comptadors
- habitació de calderes
- cuina

2.- La instal·lació d'enllumenat d'emergència s'ha de fer d'acord amb la Instrucció Tècnica Complementària MI BT-025, del vigent Reglament Electrotècnic per a Baixa Tensió.

Article 62.- Enllumenat de senyalització

- 1.- Tots els establiments han de disposar d'enllumenat de senyalització instal·lat sobre les portes de sortida dels locals o a les zones on normalment hi hagi públic.
- 2.- L'enllumenat de senyalització ha d'estar permanentment encès mentre hi hagi públic al local.
- 3.- Sota de cada llum s'ha d'indicar la direcció de sortida, segons senyal normalitzat per la norma tècnica vigent.

Article 63.- Alarma acústica

- 1.- Els establiments de la categoria c, segons l'article 38, i en general, tots els que ocupin més d'una planta, han de disposar d'una instal·lació d'alarma acústica que s'ha de poder escoltar des de totes les dependències del local, i en especial des de:
 - zones de públic en general
 - lavabos d'homes i dones
- 2.- Els botons d'alarma se situen en llocs fàcilment accessibles, tant per al públic com per al personal de servei, i han d'estar ben senyalitzats.

G) Condicions acústiques i tèrmiques

Article 64.- Aïllament acústic

- 1.- A fi d'evitar la transmissió del soroll i les vibracions produïdes per les diverses instal·lacions del local, s'han d'adoptar les mesures necessàries d'aïllament acústic, de manera que no es depassin en cap moment els límits establerts en la disposició addicional segona d'aquesta Ordenança.
- 2.- Els altaveus, si n'hi ha, han d'estar degudament aïllats de parets i columnes, per tal d'impedir qualsevol transmissió de sorolls a través de l'estructura de l'edifici. S'han d'instal·lar sempre ancorats o suportats mitjançant dispositius elàstics de reconeguda eficàcia.
- 3.- La instal·lació de la maquinària o els equips s'ha de fer sobre suports elàstics antivibratoris. La connexió dels equips amb les canalitzacions es fa mitjançant dispositius antivibratoris.
- 4.- Les canalitzacions i conductes d'aire condicionat han de circular per llocs on no puguin produir molèsties per soroll. S'instal·len preferentment per conductes d'obra enregistrables, i es fixen mitjançant dispositius antivibratoris.
- 5.- La superfície interior dels conductes de ventilació i d'aire condicionat, en cas necessari, s'han de revestir amb material absorbent acústic.
- 6.- Per tal de travessar les parets, els conductes i canonades s'instal·len sense encastar o amb muntatge elàstic.
- 7.- No s'admet la instal·lació de cap element a l'interior de falsos sostres o dobles parets. Tampoc no s'admet la utilització d'aquestes cambres acústiques com a "plenum" d'impulsió o retorn de l'aire condicionat.

8.- Els establiments han de funcionar sempre amb portes i finestres tancades. Les portes han d'estar dotades de sistemes de tancament automàtic.

9.- En els locals en l'interior dels quals se superi el valor límit màxim de 90 dB(A), a l'entrada o entrades cal que hi hagi l'avís següent (perfectament visible): "Els nivells sonors en l'interior d'aquest local poden lesionar seriosament l'oïda".

Article 65.- Fonts de calor

Per a la instal·lació de fonts de calor, s'han de prendre les mesures necessàries per tal d'evitar la transmissió de calor a les finques veïnes. S'ha de deixar un espai lliure i ben ventilat entre l'emissió de calor i qualsevol paret mitgera amb altres finques. En el cas que la calor transmesa per radiació sigui excessiva, s'aïllarà el focus de calor amb substàncies calorífiques que impedeixin qualsevol escalfament de les parets mitgeres.

CAPITOL VI

REGIM SANCIONADOR

Article 66.- Tipificació i prescripció

1.- Les infraccions a les disposicions contingudes en aquesta Ordenança poden constituir faltes molt greus, greus o lleus.

2.- Les faltes molt greus prescriuen als dos anys, les greus al cap d'un any i les lleus als sis mesos de ser comeses.

3.- Qualsevol actuació de l'Administració en relació amb les faltes interromp la prescripció, i s'ha d'iniciar novament el còmput dels terminis fixats a l'apartat anterior.

Article 67.- Faltes molt greus

Tenen la consideració de faltes molt greus:

a) La permissió o tolerància d'activitats il·lícites o il·legals per part dels organitzadors d'un espectacle o titulars d'un establiment, especialment quan es faciliti o es promogui el consum de drogues tòxiques i el tràfic d'estupefaents, sens perjudici de les responsabilitats que es deriven d'aquestes activitats.

b) L'obertura d'un local i la realització d'espectacles sense tenir les llicències i les autoritzacions pertinents.

c) La realització de modificacions que requereixin llicència, sense haver-la obtingut abans, i el lliurament de certificacions tècniques inexactes o falses.

d) L'incompliment de qualsevol norma sobre locals i instal·lacions que signifiqui un risc per a la seguretat de les persones.

e) L'excés d'aforament permès, si això comporta un risc per a la seguretat de les persones, així com l'excés d'aforament permès en qualsevol cas en els locals de subclasses C.2, C.3, C.4 i C.5, i classes F i G.

f) L'incompliment de les resolucions de l'autoritat competent respecte a prohibicions i suspensions d'espectacles, i dels requeriments sobre seguretat dels locals i els espectacles.

g) L'admissió de menors en els espectacles i els establiments on aquests tinguin prohibida l'entrada.

h) La manca d'atenció a persones que necessitin assistència mèdica en el mateix local, en relació amb les exigències reglamentàries d'equipament sanitari, d'acord amb el tipus d'espectacle o d'activitat.

- i) La realització fraudulenta de publicitat sobre un espectacle determinat que distorsioni la capacitat electiva de l'espectador.
- j) La negativa a permetre l'accés als agents de l'autoritat durant l'exercici de les seves funcions i a facilitar la funció d'inspecció.
- k) La realització d'espectacles que infringeixin el que disposa la Llei 22/2003, del 4 de juliol, de protecció dels animals.
- l) L'incompliment de les normes específiques sobre vigilància establertes per la Generalitat, d'acord amb el que estableix l'article 14.4 de la Llei 10/1990, de 15 de juny, o de les que s'estableixen en aquesta Ordenança, així com la manca absoluta del servei de vigilància quan aquest resulti obligatori.
- m) La comissió de més de dues faltes greus en el període d'un any.

Article 68.- Faltes greus

Tenen la consideració de faltes greus:

- a) Incomplir les normes sobre locals i instal·lacions que no signifiquin un risc per a la seguretat de les persones.
- b) L'excés d'aforament permès en els locals de classes A, B, C.1, D i E, sempre que no signifiqui un risc per a la seguretat de les persones.
- c) El mal estat de conservació dels locals, les instal·lacions o els serveis, que produeixin incomoditat als usuaris o minva de la higiene necessària.
- d) La manca de rètols que prohibeixin l'entrada a menors o d'altres que exigeixi la normativa vigent per raons de protecció dels menors, de sanitat o de seguretat.
- e) La instal·lació dins els locals d'espectacles de llocs de venda i altres activitats no relacionades directament amb l'espectacle, sempre que no hi hagi autorització expressa.
- f) La intervenció d'artistes, esportistes o executants menors de setze anys, llevat dels casos en què excepcionalment s'autoritzi, d'acord amb la normativa vigent.
- g) L'incompliment de la normativa reglamentària sobre llibres i fulls de reclamacions.
- h) L'incompliment de la normativa reglamentària sobre venda i revenda de localitats i abonaments.
- i) L'incompliment de la normativa reglamentària sobre el dret d'admissió.
- j) La modificació de programes sense l'autorització preceptiva de l'autoritat competent, quan sigui necessària.
- k) La suspensió de l'espectacle anunciat prèviament sense causa que ho justifiqui o l'alteració injustificada del contingut.
- l) L'incompliment reiterat dels horaris d'inici o acabament d'un espectacle, i també l'incompliment reiterat d'horaris d'obertura i de tancament dels establiments públics.
- m) La producció de sorolls, inclosos els produïts pel públic en sortir del local, i d'altres molèsties, quan siguin causades per l'incompliment de mesures reglamentàries, així com el no donar compte immediatament a la Policia Local o d'altres cossos de seguretat de les alteracions de l'ordre produïdes per persones que entrin o surtin dels establiments o que hi romanguin.

Quan se superin els valors límits d'immissió previstos en la disposició addicional 2ª d'aquesta Ordenança, o bé es produeixin infraccions de la Llei 16/2002, de protecció contra la contaminació acústica, s'aplica el règim d'infraccions i de sancions que preveuen els articles 30 i 33 de l'esmentada llei. S'apliquen igualment les previsions sobre infraccions i sancions que contingui l'Ordenança municipal que reguli la contaminació per sorolls i vibracions.

n) Qualsevol altre incompliment de disposicions essencials per al desenvolupament i la realització d'espectacles i activitats contingudes en les normes establertes per l'art. 14.3 de la Llei 10/1990, de 15 de juny.

o) La comissió de més de dues faltes lleus en el període d'un any.

Article 69.- Faltes lleus

Té la consideració de falta lleu qualsevol acció u omisió que impliqui infracció de les disposicions vigents o d'aquesta Ordenança no tipificada en els dos articles anteriors.

Article 70.- Sancions faltes molt greus

1.- Les faltes molt greus poden ésser sancionades amb multa de 6.000 fins a 60.000 euros i, quan es tracti de locals o establiments, poden també ésser sancionades, alternativament a la sanció pecuniària o conjuntament amb aquesta, amb el tancament provisional per un període màxim de dotze mesos.

2.- Es pot procedir al tancament definitiu d'un local quan es produeixin de forma reiterada i reincident faltes molt greus. El tancament definitiu comporta que, respecte al local o establiment afectat, no es pot demanar cap llicència relacionada amb l'activitat que s'hi desenvolupi, durant els divuit mesos següents.

3.- El tancament provisional comporta la prohibició d'utilitzar el local o l'establiment afectats, durant el període establert, per a cap activitat relacionada amb espectacles i establiments públics.

Article 71.- Sanció faltes greus

Les faltes greus poden ésser sancionades amb multa de 600 fins a 6.000 euros i, quan es tracti de locals o establiments, poden també ésser sancionades, alternativament a la sanció pecuniària o, conjuntament amb aquesta, amb el tancament provisional per un període màxim de sis mesos.

Article 72.- Sancions faltes lleus

Les faltes lleus poden ésser sancionades amb multa de 60 fins a 600 euros, sens perjudici d'allò que preveu la legislació sectorial. En aquest sentit, l'incompliment dels deures establerts a l'article 30.6 ha de ser sancionat en els termes que preveu la Llei 1/1998, de política lingüística, en relació amb la Llei 1/1990, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, amb una multa de fins a 1.800 euros.

Article 73.- Graduació de les sancions

1.- Per a la graduació de les sancions s'han de tenir en compte.

- a) Els perjudicis ocasionats.
- b) La categoria del local.
- c) La reiteració o la reincidència.
- d) La intencionalitat.

2.- Per a evitar que d'una infracció es puguin derivar beneficis per a l'infractor, quan no sigui convenient imposar la sanció de tancament del local, la sanció pecuniària pot ésser incrementada amb la quantia del benefici derivat de la comissió de la infracció.

Article 74.- Responsabilitat per infraccions

1.- Són responsables solidàriament de les infraccions els qui realment organitzin o explotin les activitats o els establiments i els que siguin titulars de la llicència corresponent. Són responsables també les persones que incompleixen les obligacions que en cada cas l'Ordenança els imposa.

2.- En el cas que els responsables no tinguin la titularitat patrimonial dels immobles on hi ha els locals o els establiments als quals s'imposa el tancament, aquests responsables han de fer-se càrrec,

d'acord amb la legislació civil, dels danys i els perjudicis que, per aquest tancament, puguin patir els propietaris i els titulars de drets sobre els immobles afectats.

Article 75. - Sancions en supòsits de contaminació acústica

1.- Les infraccions tipificades en la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, se sancionen d'acord amb l'article 33 de l'esmentada llei. A més de les sancions pecuniàries, en el cas d'infracció greu es pot imposar la suspensió temporal de l'activitat fins a sis mesos i el precintament dels focus emissors, i si la infracció és molt greu la suspensió de l'activitat pot ser de sis mesos fins a tenir caràcter definitiu, amb la retirada temporal o definitiva de la llicència i el precintament dels focus emissors. En qualsevol cas, la resolució que posa fi al procediment pot acordar imposar mesures correctores i el deure d'indemnitzar els danys i perjudicis ocasionats.

2.- Igualment, en matèria de contaminació acústica, l'incompliment de les obligacions derivades dels requeriments formulats pot donar lloc a la imposició de multes coercitives fins a la quantia màxima de 600 euros i amb un màxim de tres de consecutives.

3.- Són aplicables també les previsions sobre infraccions, sancions i mesures a adoptar previstes en l'Ordenança municipal que reguli la contaminació per sorolls i vibracions.

Article 76.- Procediment sancionador

1.- És aplicable a les sancions establertes per aquesta Ordenança el procediment sancionador regulat amb caràcter general per la normativa vigent (actualment, Decret 278/1993, de 9 de novembre). Particularment, s'ha de notificar immediatament a la persona imputada la iniciació de qualsevol procediment sancionador sobre matèria regulada en l'Ordenança.

Quan la Policia Local o els serveis tècnics municipals constatin que un establiment infringeix la normativa sobre horaris d'obertura i tancament, han de formular una denúncia per escrit (indicant l'hora en què el local es troba obert i les circumstàncies bàsiques de fet concurrents) que es posarà en coneixement immediatament del titular del local o dels seus representants, mitjançant el lliurament d'una còpia. El titular o els seus representants poden fer constar les manifestacions o observacions que estimin adients.

Quan la Policia o els serveis tècnics municipals realitzin, per iniciativa pròpia, per ordre de superior o per denúncia d'algun interessat, proves de medició del nivell acústic procedent de l'establiment, mitjançant aparells sonòmetres homologats, igualment han de fer constar les dades i les circumstàncies de la medició mitjançant acta. Es lliurarà una còpia de l'acta al titular del local o als seus representants immediatament després de finalitzades les diligències de medició, i els interessats poden també formular les manifestacions o observacions que desitgin fer constar.

2.- En el cas de les sancions lleus, pot emprar-se el procediment sancionador abreujat.

3.- Són competents per a la resolució dels expedients:

- a) L'alcalde o el regidor o regidora en qui delegui, en els expedients incoats per ell per a sancionar infraccions amb multes de fins a 6.010,12 euros i tancaments provisionals per un període màxim de quinze dies. També és competent el mateix òrgan per a la imposició de sancions derivades de l'incompliment de la Llei de protecció contra la contaminació acústica, en tots els supòsits.
- b) El Delegat Territorial de Govern de la Generalitat, en els expedients incoats per ell per a sancionar infraccions amb multes fins a 6.010,12 € i tancaments provisionals per un període màxim de sis mesos.
- c) El Director General del Joc i d'Espectacles, per a sancionar infraccions amb multes fins a 12.020,24 € i tancament provisional per un període màxim de dotze mesos.
- d) El Conseller d'Interior, per a sancionar infraccions amb multes superiors a 12.020,24 € i el tancament definitiu.

4.- L'Ajuntament i l'Administració de la Generalitat s'han d'informar reciprocament dels expedients incoats per a evitar-ne la duplicitat.

Article 77.- Publicitat de les sancions

Per raons d'exemplaritat, l'alcalde o l'autoritat que imposi sancions per faltes molt greus i greus, pot acordar la publicació d'aquestes sancions i el nom dels autors de la infracció al Diari Oficial de la Generalitat i en els mitjans de comunicació que es considerin adients.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

1ª.- Establiments de telecomunicacions per mitjà de l'accés a serveis telefònics per a ús públic, també coneguts com a "locutoris", i/o per mitjà de l'accés a connexió d'internet

1.- Aquests establiments no tenen la consideració d'establiments de pública concurrència als efectes d'aquesta Ordenança, i queden sotmesos al règim de permís municipal ambiental d'acord amb l'Ordenança municipal reguladora de la intervenció integral de l'Administració municipal en les activitats i instal·lacions.

2.- Tanmateix, els establiments esmentats de telecomunicacions (serveis telefònics per a ús públic i/o accés a connexió d'internet) resten subjectes a les condicions especials següents:

a) No s'admet la ubicació d'aquests locals en soterrani ni en plantes altes, sinó només en planta baixa, amb accés directe des de la via pública.

b) Aquests locals s'han d'ubicar a una distància mínima de 250 metres respecte d'altres establiments de la mateixa classe, i de 50 metres respecte d'edificis o recintes destinats a usos institucionals, religiosos, docents, sanitaris o assistencials.

c) L'accés principal ha de tenir una amplada lliure mínima de 0,80 metres, i s'ha de respectar allò que preveu l'article 43 d'aquesta Ordenança. Totes les obertures que donin a espais públics han de disposar de tancaments permanents fixes, situats en la part interna dels forats arquitectònics existents o restituïts.

d) Tots els locals han de disposar de sortida d'emergència, llevat d'aquells que tinguin una superfície útil inferior a 100 m² i compleixin la condició que des de cap punt de l'interior de la sala a la sortida no hi hagi una distància superior a 25 metres.

e) Els passos de circulació de públic han de tenir una amplada mínima d'1,20 metres, i aquest espai ha de ser exclusiu per aquesta finalitat.

f) La superfície útil mínima del local ha de ser de 60 m², i la seva amplada mínima de 4 metres. S'entén per superfície útil la que és accessible normalment al públic, és a dir, el vestíbul, si n'hi ha, la sala i els lavabos. Si hi ha locutoris hi ha d'haver almenys com a sala d'espera lliure 1 m² per cada telèfon i/o locutori, amb un mínim en qualsevol cas de 30 m² de sala d'espera per local.

g) L'alçada lliure mínima del local ha de ser de 2,50 metres; i en els serveis, lavabos, magatzems i dependències auxiliars, l'alçada lliure mínima ha de ser de 2,20 metres.

h) El local ha de respectar un volum mínim de 4 m³ per persona i disposar d'un sistema de ventilació capaç de renovar i/o extreure almenys 8 volums/hora. El concepte indicat de volum pot ser compensat amb un sistema de climatització que satisfaci els requeriments del Reglament d'instal·lacions de calefacció, climatització i aigua calenta sanitària, i les Instruccions tècniques complementàries IT-IC.

i) L'aforament màxim del local es determina en la proporció d'una persona cada 1,50 m² de superfície útil excloent els lavabos i vestíbul si n'hi ha.

j) Els elements publicitaris, tret dels rètols identificatius de l'establiment i l'activitat que s'han d'integrar en els elements de tancament, han de situar-se a l'interior del local.

k) L'activitat de serveis telefònics o d'internet és incompatible amb qualsevol altra diferent de les de restauració o musicals. Es prohibeix especialment en aquests locals, llevat que disposin de permís com establiment de pública concurrència de classe B o C, l'existència i el funcionament de fonts musicals i la venda o el subministrament de begudes i de menjars.

l) L'horari de funcionament dels locals s'estableix entre les 8 i les 24 hores.

m) L'incompliment d'allò que es preveu en aquesta disposició, sens perjudici de les conseqüències que pugui tenir pel que fa a la concessió o revocació del permís municipal ambiental, serà sancionat com a infracció greu amb una multa de 600 a 6.000 euros.

2ª Disposicions de protecció contra la contaminació acústica

1.- S'ha de garantir en tots els establiments subjectes a aquesta Ordenança el compliment de les prescripcions de la Llei del Parlament de Catalunya 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica (DOGC d'11-7-02) i, en la mesura que sigui aplicable, de la *Ley 37/2003, de 17 de noviembre, del Ruido* (BOE 18-11-03). També s'ha de complir allò que disposi l'Ordenança municipal en la qual es reguli la contaminació derivada de sorolls i vibracions.

2.- S'estableixen uns valors límits d'immissió, equivalents al nivell d'immissió (nivell acústic) màxim permès, distingint-se entre:

a) Immissió en l'ambient exterior: la contaminació produïda pel soroll i les vibracions que provenen d'un o diversos focus emissors situats en el medi exterior del centre receptor.

b) Immissió en l'ambient interior: la contaminació produïda pel soroll i les vibracions que provenen d'un o diversos focus emissors situats en el mateix edifici o en edificis contigus al centre receptor.

3.- Cal respectar els límits d'immissió que es determinin en l'Ordenança municipal que reguli la contaminació acústica i en el mapa o mapes de capacitat acústica que l'Ajuntament pugui aprovar en el futur en desplegament de la Llei 16/2002, de 28 de juny. Mentretant, i en defecte d'aquests instruments reguladors, respecte de totes les activitats i establiments subjectes a aquesta Ordenança, s'estableix que s'han d'aplicar les taules corresponents a les zones de sensibilitat moderada (B) quan d'acord amb el planejament urbanístic es tracti d'una zona industrial, i a les zones de sensibilitat alta (A) quan es tracti de zones que admetin l'ús residencial.

Les taules aplicables són les següents:

Valors límits d'immissió a l'ambient exterior

Zona de Sensibilitat	LAR en dB (A)	
	Dia	Nit
A, alta	60	50
B, moderada	65	55

Valors límits d'immissió a l'ambient interior

Zona de Sensibilitat	LAR en dB (A)	
	Dia	Nit
A, alta	30	25

B, moderada 35 30

El període diürn es fixa entre les 8 h i les 21 h, i el nocturn entre les 21 h i les 8 h.

Valors límits d'immissió a les vibracions

Zona de Sensibilitat	LAR en dB	
	Dia	Nit
A, alta	70	70
B, moderada	75	75

4.- Quant al càlcul del nivell d'avaluació i el lloc, les condicions del mesurament i els equips de mesurament s'ha d'estar a allò que disposen els annexos 3, 4, 7 i 8 de la Llei de protecció contra la contaminació acústica, i l'Ordenança municipal que reguli la contaminació per sorolls i vibracions.

5.- Quant a les comprovacions municipals que s'hagin d'efectuar respecte de l'efectivitat de les mesures d'aïllament, s'han de fer amb el comandament de potenciòmetre del volum al màxim nivell, i afegint al soroll musical el produït per altres elements del local com ara extractors, cambres frigorífiques, grups de pressió, aparells d'aire condicionat, etc.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.- Es permet el manteniment dels usos degudament autoritzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, encara que queden sotmesos als preceptes d'aquesta que siguin de caràcter funcional, així com al règim sancionador establert en tot allò que els hi sigui aplicable. En relació amb aquests usos autoritzats amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'Ordenança no són d'aplicació les limitacions referides a l'emplaçament dels establiments que s'hi estableixen.

Segona.- Tots els establiments regulats en aquesta Ordenança han de ser classificats d'acord amb el sistema de classificació que preveu l'article 3. Els titulars de les llicències vigents que encara no ho hagin fet han de sol·licitar la classificació corresponent, d'acord amb el model normalitzat que es facilitarà, dins del termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor de l'Ordenança. La resolució sobre classificació ha d'establir també l'aforament o cabuda màxima de l'establiment, d'acord amb allò que preveu l'article 31 de l'Ordenança. Depassat aquest termini sense fer-se la sol·licitud, l'Ajuntament ha de practicar d'ofici la classificació que correspongui.

Tercera. Tots els establiments regulats en aquesta Ordenança, amb independència de la seva classe i de la data de la seva obertura, s'han d'ajustar a les condicions d'aïllament acústic que s'hi determinen, en funció de la seva classificació, dins d'un termini màxim que finalitza el dia 16 de maig de 2005, coincidint amb el previst en el mateix sentit en la disposició transitòria tercera de l'Ordenança aprovada pel ple el 16 d'abril de 2002 (BOP d'1-5-02). L'incompliment d'aquesta obligació determina la revocació de la llicència, sense indemnització de cap mena, o bé el canvi en la classificació del local.

Sens perjudici d'això, i pel que fa als establiments actualment existents que segons la classificació descrita a l'art. 3 estan inclosos a la classe C, i que no compleixen totes les condicions referents a l'aïllament acústic que preveu aquesta Ordenança, han de tenir limitat el nivell sonor a l'interior del local a 68 dB (A), tal com ja preveia l'Ordenança anterior de 16 d'abril de 2002.

Quarta.-

1.- Quan s'hagi d'autoritzar o de constatar el traspàs o canvi de titularitat d'un establiment subjecte a aquesta Ordenança, i que gaudeixi de llicència d'obertura atorgada amb anterioritat al dia 16 de maig de 2002 (data d'entrada en vigor de l'Ordenança de 16-04-02), es girarà una visita d'inspecció com a conseqüència de la qual es determinaran les mesures d'adaptació a la normativa vigent que s'hagin de portar a terme a l'establiment.

2.- En el supòsit previst a l'apartat anterior, i també en tots els casos que s'observessin deficiències d'ordre acústic, pot ordenar-se l'execució d'un projecte d'aïllament acústic complet i/o limitar els horaris màxims de tancament de l'establiment en els termes previstos en els articles 15.3 i 36 d'aquesta Ordenança, sempre que això es produeixi abans del 16 de maig de 2005, data que constitueix el límit per a fer l'adaptació de l'aïllament acústic d'acord amb la disposició transitòria tercera.

Cinquena.-

1.- Qualsevol establiment de restauració amb fonts acústiques (musicals o d'una altra mena) que produeixin un nivell sonor interior superior a 68 dB(A), i sempre que aquesta circumstància hagi estat comprovada tècnicament almenys tres vegades en un període de d'un any, ha de sol·licitar i d'obtenir llicència municipal específica com establiment de subclasse C.1, o bé fer cessar immediatament la utilització de les fonts acústiques.

2.- Si el titular de la llicència opta en aquest cas per demanar-ne una altra com a establiment de subclasse C.1, pot no obstant l'Ajuntament ordenar mentre es tramita la nova llicència el precinte total dels equips musicals i d'altres fonts acústiques existents en el local.

3.- Si el titular de la llicència opta per cessar en la utilització de les fonts acústiques, o bé no sol·licita la llicència com a establiment de classe C dins del termini que se li concedeixi, pot igualment l'Ajuntament procedir al precinte d'aquestes fonts o bé adoptar les mesures necessàries per garantir el respecte a la normativa vigent, sense que aquestes mesures tinguin la naturalesa de sancions.

4.- Allò que disposa l'apartat anterior s'entén sens perjudici de la incoació, si procedeix, d'expedient sancionador pel fet d'haver superat els nivells sonors màxims admissibles.

Sisena.- L'adaptació de tots els locals de pública concurrència a la normativa vigent en matèria de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, amb el nivell d'exigència però que preveu aquesta Ordenança, ha de tenir lloc en els supòsits i en les condicions que preveu la normativa sectorial corresponent.

Setena.-

1.- Tots els establiments previstos en aquesta Ordenança, independentment de la data de la seva obertura, han d'ajustar-se a les condicions tècniques que s'hi determinen, i especialment els de classe A, B, C i G amb un aforament no superior a 300 persones a les condicions que estableix el capítol V (àrees per a magatzem, accessibilitat, ventilació i calefacció, serveis higiènics, condicions higiènico-sanitàries, extracció de fums, protecció contra incendis, instal·lacions elèctriques, senyalitzacions i alarmes, etc.).

2.- Aquesta adaptació o ajustament, quant als establiments que en funció de la seva data d'obertura no l'hagin d'haver fet encara d'acord amb la normativa estatal, autonòmica i municipal d'aplicació, ha de tenir lloc dins d'un termini màxim que finalitza el dia 16 de maig de 2006. Únicament s'exclouen de la necessitat d'adaptació, sempre que no siguin obligatòries d'acord amb la normativa supramunicipal, aquelles condicions tècniques d'impossible o molt difícil compliment tenint en

compte les circumstàncies estructurals dels locals. Tanmateix, l'adaptació o l'ajustament s'exigeix sempre i en qualsevol cas quan es tracti d'un establiment de la classe C.

Vuitena.-

1.- L'obligació de comptar amb un servei de vigilància que per als establiments de la classe C estableix l'article 32 és exigible a tots els establiments de l'esmentada classe, amb independència de que hagin obert al públic amb anterioritat o amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança.

2.- L'obligació de comptar amb un servei de vigilància establerta a l'article 32.2 de l'Ordenança regeix, per als supòsits que s'hi determinen, amb total plenitud i en els seus propis termes amb independència de la data d'obertura de l'establiment.

Novena.- Els locals de les subclasses B.1 (restaurant) i B.3 (restaurant bar) amb llicència anterior al dia 16 de maig de 2002 als quals sigui aplicable el règim de limitació horària de funcionament pel fet de tenir contigüitat amb l'habitatge exclusivament pel sostre, poden continuar les seves activitats d'acord amb les condicions actuals, o bé executar amb la llicència adient les mesures d'aïllament acústic previstes en els articles 15.3 i 18 d'aquesta Ordenança, en el qual cas pot aixecar-se la mesura de limitació horària.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Rest a derogada l'Ordenança reguladora dels establiments de pública concurrència de Vilafranca del Penedès, aprovada definitivament pel ple de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès el dia 16 d'abril de 2002.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Ordenança entra en vigor quan haurà transcorregut el termini de quinze dies des de la publicació completa del seu text en el Butlletí oficial de la província.

DILIGÈNCIA.- A 6 d'agost de 2004.

La present Ordenança ha estat aprovada definitivament pel Ple municipal en sessió del dia 20 de juliol actual i publicada íntegrament en el B.O.P. núm. 188 del dia 6 d'agost de 2004.

EL SECRETARI

CONSOL PRADOS : «Nosaltres no hem negociat amb cap imam».

Entrevista a la contraportada d'El Punt (30.6.2002).

CONSOL PRADOS

Regidora d'Igualtat i Solidaritat de l'Ajuntament de Mataró,
del PSC

Nascuda a Mataró el 1967, és llicenciada en sociologia i diplomada en magisteri. L'Ajuntament de Mataró ha signat un conveni amb l'Associació Cultural Musulmana Al Ouahda per la integració, que inclou el trasllat de la mesquita en un local municipal d'un polígon.

Foto: Quim Puig (El
Punt)

- En una època de polèmica amb la mesquita de Premià de Mar i atacs racistes a Sant Vicenç de Castellet, el conveni signat amb part de la comunitat musulmana de Mataró és una esperança?

- «És l'inici d'un camí.»

- Com hi han arribat?

- «Treballant i fent base, perquè aquests acords no arriben d'un dia a l'altre. A Mataró, moltes entitats i ciutadans han adoptat el ferm compromís de mediació, diàleg i consens.»

- Aquest conveni està precedit d'un pla per als nous ciutadans.

- «Sí. El pla marca les línies estratègiques no només en matèria d'immigració, sinó de ciutadans en general. És difícil trobar interlocutors entre la comunitat musulmana, però són vitals.»

- Podem parlar de conflicte?

- «El conflicte existeix i no el podem negar. Hem de trobar els canals per gestionar-lo.»

- Els imams de les mesquites són els millors interlocutors?

- «No. Nosaltres hem negociat amb les associacions culturals musulmanes, mai amb els imams. Oi que a la ciutat no negociem amb els capellans? La religió pertany a l'esfera privada i no ha de marcar l'àmbit públic. I els musulmans ho han d'entendre.»

- L'error seria donar massa corda a la figura de l'imam?

- «Aquest és un estat no confessional i, per tant, hi ha llibertat de culte. Hem de respectar les diferents religions, però la religió mai no podrà estar per sobre dels drets individuals i col·lectius i dels principis democràtics.»

- Quin és el repte en aquest context de tensió entre cultures?

- «Prevenir el conflicte i dotar-se de mecanismes, però pensant en tota la ciutat. Totes les amenaces i angories per la immigració amaguen altres coses.»

- És la gota que fa vessar el got?

- «El fet religiós fa visible el canvi que hi ha en la societat, ens agradi o no. Per afrontar-lo cal tenir una estratègia i fer polítiques universals i d'integració per a tothom. Si la gent viu en un barri en condicions, amb zones verdes, equipaments i habitatges de qualitat, segur que les amenaces són menors.»

- En el conveni de Mataró, els musulmans es comprometen a aprendre la llengua i

la cultura del país. Pot haver-hi gent amb poca voluntat d'integrar-se.

- «És fonamental que tinguin voluntat d'integrar-se, i aquí tothom ha de fer esforços. Ells també. Des del coneixement es pot treballar millor per la convivència i el respecte mutu. Aquest conveni és un pas perquè l'associació musulmana es compromet a impulsar la integració des del coneixement de Catalunya, de l'Estat, de les llengües, la cultura, les pautes de comportament i els principis democràtics.»

- Fins a quin punt es garanteix el compliment del conveni?

- «Hem constituït una comissió de seguiment amb una sèrie de deures i uns programes que s'avaluen en el consell municipal per la convivència, el govern...»

- Precisament perquè som en un estat aconfessional hi ha gent que es pregunta per què l'Ajuntament ha de donar un espai públic a una entitat per fer una activitat religiosa.

- «És veritat que l'Ajuntament no hi hauria d'intervenir, però també és cert que hem negociat amb una associació cultural que fa altres activitats a part de la religiosa. Si intervenim decididament és perquè hi ha un conflicte. És la sortida possible en aquests moments, any 2002.»

- Li sembla idíl·lic que la mesquita s'hagi de fer en un polígon?

- «No és la sortida més integradora, però el conveni no només proposa el trasllat.»

- El PP es desmarca del pacte per deixar la immigració fora de la cursa electoral. Què en pensa?

- «L'Estat és responsable dels immigrants irregulars. Hi ha el perill de jugar amb la immigració electoralment, i posen en risc la cohesió i la convivència.»
(SAÛL GORDILLO, El Punt).

L'associació lloga un local municipal al polígon del Pla d'en Boet i el farà servir com a espai de culte (El Punt, 26.7.2002).

L'Associació Cultural Islàmica Annour llogarà durant deu anys un local municipal al nou polígon del Pla d'en Boet i l'utilitzarà per desenvolupar les seves activitats i com a espai de culte i oració. L'alcalde de Mataró, Manuel Mas (PSC), va signar ahir el conveni amb el president de l'entitat, Kacen El Marnouh, amb el vistiplau de tots els grups amb representació municipal i l'associació de veïns de Cerdanyola. L'acord preveu vetllar per la plena integració de la població immigrada. El primer conveni d'aquestes característiques es va subscriure el dissabte 8 de juny amb l'associació Al Ouahda de Rocafonda.

La regidora d'Igualtat i Solidaritat, Consol Prados, marxarà de vacances amb la feina feta. Igual com va passar el 8 de juny, amb la firma del primer conveni amb l'Associació Cultural Musulmana Al Ouaha de Rocafonda, les dues parts van voler destacar que l'acord va més enllà d'un simple contracte d'arrendament.

L'Ajuntament i l'Associació Cultural Islàmica Annour, amb seu al barri de Cerdanyola, es comprometen a treballar per la plena integració dels immigrants. Es parla de la integració d'infants i joves a l'escola, l'esport i el lleure, de la inserció social de les dones, de la igualtat d'oportunitats i de la mediació en els conflictes que puguin sorgir per la complexitat del fet migratori. L'acord recull la necessitat de promoure el coneixement del país d'acollida, des de l'idioma, la cultura, les pautes de convivència i els principis democràtics. Jaume Pallarés, un ciutadà nascut a Mataró i membre de l'associació musulmana, va traduir i llegir el discurs preparat pel vicepresident de l'entitat, Abadas Salam Bel Qaid. Un discurs que va destacar l'alt valor del conveni perquè suposa un pas endavant per enfortir la convivència i

la igualtat.

El local de l'associació a la ronda President Tarradellas del barri de Cerdanyola serà substituït pel nou espai de lloguer al nou polígon del Pla d'en Boet. L'entitat haurà de fer front al cost que suposin les obres d'adequació del local. Una comissió s'encarregarà de vetllar pel bon compliment del pacte i informarà el Consell Municipal per a la Convivència. Tant l'alcalde, Manuel Mas, com els representants de l'associació musulmana van aplaudir la feina de mediació i negociació desenvolupada per la regidora Consol Prados i el tècnic de l'àrea d'Igualtat i Solidaritat Josep Palacios. Aquest cop la Generalitat no ha enviat cap representant a la signatura del conveni. Tot i això, el mateix conseller d'Interior, Xavier Pomés, ja va felicitar públicament l'Ajuntament de Mataró per haver impulsat aquests acords a favor de la convivència i la plena integració de tots els ciutadans. L'associació Annour es traslladarà al nou local del Pla d'en Boet tan bon punt s'hagin realitzat les obres d'adequació. L'espai és propietat de l'empresa municipal Pumsa. Per això, l'Ajuntament el llogarà a Pumsa i el rellogarà a l'entitat durant un període de deu anys. Consol Prados va explicar la voluntat de l'Ajuntament d'ordenar els espais de culte i trobar solucions d'equilibri entre les necessitats de les associacions i els veïns.

(Francesc Santiago. El Punt)

No ens barallem per una altra cosa que la por"

MA JESÚS FANEGO

Alcaldeessa de Premià de Mar

per Estel Batet i Carles
Periodista

Als matins d'estiu, Maria Jesús Fanego esmorza a la terrassa del bar que hi ha davant de l'ajuntament de Premià de Mar, situat al nucli antic del poble, envoltat de les antigues cases de pescadors. S'asseu a la cadira metàl·lica, demana l'esmorzar al cambrer i llegeix el diari. Mentrestant, les veïnes aprofiten per saludar-la amablement. Ella, amb un somriure ajustat a l'ocasió, els torna el 'bon dia' mirant per sobre les ulleres.

Maria Jesús Fanego és una persona propera i afable, és la veïna que a més és alcaldessa. Veïna del poble i del barri Maresme, on hi ha el solar de la propietat de la comunitat musulmana que tant enrenou ha aixecat. Aquesta setmana, Fanego es podria començar a respirar tranquil·la si aconsegueix que els musulmans acceptin signar el conveni de cessió de l'antiga escola Voramar. Si l'acord va endavant, aquestes instal·lacions podrien ser el lloc d'oració de la comunitat musulmana Altauba durant un període de temps d'entre deu i quinze anys mentre es busca una millor ubicació.

PERFIL

Va néixer al barri del Raval de Barcelona el 1943, filla de pares d'origen gallec. Va arribar a Premià de Mar el 1965. De professió, autònoma, dedicada al disseny i la confecció.

Es va introduir al món de la política a partir dels moviments associatius. Va començar amb l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'escola on anaven els seus fills, arran de la llei d'associacionisme del ministre franquista Arias Navarro. Després va formar part de l'Associació de Veïns del barri Maresme, on encara resideix actualment.

El 1979 va encapçalar com a independent la candidatura del PSUC a les eleccions municipals. Va ser una de les fundadores l'Associació de Dones per a la Igualtat de Premià de Mar. Des del 1995, és alcaldessa pel PSC d'aquesta localitat costanera de prop de 30 mil habitants, uns 1.500 dels quals són magrebins. Des del passat mes d'octubre és també Diputada al Parlament de Catalunya pel grup PSC-CpC.

El conflicte de la mesquita de Premià de Mar es podria resoldre aquesta setmana amb la signatura del conveni de cessió de l'antiga escola Voramar?

I tant. Però encara que no se signi el conveni estem en la via de solució perquè la comunitat musulmana ha acceptat que de moment val la pena aturar la construcció de la mesquita i reflexionar i donar-se a conèixer entre la gent: què fan, què representa la religió per a ells. Amb els mediadors el que toca ara és que això arribi a la gent i que siguin el que han estat fins ara: veïns d'aquest barri, del poble.

Alguns partits polítics de l'ajuntament, com el Partit Popular, qualifiquen aquesta proposta de

"pedaç" perquè no deixarà de ser un emplaçament provisional, però per un termini de temps llarg...

És que no n'hi ha una altra. La solució no la té ningú. El Partit Popular, el que ha d'entendre és anem buscant solucions. Les que hem buscat fins ara no han agradat a la població i el que hem de fer és una reflexió de fins on podem arribar. Aquesta proposta és la millor.

S'ha dit que el fet que aquesta cessió sigui per deu o quinze és per donar temps a tenir elements nous sobre la taula per trobar una solució més consensuada...

Es dar, per no tenir pressa perquè el temps s'acaba. Els nous elements són plantejaments com, per exemple, si a Catalunya s'han de fer mesquites i on s'han de fer. Cal valorar a nivell de territori i fer una distribució una mica més acurada per veure on s'aglomera l'immigració. I això no ho ha de decidir cada ajuntament per lliure, sinó en base d'un criteri molt més unificador. Cal que el Parlament o l'executiu català determini, planifiqui...

Ens donarà temps per moltes coses, per exemple, per trobar un lloc de Premià que agradi a tothom.

De tota manera, el col·lectiu musulmà ha posat com a condició per acceptar el conveni no perdre la llicència d'obres del carrer Joan Prim, on hi ha el solar de la seva propietat. Què passarà si d'aquí a un temps tornen a reivindicar tirar endavant el projecte d'obra nova?

Tomarem a parlar. No es descarta res, es tracta de continuar parlant i sobretot que la gent els conegui.

El màxim temor dels veïns és precisament l'edificació d'una mesquita com a tal, que seria la primera de Catalunya...

Cada vegada s'està veient més que és una preocupació d'uns quants que no saben què s'ha de fer. El que cal és coneixement perquè ja s'ha vist que parlen sense saber de què parlen. El conflicte esclata arreu on els musulmans surten d'un local i tenen la pretensió de fer-se una mesquita.

Mentre són invisibles, no molesten. És com la pobresa, mentre no la tens al costat no fa nosa, però quan la comences a tenir a casa teva, a l'escala i al carrer, comença a fer nosa. Som molt insolidaris, no volem veure res lleig ni brut. No passa només a Premià, és un fenomen que s'està generalitzant. No sé si és que l'Estat del Benestar ens ha donat tanta seguretat que ara quan bé una cultura tan diferent ens ha fet trontollar la nostra seguretat.

La devaluació dels preus dels pisos i la disminució d'ajudes per a la població autòctona a causa de l'arribada d'estrangers són els principals arguments dels veïns que rebutgen la mesquita. Creu que és aquest el rerefons del problema més enllà de possibles connotacions xenòfobes?

S'ajunta tot. Hi ha qui s'encarrega de deixar anar totes aquestes fantasies i hi ha qui s'ho creu. Poses la pólvora i l'altre encén la meixa.

Quina és la resposta de l'ajuntament respecte aquests arguments?

Demostrar que no és veritat. S'està fent pedagogia des que estem governant. Hi ha mediadors i s'està treballant a nivell de les beques. Qui també controla són les associacions de pares d'alumnes, però mai s'ha parlat d'això. En una escola, quan es publica un llistat de beques ho supervisa el director, els mestres... Si féssim una injustícia tan gran això ja hagués explotat. Però els ciutadans no surten

abanderant el discurs dient que nò és veritat. L'ajuntament ho ha de fer tot sol.

Perquè creu que hi ha hagut aquest rebuig a la mesquita en una població com Premià de Mar, que fa 40 anys va acollir un gran nombre de persones procedents d'altres punts de l'Estat espanyol?

No és un problema de Premià, també passa a Girona i a Torroella de Montgrí. És una lluita de classes, evidentment. Hi ha lluites de tota mena. Hi ha gent amb interessos immobiliaris. No tota la xenofòbia és pel mateix motiu. Perquè ho fa la veïna del 4rt 3a? Te la mires i no ho entens. Estem en un moment en què no entenem perquè té aquesta por i perquè ha reaccionat així. O la senyora que diu que no vol els musulmans i punt. D'on li ve tot això, si no s'ha relacionat amb amb ells ni ha tingut cap patacada amb ells? Jo em quedo descol locada. Ara vindran de l'est i alguns també són musulmans, però són rossos, ja no són "moros". Quina preparació bàsica ens ha faltat? És un fenomen religiós que no acabem d'assimilar. No ens barallem per altra cosa que la por, que jo no l'entenc. No sé què els hi poden prendre. S'hauria de fer un estudi sociològic d'això perquè és molt curiós.

Creu que ha estat un error escoltar molt als veïns i buscar tantes possibles ubicacions per al temple, tenint en compte que hi ha sectors que no volen la mesquita enlloc?

Si és per aquest motiu, també et dona peu a no escoltar ningú a partir d'ara. Però tampoc és això, però sí que és veritat que a mesura que vas escoltant a un i a l'altre, mai l'encertes perquè hi ha una dispersió d'opinions tan gran que mai tens la balança equilibrada. Jo diria que no ha estat un error, però sí que s'ha donat una situació molt perplexa perquè si escolto uns, l'altra part no està d'acord.

S'ha sentit recolzada per la resta d'administracions en el conflicte de la mesquita?

En el moment en què vaig fer la crida, sí. Aleshores, tothom va trucar per saber què necessitava. El que necessitem és sobretot assessorament jurídic, en aquest cas.

Però aquesta crida ha estat recent tenint en compte els anys que hi ha aquesta situació a Premià...

Exacte. Ha estat com despertar d'un somni perquè cap administració superior a l'ajuntament havia estat a l'aguait. Abans, el conflicte tampoc no havia esclatat de la manera que va esclatar amb les manifestacions veïnals.

Creu que el conflicte pot tenir conseqüències en les properes eleccions municipals?

Puc tenir riscos, però també l'avantatge de la gent que està d'acord amb com s'ha resolt el tema. Mai se sap, és com una loteria. Et trobes gent pel carrer que el diu que ho has resolt molt bé i no t'han votat mai. I et diuen que només per demostrar el seu recolzament aquesta vegada et votarà. El que perdo per una banda ho recupero per l'altra. La gent m'està recolzant moltíssim només pel cop tan fort que ha representat.